

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

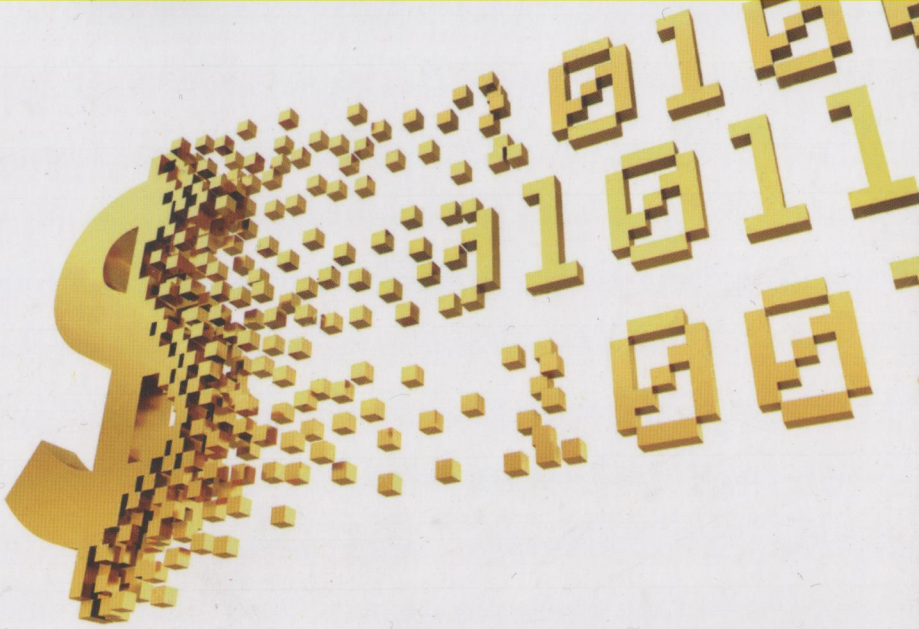
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RAMAZAN KURTOĞLU

**PSİKO-SİBER
SAVAŞ**

Para Oyunu

**İnternet-Bilgi Akışının Değişimi ve Dolar-Altın
Üzerinden Küresel Hegemonya Savaşları**

3. BASKI

Asikitap

Asikıtap: 10

Araştırma: 6

Para Oyunu ve Psiko-Siber Savaş / *Ramazan Kurtoğlu*

© Guru Yapım Prod. Ltd. şti.

Genel Yayın Yönetmeni

Gürkan Hacır

Sayfa Tasarım

İsmet Gülseçgin

T. C. Kùltür Bakanlığı Yayıncı Sertifika No: 31593

ISBN: 978-605-65480-9-3

Baskı ve Cilt:

Teknik Basım Tanıtım Matbaacılık San. A. ř.

Keyap Tic. Mrk. Bostancı Yolu Cad. F1 Blok

No: 93 Y. Dudullu Ümraniye - İstanbul

Tel: (0 216) 508 20 20 Faks: (0216) 508 20 45

www.teknikbasim.com Sertifika No: 24871

1. Baskı 2015 - İstanbul

ASİKİTAP

GURU YAPIM PRODÜKSİYON LTD. şTİ.

Rıhtım Cad. Derya İş Merkezi No: 28 D: 63

Kadıköy - İstanbul Tel & Faks: 0216 418 61 64

www.asikıtap.com

PARA OYUNU VE PSİKO-SİBER SAVAŞ

**İnternet-Bilgi Akışının Değişimi ve Dolar-Altın
Üzerinden Küresel Hegemonya Savaşları**

*İnsanlık;
Takastan paraya
Paradan altına
Altından paraya
Paradan finansla
Finanstan "Armagedon"a "Faiz" ile
Uzun ince bir yolun sonuna doğru gidiyor.*

Meryem'e en kalbi teşekkürlerimle...

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	13
Küresel Para Oyunları ve Psiko-Siber Savaş İçin Zaman ve Mekân Algısını Değiştiren Siber Alem: İnternet.....	13
Giriş : Küresel Seçkinlerin Gizli Savaşı: Para Tanrısı.....	27
 Birinci Bölüm.....	45
A- Parayı Tahrip Ederseniz Bütün Piyasaları Çökertirsiniz	45
1- Küresel Ekonominin Sanal Parasından Cebinizdeki Somut Paraya.....	60
2- Tehdit Analizinde Dikkat Edilecek Temel Hususlar.....	64
B- Kaos-Enerji ve Postmodern Para.....	71
 İkinci Bölüm.....	83
A- Para-İstihbarat-İnternet-Film Endüstrisi ve Psiko-Siber Savaş.....	83
B- Waterloo’ dan Siber Savaş Para Oyunları-İstihbarat ve Finansal Armagedon.....	109
 Üçüncü Bölüm.....	127
A- Altı Köşeli Finansal Aldatmaca Düzeni ve Bilgi Ekonomisi-Üçüncü Sanayi Devrimi Vizyonu:.....	127
1- Mansa Musa’ lar ve Çevrim İçi İnternet.....	132
2- Wall Street Önderliğinde Dünya Borsalarında İşlem Gören 47990 Şirket.....	134
3- Küresel Merkez Sermaye ce Rusya’ ya Finansal Saldırı.....	137
4- Para-8.Gün ve Kabala.....	137
B- İsrail’ de Araştırma Sonuçları ve Seçilmişlik Miti.....	141

C- İngiltere De Yahudi Bankerlerin Hakimiyeti.....	143
D- Davut'un Çocukları ABD Finans Endüstrisini Nasıl Ele Geçirdi?.....	150
E- Fed/ ABD Merkez Bankası-Bankerler ve Öldürülen Devlet Başkanları.....	158
F- İnternet-Sosyal Ağlar-Küresel İstihbarat-İklim Değişikliği ve Para Oyunları.....	169
G- İnternet Servis Sağlayıcıları ve Özel İstihbarat Şirketleri.....	178
1- "Check Point"-Milli Güvenlik ve Türkiye-ABD.....	180
2- Gerçeğin Ta Kendisine Hoşgeldiniz.....	183
H- Genoa Sistemi ve Bio-Gözetim Ya da Finans Casusluğu.....	184
1- Para Para Para: Mali İstihbarat ve İnternet.....	193
2- Kitlelerin En Büyük Riski : Para/ Banknot.....	194
3- Para Pariteleri ve Oyun İçinde Oyun.....	199
4- Para Değerinin Devamlı Düşürülmesi.....	204
5- Tek Dünya Merkez Bankası ve Tek Dünya Parası.....	210
6- Film Endüstrisinin Sanal Gerçeklik Algı İnşası ve Mesih/Mehdi Figürünün Cisimleşmiş Hali Para.....	212
İ- Arsız Para ve 200 Yıllık Entropi Faturası/Harcanan Enerji ve Küresel İklim Değişikliği.....	214
J- Üçüncü Sanayi Devriminin Beşlisi.....	216
Dördüncü Bölüm.....	219
A- Psiko-Siber Savaş ve Türkiye'de 31 Mart 2015 Tarihinde Yaşanan Elektrik Kesintisi Kabusu.....	219
1- Sony-The Interview Filmi ve Diğerleri.....	226
2- "Jack Ryan" ve Rusya Federasyonuna Para Operasyonları.....	228
3- Darknet: İnternetin Karanlık Yüzü.....	231
4- Siber Uzay : Bilgisayar Ağlarının Sanal- Küresel Dünyası.....	233

5- 31 Mart 2015: Türkiye Elektrik Kabusu Yaşıyor.....	243
6- Net'i - Dot.Com'ları Sadece İyi Çocuklar Kullanmıyor.....	247
Beşinci Bölüm.....	251
A- Waterloo Savaşından Osmanlı Türkiye'sine Küresel Para Oyunları ve İstihbarat.....	251
1- Küresel Para Oyunları ve İstihbarat.....	254
2- Küresel Güvenlik Fonu ve İstihbarat.....	257
3- Osmanlı'dan Cumhuriyete Türkiye de Rothschild Ailesi.....	262
4- Kıssadan Hisse İçin:Rothschildler -Gülbekyan ve Osmanlı Türkiye'si.....	271
Finansal Aldatmacanın Altı Köşeli Davut Yıldızı.....	278
Altıncı Bölüm.....	283
Okuyucu-Yatırımcı İçin "Aspirin" Bilgiler ve Öngörüler.....	283
A- Postmodern Dünyada Finans Endüstrisinin Ayırıştırıcı ve Yıkıcı Rolü.....	283
1- Tarih ve Sermayenin Kazananları ve Kaybedenleri....	283
A- Din ve Bilim: Füzyonun Sınırsız Enerjisini Kontrol veya Nükleer Armagedon Savaşı.....	287
B- Kâğıt ve Kitap ya da Şahsi Kitaptan Şahsi Kütüphaneye.....	290
C- Yükseliş ve Çöküşler İle Teknolojik Dalgalar.....	292
1- Gelecek 20-30 Yılda Kazanan ve Kaybeden Meslekler.....	297
2- "Kapitalizmin Sürtünmesi" ve Kaybedenler Sınıfı ya da Meslekler.....	297
3- Beyaz Yakalılarda Ayakta Kalacak Meslekler ve/veya Çalışanlar Nasıl Olmalıdır.....	298

4- Liderlik : Geleceğin En Değerli Meziyet ve Ürünü.....	299
5- Adam Smith ve Karl Marks'ın Kapitalizminden Bilim ve Teknolojinin Kapitalizmine Sermaye.....	300
6- Mal ve Hizmet Kapitalizminden Entelektüel Kapitalizme Dönüşüm.....	300
7- Devletlerin 21. Yüzyıldaki En Zor Görevlerinden Biri.....	304
8- Silikon Vadisi "Pas Kuşağı" Olurken Yeni Ekonominin Dinamikleri.....	306
9- ABD'nin Gizli Silahı : "Dahi Vizesi" ve "Beyin Göçü".....	307
C- Günümüzde ve Yakın Gelecekteki Meselemiz veya Türkiye?.....	309
D- Yeryüzünde Batmayacak Finans Kuruluşu ve Şirket Yoktur.....	310
1- Ulusüstü/Ulusötesi Şirketler.....	313
2- Milli Devletler ve Sıcak Para ya da Paranın Postmodern Ayrıştırıcı Rolü.....	315
3- Milli Para ve Milletlerarası Ödemeler Sistemi.....	323
4- Dow Jones'da Neler Oluyor.....	327
5- Çin Ekonomisinin Göstergeleri ve 1929 ABD Ekonomisini Yıkan Aşırı Üretim Meselesi.....	329
6- Çin'de Ceviz Balonu.....	331
E- Modern Para Sisteminin Temeli Kâğıt Banknot Dünya Ekonomisini Zehirliyor.....	332
F- Dünya Merkez Bankası Projesi ve Dijital Para Birimleri ve Bitcoin.....	348
G- Altın ve Kıymetli Metal Potansiyeli.....	353
1- Bazı Ülkelerin Altın Rezervleri/Stokları.....	356
2- Rickards'ın Döviz Savaşının Sonu: "Kader Günü" ve Altın İle ABD'nin Parasal Tabanı.....	358
3- Gümüş ve Platini Asla Gözardı Etmeyiniz.....	359

Yedinci Bölüm.....	363
Milletlerarası Ticaret ve Finansman.....	363
A- Milletlerarası Ödemeler Sistemi ve Libor	
Manipülasyonu – Altın/Gümüş Manipülasyonu.....	363
B- Hisse Senetleri ve Krediler.....	367
C- Altın–Gümüş ve Kıymetli Metallerde	
Manipülasyon.....	369
 Sonuç:	381
Küresel Para Oyunları ve Psiko-Siber Savaşta	
Dolar-Altın-Fed ve Askeri Güç.....	381
 Kaynakça	407

- Birinci Dünya Savaşı (1914 - 1918)
- İkinci Dünya Savaşı (1939 - 1945)
- Üçüncü Dünya Savaşı -namı diğer Soğuk Savaş (1945 - 1990)
- Dördüncü Dünya Savaşı (11 Eylül 2001 -...)

Bu savaşın silahları sadece ateş kusan makineler olmayacak. Ülkelerin paraları, altın stokları ile mali analistler, genetik ve biyomühendisler, bilgisayar hacker'ları cephenin en önünde yer alacaktır.

ÖNSÖZ

Küresel Para Oyunları ve Psiko-Siber Savaş İçin Zaman ve Mekân Algısını Değiştiren Siber Âlem: İnternet

Adına “internet çağı” denen bir dönemi yaşıyoruz. Bu aynı zamanda bilgi ekonomisi adını verebileceğimiz
3. Sanayi Devrimi’nin;

- İletişimde “çevrimiçi internet”
- Enerjide “çevrimiçi internet enerjisi”

döneminin de somut belirtileridir. Temmuz 2015’te Google arama motorunda internet age/internet çağı terimi arandığında 3.6 milyon dolayında yayın ve bağlantı olduğu anlaşılıyor.

İnternet, ABD’de 1960’lı yılların başlarında ilk temelleri atılan ancak ilk defa 1969 yılında Kaliforniya Üniversitesi Los Angeles’ta (UCLA) hayata geçirilen bir projedir. Ancak internetin günlük hayata girmesi ve yaygınlaşması 1980’li yılları bulur. İnternet öyle bir hızla yayılmıştır ki insanoğlunun zaman ve mekân algısını değiştirmiştir. Temel yapısı itibariyle internet bir iletişim teknolojisidir. En temel özelliklerinden biri bilgisayar teknolojisi ile kullanılabilir olmasıdır. Bilgisayarlardan kasıt belirli yazılımları çalıştırabilen her neviden donanımdır. Artık cep telefonlarından saatlere kadar pek çok cihazla bütünleşmiş vaziyettedir. Az enerji tüketen, oldukça ucuz bir teknolojiye sahiptir. Hızlı bilgi akışı sağ-

layan bir sistem olup; sınırsız sayıda yazı, belge dokümanı sanal âlemdede saklayabilmektedir. Bunların yanında internet şu beş hususta şok büyük değişikliğe sebep olmuştur:

- a- Ülke sınırlarını ortadan kaldırmıştır.
- b- Haber ve basın sektörünü değiştirmiştir.
- c- Finans sektörünü ve ticari ilişkileri değiştirmiştir.
- d- Milli ve milletlerarası siyaseti etkilemekte ve dönüştürmektedir.
- e- Milli güvenlik ve istihbarat kavramını değiştirmiştir.

İnsan; *bio-psiko-sosyokültürel-manevi* hayat boyutu olan bir canlıdır. İnsanın davranışlarından olan saldırganlık ve cinsellik, internet ve bilgisayar teknolojisinde uçsuz bucaksız bir karşılık bulmuştur. Bir başka anlatımla internet-bilgisayar teknolojisi, fert olarak insanın en temel varoluşsal ihtiyaşlarına emzik olmak ya da nane şekeri niteliği taşımaktadır. Ancak, elbette sanal bir gerçeklikle... Artık çocuklardan yetişkinlere "internet bağımlılığı" adı verilen bir tür hastalık tanımlanmaktadır.

İnternet, adına *siber zorbalık* (Cyberbullying) veya *siber saldırı* denilen kişilere, şirketlere, devlet kurumlarına zarar verici yeni bir SAVAş sisteminin de temelini oluşturmaktadır. Para/finans kısaca ekonomi güvenlik / milli güvenlik meselesi her geçen gün daha şok tartışılmakta ama özellikle başta ABD olmak üzere, hacker'lar üzerinden "tavşana kaç tazıya tut" modeli pek şok ülke tarafından yürütölen politika olmaya devam ediyor.

Alan Kaye “Geleceği kestirmenin en iyi yolu onu icat etmektedir” der. Manuel Castells ise “Bilgisayar ağları milletimizin/insanlığın yeni sosyal morfolojisini meydana getiriyor ve ağıın yayınım mantığı, üretim, tecrübe, güç ve kültür süreçlerindeki eylem tarzını ve sonuçlarını büyük ölçüde değiştiriyor” diyerek sanal ağıın değişim ve dönüşüm üzerindeki kudretine dikkat çekiyor.

George Orwell’ın ilk kez 1949’da yayımlanan meşhur romanı 1984’te *Büyük Birader* mecazi tiplemesinde bir ferdin hayatının en özel yanlarının bile denetlenip yönetildiği bir toplumun, *Oceania*’nın baskıcı bir resmini çizer. Oceania toplumundaki anonim güç, sert bakışları olan, portresi ülkenin bir ucundan diğer ucuna kadar “Büyük Birader seni gözetliyor” başlıklı posterlerde yer alan Büyük Birader tarafından temsil edilir. Büyük Birader gücünü farklı yollardan göstermede mahirdir. Birincisi, vatandaşların bütün söz ve eylemleri her yerde hazır ve nazır çift taraflı ekranlardan devamlı takip edilir. İkincisi, ülkede düşünce polisi vardır ve yeni bir yapay dil, *çift manalı dil* (newspeak) vasıtasıyla vatandaşların düşüncelerini denetler. Bu dilde belirli kelimeler eksik olduğundan veyahut başka bir mana kazandığından muhalif fikirleri ifade etmek neredeyse imkânsızdır. Oceania’da dilin tahripkâr potansiyelini zayıflatma yollarından bir; “*savaş barıştır*”, “*hürriyet köleliktir*” ve “*cehalet kuvvettir*” türünden kurumlaşmış karşıt kelimelerden meydana gelen “*Zıtların Birliği*”dir (double think). Üçüncüsü, Oceania ülkesinde durmadan yeni düşmanlar yaratılır. Buna mukabil bir de *daimi* düşman vardır. Bütün suçların, kanunsuzluk ve ahlaksızlıkların, sabotaj eylem-

lerinin yüklendiği eski bir parti önderi olan Enmanuel Goldstein'in portresi ekranlarda görüldüğü günlük "iki dakika nefret" ritüelinde aşağılanır ve taciz edilir.

20. yüzyılın faşist ve komünist diktatör devletlerin görüntüsü Orwell'n yergisine uyuyordu. Gelgelelim elektronik "www" sanal ağ *Büyük Birader* modelini değerlendiren uzmanlara göre, faşistlerin ve komünistlerin buyrukları altındaki kontrolün boyutu, internet ve bilgisayar ağlarıyla gerçekleştirilen bugünkü neoliberal dünyadaki denetim durumuyla kıyaslandığında bir çocuk oyunundan öte değildi. 20. yüzyıldaki totaliter sisteme dayalı büyük güç fantezisi, 21. yüzyılda "demokrasi" kılıfı içinde inanılmaz kudrette bir gerçekliğe dönüşmüş halde.

Elektronik *Büyük Birader* gönderdiğimiz ve aldığımız her e-postayı okuyabilir, çevrimiçi ve çevrimdışı faaliyetlerimizin hepsine göz atabilir. Servis sağlayıcılar ile otoriteler hangi ağ sitelerini ziyaret ettiğimizi belirleyebilir. Hatta banka kartları, ağ kameraları ve diğer elektronik kayıt formları sayesinde coğrafi alanı ve tarihi tespit edebilir. "Düşünce polisi" interneti çok avantajlı olarak kullanabilir. Gönderdiğiniz ve aldığınız faks mesajları tespit edilebilir, aklınıza gelmedik yöntemlerle cep ve sabit telefonlardan dinleyebilirler.

Her bilgisayar ekranının gerisinde pedofiller, bilgisayar korsanları ve -11 Eylül 2001'den sonra liste başına terfi eden- teröristlerin gizlenebildiği gerçeği sebebiyle sadece büyük bir nefret oluşturmakla kalmadı, çok etkili ve yetkili güce sahip bir küresel ağ polis kuvvetinin kurulması için de geniş destek sağlandı.

21. yüzyılın yurttaşı Orwell'ın yurttaşından kat be kat daha güçsüz konumda. Arthur C. Clarke, "*Yeterince ilerlemiş bir teknoloji büyüden farksızdır*" derken neyi kastediyordu? Ünlü İtalyan filozof ve yazar Umberto Eco 30 Eylül 1994 tarihli haftalık *Espresso* dergisinde yazdığı makalede, yeni din savaşı bilgisayarların etrafında patlak vermişti. Eco'ya göre, *Macintosh Katolik, Dos Protestan*. Çünkü ikisinin kullandığı işletim sistemleri arasındaki fark dinsel nitelikte. Macintosh reformasyon karşıtı ve Katolik Cizvitlerin "*ratio studiorum*" undan etkilenmiş. Neşeli, sıcakkanlı, yatıştırıcı, müminlere –"cenetinin krallığı"na değilse de- istedikleri belgelerinin basılacağı ana ulaşmak için nasıl adım adım ilerleyeceklerini söyler. Bir ilmiyali andırır. Herkes kurtuluş hakkına sahiptir. Dos, Protestan, hatta Kalvinist'tir. Kutsal kitabın (Eski ve Yeni Ahit) serbest tefsirine izin verir, zor bireysel kararlar talep eder, kullanıcıya incelikli bir yorum bilgisini kabul ettirir ve herkesin *Kurtuluşa* erişemeyeceği fikrini tabii sayar. Sistemin işlemesi için programı kullanıcının yorumlaması gerekir. Kullanıcı kendi iç azabının yalnızlığına gömülür.

Dos'la birlikte kullanılabilen Windows da, Eco tarafından Hristiyanlık haritası üzerine mükemmel şekilde yerleştiriliyor. "*Windows bir Anglikan tarzı hizbi, katedral de büyük törenleri temsil eder ama her zaman için Dos'a dönüp gidişatı garip kararlarla uyum içinde değiştirme imkânı verir.*"

Yukarıda geçen "*ratio studiorum*", Cizvitlerin eğitim sistemini belirlemek için kullanılan bir terimdir. Latince resmi başlık için "*Ratio Atque Institutio Studiorum Socie-*

tatis Jesu” (İsa Topluluğu Derslerinin Yöntem ve Sistemi) nin kısaltılmasıdır. Eco haksız sayılmaz. Pek çoğumuzun kullandığı “Windows XP” nin ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Mesih’in 2000’li yıllarda geri dönmesini bekleyen yalnızca Evanjelist Hristiyanlar, Yahudiler ve bir kısmı İslami tarikat ve cemaat mensupları değilmiş. ABD merkezli Microsoft da kendi çapında bir “Mesih operasyonu” yapıyor. Microsoft’un 2001’de piyasaya sürdüğü ve halen en yaygın kullanılan işletim sistemi Windows XP’deki “XP” Eski Yunancada “Mesih” manasına geliyor. Microsoft, İngilizcede “tecrübe” anlamına gelen “experience” in kısaltması olarak dünyaya lanse ettiği işletim sistemine “XP” adını verdi. Halbuki Windows XP’deki “XP” gerçekte ilk İncillerin de yazıldığı dil olan Eski Yunancada Christ’in (Hz. İsa) yani Mesih’in kısaltılması. Yani Windows’un “XP” si Hristiyanlığın sembollerinden. Eski Yunancada “x” harfi “khi”, “ro” olarak okunan “p” harfi ise “re” sesine tekabül eder. “xp” böylelikle Eski Yunancada “khristos” şeklinde yazılan “Mesih” in kısaltması ve zamanla da sembolü olarak kullanılmıştır.

Doğu Roma bu kısaltmayı, Hristiyanlığı benimsemişle birlikte sembol olarak kullanmaya başlamış ve nihayetinde bundan “*khi ro haçı*” denilen bir haç modeli çıkarmıştır. Microsoft’un bu tarzı Hollywood’un sistematığına benzer. Hollywood da 2000’li yıllara birer Mesih hikâyesi olan *Matrix*, *Yeşil Yol* ile birer kıyamet senaryosu niteliğindeki *Armagedon*, *Yarıdan Sonra* ve *Derin Darbe* gibi Afganistan ve Irak’ın işgaline giden, Kitabı Mukaddes formatlı filmler yaptı. Günümüzde pek

çok Batılı ülkedeki, futbol takımından lokantalara, otellerden marketlere kadar kurum ve kuruluşun adındaki “*crusade*” (haçlı seferleri) ibaresi rastgele seçilmiş ibareler değildir. Batı siyasetinin gizli kodları bu ve benzer ibarelerde saklıdır. İnternette, Google arama motorunda 2005 yılının ortalarında “*din*” kelimesi yazıldığında 87 milyon 400 binden fazla ağ sitesi karşımıza çıkmaktaydı. Kitabı Mukaddes, *Star Trek* dizisindeki savaş yanlısı yabancıların dili olan Klington dahil aklınıza gelebilecek bütün diller, dünyayı saran ağdaki yüzlerce sitede yer alıyor. Papa II. Ioannes Pavlus (Papa II. Jean Paul) 24 Ocak 2002’de özel bir mesajla inananları interneti Tanrı’nın kelamı için yeni bir vasıta olarak kullanmaya çağırmıştı. Sanal olarak hacı olmak isteyen Hıristiyanlar www.jesus2000.com sitesini ziyaret ediyor. İnternetteki dini etkinlik; tecrit edilmiş, gelişen dini uygulamalarla ve ruhaniliğe ve spirütelliğe duyulan ilginin artmasına bağlıdır. Bazı düşünürlere göre, internet ortamındaki dikkat çekici dini faaliyetler, dini bir yenilenme çağının yaklaşmasının bir işareti¹.

Jos de Mul, bugün gelinen noktayı “*Sonunda insanoğlu en cüretkâr teknolojik başarıların nihai malzemesine dönüştü*” şeklinde değerlendiriyor ve “*Bilim ile teknolojinin modern kültürde her zaman dini bir auraya sahip olması garip değil*” şeklinde sözlerini sürdürüyor. Hollandalı filozof Hans Achterhuis, “*kontrol edilebilirliği olmayan modern teknolojinin modern insan için daha ziyade kutsal olanı temsil ettiğine*” işaret ediyor. Alman Hıristiyanlık bilgini Rudolf

1- M.C. Taylor, *About Religion: “Economies of Faith in Virtual Culture”, Religion and Postmodernism*, Chicago, 1999.

Otto'nun 1917'deki Das Heilige adlı risalesinden filozof Achterhuis'in aktardığına göre kutsal olanın iki değişmez yanı vardır:

a- *Fascinans*: İnsanları olumlu bir tarzda büyülüyor ve cezbediyor. Faydalı, saf ve vaatkâr insanları tapınmaya ve ululamaya davet ediyor.

b- *Tremendum*: İnsanlara korku ve dehşet salıyor. Onunla aranıza mesafe koyuyor ve içeri girmesini engelliyorsunuz.

Özetle kutsal olanın iki yönü: *Büyülemesi* ve *korku salması*dır. Siber ağ, nükleer teknoloji ve biyoteknoloji (genetik bilimi) etrafında kopan fırtına "kutsal olanın bilimsel yolla yeniden keşfi" şeklinde resmediliyor. Bu alanlardaki baş döndürücü gelişme hem büyülüyor hem de korkutuyor. Pek çok uzmana göre, siber uzayı oluşturan elektronik ağlar mevcut her şeyi kapsayan kolektif şuurun sinir sistemine dönüşmüş hali ve internet de "küresel beyin" in maddeleşmiş şeklidir. Böylelikle Yeni Dünya Düzeni ütopyası peşindeki küresel finans gücünü kontrol eden "seçilmiş ırk" klanının en büyük düşlerinden biri olan senkretik küresel din ideali elle tutulacak kadar yakın görünüyor. Sanal âlem çalışanlarından meydana gelen yeni sosyal tabakaya "beyaz yakalı ücretli köleler" manasında İngilizce Cognitariat'ın (bilişim proletaryası) kısaltmasından hareketle "*bilişteryä*" deniyor. Ve enformasyon teknolojisinin şeytani tabiatına dikkat çekiliyor.

Bir yanda kurtuluş arayanlar, diğer yanda kötülüğe tapanlar... Her ikisi de yeryüzünü ve uzayı saran sanal

bilgisayar ağıнын meydana getirdiği auraya kutsallık yüklüyor. Başta siber uzay ve sanal ağ olmak üzere bilgi tekeli üzerinden bir ya da birkaç ülke dünyanın geri kalanı üzerinde olağanüstü etkili olmaya başlayınca *bilgi emperyalizmi* denen olgu ortaya  ıktı. Her devirde olduğu gibi günümüzde de bilginin biçimlendirilmesi, elde edilmesi, yayılması kullanılması baskın olan gücün fikir ve görüş açılarına göre gelişir. Bilgi emperyalizmi yayılcılığın şuuraltındaki gücünü anlatır. Bilgideki baskınlık "despotça olmadığından" bilgi emperyalizmi pek fazla fark edilmiyor. Toplum kurallarına itaat eden kitleler pek seyrek olarak bu durumu garipsiyor.

Sovyetler ve komünist blok çok büyük gayret sarf etmelerine rağmen böyle bir güce asla sahip olamadılar. Kolektif sistem bütün " retim araçlarını" kontrol etmesine karşın sivil toplum kendi fikirlerini başka yerden edinin uyarladığından komünist sistemin çatlaklarına karşı kırılğan kalıyordu. Ne var ki komünist Sovyet sisteminin iki temel handikabı vardı: Bir, maddi tatmin sağlamıyordu. İki, manevi-ruhsal tatmini bastırıyordu. Doğu Bloku toplumunun çoğunluğu bu iki hususun farkında olduğundan sistem üstünlüğünü ancak gücü kullanarak sergileyebiliyordu. Sovyet sisteminin daha başlangıçtaki onulmaz eksikliği ise din ve dine savaş açmış olmasaydı. Halbuki Batı emperyalizminin nasıl  alıřtđını gösteren en güzel örnek dindir. İngilizler  zellikle Afrika'nın büyük bir kısmını ve Avustralya'da kanuni norm ve süreçlerini, dilini, ticaret biçimini ve hatta garip kriket oyununu Hristiyanlık üzerinden miras bırakmışlardı. Fransızlar, koloniler üzerinde Roma Katolik kili-

sesini yerleştirdikten sonra daha etkili olmuşlardır. İspanyollar, Amerika kıtası ve Filipinler’de Hristiyanlığı kullanarak buradaki ölkelere Hispanik mirasını bırakmışlardır. Bu bölgelerde Hristiyanlığın çok çabuk başarıya ulaşmasının sebebi, misyonerlerin Hristiyanlığı tek evrensel gerçek olarak sunarken ticari çıkarlarla ve bilgiyle bunu harmanlamış olmalarıdır. Bu durum silahlı güç kullanmadan mahalli geleneklerin üzerinde ciddi bir psikolojik üstünlük sağlamıştır. Günümüzde de yeni dünya nizamı için; siyaset, din ve ekonomi üzerinde birçok farklı bilgi “sisteminin” benzer şekilde uyarlanmakta olduğu görölüyor.² Çeşitli bilgi tiplerinin, askeri gaddarlığın tek başına sergilediği gücü daha mutlak güç haline dönuştürdüğü ifade ediliyor. Dikkatlice bakıldığında bir zamanlar İngiltere ve Fransa başta olmak üzere bugün de ABD’nin hegemonik kontrolü altındaki bölgelerde iyi üniversite sayısının çok az olduğu görölür. Pek çok ölkede hükümetler, ABD’nin hükmettiği küresel eğilimlerde Amerikan siyaset yapıcılarının sözlerini, mesela “pazar” ekonomisinin nimetleri ya da teröre karşı savaş konularını papağan gibi tekrarlayıp duruyorlar.

Ekonomi mesleği, fertleri aydınlatan, perde arkasında dayatılan resmi ABD stratejilerini güçlendiren en önemli bilgi üreticisidir. ABD’nin “*pazar ekonomisi*” gibi sistemlerin çoğu sadece “*serbest pazar*” yaratmakla kalmaz, devletlerin, etnik kökenlerin, dini tarikat ve cemaatlerin, mezheplerin merkeze alındığı “*serbest toplumlar*”da oluşturur. Eskiden Batı formatlı evrensel ya da emperyal vizyona “çağdaşlaşma” denirken günümüzde “küreselleşme” deniyor.

2- John Tirman, 100 Ways America is Screwing up the World.

Bu sistemlerin bir başka boyutu da bir ülkenin milli sınırları içinde etnik ya da azınlık dini unsurlardan, tarikatlardan devşirilen *Ulusal Seçkinler* yaratmasıdır. Bu "ulusal seçkinler" şantili peynir tatlısını yemelerinin, ekmeklerinin yağlanması yolunun dünyanın önemli güçlerinin isteklerini yansıtmaktan geçtiğini iyi bilirler. *Tüsiad* ve *Müsiad* Türkiye’de bu tanıma uygun örnekleri bünyesinde barındırmaktadır. Küreselleşmenin güç simsarları yazılı basın ve televizyonları denetler. Bizim dünya görüşümüzü, neleri çok önemli olarak algılayacağımızı, neyin tehlikeli olduğunu, nasıl başarılı olacağımızı, nelerden zevk alacağımızı da kontrol altında tutarlar. Bu bir komplo değil, apaçık, yalın ve dolaysız bir süreçtir.

Küreselleşme simsarlarının dünyanın geri kalanına zorla kabul ettirdiği bilgi, Sovyet modeli bir ideoloji değil ama hürriyet, ferdiyetçilik, girişimcilik, Hristiyanlık gibi belirli sınıflandırmalarla uzlaşmaya girecek görüş açılarının emredilmesidir ve nihayetinde emperyal bir ideolojidir. Mısır Piramitlerinden, Babil ve Yunan tapınaklarından da anlaşılacağı üzere, insanoğlu dini düşlerine şekil vermek için hep teknolojiyi kullandı. Din ve teknoloji arasında yakın bir işbirliği hep vardı. Çünkü her ikisi de "son"lu insanoğlunun uzay ve zamanın koyduğu sınırları aşma arzusunun bir ifadesidir. İkisi arasındaki temel ayırım şudur: Teknoloji, görünen tabiatın altta yatan yapılarına göre yön belirler. Din, tabiatüstü olanla paylaşma ve iletişim oluşturmaya hedefler.

Günümüzde bilgisayar teknolojisi sık sık evrenin sırlarını açıklamak için bir mecaz olarak kullanılmaktadır.

Apokaliptik (kıyametçi) new age (yeni çağ) tarikatları, İlluminati, ezoterik diğer güç kültleri, Yahudi ve Hristiyan tarikatları siber uzayda Tanrı'yı arıyor. Batı'da ezoterik güç merkezlerine karşı olan milli unsurlar Yahudi ve Hristiyan mesih beklentisinin dünyayı yöneten güç merkezinin kontrolü altındaki teknoloji uzmanı kölelerce manipüle edilebileceğini iddia ediyorlar. Böyle bir manipülasyonun ise nasıl bir kaosa sebep olacağı tam kestirilemiyor. HAARP bunlardan sadece bir tanesi. Sanal ağın önemli manipülasyonlarından biri de, ileri teknoloji paganizmi (high tech paganism). Hristiyan âlemi ciddi şekilde bu tuzağa düşmüş görünüyor. Nitekim Hegel, insanlık tarihini giderek ruhanileşen (spirü-tüel) bir süreç olarak değerlendiriyor. İnsanlık tarihinde sözlü kültür, yazılı kültür ve hipermedya kültürü gibi kültür evrelerinin her birine farklı bir dünya görüşünün eşlik ettiği görülüyor.

Mısır, Babil ve Yunan mitolojisi içinden çıktığı sözlü kültüre çok bağlıydı. Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlık ise bir kitap dininin, yazılı kültürün tipik örnekleri. Asıl soru şu; günümüzde etkisini gittikçe arttıran hipermedya kültürünün, günümüzün ve geleceğin dini tecrübesi açısından sonuçları ve etkilerinin ne olacağı...

Mısır, Babil ve Antik Yunan'ın sözlü kültürüne damgasını vuran, tanrıların bolluğuydu. Eric Havelock, Batı felsefesinin kökenlerinin, felsefeyi bir kitap kültürü haline getiren Platon'da olduğunu söyler. Bu durum Platon felsefesi ile Yahudi-Hristiyan geleneğinin kolayca kaynaşmasını sağladı. Zira her üçü de benzersiz bir şekilde kitap kültürüne bağlıdır. Hiç şüphesiz kitap kül-

türü 1455'e kadar bir el yazması kültürüydü. Jos de Mul; "Okuma ve yazı yazma"yı bilgi aktarma araçları olmaktan ziyade, insan zihninin bir tabiatüstü düzene katılma imkânı bulduğu bir dini-metafizik alıştırması olarak değerlendiriyor. Michael Heim "*Electric Language: A Philosophical Study in Word Processing*" (*Elektrik Dili: Kelime İşlemede Felsefi Bir İnceleme*) adlı eserinde dijital kültürün önceki kitap kültüründen temel bir kopuşu gösterdiğini savunuyor.

Okuma yazma artık bilgisayar destekli kelime-yazı "fastfood" çıktı olarak nitelendiriyor ve "okuma ve yazma bir bilgi manipölasyonu ve veri nakli halinde soy-suzlaşıyor" deniliyor. "Bilgisayar dünya çapındaki ağa bağlandığında ve metinler bir hipermetin sisteminin parçası haline geldiğinde artık kitabın maddi dünyada ve anlatımın fikirler dünyasında var olduğu türden "*Tam Bir Bütüne*" atıfta bulunamayız. Artık metin bir bütün olarak değil, durmadan dört bir yana dağılan bir ara metnin parçası olarak düşünülür..." diyor Jod de Mul.

Sanal ortamdaki bu durumun bir bakıma Mısır, Babil ve Yunan mitoloji örneklerinde olduğu gibi, sözlü gele-nekte hikâyelerin varoluş tarzına bir dönüşe işaret eder. Sanal âlemdeki bu gelişme Walter Ong tarafından "ikincil bir sözlü kültür" olarak kategorize ediliyor. Dijital kültüre geçiş, himermedya kültürü Amerikalı filozof Michael Heim tarafından kıyamet unsuru olarak telakki ediliyor ve çare olarak Doğu'nun meditasyon teknikleri tavsiyesinde bulunuyor.

Buna mukabil Kitabı Mukaddes'i internetten çevrimiçi sağlamak yoluyla Hristiyan kültürünü dünya ça-

pında yayma teşebbüslerini kurtuluş için artçı harekât olarak nitelendirenler de mevcut. Ancak dinin siber uzaydaki geleceğinin daha ziyade çoktanrıcılığın bir versiyonu olan Pagan ezoterizme doğru yönlendirildiği şeklinde. İnternetin parçalı tabiatının yapısal bakımdan Hıristiyanlıktan çok Homeros'un diniyle ortak yanlarının olduğu belirtiliyor. Üstelik bu durum Mısır, Babil ve özellikle Yunan mitolojisinde var olan derinlik eksikliği ile dijital dünyanın yüzeysel görkemi arasında mükemmel bir benzerliğe de işaret ediyor. Sanal çoktanrıcılık, new age (yeni çağ) veya Kaliforniya modeli denen hedonizm ve benmerkezci dijital kültür tarafından besleniyor. Bu tarz dinsel bilincin yeni formları, Hıristiyan geleneğin de gizli kalmak mecburiyetinde bırakılmış tecrübeleri açığa çıkaracağı ve bunun Yeni Dünya Düzeni kurmak isteyen ezoterik güç merkezlerinin oluşturmak istediği Kabala formatlı "tek dünya dini"ne hizmet edeceğine dikkat çekiliyor. Bu görüşü savunanlar, güçler ayrılığı üzerine kurulu parlamenter demokrasinin zaten çoktanrıcılığın laikleşmiş bir formu olduğunu iddia ediyorlar. Batı toplumunu yönetenler başta olmak üzere, genel olarak Batı insanı kendi sanal geleceğinde dijital Olimpos tanrılarının ve Babil tanrılarının aşağı inmesini bekliyor. Bütün bu gelişmelerde İslam oyun bozucu olarak görüldüğü için "ılımlı İslam" ile Muhammed'siz hale getirilmek veya ateş gücü ile terbiye edilmek isteniyor. Her halükarda ise Türkiye ve Türkler bu oyunun ana hedefi...

Dr. Ramazan Kurtoğlu

Ataköy - İstanbul

Ağustos 2015

GİRİŞ

Küresel Seçkinlerin Gizli Savaşı: Para Tanrısı

Yeryüzünde 1978 Washington Mutabakatıyla başlatılan neoliberal küreselleşme ile birlikte “*Para ile Afyon Savaşları*” yürütölmeye başlandı. Bu sürecin uygulanmasında dört temel alandan söz edilebilir:

a- Fiziki alan; askeri çatışmaların ve/veya terör unsurlarının kullanıldığı mekân ve coğrafya.

b- Bilgi alanı, her neviden bilginin elde edilmesi, başka ölkelerin eline geçmesinin engellenmesi, özellikle yurtdışından gelen lisans, mastır ve doktora öğrencilerinin söz konusu alanda tam ve yeterli bilgiye ulaşmasının engellenmesi ya da bilginin kullanılarak psikolojik savaş malzemesine dönüştürölmesi.

c- İdrak alanı; buna beyin alanı da diyebiliriz. Nörolojik araştırmalarla ilaç ve film endüstrisinin bu alanda yoğun olarak kullanılması. Buna GDO’su ile oynanmış gıda ürünleri de dâhildir.

d- Sosyal alan; sosyal medyadan sivil toplum kuruluşlarına kadar pek çok unsurun kullanılarak kolektif bilinçaltında fay hatları oluşturmak ve/veya tarihi kalıntıları harekete geçirmek.

Neoliberalizmin postmodern dünyasında, bir yanda, zevkle ya da tiksintiyle kuşatılmış, havalı ama güya temelinde böyle duygular taşımayan *nesnel yargı* yer alır Diğer yanda ise, etnik milliyetçilik, radikal dindarlık, mezhepçilik ve cemaatçilik soslu ideolojik çılgınlıklar ta-

rafından hüsrana uğratılmış *barış* ve *huzur* arzusu, elbette acı ve ısırap vardır.³

Yukarıda kısaca özetlediğimiz bu hususlar dünya-mızda yaşayan 7.2 milyar insanın, milletlerin arasına nifak sokmakla yetinmemiş, aynı milletin, dinin, ülkenin insanları arasına da nifak sokmuş-fay hatları oluşturmuştur. Bütün bunlar hayata geçirilirken kullanılan yegane mühimmat-silah da tanrılaştırılan *para*dır.

Milletlerarası para sisteminin temelinde yatan dinamikleri bilmeden, Almanya'nın euro terk edildiğinde kullanılmak üzere Yeni Alman Markı versiyonlarını şimdiden basmakta olduğuna dair duyumları *niçin-neden-nasıl* ile sorgulayıp analiz etmeden küresel siyaseti tam olarak anlayamayız.

2008 küresel finans krizi sonrasında, 2010 yılında aleni başlatılan *kur savaşları* Milletlerarası Para Fonu'nun (IMF) azalan gücünü artırma ve G9 devlet başkanlarının yönetiminde Fiili bir *Küresel Merkez Bankası* kurma gayretlerine işaret etmektedir.

Son yüz yıla baktığımızda dünya ekonomisinin en az üç ana dönem *kur savaşı* yaşadığı anlaşıyor:

- Birinci Kur Savaşı: 1921-1936, 15 yıl
- İkinci Kur Savaşı: 1967-1987, 20 yıl
- Üçüncü Kur Savaşı: 2010-...⁴

3- Paul Feyerabend, "*Bilimin Tiranlığı*", Türkçesi: Barış Yıldırım, Sel Yayınları, İstanbul, 2015, s.92.

4- James Rickards, "*Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu*", Türkçesi: Neşenur Domaniç-Nusret Avhan, Scala Yayıncılık, İstanbul, 2013, s. 287.

Sosyal ve mali çöküntüler birçok defa yaşanmış ama kolaylıkla görmezden gelinmiş veya unutulmuştur. Fakat en azından Hollanda'daki *lale soğanı* spekülasyonundan bu yana -her ne kadar "bu defa farklı" aymazlığı hortlatılsa da- her seferinde paraya hükmeden güç merkezlerinin daha karmaşık ve sistematik para oyunları bildik şeyleri yapmaktan geri durmamaktadır.

"Karmaşık sistemler yararlı bir düzenleyici prensiple başlamakta ve bizzat sistemi yıkarken mevcut bütün enerjiyi emerek sona ermektedir ve parçalara ayrılıp, kontrol altına alınıp, bölümlendirilip, ölçekleri küçültülmediği takdirde sonunda çökeceklerdir. Kur savaşları son tahlilde *dolar* ile ilgilidir. Ancak günümüzde dolar yalnızca eski benliğinin türevlere, kaldıraca, para basımına ve altının gerilemesine bağlı sıçramalı bir versiyonudur."⁵

Özellikle 1978 Washington Mutabakatı'ndan bugüne para-finans piyasalarında olup bitenlerden çıkarılması gereken temel derslerden biri, belki de en önemlisi budur. Türkiye'yi gelecekte (on ile yirmi yıl içinde) olabileceklere hazırlamak için "*hazine ve merkez bankası*"nın *milli güvenlik* camiası/kurumlarıyla daha yakın çalışması gerekir. Ekim 2014'te Rusya Federasyonu'na yönelik para saldırısı ile rublenin şok değer kaybı ve İsviçre Merkez Bankası'nın Ocak 2015'te bir gecede frankı %40 değerli hale getiren ani şokların başka versiyonlarını da göreceğiz.

5- James Rickards, a.g.e, s.286.

1971 yılından bugüne ABD doları, kusurları, zayıflıkları ve döviz, tahvil, hisse senedi, türev ve her neviden yatırımı kapsayan bütün bir küresel *para-ticaret-siyaset* sisteminin eksenidir. 1971’den ve özellikle 1990’da Sovyet Bloku’nun çökmesinden sonra tanım gereği bütün para birimleri bir “*değer*”i ve “*servet stoku*”nu temsil etse de hepsi dolara ve elbette dolara hükmeden küresel para/finans endüstrisinin gelecek *dünya tasarımı*na bağlıdır. Bu noktada elitlerin ahlaki değerleri büyük önem arz etmektedir. Artık biliyoruz ki, küresel elitlerin ahlaki değerleri semavi dinlerin hiçbirinden beslenmemektedir.

Waterloo Savaşı’ndan (1813-1815) bu yana para ve küresel finans endüstrisine hükmeden dar/elitist bir grup bütün küresel savaşlarda ana karakterlerden biridir.

“Bütün büyük savaşlar gibi *Dördüncü Küresel Savaş*’ın kökleri ondan bir önceki savaştadır. II. Dünya Savaşı, I. Dünya Savaşı’nın sonucu olarak çıkmıştır. Soğuk Savaş’ın –Üçüncü Küresel Savaş’ın- kökleri ise II. Dünya Savaşı’ndadır. ABD-Cihatçılar Savaşı da Soğuk Savaş’ın sonucudur. Soğuk Savaş’ın nasıl sona erdiğini anlamadan 11 Eylül’ü anlayamazsınız, çünkü iki hikâye birbirine sıkıca bağlıdır.”⁶ Burada Friedman’ın tespitlerine biz de şu ilaveyi yapalım. Parayı ve parayı kontrol eden güç merkezlerinin ahlaki değerlerini anlamadan, onların ahlaki inanç ve değerlerinden beslenen dünyanın siyasi

6- George Friedman, “*Amerika’nın Gizli Savaşı-Amerika ve Düşmanları Arasındaki Küresel Çatışma*”, Türkçesi: Enver Günsel, Pegasus Yayıncılık, İstanbul, 2014, s.19.

gelecek tasavvurlarını-projelerini tam kavrayamayız. Yani bütün küresel savaşlar *Para-Siyaset- Din/İnanç* ekseninde yürütülmektedir. Savaş teorisyenlerinden Karl Von Clausewitz şöyle der: “Savaş başka yöntemlerle uygulanan politikalar’dır.”

“Savaşı anlamanız için politikaları anlamanız gerekir. Aynı zamanda, savaş yöntemlerinin sürekli olarak değiştiğini de anlamak zorundasınız. Biz milyonlarca insanın ve makinenin geniş savaş alanlarında savaşmasına alıştık. *Dördüncü küresel savaş* buna hiç benzemiyor ama onun kapsamlı bir savaş olmadığı anlamına gelmiyor.”⁷

Savaşlar; tanklar, piyadeler, toplar, uçak filolarıyla olabildiği gibi, *Asimetrik Savaş* diye tanımlandırılan bir grup komando, bir grup bilgisayar hacker’ı veya yarım düzine finans uzmanı da olabilir. Savaşın tabiatı bir tek şey dışında devamlı değişir; görünen kökleri her daim *siyasettir* ve politikalar “*para ve inanç*”tan beslenir.

Bir misal; ABD İran’a 30 yıldan fazla bir müddettir çeşitli müeyyideler uyguluyor. Ancak son dönemde İran uranyum zenginleştirme döngüsünde ve nükleer silahlanma konusunda ustalaşmaya yaklaştıkça bunların temposu arttı ve alanı genişledi. Öte yandan İsrail’in benzer yöndeki çalışmaları ve nükleer silah sahibi olmasını başta ABD olmak üzere Batı ülkeleri görmezlikten geldiler. Neticede “ABD 5 Şubat 2012’de İran’a nihai finansal silahını doğrulttu: Bankalara, İran Merkez Bankası ile iş yaptıkları takdirde *ABD doları ödemeler sisteminden çıkarılacakları* bildirildi. Bu yaptırım İran’

7- George Friedman, a.g.e, s.19.

daki dolarların hemen tükenmesine sebep oldu... Dolar kıtlığı birkaç gün içinde İran para birimi riyal'in dolar karşısında %40'ın üzerinde değer kaybetmesine yol açtı... Bu artış İran ekonomisinin sektörlerine hiperenflasyon aşıladı... ABD İran'ı tek taraflı olarak dolar ödemeler sisteminden atarak birkaç gün içinde bir para biriminin çökmesine, hiperenflasyona ve faiz oranlarının olağanüstü yükselmesine sebep oldu.”⁸

ABD yönetimi bunlarla da yetinmedi. Mart 2012'de SWIFT yönetim kuruluna baskı yaparak İran bankalarını sistemin dışına çıkarmaya “*ikna*” etmeyi başardı. İran artık gerçekten tecrit edilmiş durumdaydı. Bütün İran bankacılık sistemi –merkez bankası da dahil- milletlerarası ticari ortaklarına para gönderemiyor, para alamıyordu. Mesela, İran ihraç ettiği ham petrolün parasını alamadığından ithal ettiği gaz gibi rafine ürünlerin, buğday ve diğer mahsullerden oluşan önemli hayati ithal ürünlerin bedelini ödeyemiyordu.⁹

İran'a yönelik ABD'nin finansal müeyyideleri İran'da alternatif düzenlemelere sebep oldu. Petrol ve tabii gaz ihracatçısı olan bu ülke bir kısım yeni kanallar açarken milletlerarası arenada, Asya ülkeleri ve BRICS ülkeleri –Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika- 1944'ten beri egemen olan *küresel dolar hegemonyasından* kurtulmanın yolunu ilk kez görmeye başlıyorlardı. BRICS 2012 yılının Mart ayında bir zirve düzenleyerek, gelişmekte olan ülkeler arasında kredi kullanımı ile ödemeleri kolaylaştıracak yeni bir çokuluslu bankanın ve

8- James Rickards, “Kur Savaşları”, s.289.

9- James Rickards, a.g.e, s.290.

değişim -ticaret aracı olarak dolar yerine başka bir para biriminin oluşturulmasını araştırmaya karar verdi.¹⁰

BRICS üyelerinden Rusya, Hindistan ve Çin zaten İran'a alternatif ödeme sistemleri oluşturmakla yoğun şekilde ilgileniyorlardı. Bu gelişmeler 1971'den beri süregelen ancak 2008 krizinden sonra hem ivme kazanan hem volatilitesi artan, ABD hazinesi ve Federal Reserve'in doların değerini düşürmesi ve doların rakipsiz rezerv döviz olma konumunu istismar etmesi karşısında, 2009 yılından bu tarafa devam eden muhtelif şikâyetlerin dışı vurumuydu. "Bu ödemeler birliği'nin Malezya, Kazakistan ve Türkiye gibi gelişmekte olan ekonomileri kapsayacak şekilde genişleyeceği kolayca görülebilirdi.¹¹

Bütün bu olaylar silsilesi ne manaya geliyordu? ABD Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) ve ABD İstihbarat Konseyi'nin (16 istihbarat kurumunun çatı kuruluşu) danışmanlarından James Rickards'ın yorumuna göre bunun adı "*finans savaşı*"ydı. 2009 yılında Pentagon'un sponsorluğunda oynanan ve Kur Savaşları kitabında anlatılan olaylar zinciri finans savaşına fazlasıyla benziyor. SDR'lerin IMF'de artan rolünden BRICS'in bütünüyle yeni bir para birimi meydana getirme gayretlerine kadar, bu gelişmelerin ortak yanı doların değerinin ABD tarafından düşürülmesine yönelik memnuniyetsizlik ve yeni likidite ve istikrar kaynaklarının bulunmasına duyulan ihtiyaçtır.¹²

10- James Rickards, a.g.e, s.292.

11- James Rickards, a.g.e, s.292.

12- James Rickards, a.g.e, s.292.

2008 krizinden sonra iyice gün yüzüne çıkan kur savaşlarının yakın-orta vadede sona ereceğine dair bir emare/belirti yok. FED ve ABD hazinesi doları ucuzlatma teşebbüslerini sürdürürken AB Merkez Bankası da Ocak 2015'te 1.1 trilyon euroluk bir -beklenenin çok üstünde- operasyon kararı ile benzer politikaları uygulayacağını gösterdi. Yani karşılıksız para basma operasyonlarına devam. Çin enflasyon ile ufukta beliren işsizlik meselesi arasında kaldığından, bu durum ihracatla alaka lı istihdam sağlamak için yuanı manipüle etmesine yol açabilecektir. Kemer sıkma politikaları AB çevresinde sosyal huzursuzluk meydana getirdikçe daha ucuz euro çıg lıkları da daha yüksek perdeden duyulacaktır. Nitekim Yunanistan'da 25 Ocak 2015 tarihinde yapılan genel seçimleri aş ır ı sol bir söyleme sahip olan ve Yunanistan'ın AB'ye olan borçlarını ödemeyeceğini söyleyen SYRIZA lideri Aleksis Çipras %36.5 oy alarak kazandı. Kısaca özetlemek gerekirse, Yeni Dünya Düzeni için çık ılan neoliberalizm yolunda otuz yıl gidildikten sonra tam manasıyla düzensizliğ e giden yola çık ılmış tır.

Milletleraras ı ilişkilerin en önemli ayağı uluslararası ticaret daha SWIFT noktasında müdahaleler ile karşılaşmaktadır. Malum, dünyadaki bütün ödemeler, önemli addedilen para birimleri üzerinden Brüksel merkezli Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunications (SWIFT) aracılığı ile yapılıyor.

Diğ er taraftan G-8 yönetiminde IMF Küresel Merkez Bankası haline getirilmek isteniyor. "İster Avrupa'daki gerçek zamanlı bir borç çevirme krizi, ister 2008 paniğ i gibi bir kriz olsun, bir kriz baş gösterdiğ inde merkez

bankalarının ve küresel elitlerin yaptığı şey, para basmak ve milletlerarası para sistemine likidite akıtmaktır. Ancak büyük merkez bankalarının -Federal Reserve (FED), Avrupa Merkez Bankası, Çin Halk Bankası, Bank of England ve Bank of Japan- bilançoları zaten uzun zamandır para basılması, kaldıraç ve düşük kaliteli ya da yeterince likit olmayan tahviller nedeniyle ciddi biçimde zarar görmüş durumda. Dünyadaki temiz kalan tek büyük bilanço IMF'ye ait. Bu nedenle, öngörülebilir gelecekteki her büyük finans krizi IMF'nin bilançosunu büyütmesini veya SDR biçiminde para basmasını içerecek. Çünkü yeni likiditenin yegane kaynağı artık o. Bu önümüzdeki yıllarda tekrarlanacak bir diğer finansal dinamiktir.”¹³

1944'te başlayan ve 1971'ten itibaren de karşılıksız basılan *dolar* merkezli milletlerarası ödemeler sisteminin takip ettiği yol sürdürülebilir bir yol değildir. Yani önümüzdeki orta vadeli bir zaman diliminde sistem çökecektir.

Önümüzdeki orta-kısa vadede *dolar* merkezli uluslararası ödemeler- değişim sistemi ile alakalı olarak şu tahminlerde bulunabiliriz. Elbette bu tahminleri etkileyecek olan iki ana parametre söz konusudur. Birincisi küresel merkez sermayeyi kontrol eden küresel elitlerin tavrı, ikincisi başta Amerikan halkı olmak üzere insanlığın topyekün bir uyanış gösterip gösteremeyeceği:

a- Dolar küresel ekonomi-para sistemi içinde çoklu rezerv-döviz paralarından biri olacak.

13- James Rickards, a.g.e, s.288-89.

b- Dolar, IMF'nin kaydi parası olarak SDR'lere tabi olacak.

c- Dolar, yeni bir mekanizma ile altına bağlanarak yenilenecek.

d- Dolar, hem kendini kurtarma hem de yok olma ihtimallerinin olduğu bir küresel kaosun içine düşecek.

James Rickards "*Kur Savaşları*" isimli eserinde doların geleceğı ile alakalı bu dört ihtimalden çoklu rezerv döviz para olma ihtimalini en zayıf ihtimal olarak değerlendirmekte, en güçlü ihtimal olarak da kaosu öngörmektedir.¹⁴

Küresel merkez sermaye elitlerinin 1978 Washington Mutabakatı ile dünyaya dayattığı neoliberalizm -deregülasyon politikalarının küresel ekonomiyi- para sistemi getirdiğı nokta *karmaşa*'dır. Karmaşa işin başında dost olsa da giderek düşmana dönüşür ve bir girdapla son bulur. Batmasına göz yumulamayacak kadar devasa birleşmelere göz yumarak ölçeğe bir sınır koymamak ise AIG örneğinde kendisini çok dramatik bir biçimde ortaya koymuştur. Hasılı *Karmaşa* ve *Ölçeğin* cesameti tehlike olarak görülmeye başlandığında meselenin yüzde doksandokuzu çözülmüş demektir: *Ölçeği küçült-bölümlere ayır-yalınlaştır* ve *kamu kontrolünü sıkılaştır*. Bu bağlamda 1978 Washington Mutabakatı'ndan bu yana ana akım iktisatçılar doğru aracı seçip kullanmakta marangozlar kadar becerikli olamamışlardır.

2008 finansal krizi; mali çılgınlığın bu kadar geniş bir şekilde gözden geçirilmesiyle tespit edebileceğiniz bazı

14- James Rickards, a.g.e, s.283.

temel prensipler olması gerektiğini göstermiştir. Bu bağlamda şu hususları sıralayabiliriz:

1- Borç ve enflasyon krizlerini yatıştırmak ve yönetmekle alakalı olarak:

a- Hükümetin-devletin borçluluk durumunun her açıdan resmi çekilmelidir. İç borç stoku ve özelliklerini-vadesini dikkate almayan bir dış borç sürdürülebilirlik yönetimi yoktur. Türkiye'nin 1994 ve 2001 krizlerinde bunu somut olarak görmek mümkündür.

b- Borç sürdürülebilirlik-çevrilebilirlik çalışmalarında iç ve dış toplam borç stoku ve vadeleri akla yakın finansal senaryolara dayandırılmalıdır. Ortaya çıkan bir gerçek, yüksek borç düzeylerinde, basit olarak *sermaye akışındaki ani teklemeler* bütün ülkeler için büyük tehlike arz etmektedir. Söz konusu "ani teklemeler" ülkeden ülkeye değişiklik göstermenin yanında siyasi hedeflere dayalı-kasti de olabilmektedir.

c- Para politikasına bağlı enflasyon riski de -döviz kuru esnek veya sabit olsun- aynı zamanda *iç borç stoku* ile de bağlantılı gözükmektedir. Pek çok ülke, farklı zamanlarda, hükümetlerin iç borç stokunu enflasyona ödetme politikalarına başvurdıkları bilinen bir gerçek.

2- Siyasetçiler bankacılık krizlerinin uzun süreceğinin farkında olmalıdır. 1992'de Japonya ve 1977'de İspanya'da olduğu gibi bazı krizler yetkililer tarafından uzun müddet yeterince ciddiye alınmadığı için daha da uzamıştır.

Krizlerin sonrasında hükümet gelirleri daralmakta, yardım paketi maliyetleri artmakta, bütçe finansmanı büyük ölçüde sıkıntıya girmektedir. Gelişmekte olan ülke piyasalarındaki çok sayıda şiddetli bankacılık krizinde, finansal canlandırma paketleri bir seçenek değildi, zira hükümetlerin milletlerarası sermaye piyasalarına erişimi siyasi ve ekonomik sebeplerle engellenmişti.

3- Borç ödeyememe durumuna son verme çalışmalarında en büyük politika kavrayışı olgunlaşmamış “kendi kendine gelin güveyi olmanın” verdiği naiflikle kutlamanın ülkeleri halinden memnun olma durumuna ve daha aşağı dereceye indirmeye yöneltmesidir. Bazı borç krizleri ülkelerin derecelerinin yükseltildiği, OECD’ye katıldığı (mesela Meksika, Güney Kore, Türkiye) ve genel olarak milletlerarası topluluğun yani IMF ve Dünya Bankası’nın öne çıkan çocuğu olmasının (mesela 2001 sonunda çökmesi öncesinde 1990’ların ikinci yarısındaki Arjantin) hemen ardından meydana geldi. Son finans krizinden bu yana küresel ekonomik-finansal gelişmelere bakıldığında, borç alanların ve kredi verenlerin yanlışlarından ders alındığına dair bir emare henüz görünmüyor. 2008 krizini hazırlayan olaylar arasında, gelişmiş -zengin ülkeler misalinde “bu kez farklı” sendromlarından biri, modern parasal kurumların yenilmezliği ile alakalıydı. Gelişmekte olan ülkeler için niye “bu defa farklı olduğunun” sebebi olarak ise, bu ülke hükümetlerinin iç borçlanmaya daha fazla dayanması gösterilmişti.¹⁵

15- Carmen M.Reinhart ve Kenneth S.Rogoff, “Bu Defa Farklı-Finansal Çılgınlığın 800 Yıllık Tarihi”, Türkçesi: Levent Konyar, NTV Yayınları, İstanbul, 2010, s.352-353.

2008 krizi öncesinde merkez bankaları “enflasyon hedeflemesi” vasıtasıyla ellerine baltaları almışlardı. Böylelikle hem enflasyonu düşük tutacaklar hem de reel ekonomiye optimum seviyede istikrar kazandıracaklardı. Bu yönde başarılı olmaları için de merkez bankalarının bağımsızlığı şarttı. Öyle de oldu. Kısmen başarılı olmalarına rağmen ana akım iktisatçılar tarafından aşırı bir övgüye tabi tutulan bu canlanma dönemi politikaları büyük bir resesyon-durgunluk döneminde hiçbir işe yaramıyordu.

20 yıl FED’in başkanlığını yapan Amerikan Musevisi Greenspan’e atfen “Greenspan’ın koyduğu politikası” adıyla anılan FED’in para politikası yatırımcılara tek yanlı bahis oynatmıştı. Bu para politikası:

a- Varlık fiyatlarında keskin bir çıkış anında faiz oranları yükseltilmesine -bu sebeple, onların geri çağırılmasına- karşı koyulmasını;

b- Varlık fiyatlarındaki düşüşe -onları yukarı çıkarmak gayesiyle- faiz oranlarını indirerek sert bir şekilde tepki verilmesini esas almaktaydı.

Açıkça Greenspan’ın politikası, heyecan-kumar karışımı *bahis* politikası daha ziyade seçkinlerin kontrolündeki finans endüstrisine yaramıştı. Elbette finansal çöküş başladığı anda FED’in olağanüstü tedbirlere yöneleceği belli olmuştu. Batmasına göz yumulamayacak kadar büyümesine izin verilen finans-bankacılık kurumlarının zararları/küresel elitlerin kayıpları Amerikan vergi mükelleflerine fatura edildi.

Günümüzde iyice ortalığa dökülüp saçıldı ki, “finans krizi: uzun ömürlü dayanıklı bir bitki”dir.¹⁶ Bu bitki özellikle finans endüstrisinin elitleri tarafından, özellikle son iki yüz yıldır sürekli *sulanmaktadır*.

Bu durumda tarihten –ki sosyal, ekonomik ve siyasi bilimlerin laboratuvarı tarihtir- çıkarılması gereken ders şudur: “Kurumlar ve politika yapanlar gelişmiş olsa bile, sınırları zorlamaya neden olacak bir dürtü her zaman olacaktır. Aynen bir kişinin işe ne kadar zengin başlarsa başlasın iflas etme ihtimalinin bulunması gibi, bir finans sistemi de ne kadar iyi düzenlenmiş olursa olsun açgözlülük, politika ve kârların baskısı altında çöküntüye gidebilir.”¹⁷

Sermaye ve para piyasaları söz konusu olduğunda doğru yaklaşım büyük banka ve finans kurumlarını ayrı parçalara bölmek, faaliyetlerini mevduat kabulü, ticari kredi ve tüketici kredisi işlemleri, ticari finansman, ödemeler, teminat mektupları ve birkaç faydalı hizmetle sınırlamaktır. Bankaların özel işlemler, satış garantisi ve borsa işlemleri yapması yasaklanmalıdır. Bu neviden işlemler brokerler ve hedge fonlarıyla sınırlanmalıdır. Büyük borsa işlemleri için büyük bankalara ihtiyaç olduğu fikri saçmadır. Sendikasyonlar tam da bu gaye ile icat edilmiştir ve riski yaymak konusunda mükemmeldirler. Günlük marjlı standartlaştırılmış vadeli dövizli işlemler dışında türevler yasaklanmalı, takas odaları yüksek sermayeli olmalıdır.¹⁸

16- Charles P.Kindleberger, “*Manias, Panics and Crashes: A History of Financial Crises*”, Basic Boks, New York, 1989.

17- Carmen M.Reinhart ve Kenneth S.Rogoff, a.g.e, s.354.

18- James Rickards, a.g.e, s.284.

2008 krizi de gösterdi ki türevler riski dağıtmaz: Onu çoğaltır ve batmasına göz yumulamayacak kadar devasa cesamete ulaşan birkaç elde toplanırlar. Türevler müşterilere hizmet etmez; yüksek ücretler ve anlaşılmayan şartlarla bankacılara ve aracılarla hizmet eder. Türev risklerini yönetmekte kullanılan modeller fonksiyonsuzdur ve brüt riske değil net riske odaklanıldığı için asla fonksiyonel olmayacaktır.

Küresel para ve milletlerarası ödemelerin ana parası olan dolar sağlıklı hale getirilmelidir. Mevcut haliyle dolar, özellikle 1971'den bu tarafa küresel merkez sermaye elitlerinin ABD hazinesi ve FED üzerindeki olağanüstü baskı ve manipülasyonlarıyla sürekli savrulmaktadır. Dolar bir avuç spekülâtörün baştan çıkarmasına sürekli açık durumdadır.

“Enflasyon, faiz oranları ve döviz kurları konusundaki belirsizliği azaltmak için esnek bir *altın standardı* benimsenmelidir. İşletmeler ve yatırımcılar daha çok kesinlik ve fiyat istikrarına kavuşunca, yeni yatırımlar hakkında daha büyük risk alabilirler. Enflasyonu, deflasyonu faiz oranlarını ve döviz kurlarını yenilikçiliğin yolunda duran engeller listesine eklemediğimizde bile girişimciliğin önünde yeterince belirsizlik bulunmaktadır. FED tarafından yönlendirilen ABD ekonomisi, Birleşik Devletler'in altını terk ettiği 1971'den bu yana sürekli varlık balonları, çöküşler, panikler, hızlı büyümeler ve patlamalar görmüştür. *Finansın rolünü azaltarak ticareti güçlendirmenin* zamanı gelmiştir. Altın, fiyatlarda ve varlık değerlerinde en büyük istikrarını oluşturur ve

bu sebeple yatırımcıların önünü görmesini sağlayan en iyi araçtır.”¹⁹

Dolarla alakalı düzeltici politikalar benimsenmediği ve olaylar kontrolden çıktığı taktirde, hazine ve FED’in uygulayamadığı yöntemlerle düzeni tesis etmesi için kaçınılmaz olarak Pentagon’a başvurulacaktır. Pentagon’un 2009’daki *finans savaşı* oyununda öngörülen tehditler günbegün daha da gerçek hale gelmektedir.”²⁰ Sırada ise artık her Amerikalının bildiği gizli ABD hükümeti FEMA (Federal Acil Durum Yönetim Teşkilatı) var. FEMA’nın (*Federal Emergency Management Agency*) bütün yürütme emirlerini ve acil durum uygulama emirlerini devreye sokması için ihtiyaç duyulan tek şey, Başkan’ın kanunda sıralanan bir hususta acil durum ilan etmesidir.²¹

Neoliberalizmin-Küresel Serbest Piyasa’nın merkez bankalarına yüklediği misyon, “bağımsızlık” adı altında *bahis merkezi* rolüdür. Öyleyse merkez bankalarının mutlak bağımsızlığı olmamalıdır. Dahası merkez bankalarının işleri ne kadar az heyecanlı olursa gerçek istihdam ve servet meydana getirme kaynağı olan müteşebbislere o kadar fazla garanti sağlanabilir. Buraya kadar söylediklerimizden şu çıkarımı yapabiliriz: Mevcut finans sistemi daraltılmalı ya da yalınlaştırılmalı ve altın standardı ile çöküşe karşı bölme ve güven inşa etmeli.

19- James Rickards, a.g.e, s.284-285.

20- James Rickards, a.g.e, s.285.

21- Ramazan Krutoğlu, “Küresel Hegemonya Savaşları-İklim, Su ve Gıda”, Orion Yayınları, 2.Baskı, Ankara, Ekim 2014, s.345.

Daha da önemlisi ahlaki temelleri olan bir dolar ve/veya para sistemi olmalıdır.

19. yüzyılın başından itibaren malların, insanların ve fikirlerin daha serbestçe dolaşması; feodal kurumların ortadan kalkmasına ve özgürlüğün başlangıcına dolayısıyla, Yahudileri de kaderlerini daha hür olarak çizmeye iter²². Bu sürecin içinde Yahudiler çağdaşlığın matrislerinden birini oluşturma gayreti içindedirler: Sosyalizm, psikanaliz, Amerikanlaştırma ve Siyonizm. Yahudiler Rusya'da sosyalizmin, Avusturya'da ise psikanalizin matrisi haline 1795-1917 döneminde gelirler. Bu dönemde her Rus çarının taç giyme töreni, daima boşa çıkan bir hürriyet ve vaat edilmiş topraklara dönüş ümidine vesile olur; her çar, muhtemel bir Mesih olarak görülür. Rus Yahudiler sosyalizmi icat ederken, Avusturyalı Yahudiler psikanalizi keşfeder. ABD'li Yahudiler ise Amerikan kapitalizminin doğuşuna ve dünyanın Amerikanlaştırılması sürecine ilk elden katılırlar²³.

Dört matrizen, Yahudilerin büyük çoğunluğu, özellikle zengin Yahudiler, 19. yüzyıl sonunda ortaya çıkan Siyonist projeye şüpheyle yaklaştılar. Bir başka anlatımla Siyonist proje Protestan - Evanjelist İngiliz siyaseti, Amerikan desteği ve Musevi parası ile hayata geçirildi. Gerek tarihi tecrübeler gerek dört çağdaşlaşma matrisinin ortaya koyduğu bir gerçek vardı. Midraş'ın özlü bir şekilde söylediği gibi, "dünyayı yeniden inşa etmenin"

22- Jacques Attali, *"Yahudiler, Dünya ve Para - Yahudi Halkının Ekonomik Tarihi"*, Türkçesi: Berna Günen, Kırmızı Kedi Yayınevi, İstanbul, 2009, S.320.

23- Jaques Attali, a.g.e, S. 336.

temeli para idi. Paranın yanında yeni şeylere ihtiyaç vardı. Hollywood merkezli film-sinema endüstrisi en az para kadar bir "acaip" enstrümandı. Para ve Hollywood yeteri kadar etkili silahlardı. Nitekim her ikisi de, Amerikanlaştırmanın en önemli koçbaşı olarak kullanıldı ve kullanılmaya devam ediyor.

1975 yılında gösterime giren ve başrolünde Robert Redford'un oynadığı "Akbabanın Üç Günü" adlı Hollywood yapımı filmde şöyle bir replik vardır:

Higgins: "Yürüyeblırsın ama basmadılarsa ne kadar uzağa?"

Tuner: "Basacaklardır."

Rusya'ya iltica eden NSA ajanı Edward Snowden ile yapılan bir mülakat:

Macaskill: "Başına neler geleceğini düşünüyorsun?"

Snowden: "İyi şeyler değil."

BİRİNCİ BÖLÜM

A- Parayı Tahrip Ederseniz Bütün Piyasaları Çökertirsiniz

ABD Savunma Bakanlığı'nın-Pentagon-ve 16 istihbarat kurumunun üst kurulunun danışmanı olan Finans Uzmanı ve Hukukçu James Rickards Türkçeye de çevrilen "*Currency Wars*"/*Kur Savaşları* adlı meşhur kitabında aynen şu tespitte bulunuyor:

"Şirketlerin devlet gücünün uzantıları olduğu 17.yüzyıl merkantilizminin daha yeni bir versiyonu olan *küreselleşme güçleri* ile *devlet kapitalizmine* genel bir bakış günümüzde dünya ekonomisinin karşı karşıya olduğu ciddi tehlikeleri atlatmaya yönelik adımdır. Finans savaşı tehditleri ancak günümüzün finans dünyası bağlamında anlaşılabilir. Bu dünyayı küreselleşmenin zaferi, devlet kapitalizminin zaferi, devlet kapitalizminin yükselişi ve terörün devamlılığı şartlandırmaktadır. Finans savaşı, silahları kalitesiz olmakla birlikte *kurnaz* olanların tercih ettiği sınırlanmamış bir savaştır."

Meşhur Çinli savaş stratejisti, MÖ 5. yüzyıl sonunda yazdığı varsayılan "*Savaş Sanatı*" kitabıyla tanınan Sun Tzu şöyle der: "Düşmanın gelmeyeceğini varsaymak yerine onu karşılamaya hazır olmak, düşmanın saldırıyacağını varsaymaktan daha çok kendini yenilmez kılacak bir savaş öğretisidir."

2008 küresel mali krizinin bütün insanlığın gözü önünde gerçekleşen öncesi ve sonrasına baktığımızda, her şeyin mübah görüldüğü, hiçbir ahlaki endişenin hissedilmediği, kriz öncesinde “asla asla olmaz” denilenlerin kriz sonrasında tam bir pişkinlikle yapıldığını, uygulandığını gördük.

İnsanlığın son 250 yılda daha önceki 2500 yıldan daha çok değiştiğine, son 25 yılda da son 250 yıldan daha fazla değişim yaşadığına tarih ve şahitliklerimiz bize söylüyor. 1978 Washington Mutabakatı’ndan bu yana insanlığın yaşamış olduğu değişimlerin, dönüşüm ve dönüştürmelerin dışında, bugün yeryüzünün para oyunları ile *başka bir dünya* olarak *yeniden kurgulanma* gayretlerine şahitlik etmekteyiz. Bilgisayar oyunları, çocuklara yönelik çizgi filmler, Hollywood merkezli büyük yapımcıların çektiği filmler ve her neviden medya vasıtasıyla *Kolay Para* kazanma vurgusuyla yeni nesiller için *tasarlanmış yeni bir gerçeklik* hazırlanıyor.

Postmodern dönem öncesinin kahramanları gerçektir. Neoliberalizmden neşet eden günümüzün postmodern dünyasının kahramanları ise *sentetik* ve başka bir dünyanın canlı-cansız yaratıkları gibi görünüyorlar. Öncelikle konuşma ve iletişim şekilleri olmak üzere sahip oldukları bütün özellikleri bakımından bu dünyaya yabancı.

Neoliberalizmin politik-ekonomik hedeflerine uygun olarak insanlar, ancak özellikle yeni kuşakların *aklı, algısı* bu yönde, çizgi filmlerle, bilgisayar oyunları ile, TV dizileri ve sinema endüstrisi ürünleriyle eğitiliyor, dönüş-

türölüyor. Giderek kişiselleştirilen teknoloji bu yönde kullanılıyor. İnsanların bu sistemle uyumlu hale gelmesi için fizyonomisi bile değiştiriliyor. 25-30 yıl önce insan, en fazla işaret parmaklarını kullanırken, günümüzde daha ziyade başparmaklar kullanılıyor.

Netice olarak günümüzün genç kuşakları başta olmak üzere insanlar, postmodern dönem öncesi gerçeklik algısından çok daha farklı bir *gerçeklik algısı* üzerinden şuuraltı operasyonlarla eğitilmekte ve biçimlendirilmektedir.

Postmodernizmin oluşturduğu ve/veya neoliberalizmin postmodern dünyasında meydana getirilen *yeni durumu* anlamak için *yeni insan profili* gibi düşünebilme ve yorumlayabilme yeteneğini geliştirmek lüzumu hasıl olmuştur. Gelecek nesiller gibi olmak değil, ancak onlar gibi düşünebilme yeteneğine sahip olmak günümüzün neoliberal iktisadi ve siyasi sisteminde ulusüstü şirketler açısından yani küresel ekonomi/finans hareketliliği bağlamında eskiye nazaran çok daha büyük bir önem kazanıyor.

“Daktilo kültürü”ne dayalı, harf-harf düşünce üretebilen, inşaatı tuğla-tuğla yapan bir eğitim sisteminin yetiştirdiği insan profili ile kelimelerin görüntüye dönüştürüldüğü saniyeler içinde sayfalarca yazının çoğaltıldığı, “copy-paste” yapıldığı, inşaatın hazır duvarlar ile haftalar içinde gökdelenlerin dikildiği bir algı ve görüntü sisteminde yaşıyoruz. Daktilo kültürünün insanları, yanlış yazdıklarında kâğıdı çıkarıp yenisini takmak mecburiyetinde kalacağını bildiğinden çok dikkatliydi. Hata

yaptığında kâğıdı değiştirip, yeni bir harfi, kelimeyi ve cümleyi yeni baştan kendileri *inşa* etmek durumundaydılar. Halbuki yeni sistemin insanı Manuel Castells'in tanımladığı gibi *ağ toplumu*'nun içinde doğdu ve kültürel olarak tamamıyla bu ağdan besleniyor.

Neoliberalizmin oluşturduğu bu *yeni insanın yeni bir kültürü* var. Dahası giderek gerçekliği *sentetik* bir şekilde algılıyor. Almanların sağ kanat gazetelerinden Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) Editörü Frank Schirmer'in ifadesiyle bu yeni nesil tamamen neoliberalizmin son 25-30 yılda yetiştirdiği *ego-manyak* bir nesil.

Daha önceleri *karşıdaki* gibi *düşünmek* yerine *anlamaya çalışmak* başlangıç için yeterliydi. Fakat ağ kültürünün geliştirdiği/ dayattığı sistematik, karşı taraf gibi düşünememek yetisine dayanmakta olup *sürü psikolojisini* gideerek yerleştirmektedir.

Başlangıçta hedef kitle sadece Batı toplumu, daha açık ifadeyle Amerikalılar idi. Başta Amerikan halkı olmak üzere Batı topyekün neoliberalizmin "*şirketokrasi*" elitleri tarafından *yeni düşünme becerisi* söylemleri adı altında teslim alınmış durumda. Mesele artık, gelecek nesilleri, büyük üretim tesisleri ile karşılamak değil, *hazır zihinlerle* karşılamaktır. Şayet kitleler zihnen hazır ise diğer meseleleri çözmek, hedefe doğru ilerlemek kolaydır.

İnsanlar takriben iki yüz yıl boyunca duygularından koparılarak dünyaya kategorik bir bakışla, kapitalist-sosyalist ya da iyiler-kötüler şeklinde baktırıldı. Şimdi de "sizden öncekilerde tarihi, siz de tarihsiniz, sizden

sonrakiler de tarih... öyleyse *anı yaşa*” fikri bütün zihinlere yerleştirilmeye çalışılıyor. Anı yaşamak ise paraya dayalı. Paranın giderek *soyut* hale getirilmesi/dönüştürülmesi onu yeryüzünün tanrısı hale getirdi.

Sokakta ve gündelik hayatta tedavülde bulunan para basit bir değişim aracı iken, sanayide-reel sektörde ise, para bütün üretim vasıtalarının işleyişinin sonuçlarını temsil eden *değer* olarak giderek güç kazandı.

İnsanların dokunduğu, okşadığı, saydığı somut para giderek rakamlara dönüşerek soyutlaştı. Paranın soyut hale gelmesi rüyaları giderek daha çok süsler hale gelmesine yol açtı. Bankerlik, bankacılık derken soyut bir finans endüstrisi ortaya çıktı. Artık *yatırım* bile anlam değişikliğine uğramıştı. *Değer* ile *paranın* reel sektörde manaları farklıdır. Değer, hızlı bir şekilde paraya çevrilebilir, paranın ise değere dönüştürülebilmesi için, öncelikle ortada buna *değer* bir şeyin olması gerekir. Değer, üretimin somutlaşmasıdır. Reel faaliyetlerden elde edilen *paranın* verdiği haz ile bir banka hesabındaki paranın kendisi ve getirdiği faizin verdiği haz birbirinden oldukça farklıdır. Bunun manası şudur: Faaliyet alanı ile kurulan aidiyet ilişkisi bakımından *değer* bir somut ifade iken bankadaki para soyut bir ifadedir. İkisi birbirinden radikal bir şekilde giderek farklılaştı. Reel sektör içinde ve onun bir parçası olan bireyin para ile aidiyet ilişkisi bir *varoluş* sebebi iken, banka-finans kurumları sahipliğinden kaynaklanan bireyin para ile alakalı aidiyet ilişkisi *var olma* nedenidir. Her ikisi ruh ve beden gibi birbirinden farklıdır.

Paranın giderek soyutlaşması ve bankacılıktan *Finans Endüstrisi'*ne dönüşmesi yaratılışın nimetlerinden ve meşru zeminde kutsal olan cinselliğin para için gayri-meşru porno endüstrisine dönüştürülmesine benzemektedir. Bu bağlamda sokaktaki insanın para algısı basın, sinema, TV gibi iletişim araçları ya da doğrudan para ile yapılan spekülasyonlar-manipülasyonlarla değiştiriliyor. İnsan hayatının kolaylaştırıcı-ihtiyacı değişim aracı para giderek tanrılaştırıldı.

Bir ülkenin parasının kıymeti o ülke için “*Aşıl'in topuğu*”dur.²⁴ Bir ülkenin parası çöktüğü takdirde para-sıyla beraber her şey çöker. Günümüzün neoliberal-küresel serbest piyasaları oldukça karmaşık işlem stratejileriyle birbirilerine bağlandığı halde birçoğu hâlâ bir ölçüde farklı olmaya devam etmektedir. Borsa çökebilir fakat ayrı anda tahvil piyasasında fiyatlar artabilir. Aşırı yükselen faiz oranları sebebiyle tahvil piyasası çökebilir, ancak altın ve petrolü de kapsayan emtia piyasaları bunun neticesinde yeni zirveler yapabilir. Bir yatırım piyasası hızla düştüğü zaman da bir başka piyasada para kazanmanın bir yolu daima mevcuttur. Fakat hisseler, tahviller, emtialar, türevler ve diğer yatırımların hepsi ülke parası cinsinden fiyatlandırılır. Hasılı parayı tahrip ederseniz, bütün piyasaları ve ülkeyi tahrip edersiniz. Bu yüzden herhangi bir “*finans savaşı*”nda nihai hedef *paradır*.²⁵

24- *Aşıl'in topuğu*: Bir kişinin veya bir şeyin en zayıf noktası.

25- James Rickards, a.g.e, s.172.

1944 yılından beri ABD'nin Pentagon'dan güçlü bir konumda olan parasının, yani ABD dolarının artık Birleşik Devletler'in *Aşıl topuğu* olduğunu görüyoruz. Nitekim Washington Times muhabiri Bill Gertz şöyle yazıyor: "ABD yetkilileri ve bağımsız analistler, Pentagon, hazine ve ABD istihbarat teşkilatlarının ekonomik savaş ve finansal terörizmin ABD'ye yönelttiği tehditleri kararlılıkla incelemediği anlaşıyor. Bir yetkili 'hiç kimse bu konuya girmek istemiyor' dedi."

Gerçekten de, bırakınız devlet yetkililerini ve akademisyenleri, bir iş adamının veya bir uzmanın ABD'de mevcut Merkez Bankası (FED)-hazine ilişkisini tenkit etmesi ya da hasılı mevcut para sisteminin işleyişini olumsuz bir değerlendirme ile analiz etmesi son derece zor ve riskli bir iştir. Çünkü küresel merkez sermayeyi kontrol eden elitler mevcut sistemin işleyişi ile doları manipüle etmeyi, spekülasyonlar yapmayı pervasızca uyguluyorlar.

Günümüzde küresel ekonominin yıllık milli gelir toplamı yaklaşık 80 trilyon dolar. Buna mukabil merkezi hükümetlerin toplam borç stoku 55 trilyon dolardan daha fazla. Diğer taraftan küresel para piyasalarında dönen *sanal para* 830 trilyon dolar ve bunun 500 trilyon doları faiz swapları/takasları, 300 trilyon doları Forex-döviz piyasalarında döndürülüyor. Bir diğer husus, bu işlemlerin kaymağını on banka yiyor. Diğer bir husus böylesine devasa bir para-finance endüstrisinde reel-üretim sektöründe sadece %10'u kullanılırken %90'ı *Faiz-Borsa-Forex* piyasalarında küresel para savaşının enstrümanları olarak kullanılıyor. Bir başka felaket 2013 yı-

linda Boston Consulting danışmanlık finans şirketinin yayınladığı rapora göre küresel servet 135 trilyon dolar ve bunun 52.7 trilyonu binde birin elinde. The New Scientist dergisinde Ekim 2011’de üç İsviçreli akademisyenin küresel ekonomi araştırması ile alakalı raporu yayınlandı. Rapora göre, küresel ekonominin %40’dan fazlası 43 bin çokuluslu şirketin kontrolünde. Söz konusu 43 bin şirketin sahipleri ise 1318 ulusüstü dev şirketler. Bunların sahibi ise sadece 147 bankacılık ve finans şirketi.

Küresel manasını bir kenara bırakalım, sadece 1920’lerde Alman parasının, markın başına gelenlere bakalım. Enflasyonun 1913 yılı baz alındığında fiyatlar genel seviyesi üzerindeki etkisi şöyledir:

1913 yılı 100

1922 yılı 147.479

1923 yılı 75.570.000.000.000

Parasal çöküşün günlük hayattaki manası çok derindi: “Dün bir jambonlu sandviçin 14.000 mark olduğu bir kafede, aynı sandviçe bugün 24.000 mark istendiğini görünce hayrete düştüm.”²⁶

Parasal çöküşten en fazla etkilenen toplumsal kesimler, şahsi servetlerini *Nakit* olarak elinde bulunduranlarla (tasarrufların değeri bir senelik zaman zarfında neredeyse sıfırlanmıştı) ücretleri birden bire değersiz hale gelen sabit gelirlilerdi. Ücretlerin enflasyona endekslen-

26- Daily Mial Muhabiri, 22 Temmuz 1923.

mesi düşüncesi ancak İkinci Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkmıştır. Orta ve alt orta sınıfların durumu perişandı.

O dönemin canlı bir belgesi-yansıması, Avusturyalı yazar Stefan Zweig'in (1881-1942) otobiyografisi "*Dünün Dünyası*"nda bulunabilir. Zweig 19. yüzyıl Avusturya' sının istikrarını, bu istikrarın simgesi olan para birimiyle, yani *değişmezliği garanti eden* görünümüyle dolaşımdaki parlak altın parçaları" olan kron ile hatırlamaktadır: "Her şeyin kendine göre kuralı, sabit bir ölçüsü ve ağırlığı vardı."

J. M. Keynes, "*Barışın İktisadi Sonuçları*" (*Economic Consequences of The Peace*) adlı kitabını 1919 yılında yayınladığında, özellikle siyasi liderler ve savaş tazminatı (Almanya için) prensibini itham ederek, "Lloyd George'un sağduyudan uzak, kısmen imkânsız bir biçimde ve Avrupa'nın hayatını tehlikeye sokan bir barış antlaşmasının sorumlusu olduğunu" yazmıştı.²⁷ Nitekim ağır tazminatların ve para oyunlarının sonucu İkinci Dünya Savaşı'dır. Her iki savaşın kötü sonuçlarının etkilerini bugün bile üzerimizde hissediyoruz.

Birinci Dünya Savaşı'nın parasal etkileri çok büyük olmuştu. Zamanın İngiltere Maliye Bakanı Winston Churchill 1925'te altın standardına geçti. Arkasından 1928 yılı itibariyle bütün Avrupa para birimleri altın standardına dönmüş bulunuyorlardı.

27- Catherine Eagleton ve Jonathan Williams, "*Paranın Tarihi*", Türkçesi: Fadime Kahya, İş Bankası Kültür.

Para birimlerinde altın standardına dönüş, sadece muhafazakâr bir güvenlik şekli olarak arzu edilmiyordu, aynı zamanda savaşın yıkıntılarının ardından, milletlerarası ticaretin istikrara kavuşturulması açısından bir “*sine qua non*” (olmazsa olmaz) olarak görülüyordu.

1914’ten önce, yani Birinci Dünya Savaşı öncesinde İngiltere-Avrupa ağırlıklı dünya ticareti ve para birimleri açısından İngiltere’nin altın rezervi istikrarın temel dayanak noktasıydı. Fakat 1914-1918 yılları arasındaki Birinci Dünya Savaşı dengeyi ABD’ye-New York’a kaydırmıştı. Artık Londra, yabancı para birimlerini altınla ödeme yeterliliğini kaybetmişti.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında dünyadaki paranın çoğuna ABD sahipti. 1920’lerden itibaren büyük meblağlarda para, Avrupa’nın iflas etmiş ülkelerine verilen borçlarla Avrupa’ya geri geldi. Ticarete ABD mallarının Avrupa’ya serbestçe aktığı bir savaş sonrası canlılığı vardı. Fakat Amerikan mallarının arzı, Avrupalı talebin çok üzerine çıkmış, ABD ve Avrupa’da fiyatlar düşmüştü; böylece Birinci Dünya Savaşı sonrası istikrarsızlığındaki kısa erteleme, 1929 yılında “*Kara Perşembe*” adıyla anılan New York Menkul Kıymetler Borsası’nın çökmesi ile sona ermişti. Sanayi şirketleri iflas etmiş ve milletlerarası ticarete ve finansmana duyulan güven sarsılmıştı. ABD parası Avrupa’yı terk etmiş ve Büyük Buhran bütün Batı dünyasında devasa işsizliğe ve neticede fakirliğe sebep olmuştu.

1931 yılında İngiltere’nin karşılamaktan aciz kaldığı altın sıkıntısının tetiklediği finansal bir kriz patlak ver-

diğinde, Avrupa ekonomilerinin zayıflıkları ve ABD finansmanına bağımlılıkları ortaya çıkmıştır. Altın ödemeleri ertelenmiş ve 1936 itibarıyla bütün Batı ülkelerinin paraları yeniden *altın standardının dışına* çıkmıştır.

J.M Keynes (1883-1946) ve ABD'li iktisatçı Irvin Fisher (1867-1947) altın standardına yönelik olarak tenkitlerde bulunmuşlardı. Altın standarda bağlı farklı para birimleri, sabit bir kurdan birbirlerine dönüştürülebilmekte ve böylece milletlerarası serbest ticareti kolaylaştırmaktaydı.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru, Temmuz 1944'te 44 devletin temsilcileri, milletlerarası finansal pazarların düzenlenmesi, para birimlerinin değerini korumak ve milletlerarası Para Fonu'nun (IMF) da içinde olduğu kurumları oluşturmak hususunda anlaşmaya varılmasıyla sonuçlanan, Birleşmiş Milletler (BM) Para ve Finans Konferansı için ABD'nin New Hampshire'daki Bretton Woods kasabasında bir araya geldiler.

Anlaşmaya varan ülkeler, kendi milli paralarının sabit miktarının %1'i kadar altın ya da uygulamada görüldüğü gibi, ABD doları karşılık bulundurmaya kabul ettiler.

Anlaşmayla gerçekte *üçgen bir* milletlerarası ticaret sistemi kurulmaktaydı. ABD, gelişmekte olan ülkelerle ticaretten kâr sağlayacak, bu kârı Avrupa ekonomilerinin yeniden yapılanmasının finansmanında kullanılacak ve bunun neticesinde ABD malları için pazar sağlanmış olacaktı.

Bu süreçte Keynes, Fisher ve diğerlerinin önerdiği, altın ve kâğıt paranın ayrıştığı ve altına stratejik bir rezerv rolünün biçildiği yeni bir bakış açısıyla kısaca *Keynesçi sistem* 1965'lere kadar çalıştı. Keynes modern makro ekonominin temellerini 1936'da yayımlanan "*The General Theory of Employment, Interest and Money*" (*İstihdam, Faiz ve Paranın Genel Teorisi*) adlı eseriyle atmıştı. Keynezyen ya da devlet-kamu destekli kapitalizm şaha kalkmıştı. Batılı ülkeler tam istihdama ve refaha kavuşmuşlardı. Özellikle 1960'ların ikinci yarısındaki sarmal enflasyon ve ödemeler dengesindeki açıklar, tam istihdamın sonucu olarak değerlendirildi. İstihdam düştü ve 1967'de İngiltere sterlini devalüe etti. Enflasyon müzminleşti. Yeni bir ekonomik doktrinle, ekonomideki para miktarını sınırlamak suretiyle enflasyonu kontrol altına almayı ve paranın değerini korumaya gaye edinen *monetarizm* politikaları devreye girdi.

Bretton Woods sistemi, bir petrol kriziyle iyice körüklenen ekonomik ve siyasi etkenlerin bir araya gelişiyile ve ABD'nin 1971 yılına kadar verdiği devasa dış ticaret açığının etkisiyle çöktü. Bu çöküşte "hükümetlerin etkin bir ekonomik kontrol uygulamadaki yetersizlikleri"²⁸ büyük rol oynamıştı. Aslında olanlar küresel bir ekonomi politikası değişikliğine gitmek için "bile bile lades"ten başka bir şey değildi. Nitekim 1978'de *Washington Mutabakatı* ile neoliberalizmin kuralsızlaştırma-deregülasyon politikalarının, hasılı 2008 küresel mali felaketinin temelleri atılıyordu.

28- C. Eagleton ve J. Williams, a.g.e, s. 343.

Teknoloji ve milletlerarası iletişimdeki olağanüstü gelişmeler sayesinde ve elbette deregülasyon politikalarının açtığı kapıdan çıkan para, hükümetlerin düzenleme güçlerinin bütünüyle dışında kalan yollarla dünyayı dolaşmaya başladı.

Artık adına *paraizm* diyebileceğimiz bir postmodern kapitalist sistem işliyordu ve para bir avuç *elit* kesimin elinde finans endüstrisine dönüşmüştü. Artık ipini koparan “*yılkı atı*” na dönüşen para bütün ahlaki erdemleri tarumar ederek bir spekülasyondan bir başka spekülasyona veya bir ülkeye yönelik manipülasyondan bir başka ülkeye yönelik manipülasyonlara *büyük sahra çölü kumları-yağmur ormanları* döngüsüne benzer bir şekilde dünya ekonomisini binlerce kilometrelik mesafeleri bir çırpıda aşarak talan ediyordu. Bu talandan başlangıçta aslan payını ABD aldı. Neoliberalizm bütün maharetlerini kullanarak “*Yaratıcı Yıkım*” a çalışırken sonuçta dünyamız topyekün Yeni Dünya Düzeni için “*Yaratıcı Kaos*” a sürükleniyor.

1971’ de ABD dolarının altın ile bağının tamamen koparılması, arkasından 1978 *Washington Mutabakatı* sonrasında altın standardıyla desteklenen sabit kur yerine, paraların her birinin değeri, milletlerarası piyasalardaki az sayıdaki güçlü paralara, özellikle de Amerikan doları ve Alman markına göre veya euroya göre takdir edilmekteydi. Bu para ve mali piyasaların fütursuzca dar bir grubun kontrolüne geçmesini hızlandırdı. Spekülasyon ve manipülasyon, batmasına göz yumulamayacak cesamete özellikle ulaştırılan birleşmeler, kontrol dışı kalan kaldıraç oranları, operasyonları büyük ölçüde milli hü-

kümetlerin kontrolü dışında kalan hatta onları "ilgilen-dirmeyen" prosedürlerdi.

Bretton Woods anlaşmasının çökmesine karşın ABD doları milletlerarası ticaretin en önemli para birimi olmayı sürdürdü. Bir ülkede yabancı para kullanımı için "dolara endeksli" tanımının kullanımı, devam eden doların hakimiyetini en iyi şekilde ifade etmektedir.

Buna rağmen 20. yüzyılın sonuyla birlikte euro, Batı Afrika CFA frankı, Orta Afrika CFA frankı gibi bir dizi ekonomik ve parasal birlik oluşturuldu. Her bir parasal birlik farklı bir şekilde kurulmuştur.

Euro bölgesinde 2002 yılında 12 ülkenin euroyu kabul etmesi, daha 1979'da başlamış uzun bir sürecin zirvesiydi. Ancak 2008 küresel mali krizinden sonra euro bölgesi ciddi darboğazlarla karşılaştı ve halen söz konusu sıkıntılar artarak sürmektedir.

20. yüzyıl sonlarında az gelişmiş ülkelerin çoğuna iktisadi kalkınma için gerekli finansal "know-how" ile teknolojik imkânların girişi öylesine engellendi ki, hemen hemen tamamının *küresel para oyunundaki* rolleri figüranlıktan öteye geçmedi.

Zengin Batılı ülkelerin ihtiyaç duydukları hammaddeyi zaten sömürülmüş olan gelişmekte ve geri kalmış ülkeler sağlar. Bunu da Batılı bankalara devamlı büyüyen borçlarını geri ödemekte kullandıkları ve giderek bağımlısı oldukları döviz şeklindeki parayı kazanabilmek için söz konusu hammaddeleri düşük fiyata satmaya zorlanarak yaparlar. Yüz yüze kaldıkları finansal

maliyetlerin yanı sıra IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşlardan aldıkları borçlar da genel olarak ekonomik reform yapılması ve WTO dayatmalarına paralel serbest ticaretin artırılması hedeflerine bağlanmıştır. Bu neviden politikalar, bunları desteklediği öne sürülen ülkelerden ziyade sanayileşmiş ülkeleri daha da güçlendirdiği ve bu devletlerin arasındaki ekonomik uçurumu azaltacağına artırdığını söyleyen *küreselleşme* muhalifleri tarafından sert bir şekilde tenkit edilmektedir.²⁹

Neoliberalizmin IMF, WB, WTO destekli gelişmekte olan ülkelere yönelik sömürü politikaları bir yana, gelişmiş ülkelerin kendi içindeki toplumsal katmanlar arası büyüyen eşitsizlikler 1980'lerin sonlarından itibaren 2000'li yıllara kadar küresel boyutta protestolara sahip olmuştur. Bu protestoların özel olarak hedef aldıkları husus, dünya ticaretine Batılı hükümetlerin ve ulusüstü-Batı merkezli şirketlerin hegemonyasıdır. Protestocular ayrıca IMF, WB ve WTO gibi kuruluşların reforma tabi tutulmalarını istemektedirler.

Büyük protesto gösterilerinin ve küresel çapta eylemlerin düzenlenmesinde başta internet olmak üzere yeni teknoloji etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Bu protestoların en meşhuru ise 1999 yılında ABD'nin Seattle şehrinde gerçekleştirilen WTO'ya yönelik olanıdır. Bir tesadüf sonucu benim de Seattle'da olduğum ve üç gün otelden dışarı çıkamadığım gösterilerde Seattle'da tam manasıyla bir savaş yaşandı. Yüz binlerce protestocunun katıldığı eylemlere Amerikan polisinin müdahalesi açık-

29- C. Eagleton ve J. Williams, a.g.e, s. 349.

çası bir savaş haliydi. WTO'nun yani Dünya Ticaret Örgütü'nün Aralık ayı içinde Seattle'da açılış töreninin iptal edilmesini sağlamak için WTO'nun delegelerinin toplantıya katılması engellenmişti. İsyana dönüşen bu protestoyu anlatan yarı belgesel film çekildi. Başrollerini Charlize Theron ve Martin Henderson, Woody Harrelson ile Michelle Rodriguez gibi isimlerin oynadığı *"Battle in Seattle"* (Seattle'da İsyan) adlı film mutlaka seyredilmeli.

Batı ülkelerine yerleşik küresel merkez sermayenin elindeki bankalara aşırı borçlu gelişmekte olan ülkeler hatta gelişmiş ülkeler bile sık sık para birimlerindeki müzmin istikrarsızlıktan sıkıntı çekmekte ve hiperenflasyon dönemleriyle ya da bazı ülkelerde görüldüğü gibi siyasi ve ekonomik sistemlerinin tamamen çökmesiyle karşılaşmışlardır.

1978 Washington Mutabakatı sonrasında IMF ve Dünya Bankası'nın gelişmekte olan ülkelerdeki zorlayıcı müdahaleleri artış göstermiştir. 1980'lerin ikinci yarısından itibaren IMF ve Dünya Bankası'nın yoğun bir biçimde verdiği borçları, bu borçların geri ödenmemesi tehdidi ve milletlerarası kuruluşların borç verme politikalarının ABD ve Avrupa'nın bazı ülkelerince yönlendirildiği tenkitleri hafızalarda tazeliğini halen korumaktadır.

1- Küresel Ekonominin Sanal Parasından Cebinizdeki Somut Paraya

20. yüzyılda paranın gündelik kullanımda çok önemli

değişiklikler olmuştur. Değerli metallerin -altın, gümüş gibi- günlük kullanımda dolaşan bütün para birimlerinden sonunda çıkarılmış olmasıdır. Bu süreçte madeni paraların metal içerikleri değişmiş ve asıl değerleri büyük nisbette azalmıştır. Özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren pek çok Batı ülkesinde büyük ölçekli ticari ve finansal işlemlerin *nakit* olarak yapılmasından vazgeçilmiştir. Bunun yerine kredi kolaylıkları, çekler, elektronik para transferleri ve kredi kartları kullanılmakta olup son yıllarda “bitcoin” ve benzerleri, sanal paralar tedavüle sürülmektedir.

Paranın giderek sanallaşması ve küreselleşmesine mukabil ve muhtemelen bu sebepten *milli para biriminin* bağımsız egemenliğin bir sembolü olarak korunması, hem devletler hem de milletler açısından önemini sürdürmüştür. Nitekim euronun AB’nin ortak parası olması sürecinde, banknotların üzerinde Avrupa Birliği’ni ve işbirliğini vurgulayacak aynı tasarımları taşımasına, ancak madeni paraların arka yüzlerinde her ülke için *farklı* tasarımın yer almasına karar verilmiştir. Hasılı her devlet madeni parası üzerinde kendi kimliğini korumuştur.

İngiltere AB’nin parasal birliğine yani euroya katılmamıştır. Bunun sebebi olarak hem getireceği sonuçlar, hem de milli kimlik ve egemenlik konuları gösterilmektedir.

İnsanlık tarihi boyunca para ile alakalı sabit bir değerlendirme mevcuttur: “Paranın insan kültürü ve toplum üzerindeki bariz yıkıcı etkileri.” Ancak paranın

Waterloo Savaşı (1813-1815) ile başlayan ve 1978 Washington Mutabakatı'nın dünyaya dayattığı neoliberalizm ile zirve yapan yıkıcı etkisi topyekün insanlığı tehdit eder noktaya gelmiştir.

Para 21. yüzyılın başında hem aldığı şekiller hem de iktisap biçimleri açısından giderek daha *soyut* bir hal almıştır.

Paranın ve dolayısıyla insanlığın temel çelişkisi de soyutlanmalıdır: Bu kadar soyut bir sembolün bu kadar güçlü ve ahlaksız olması büyük bir çelişkidir.

Tarihi olarak bir kur savaşı-para savaşı-finance savaşı için aslında ilk söylenebilecek şey Rose Bertin'in söylediği gibi; "Unutulanların dışında yeni bir şey yok." Kur savaşı, devletlerin bedelini ticari ortaklarına ödetmek pahasına maliyetlerini düşürme, ihracatlarını artırma, istihdam sağlama ve ekonomilerini canlandırma gayesiyle yaptığı rekabeti devalüasyonları içerir. Bu durum bir kur savaşının muhtemel tek mecrası/kaynağı değildir.

Paranın-kurların rakiplere ekonomik zarar vermek için metaforik manada değil gerçek anlamda bir silah olarak kullanıldığı çok daha sinsi bir senaryo mevcuttur. Tek başına zarar verme tehdidi bile rakipleri jeopolitik savaş meydanında taviz vermeye mecbur etmeye yetebilir.

Parasal saldırılar sadece devletleri değil, aynı zamanda milli varlık fonlarını, özel timleri, istihbarat imkânlarını, psikolojik ve siber saldırıları, sabotajları ve gizli faaliyetleri kullanan teröristler, suç örgütleri ve muhtelif zararlı unsurları da içine almaktadır.

Günümüzün neoliberal-küresel serbest piyasasında özel sektörün serbest neoliberal kurumları ile girişimciliğinin egemen finansal paradigması olarak kanıksadıklarımız, gerçekte çoğu zaman ve çoğu yerde istisnaidir.

Verimlilik ve servet meydana getirilmesi özel teşebbüsün en önemli iddiası olabilir, ama bunlar evrensel olarak sahiplenilen değerler değildir. Neoliberal kapitalizmin küresel serbest ticaret, finans ve teknolojinin geleceğine hâkim olma iddiasının monarşi, emperyalizm, komünizm ve diğer sistemlerin kendi dönemlerindeki iddialarından daha kuvvetli herhangi bir tarihi temeli yoktur.³⁰

“*Sinopec*” olarak bilinen China Petroleum ve Chemical Corporation ilk bakışta özel sektör firması gibi göründüğü halde arkasında sınırsız diyebileceğimiz Çin devlet kaynakları var ve her türlü ihaleye girebiliyorlar, her neviden esnek davranış saikleriyle verimli bir şekilde çalışabiliyor. Rusya Federasyonu’nun *Gazprom* şirketi bir başka misal. Keza Almanların Volkswagen, Fransızların Renault firmaları da bu kategoridedir. Bunlar neo-merkantilizm modern şirket kıyafeti giydirilmiş bir kamu-devlet gücüdür. Yıllanmış şarap yeni şişelere doldurulmuştur. Bu yeni nesil teşebbüslerin -kökenleri eskiye dayanmakla beraber- örnekleri milli kaynak fonları, ulusal petrol şirketleri gibi devlet mülkiyetindeki diğer şirketlerdir. Bu türden şirketler Almanya, Fransa, Çin, Rusya, Brezilya, Meksika ve gelişmekte olan diğer ülkelerde bol miktarda mevcuttur. Bir başka misal Batı

30- James Rickards, a.g.e, s.176.

Avrupa'nın uçak, savunma ve uzay sistemleri devi EADS'ın hisseleri borsada işlem görmekle beraber hisselerinin çoğunluğuna Fransız ve İspanyol devlet holdingleri ve diğer bazı ülke şirket ve bankalardan oluşan bir konsorsiyum sahiptir.

Başta Amerikan neoliberalleri olmak üzere küresel serbest piyasacılar devlet mülkiyetindeki bu kuruluşları tenkit etmeye çok meraklıdırlar. Fakat 2008'de ABD hükümetinin AIG, Citibank, GE ve Goldman Sachs gibi şirketleri kurtardığını hatırlatalım. Ayrıca ABD'nin de devlet destekli şirketleri mevcuttur.

Neoliberal küreselleşme ve devlet kapitalizmini anlamak için değişik, ABD'ninkinden farklı bir bakış açısı gereklidir.

İstihbarat analistlerine-finansal analistlere verilen en temel eğitim *tek açıdan bakmaktan* kurtulmaları yönündedir. Bir başka söyleyişle diğer insanların yani ötekilerin dünyayı bizim gördüğümüz gibi görme eğiliminden kaçınmak temel prensibi üzerine oturtulmuş bir analitik bakış açısı eğitimi, bu uzmanlara verilen temel eğitimidir.

Unutmayalım; *her ekonominin bir siyaseti her siyasetin bir ekonomisi vardır*. Tek açıdan bakmak rakiplerin-düşmanların niyetlerini anlamaya çalışırken *Kara Dul*'un ağına düşmeye sebep olabilir.

2- Tehdit Analizinde Dikkat Edilecek

Temel Hususlar

Ülkeye yönelik tehdit analizinde istihbarat analistinin öncelikle dikkat etmesi gerekli temel hususlar şunlardır:

- Dil, kültür ve tarih farklılıklarına dikkat etmek.
- Motivasyon ve rakibin niyet farklılıklarını anlayabilmek için kendini Amerikalının, Rusun, İsraillinin, İngilizin, Arapların ve diğerlerinin yerine kaymalıdır.
- Enerji ve enerji yollarının güvenliği ve risk dereceleri, tedarik süreci, stok boyutu.
- Endüstriyel ekonominin rekabet gücüne bu ekonomi üzerindeki tehdit unsurları.
- Milli paranın gücü ve döviz cinsinden özellikle ABD doları cinsinden döviz stoku-cari faiz oranlarının ilişkisi ya da birbirine karşı duyarlılığına dikkat.
- Borç stokunun özellikle dış borç stokunun vade yapısı. Sıcak para oranı.
- Ülkenin resmi-gayri resmi kıymetli metal stoku-altın ve gümüş gibi.
- Ülkeye ya da ülkenin içinde bulunduğu coğrafyaya yönelik dini-siyasi-ekonomik hedeflerin aktüel durumu.
- Bankacılık, finans kurumları, borsa ve sigorta şirketlerindeki yabancı ülke ve/veya fan oranı.
- ABD dolarının kaderi bütünüyle Amerikalıların elinde olmadığını bilerek para ve ekonomi kararlarında daha ziyade 360 derece bakış açısıyla kararlar almak veya tavsiyelerde bulunmak.
- Finansal analistlerin, hazine ve Merkez Bankası uzmanlarının ülkenin milli güvenlik kurumlarıyla koordineli olarak çalışması.

Çin; Amerikalılar ve insanlık âleminin pek çoğu tarafından Wall Street'in dünyadaki en iyi müşterisi olarak görülmektedir. Ve Çin küresel sermaye sistemine ana damardan bağlı olup bu da ABD devlet tahvilidir. Çin, ABD devlet tahvili almak ve satmak istediğinde bunu FED ile doğrudan işlem yapma yetkisi olan aracılar ağı vasıtasıyla yapar. Çünkü bu neviden araçların FED ile imtiyazlı ilişkisi piyasa şartları hakkında en sağlıklı bilgileri almalarını imkân dahilinde kılar. İlişkiler para ve mali piyasalarda gerçekte neler olduğunu öğrenmenin anahtarıdır.

Çin elinde bulundurduğu *varlıklar* konusunda şeffaf değildir. ABD devlet tahvillerinin çoğunu "Fannie Mae", "Freddie Mac" başta olmak üzere diğer kuruluşlar ihraç etmektedir. Bunların tahvillerinin dışında Çin'in elinde ABD'de kamu kurumu olmayan bankalar ve diğer kuruluşların ihraç ettiği dolar cinsinden tahvillerde bulunmaktadır. Sonuç olarak Çin'in ABD doları cinsinden varlıklarının büyük bir çoğunluğunun ABD hazine bonosu, nakit ve tahvillerde olduğu hiç şüphesiz.

Çin bir bankayı telefonla aradığında, bu telefon kesinlikle *Sesli Mesaj Sistemine Girmez*. Çin Merkez Bankası ve milli varlık fonlarından UBS, J. P. Morgan, Goldman Sachs ve diğer önemli bankaların arena büyüklüğündeki işlem katlarına direkt telefon hatları bağlıdır. Bir Amerikan bankasının satıcısı ahizeyi kaldırmadan önce telefon hattında Çin'in olduğunu bilir. *Kod İsimler* kullanılır, böylelikle satıcı ve işlemci gizli dinlemelerden korunarak piyasa oluşturan diyaloglara girebilirler.

Hazine bonoları otuz günden otuz yıla kadar değişen çeşitli vadelerle satılır. Çin'in en büyük endişesi ABD'nin enflasyon vasıtasıyla parasını devalüe etmesi ve Çin'in elinde bulunan ABD tahvillerinin değerini hızla düşürmesidir.

ABD'nin en büyük korkusu ise, Çin'in ABD enflasyonuna *misilleme* olarak trilyon dolarlarla ifade edilen ABD hazine bonosunu aleni bir hazraç-mezat satışla elden çıkarması ve böylece ABD faiz oranlarının hızla yükselmesine ve doların yabancı döviz piyasalarında çökmesine sebep olacağına dair çok sayıda spekülasyon mevcut. Elbette Çin-ABD para savaşı senaryosu sadece bundan ibaret değil.

Diğer taraftan *emtia* sadece altın, gümüş, petrol ve bakır gibi gözle görülen varlıkları değil, dolaylı yoldan emtiaya sahip olmanın vasıtası olarak madencilik şirketlerinin hisselerini ve dahi buğday, mısır, soya fasülyesi, şeker, kahve ve pirinç gibi emtialar üretebilecek tarım arazilerini de kapsar. Bunların arasında hepsinden daha değerli ve stratejik bir emtia olan su da bulunmaktadır.³¹

Patagonya'daki derin göller ve buzullardaki tatlı suların bütün mülkiyet haklarını satın almak için özel fonlar oluşturulmaktadır. Başta küresel merkez sermaye elitleri olmak üzere, Çin ve/veya bir başka küresel güç iddiasındaki ülke veya o ülke merkezli bir şirket yukarıda ifade ettiğimiz fonlara yatırım yapabilir ya da doğrudan tatlı su kaynaklarını satın alabilirler.

31- Ramazan Kurtoğlu, "Küresel Hegemonya Savaşları, İklim-Su ve Gıda", Orion Yayınları, 2.Baskı, Ankara, 2014.

Zikrettiğimiz ve etmediğimiz *emtia* yatırım programları sessiz adımlarla ilerlemektedir. Çin 2004-2009 yılları arasında resmi altın varlıklarını gizlice ikiye katlamıştır; bir de hadisenin gayri resmi boyutu vardır. Çin bütün dünyadaki araçlardan gizlice altın almak için kendi milli varlık fonlarından biri olan Devlet Dövizli İşlemler İdaresi'ni (*safe*) kullandı. Sonuç olarak "Çin'in son dönemde yöneldiği gerçek varlık yatırımları dolar için süresi hızla dolan saatli bombalardan biridir."³²

Para-finance savaşı konusunda Çin'in Halk Kurtuluş Ordusu'ndan iki albayın 1999 yılında yazdıkları bir kitapta yer alan "Savaş Tanrısının Yüzü Belirsizleşti" başlıklı bölümdeki paragraf oldukça manidardır:

"Finansal savaş artık resmen binlerce yıldır sadece askerlerin ve silahların bulunduğu bir savaş sahnesinin merkezine oturdu... Finansal savaşın çok zaman geçmeden resmi askeri jargon lügatlarına bir madde olarak ilave edileceğine kesinlikle inanıyoruz. Üstelik insanlar 20. yüzyıl savaşları hakkındaki tarih kitaplarını incelediklerinde... okuyucunun en çok finansal savaşla ilgili kısmı ilgisini çekecek... Nükleer silahların gerçek operasyonel değerini, yitirmiş korkutucu raf süsleri haline geldiği günümüzde finansal savaş dünyanın ilgisini çeken *hiperstratejik* bir silah haline gelmiştir. Bunun sebebi finansal savaşın kolaylıkla manipüle edilmesi, gizli faaliyetlere izin vermesi ve aynı zamanda fazlasıyla yıkıcı olmasıdır."³³

32- James Rickards, a.g.e, s.190.

33- Qiao Liang and Wang Xiangsui, "Unrestricted Warfare", Pan American Publishing, Panama City, 2002.

Böyle bir askeri doktrinin, özellikle ABD ordusunun da Mart 2009'dan itibaren "küresel para savaşları" tatbikatı yaptığı bir dönemde analizi şöyle olacaktır: Neo-liberalizme methiye düzen çok yanlı naif dünya tasavvuru yerine; küresel merkez sermayenin istikrarsızlaştırıcı ve yıkıcı etkisi ihtimal dahilindedir ve bunun sonrasında, tabi kaynak talanı ve kıtlığı, altyapı çöküşü, ulusötesi şirketler merkantilizmi ve ulus devletler ile hane halklarının ödeme zorluklarından meydana gelen çok çok karanlık ve kötü bir dünyanın olabileceğine işaret etmektedir.

Bir an düşünelim. Ekim 2014'ten itibaren Rusya'ya yönelik olarak hem emtia/petrol hem de finansal bir saldırı gerçekleştirildi. İstanbul Sultanahmet'te Türk polis merkezine bir terörist saldırı, akabinde Paris'te bir mizah dergisine "İslamcı terörist"lerin saldırısı ile 12 kişinin öldürülmesi... Tam da Paris'in bu tozu dumanı arasında İsviçre Merkez Bankası'nın bir gecede yaptığı operasyonla frank %40 değerlendirildi. Bu satırları yazarken öğrenebildiğimiz kadarıyla, frank operasyonundan Polonya'da 600 bin, Macaristan'da 400 bin ve Güneydoğu Asya'da bir milyondan fazla kişi battı. Kazanan ise belli. Bu arada bir tokatın da AB'nin parası euroya atıldığı anlaşıldı ve zaten 1.1 trilyon euronun her ay 60 milyar olmak üzere piyasaya sürüleceği-karşılıksız-davul zurna ile ilan edilmişti.

Şimdi bu bilgiler ışığında ABD dolarına-ABD çıkarına yönelik olarak neredeyse eşzamanlı başlayan bir Rus kaynak-emtia saldırısı, Çin para saldırısı ya da Washington D.C, Londra, İstanbul'da çok ağır can kayıpları-

nın olduğu “İslamcı terörist” saldırıları, Ortadoğu’da IŞİD ve/veya benzerlerinin Bağdat veya birkaç Körfez ülkesinin başşehrini ele geçirdiğini, İsrail’e bir Hizbullah saldırısı vs. olduğunu düşünün. Bıçak sırtında dolaşan hassas para ve sermaye piyasaları dünyasında kolaylıkla öngörülebilir etkiler meydana getirecektir. Böylesine şartların oluştuğu dünyada spekülâtif-manipülâtif-psikolojik hareketlerin devreye sokulması, piyasalar, ülkeler *finansal Armagedon*’un eşdeğerini yaşayacaktır. Sadece çökmekle kalmayıp bütünüyle *fonksiyonsuz* hale gelebilecektir.

ABD Savunma Bakanlığı’nın (Pentagon) ve 16 İstihbarat kurumunun çatı kuruluşu İstihbarat Konseyi’nin danışmanı olan James Rickards şu tespitte bulunuyor:

“Bunlar ürkütücü eğilimler ve ortaya zor tercihler çıkarmaktadır. ABD milli güvenlik çıkarlarının sürdürülmesi *küresel sermaye piyasalarının* dinamikleri bilinmeden gerçekleştirilemez. ABD’nin borçlarını finanse etmek için geleneksel rakiplerine bağımlı olması, sadece maliye politikasını değil aynı zamanda ABD’nin milli güvenlik ve askeri seçeneklerini kısıtlamaktadır... ABD doları zayıfladıkça Birleşik Devletlerin gücüne yönelik meydan okumalar güçlenmektedir... Bir küresel sermaye ile istikrarsız jeopolitiğin birleştiğı nokta pençelerini göstermeye başlamış bir canavardır.”³⁴

Türkiye, önümüzdeki 5-15 yıllık bir süreçte daha da sertleşeceği anlaşılan küresel ticaret kur-pa-savaşlarında coğrafyanın kendisine bahşettiğı jeopolitiğı, Türk

34- James Rickards, “*Kur Savaşları-Bir sonraki Küresel Krizin Oluşumu*”, s.192-193.

ordusunun binlerce yıllık köklerinden gelen maharet ve kabiliyetini, genç ve eğitimli nüfusunun dinamiklerini iyi değerlendirmek mecburiyetinde. Öyle görünüyor ki *internet temelli yeni çağ iletişim sistemi* ile yeni nesil enerji kaynaklarından oluşan *enerji internetinin* kesiştiği günümüzde *bilgi ekonomisi- 3. Sanayi Devrimi* küresel bir para-finans savaşının gölgesinde gerçekleşecek.

Öyleyse Türk Milleti'nin ve devletin bekası için *istihbarat/finansal istihbarat-hazine, merkez bankası, akademisyen ve şirketlerdeki finansal analistler-Türk ordusu ve Milli Güvenlik Kurumları* koordineli olarak çalışmak mecburiyetinde. Yeni nesil savaşlar sadece top, tank, füze ve uçakları kullanan askerler arasında olmayacak. İstihbarat, finansal analistler, genetik-biyokimya uzmanları ve bilgisayar hacker'ları savaşın asli unsurları arasında yer alacak.

B- Kaos-Enerji ve Postmodern Para

Finans endüstrisinin ana enstrümanı PARA'dır. Bir toplumdaki her neviden yatırım getirileri zaman içinde ve karmaşanın artması-kaosa dönüşmesiyle önce azalmaya başlar ve negatife döner. Bu süreçte devlet mekanizmasında etkin düzenleyiciler olarak yer alan bürokratlar gelişmenin önündeki bariyerlere dönüşür ve içinde bulundukları millete hizmet etmekten ziyade kendi mevcudiyetlerini devam ettirmekle alakadar olurlar.

Neoliberal-küresel serbest piyasa sisteminde toplumun seçkin kurumlarını yöneten elitler bir bütün olarak

milletin refahı yerine, yavaş yavaş küçülen pastadaki kendi paylarıyla ilgilenirler. Milletin seçkin-elit kademeleri, toplumsal öncü olmaktan çıkarak kan emici olmaya başlarlar. Elitler milletin vücudundaki asalaklar gibi davranır ve ekonomistlerin *rant arayışı* ya da üretken olmayan vasıtalarla servet birikimi diye tanımladığı neviden işlere teşebbüs ederler ki bunun en bariz misallerinden biri *postmodern paradır*.

1971’den beri karşılıksız basılan bütün dünya ülkelerinin paralarının parası olan ABD doları açık ve net anlatımla Birinci ve İkinci Sanayi Devrimi’ne dayalı “*Dünya Medeniyeti*”nin ortak parasıdır. Bu para ise ABD hükümetinin-hükümetlerinin *iradesine* dayalıdır. Bunun dışında herhangi bir “*değer*”e dayanmamaktadır.

Ancak dünya medeniyetinin parası olan doların ana-vatanında durum pek iç açıcı gözüküyor.

ABD’de seçkinlerin *rant* arayışının sonunda gelinen nokta pek vahim. En üst %20’lik gelir grubundaki Amerikalıların kazandığı para miktarının fakirlik sınırının altında yaşayanların kazandığı para miktarına oranı bir analiz ve değerlendirme ölçüsüdür. Bu oran ABD’de 1968 yılında 7.7’ye 1 düzeyinde iken 2010 yılında 14.5’e 1 oranına çıkmıştır.

Bir ekonomide elitlerle diğer %99 arasında rant arama ilişkisinin en iyi ölçülerinden biri, bir gelir eşitsizliği-adaletsizliği ölçüsü olan *gini* katsayısıdır. 100 ile 1 arasındaki katsayı rakamının yüksek olması gelir eşitsizliğinin daha çok olduğu manasına gelir. ABD için bu katsayı 2009’da 47 iken 1989’da 38.6 idi. “ABD’nin gini kat-

sayısı şu sıralarda büyük bir gelir eşitsizliği ve servetin seçkinlerin elinde birikmesiyle nitelenen klasik oligarşik bir toplum olan Meksika'nınkine yaklaşıyor.”³⁵

ABD’de hem *servet-fakirlik* gelir oranındaki hem de gini katsayısındaki bu eğilimler 1978 *Washington Muta-bakatı* ile uygulamaya konulan neoliberal-küresel serbest piyasa ekonomi modelinin bariz sonuçlarıdır. Bu sonuç-lar bir eğilimi yansıtıyor ve bu eğilimler Tainter’in *çöküşe yakın olan medeniyetlerle* alakalı bulgularıyla uyum içindedir. Bir toplum, bünyesinde barındırdığı kitlelerine-toplumsal katınanlarına *girdileri* karşılığında negatif getiri verirse, bu kitleler toplum harici kalır. Bu ise istikrarsızlık demektir.

Tainter, özellikle 21. yüzyıl dünyasını alakadar eden bir hususa dayanıyor: Bir medeniyetin çöküşü ile bir medeniyet içindeki ulusların çöküşü arasında fark vardır. Eğer yeniden bir çöküş yaşanırsa bu küresel olacak. Artık hiçbir tekil ulus çökemez. Dünya medeniyeti bir bütün olarak parçalanacak.³⁶ Tainter’in yukardaki tespitine katılmamak mümkün değil. Zira küresel medeniyetin parası ABD doları. Doların anavatanında ise işler iyice kaotik bir yapıya kaymakta. Doların arkasındaki güç, *irade* ve iradenin kaynağı ise giderek zayıflayan ABD hükümetleri. Çünkü Başkan Kennedy’nin 1963’te öldürülmesinden sonra Birleşik Devletler hükümetleri tam manasıyla Wall street “*eke*”lerinin kontrolü altında.

35- James Rickards, “Kur Savaşları”, s. 249.

36- Joseph A.Tainter, “The Colllapse of Complex societies”, Cambridge University Press, Cambridge, 1988.

Eric J. Chaisson, medeniyetler gibi ziyadesiyle karmaşık-kaotik sistemlerin büyümek için üstel olarak daha büyük enerji girdileri gerektirdiğini gösterirken, Joseph Tainter bu medeniyetlerin girdiler karşılığında nasıl negatif çıktılar ürettiğini ve sonunda çöktüğüne işaret etmektedir.

Para depolanmış bir enerji şekli olduğundan Chaisson modeline uygulanabilen bir *girdi-çıktı* ölçüsü olarak fonksiyon icra etmektedir.

Sermaye ve para piyasaları, Tainter'in daha geniş medeniyet modeli içine yuvalanmış güçlü ve karmaşık-spekülasyon ve manipülasyonlara açık sistemlerdir.

James Rickards yukarıda kısaca özetlediğimiz hususları şu şekilde değerlendirmektedir:

Toplum giderek daha karmaşık hale geldikçe destek için üstel olarak daha büyük tutarlarda para gerektirir. Üretkenlik ve vergilendirme bir noktadan itibaren artık toplumu sürdüremez hale gelir ve *elitler* üretim üzerinden *rant* arayışını kolaylaştırmak için *kredi*, *kaldıraç*, *değersizleştirme* ve diğer *sahte* para birimleriyle girdi sürecini aldatmaya/kandırmaya çalışır. Bu yöntemler *borçla* körüklenen sahte büyüme yanılması yerine büyüyen gelir eşitsizliği ortasındaki servet kaybı realitesi geçinceye kadar kısa bir müddet işe yarar. Bu noktada toplum üç tercihle karşı karşıyadır:

a- Yalınlaştırma: Toplumun ölçeğini düşürüp girdi-çıktı oranını yeniden daha sürdürülebilir ve üretken bir seviyeye getirmek için gösterilen iradi gayrettir. Siste-

min yalınlaştırılmasıyla alakalı bir misal, siyasi iktidarın ekonomik kaynakları makro bir politikayla ülke çapında harekete geçirmesidir.

b- Ele Geçirme: Yeni girdiler temin etmek için kaynakları komşulardan veya bir başka ülkeden zorla alma gayretidir. Kur savaşları sadece şiddet ve askeri güç kullanmadan ele geçirme teşebbüsüdür.

c- Çöküş: Sistemi yalınlaştırmanın ani, arzu dışı ve kaotik şeklidir.

Fizik, kimya, biyoloji gibi temel bilimlerin, mühendislik bilimleri ve tıbbi bilimler gibi alanlarda numuneyi *laboratuvarlarda* inceler, test eder, analiz edersiniz. Buna mukabil *siyasi-ekonomik-sosyal* (içtimai) olayların laboratuvarı *tarihtir*. Şu halde bilim ve tarih bir *kur savaşının* ortasında ABD dolarının çökme riskini anlamamız için *enerji-para-kaosu* kullanan tam anlamıyla bir çerçeve sunmuştur.

Bu süreçte en önemli olan husus acil bilgi isteyen sistemlerin yani para birimleri, sermaye piyasaları ve türevlerin toplumsal icatlar olması ve bu sebeple de toplum tarafından değiştirilebilecek olmasıdır.

En kötü durum senaryosunun dinamikleri oldukça ürkütücüdür. Çöküşün/kaosun eşiğinden geri adım atıp dünya medeniyetinin ve/veya ülke paralarının parası ABD dolarının yine merkezde olduğu küresel para sistemi için bir güvenlik marjı inşa etmek mümkün mü?

Gerek otuz yıldan fazla bir profesyonel iş tecrübesi, gerekse akademik tecrübem bu soruya maalesef *hayır* cevabını veriyor.

Çünkü güvertede sistemi kontrol eden -Londra City-New York Wall Street-Basel BIS- ve kaostan, karmaşanın dalgalarından beslenenler “*Tanrının Seçkinleri*” olduğuna inananlarla aynı grubun mensuplarıdır. Toplumun %99’u için kaos olan hususlar seçkinler için “*kurtuluş*”tan başka bir anlam ifade etmemektedir. Bu sebeple her mantıklı, akılcı ve toplumcu çözüme karşı çıkmaktadırlar.

Azalan marjinal getiriler toplum için kötüdür. Fakat girdileri alan küçük bir azınlık girdiler tükenene kadar mutludur. Neoliberalizm ile iyice belirginleşmiş olan temel hususlardan biri, günümüzde *finansal kaynaklar* toplumdan uzaklaştırılmakta ve vergi, kurtarma (2008 krizi sonrasında devlet ve merkez bankaları eliyle yapılanları hatırlayalım), ipotekli kredi sahteciliği, yüksek faizli ve dosya bedelli tüketici kredileri, aldatıcı türev ve ikramiyeler şeklinde *seçkinlere* yöneltilmektedir. Toplumun %99’u bu *rant* paylaşımının ağırlığı altında ezilmekte, çöküş ihtimali yükselmektedir. *Para* kendi başına manasız bir gaye olmak yerine ticareti kolaylaştıran esas rolüne geri dönmesi gerekir. *Kaos* teorisi yakınlaştırılmış ve ölçeği küçültülmüş kurumlar vasıtasıyla güvenliğin yolunu göstermektedir. ABD Hazine Bakanlığı ile Beyaz Saray’ın IMF’de bulunan proto-küresel bir merkez bankası da dahil daha büyük ölçekli ve daha yoğun bir bankacılık sektörünün önünü aktif bir şekilde *açmakta oluşu* akıl almaz bir durumdur. Bu yöndeki herhangi bir başarı sadece doların sonunu hızlandıracaktır.³⁷ Bu ise küresel kaosa bir adım daha yaklaşmanın ötesinde bir durumdur.

37- James Rickards, a.g.e, s.252.

1929'daki Büyük Buhran'dan 2008 küresel mali krize ekonomik büyüme duraksadığında kamu politikalarında kullanılan iki egemen paradigma söz konusudur:

a) *Keynesçi çarpan*

b) *Moneterist para miktarı*

Nitekim 2008 krizinden sonra Başkan Obama'nın *canlandırma* ve Bernanke liderliğindeki FED'in *niceliksel gevşeme* programı bunun tipik bir örneğidir. 2013 yılına gelindiğinde, krizin patladığı dönemden dört yıl sonra bile basına yansıyan haberlerden biri şöyleydi: "ABD'de FED bastırdı borsaya para yağdı. FED'in parasal genişlemeye devam edeceğine yönelik açıklamaların etkisiyle Dow Jones tarihi zirveye çıktı. Dünya borsalarındaki olumlu hava ile İMKB 82 bini aştı."³⁸ Bunun anlamı, kısaca, FED karşılıksız dolar basmaya devam ediyor. FED önderliğinde, başta ABD borsası olmak üzere suni olarak borsalarda fiyatlar şişiriliyor. Bunun sonucu kur savaşlarına katkıda bulunmaktır, ateşe benzin dökmektir. Aynı tarihte, yani Mart 2013'te İngiliz yayın kuruluşu BBC yaptığı araştırma sonuçlarını yayımladı. Araştırma sonuçlarına göre ABD'de açlıkla boğuşan çocukların sayısı 17 milyon. 47 milyon Amerikalı ise muhtelif kuruluşlardan yardım alıyor ve aş evlerinde karnını doyuruyor.³⁹

Feding America (Amerikayı Beklemek) adlı yardım kuruluşunun 200 gıda bankası var ve senede 14 milyonu

38- Ayfer Yıldız, Milliyet Ekonomi, 7 Mart 2013.

39- 12 Mart 2013.

çocuk olmak üzere toplam 37 milyon Amerikalıyı besliyor. Bu kuruluşa göre mesele büyük ve Amerika çapında.

Neoliberalizmin başta ABD'yi getirdiği nokta. 6 Amerikalıdan biri aç. Dünya da ise her gün iki milyar insan aç yatıyor. Bu ahval ve şerait altında giderek semirtilen Wall Street ve hızla bir kaosa doğru pupa yelken giden dolar ve milletlerarası ödemeler sistemi.

2008 krizinden sonra giderek ivme kazanan günümüzdeki kur savaşlarına dahil olma artık para birimini milli olarak ihraç edenler ve ülkelerin merkez bankalarıyla sınırlı da değil. Artık kur savaşları içinde IMF, Dünya Bankası, Uluslararası Ödemeler Bankası (BIS), Birleşmiş Milletler, hedge fonları, ulusüstü şirketler, küresel merkez sermayenin "eke"lerinin özel aile ofisleri, istihbarat kuruluşları gibi çok taraflı küresel kuruluş ve unsurları da yer alıyor.

Yukarıda saydığımız unsurlar içinde yer alan özel kuruluşların finans analistleri, spekülâtör, hedge uzmanı veya manipülâtörlerin milli para birimleri üzerindeki etkileri; paranın sahibi ülke kadar çoktur.

Kur-para savaşlarının cepheleri sadece ulus devletlerle sınırlı değil. 1978 Washington Mutabakatı ile deregülasyon/kuralsızlaştırma politikaları meseleyi küresel boyuta taşıdı. Bir misal vermek gerekirse, ünlü Macar Musevisi ABD'li George Soros tarafından yönetilen hedge fonun muazzam bir manipülasyon-spekülasyon ile 1992 yılında İngiltere Merkez Bankası "Bank of England"ı iflas ettirdiğidir. Günümüz dünyasının toplam

80 trilyon dolarlık milli gelirine mukabil 135 trilyon dolarlık servetin olduğu ama 840 trilyon dolar mertebesine ulaşmış bir sanal para stokunun her neviden spekülasyona-manipölasyona açıktır ve politikalara dolaylı-doğrudan baskı yapabilecek devasa bir işlem hacmi oluşturur.

Tarihten günümüze içinde bulunduğumuz 3. kur savaşında *risk* sadece bir *para* biriminin diğeri karşısında devalüe edilmesi veya altın fiyatının artmasından ibaret değildir. Günümüzde *risk*; dünya medeniyetinin dolar merkezli para sisteminin çökmesi, bir devlet-hükümet iradesine dayalı banknot/kâğıt paralara duyulan güvenin kaybolmasıyla beraber altın ve kıymetli metaller gibi güçlü ve “doğuştan değerli” varlıklara kitlesel yöneliş ihtimalidir. Bütün bu sıraladığımız yıkıcı ihtimaller veri olarak alınıp risk analizine tabi tutulduğunda 3. kur savaşını bir *parasal Armagedon*’a dönüştürebilir. Bu tam anlamıyla küresel *kaostur*.

Kaos teorisinin güçlü bir ampirik temeli vardır ve aralarında iklim, sismoloji, genetik ve *internetin* de bulunduğu muhtelif ortamlarda geniş bir şekilde uygulanmıştır.

Kaosu *para ve sermaye* piyasalarına uygulama hususunda önemli mesafeler katedilmiştir. Ancak insan davranışları ile spekülasyona-manipölasyona açık neoliberal piyasa dinamikleri arasındaki etkileşim dikkate alındığında ciddi bir zorluk ortaya çıkmaktadır. Bu durumu şu şekilde tanımlayabiliriz:

İnsan tabiatının karmaşıklığı neoliberalizmin tanım-

ladığı piyasaların karmaşıklığının en üst noktasında yer yüzünün en büyük bilgisayarı gibi oturmaktadır. İnsan tabiatı, genel manada medeniyet ve piyasalar gibi hepsi karmaşık olan sistemler olup çok sayıda *Rus matruşka* bebeği gibidir.

Kaos teorisinde dört temelden bahsetmek mümkündür:

a- Kaotik sistemler yukarıdan aşağıya tasarlanmamışlardır. Kaotik sistemler kendilerini evrim ya da sayısız bağımsız parçanın etkileşimi vasıtasıyla tasarlıyor.

b- Kaotik sistemlerin gelişmekte olan özellikleri vardır. Yani, bütün, parçalarının toplamından daha büyüktür. Bu, sistemin bütünü parçalara bakılarak *çıkarımda/analizde* bulunulamayacak biçimlerde davranacaktır anlamını taşır.

c- Kaotik sistemler katlanarak büyüyen *enerji miktarı* ile işler. Söz konusu enerji pek çok şekil alabilir ama önemli olan, sistem ölçeğini "10" faktörüyle büyüttüğümüzde enerji ihtiyacını "1000" faktörüyle artırmamız ve bunun böyle sürüp gitmesidir.

d- Kaotik sistemler yıkıcı çöküşlere eğilimlidir.

Üçüncü ve dördüncü temeller birbirleriyle alakalıdır. Sistem belirli bir ölçeğe ulaştığında, ölçek ile girdiler arasındaki üstel ilişkinin mevcut kaynakları tüketmesi sebebiyle enerji girdileri tükenir. Kaotik sistemler kendiliğinden ortaya çıkar *öngörülemez/tahmin edilemez şekillerde* davranır, kaynakları tüketir ve feci bir şekilde çöker.

Yukarıdaki paradigmayı neoliberalizmin deregülasyon politikalarıyla iyiden iyiye etik değerlerden kopmuş ve adeta “yılık atı”na dönüşmüş *para ve finans endüstrisine* uyguladığımızda *para oyunlarının* nereye yöneldiğini görmeye başlarız.

Gerek 2008 küresel mali krizi öncesi, gerekse de sonrasında küresel merkez sermayeyi kontrol eden seçkinler ve politika üreticileri davranışsal ekonomi ve nörofinansı kendi üstün akıllarına dayalı önermelere ışık tutmaktan ziyade spekülasyon-manipülasyon gayesiyle kullandı. FED’in bir taraftan faiz oranlarını düşük tutarken, diğer yandan karşılıksız dolar basarak ve doları devalüe ederek enflasyon “beklentilerini” şişirme kampanyası bu neviden manipülasyonun en tipik “balonların balonunu” oluşturma tezahürüdür.

İKİNCİ BÖLÜM

A- Para-İstihbarat-İnternet-Film Endüstrisi ve Psiko-Siber Savaş

2015 yılı başında dünya nüfusu 7.2 milyar. Ancak yeryüzündeki mobil bağlantı üyeliklerinin toplamı ise 7.9 milyara ulaşarak dünyadaki insan sayısını geçti. "We Are Social Ajansı"nın yayınlamış olduğu "2015 İnternet, Mobil ve Sosyal Medya Trendleri" raporuna göre, küresel web trafiğinde mobilin payı %39'a çıktı. İnternet sitelerinin üçte biri mobil telefonlarda da hizmet veriyor. Mobil bağlantı üyeliklerinin toplam sayısı ise 7.9 milyara ulaşarak dünya nüfusuna geçti.

Yine rapora göre, Ocak 2015'te dünya nüfusunun %42'sinin artık internet erişimi mevcut. Mobil cihaz kullanımı %51 oranında artarak yeryüzünde 3.7 milyar insanın mobil cihazı kullanmaya başlamış. İnternet abone sayısı her sene %28'den daha fazla artış gösteriyor.

İnternet sahip olduğu eşsiz güçle kişisel hürriyet ve siyasi hürriyetlerde dijital çağ öncülüğünü serbest mi bırakacak? Yoksa geçmişteki en büyük zorbaların bile hayallerinin ötesinde bir her an her yerde takip ve kayıt etme ve kontrol sistemine mi sebep olacak? Çünkü bütün tarihsel benzerliklere rağmen 2013 yılında ABD'nin Milli Güvenlik Dairesi (NSA) gözetim skandalının da temel boyutu internettir. Artık günlük hayatta eko-

nomik boyuttan tutunda her neviden kişisel mahremiyetin “sır”rını internet tehdidi altındadır. Zira “internet bizim sadece postanemiz ve telefonumuz değildir. Aksine dünyamızın merkezi, hemen hemen her şeyin yapıldığı yerdir. Arkadaşlıkların kurulup çevre edinildiği, kitapların ve filmlerin seçildiği, siyasi etkinliklerin organize edildiği ve en özel verilerin oluşturulup depolandığı yer. Kendi kişiliğimizi ve benlik bilincimizi geliştirdiğimiz ve ifade ettiğimiz yer.”⁴⁰ Michel de Certeau, “*The Practise of Everyday Life*” adlı eserinde, şehir planlamacısının aklındaki rasyonel şehir modeliyle kentsel hayatın karmaşık gerçekliğini karşılaştırır. Birincisi; tarihin, insanların ve makamların inatçı maddeselliğinden uzak, cisimsiz, aşkın bir varlığın yukarıdan seyrettiği, idealize edilmiş sanal bir yapıdır. İkincisiyse; değişken “birbirine dolaşık tanınmayan şiirler” gibi “görünürlük eşiğinin altında” çatallanıp duran politikalardan oluşur.⁴¹ İşte yukarıdaki ikilemden hareketle internet merkezli “ağ”ı, bir kitle gözetim ve savaş sistemi haline getirmenin daha önceki devlet gözetim ve savaş-karşı savaş programlarının hiçbirine benzemeyen etkileri vardır.

Bilinen bütün casusluk sistemleri mecburi olarak daha sınırlı ve kaçınılmaya müsaitti. Gözetimin internette kök salmasına izin vermek, insanlığın hemen hemen bütün etkileşim biçimlerini, planlamayı ve hatta devlet imtihanı düşüncesini bile buna tabi tutmak ma-

40- Glenn Greenwald, “Saklanacak Yer Yok-Edward Snowden Ulusal Güvenlik Dairesi ve ABD Gözetleme Devleti”, Türkçesi: Türkan Çolak, Profil Yayınları, İstanbul, 2015, s. 15.

41- Michel De Certeau, “*The Practice of Everyday Life*”, Çeviren: Steven Rendall, University of California Press, Berkeley, 1984, p. 93.

nasına gelecekti. Bir başka ifadeyle Certeau'nun ikilemine benzer bir ikilem gerçek olmakla beraber sonuçta *Yeni Dünya Düzeni* politikaları uygulamada galip gelecekti. Neticede Snowden'in şahit oldukları ve itirafları ya da ortaya döktükleri insanlığın *psiko-siber savaş*'ın içinde çoktan bir yerlere sürüklendiğini göstermektedir.

"Snowden'in bana anlattığı olaylar dizisi ve verdiği bir yığın çok gizli belge bütün dünyada toplu elektronik gözetim tehdidine ve dijital çağda mahremiyetin önemi ilişkin görülmemiş bir ilgi meydana getirdi. Ama temeldeki problemler, yıllardır çoğunlukla bizim ruhumuz duymadan anıyordu."⁴²

Edward Snowden'in ifşalarının dünya çapında ses getirmesi, dijital çağda kişisel gizliliğin önemi hakkında ilk küresel tartışmayı tetikledi ve ABD'nin internet üzerindeki egemen kontrolüne itirazlara sebep oldu. Diğer taraftan şimdilik *egemen kurumlar* boy ölçüşülemeyecek kadar güçlü görünüyor. Küresel hegemonya projesinde elit bir grup dünyaya kökü kazınamayacak kadar yerleşmiş bir statükoyu dayatmış gibi. Para-istihbarat-internet-film endüstrisi üzerinden kotarılan bir *psiko-siber savaş* yürütülüyor. Yine de, "nasıl bir dünyada yaşamak istediğimize karar verebilen gizli çalışan birkaç *elit tabaka* mensubu değil, ortak bir fikri savunan insanlardır."⁴³

1978 Washington Mutabakatı ile başlayan 1978-1980 yılları "dünyanın toplumsal ve ekonomik tarihinde bir

42- Glenn Greenwald, a.g.e, s. 10.

43- Glenn Greenwald, a.g.e, s. 338.

dönüm noktasıdır”, çünkü İngiltere’de Margaret Thatcher, ABD’de Ronald Reagan neoliberalizmin uç beyleri başa geçmiş ve Komünist Çin’de Deng Xiaoping’in ekonomik reformları neoliberal-küresel serbest piyasa dönüşümün fitilini yakmıştır.⁴⁴ Neoliberal ekonominin gündemi, kamu mallarını özelleştirip metalaştırmak, küresel ekonomiyi de regüle/kuralsızlaştırma edip finansallaştırmak, krizleri yönetip manipüle etmek, şirketlere indirimler ve vergi kolaylıkları sağlamak, ayrıca geçmişide kapsayacak vergi rejimleri vasıtasıyla zenginliği elinde tutanlara daha fazla kaynak aktarmak gibi uygulamaları kapsar.⁴⁵

Neoliberalizm, “Küresel sermaye birikimini canlandırmakta çok başarılı olamamışsa da “ekonomik elitin gücünü” iade edip artırmıştır.⁴⁶ Küresel GSMH’deki payları” iki katından fazlasına çıkaran ulusüstü şirketler dünya ekonomisindeki yavaşlamadan etkilenmemişse de, toplumların durumu iç açıcı değildir, çalışma yaşındaki nüfusun fakirleşmesi, artan işsizlik ve iş güvenliğinin azalması gibi hususlar söz konusudur.⁴⁷ Neoliberal-küresel serbest piyasanın bir sonucu da ve/veya hedefi “karar alma merkezlerini milli sınırlamalardan kurtarmaktır.”⁴⁸ Bu milli köklerinden koparma hamlesi,

44- David Harvey, “A Brief History of Neoliberalism”, Oxford University Press, New York, 2005, p. 1.

45- David Harvey, a.g.e, s. 160-165.

46- David Harvey, a.g.e, s. 19.

47- Luc Bottanki and Eve Chiapello, “The New Spirit of Capitalism”, Çeviren: Gregory Elliott, Verso, London, 2006, P.XXXVII-IX.

48- Zygmunt Bauman, “Globalization : The Human Consequences, Cambridge Polity, 1998, p. 8.

“halihazırda istikrarsız ve önceden haber vermeden kısa zamanda hareket etme kabiliyeti olan”, böylelikle eylemlerinin bedelve sonuçlarından kaçabilen güç ile “sömürüp terk edeceği” kitleler arasındaki asimetriyi artırır.⁴⁹ Bunun daha açık ifadesi asimetrik bilgi üzerinden asimetrik savaş ile devasa kitlelerin seçkin bir güç merkezi tarafından “hiksoslaştırılması”dır. Çünkü neo-liberal deregülasyon sayesinde, küresel çapta hareket kabiliyeti elde eden *finansal sermaye*, sabit sanayi sermayesine göre önemli avantajlar elde etti ve sermaye daha düşük maliyet imkânı olan ülkelere taşınarak (daha ucuz emek; çevre kirliliği ve ücretli çalışanların refahına yönelik zayıf ve yetersiz hukuki düzenlemeler) sermayedarların kârını artırdı.

Neoliberalizmin sebep olduğu topyekün-kitlesel “*sanayisizleşme sonrası çöküşe*”⁵⁰ ilişkin ilk ipuçları basını Hollywood merkezli Amerikan film endüstrisi yapımı filmlerde kendini gösterdi ve giderek daha çok subliminal-bilinçaltı operasyonların malzemesi oldu. İşte söz konusu filmlerden bazıları:

- *A Clockwork Orange* (1971)
- *Una gota de sangre para morir amanda* (1973)
- *Soylent Green* (1973)
- *Eraserhead* (1977)
- *Mad Max* (1979)

1978 Washington Mutabakatı ile neoliberal küreselleşmenin-deregülasyon politikalarının açıkça ilan edil-

50- David Harvey, “*The Condition of Postmodernity: An Enquiry into the Origins of Cultural Change*”, Basil Blackwell, Oxford, 1989, p. 310.

49- Zygmunt Bauman, a.g.e, s. 9.

mesiyle birlikte 1980'lerin başından itibaren bu konu muhtelif tarzlarda daha sık sinema salonlarında yüz milyonlarca seyircinin gözlerine, yüreklerine ve akıllarına hitap etmeye başladı. İşte bazı örnek filmler:

- *Escape from New York* (1981)
- *Blade Runner* (1982)
- *Turkey Shoot* (1982)
- *Cafe Flesh* (1982)
- *Videodrome* (1983)
- *Forbrydelsens element* (1984)
- *The brother from Another Planet* (1984)
- *Repo Man* (1984)
- *The Terminator* (1984)
- *Dead-End Drive In* (1986)
- *Robocop* (1987)
- *They Live* (1988)
- *Tetsou:The Iran Man* (1989)
- *Darkman* (1990)
- *Hardware* (1990)
- *Delicatessen* (1991)
- *Accion Mutante* (1993)
- *Fire in Sky* (1993)

Neoliberal-küresel serbest piyasa modelinde “piyasa faaliyetlerinin menzili ve sıklığının azami seviyeye çıkarılmasıyla toplumsal faydanın artacağı” iddia edilir. Nitekim bu görüş “*Tetsuo II: Body Hammer* (1992)”, “*Tokyo*

Fist (1995)", "*Rokugatsu No Bebi* (2002)" filmlerinde kitlelerin bilinçaltını etkilemek için inceden inceye işlenir. Bu filmler; şehir merkezlerindeki işyeri bölgelerinin, karakteri olmayan dev AVM'lerin ve devasa apartmanlardan meydana gelen beton çölünün soğukluğunu çok iyi yansıtır.

Mesela *Tetsuo* filminde sanayi sonrası bir mizansen söz konusudur ve küresel teknolojik bağlılığın *maddesel temelinde* ısrarcıdır. Dahası *insandan* ziyade demire yaptığı paslanma vurgusu *neoliberalizmdeki* finans sermayesinin uzak durmaya çalıştığı emek gücünü hatırlatır. Filmde sıçramalı kurgu süreksiz bir devamlılık ve rahatsız edici bir duygu oluşturur. Fotogram ile akış arasında gidip gelen bu neviden sekanslar, tıpkı filmin *stop-motion* sekansları gibi, hem filmin hem de dünyanın dijital değil analog olduğunda ısrar eden sinematik bir teklemeye neden olur ve *tarih ve maddesellik*le yüklenirler. Buradan hareketle *küresel serbest piyasada alınacak kararlara yön vermek gayesiyle kitlesel veri tabanlarını toplam, aktarma, çözümleme ve kullanma* becerisine haiz bilgi teknolojilerinin gelişimi ve kullanımı, *neoliberal küresel hegemonyayı sağlamlaştırmakta* merkezi bir rol oynar.⁵¹

Neoliberalizmde küresel bilgi ağlarının gelişmesinin yanı sıra, neoliberal-küresel serbest piyasaya eklemlenmiş devletler ve *wto, imf, wb, oecd ve bm* gibi milletlerarası teşkilatlar tarafından uygulamaya konulan *deregülasyon ve liberalizasyon politikaları*, finans sermayesinin tam ma-

51- David Harvey, "*A Brief History of Neoliberalism*", Oxford University Press, New York, 2005, p.3.

nasıyla küresel hale gelmesini⁵² sağladı. Ayrıca *temel üretim ağları* ile *elit* ve uzman bir işgücünün giderek *küreselleşmesini*⁵³ sağladı. Artık finans sermayesi ile reel sermaye/sektör-emek giderek farklılaşan mekân ve zamanlardadır:

Finans sermayesi-endüstrisinin *sanal hareketler* uzamı ile *reel* mahallerin-yerlerin uzamı; bilgisayarın-SİBER ağlarının anlık zamanı karşısında gündelik hayatın saate bağlı zamanıdır.⁵⁴ Devasa kitlelerin büyük çoğunluğu kendisini, “hayat döngüsü kavramıyla ilişkilendirilen, gerek biyolojik gerekse toplumsal ritimleri”⁵⁵ bozan, hatta tarumar eden bu *sanal ağ* mantığının taleplerini yerine getirmek mecburiyetinde bulur. Hatta bu mecburiyetin çaresizliği içinde çırpınıp durur.

Hollywood merkezli “bilimkurgu sineması neoliberal küreselleşmenin elinde şekillenen dünyayı ve bunun hem çevre hem de insanlar açısından ortaya çıkardığı sonuçları sıkça işlemiştir.”⁵⁶ Frantz Fanon “Zenci’nin maymunla beyaz insan arasındaki bağlantı olduğu söylenir,”⁵⁷ diye yazar. 2015 yılı başında 7.2 milyarlık insanlık âleminden kitleler insanlıktan bu şekilde dışlanır. Kimi zaman ten rengi yüzünden, kimi zaman geçim sıkıntısı

52- Manuel Castells, “*The Information Age: Economy, Society and Culture, Volume I: The Rise of the Network Society*” Blacwell, 2. Baskı, Oxford, 2000, p.101.

53- Manuel Castells, a.g.e, s.131.

54-Manuel Castells, a.g.e, s.506.

55- Manuel Castells, a.g.e, s.476.

56- Mark Bould, “*Bilimkurgu*”, Türkçesi: Sinan Okan - Ertuğrul Genç, Kolektif Kitap, İstanbul, 2015, 208-209.

57- Frantz Fanon, “*Black Skin, White Masks*”, Çeviren: Charles Lam Markman, Pluto, London, 1986, p.30.

içinde debelenen parasız, yersiz, yurtsuz olanlar dışlanır ve bir avuç seçkinler kulübünün bu insanları insanlıkla hayvan arasında bir tampon bölgeye tıktırmasına, Hollywood film endüstrisi sessiz kalarak açıktan *elitleri* desteklediğini gösterir.

Geçmiş yaklaşık 500 yıl önceye dayanan Batı emperyalizmi ve sömürgeciliği 1879-1914 arasında artık zirvededir. 1800 yılında yeryüzündeki toprakların %35'i Avrupalıların kontrolündeydi. Bu oran 1878'de %67'ye 1914'te %85'e yükselmışti,⁵⁸ ki bu durum, sinema ve bilimkurgunun ortaya çıkışıyla aşağı yukarı aynı zamana denk gelmektedir. Sonuç olarak hem sinema hem de bilimkurgu emperyalist ve sömürgeci pratiklerle söylemlerin içinde yer almış ve bunlardan etkilenmiştir.⁵⁹ Etkileşim karmaşık ve çelişkili olmakla beraber teknoloji olarak sinema, Batı medeniyeti ve ilerlemesinin tam manasıyla ideolojik anlatısına katkıda bulunmuştur.

Sinema, “Batılı seyirci ile ekranda temsil edilen kültürler” arasında gidip gelen dünya hakkında objektif bir bakış açısına sahip olduğunu ileri sürmüştür.⁶⁰ Fakat Frantz Fanon'un da yerinde tespitiyle “Objektiflik her zaman mahalli olanın; yani Batı dışında kalanın aleyhindedir.”⁶¹ Çünkü sinema Batı emperyalizminin güç ilişkilerini normalleştirir ve güçlendirir. Genede Batı sineması

58- Edward W. Said, “*Culture and Imperialism*”, Chatto and Windus, Londra, 1993, p.6.

59- Mark Bould, *Bilimkurgu*, s.162.

60- Ella Shohat and Robert Stam, “*Unthinking Eurocentrism: Multiculturalism and the Media*”, Routledge, London, 1992, p.93.

61- Frantz Fanon, “*The Wretched of the Earth*”, Çeviri : Constance Farrington, Penguin, Harmondsworth, 1967, p.61.

özelde Hollywood-ABD sinema endüstrisi sadece temsilin ırkçı yapılarını, “Tanrının seçilmiş ırkını” dünyaya egemen olan “seçkinler”i ortaya koymakla kalmamış, aynı zamanda Batı’nın küresel *iletişim altyapısı* ve bu alt-yapı vasıtasıyla gerçekleştirdiği hegemonyada da önemli bir rol oynamıştır.

Sinema, 19. yüzyılın son çeyreğinden başlayarak 20. yüzyıl meta ırkçılığının, seri imalat tüketici fetişizminin gösterilerinde; reklamlar, fotoğraflar, sergiler, müzeler, mağazalar vb-merkezi bir yere sahip olmuştur. Ancak 1978 Washington Mutabakatı neoliberalizmi ile dünyaya dayatılan küreselleşme-deregülasyon politikalarına paralel olarak özellikle Hollywood sineması “Tanrının seçkin ırkı” için *emperyal anavatanın hayali topraklarını* genişletmiştir. Sinema subliminal-bilinçaltı etkileme yöntemleri -başta 25. kare gibi- ile *sömürülen geniş kitlelerin bozuk, hastalıklı yapısı ve eğilimleriyle alakalı varsayımları* geniş kitlelerin şuurlarına adeta kazınmış, ayrıca seyircilerin sanal bir şekilde *yüceltilmiş kendi imajını oluşturmuş ve onaylamıştır*.⁶²

Sinema-film endüstrisinin farklı farklı insanlarda milli ve emperyal manada ait olma duygusu oluşturma mahareti sömürge seçkinlerine de uzanmış ve onların kendilerini *imparatorlukla özdeşleştirmesine*, dahası “sömürülen insanlara karşı” olmalarına sebep olmuştur.⁶³ Önce edebiyatta ortaya çıkan sonra sinemaya aktarılan

62- Benita Parry, “*Postcolonial Studies: A Materialist Critique*”, Routledge, London, 2004, p.113.

63- Ella Shohat ve Robert Stam, a.g.e, s.102-103.

bilimkurgu bilhassa emperyalist projeler yoluyla milli sınırlarının ötesine uzanmaya çalışan ülkelerde; İngiltere, Fransa, Almanya, Sovyet Rusya, ABD ve Japonya'da ortaya çıktı.⁶⁴ Bu ülkelerde bilimkurgu, sömürgecilik tarihinin belli bir döneminde bilginin ve gücün dağıtılışında rol oynamıştır.⁶⁵ Batı medeniyeti güç kaybı içindedir. Psikanalitik teoriye göre, melankoli narsist bir güç ve iktidar fantezisinin kaybıyla oluşur ve "kayıp nesneden vazgeçememe ve yenisini reddetme" şeklinde kendisini gösterir.⁶⁶ Baucom'a göre melankolik özne "geçmişe hayıflanır" ve "kayıp mükemmelliğin resmini" görür; "şimdiye hınçlanır" ve onda sadece "küçülme" görür.⁶⁷ Batı medeniyeti de ektiğini biçiyor. "Seçilmiş seçkinler" insanlığı topyekün koyun sürüsü yerine koymuştu. Bir Türk atasözü şöyledir: "Zavallı koyun sürüsü... Çobanı da o besler, çoban köpeğini de, kurdu da, sahibini de." Çünkü 1920'lerde Charles Ponzi'nin ABD'nin Boston şehrinde pul alım satımına aracılık için para toplamaya başlamasıyla başlayan ya da yeni bir merhaleye geçen *ponzi oyunu* günümüz dünyasında internet üzerinden *küresel ponzi finansman sistemi*'ne dönüşmüş durumda.

Chales Ponzi, kendi adıyla anılan ve küresel finans endüstrisine ilham kaynağı olan ponzi oyununda şu hususları keşfetmiştir.

64- Ronay Jr. Istvan and Csicsery, "Science Fiction and Empire", Science Fiction Studies, 2003, Volume 90, p.231-245.

65- John Rieder, "Colonialism and the Emergence of Science Fiction", Wesleyan University Press, Middletown, C.T, 2008, p.3.

66- Ian Baucom, "Out of Place : Englishness, Empire, and the Locations of Identity" Princeton University Press, Princeton, 1998, p.184.

67- Ian Baucom, a.g.e, s.185.

a- Para oyununda/ponzi oyununda ne kadar çok *faiz* verirsiniz o kadar çok para kurgulanan sisteme doğru akıyor.

b- Paranın akıyor olması, devamının gelmesi yeterli, herhangi bir yere yatırım yapılması gerekmiyor. Yeni gelen paralardan bir öncekini yapıyorsun, kalan para ile de sistemi çeviriyorsun. Bu saadet zinciri; para girişinin, ödenmesi gereken faiz ve ana para ödemeleri için para çıkışından fazla olmasına dayanıyor. Bunun yolu da para toplayanın faizleri devamlı artırmasından geçiyor. Zira para sahipleri belli oranlardaki faize alışmakta ve bir süre sonra aynı orandaki faizden para yatırmayı kabul etmemektedirler. Sonuçta faizler de sonsuza kadar yükseltilemeyeceği ya da yatırımcılar açısından riski artıracığı için bir müddet sonra zincir kopmaktadır.

Kapitalizmin neoliberal versiyonunun giderek finansallaşmasıyla birlikte küresel finans endüstrisini kontrol eden merkez sermaye elitleri her neviden “türev ürünler gibi” ponzi finansman modeli ile 2008 küresel mali krize sebep oldular. Maalesef 2008 krize yönelik çare diye sunulan karşılıksız dolar/para basımı bir başka ponzi finansmandan başka bir şey değildir. Bu oyunda devletlerin merkez bankaları pervasızca kullanılıyor. Cicero’nun asırlar öncesinden dile getirdiği gibi, “Bütün büyük işler, küçük başlangıçlarla olur.” Bütün bu olup bitenlerden sonra “bu defa farklı” ve benzeri sümsük sözlerle geçirilmeye çalışılan, bundan sonra tehlikenin olmayacağı fikrine karşı ABD eski başkanı Lincoln’un şu sözünü hatırlayalım: “Hiçbir tehlikenin olmayacağına

inanmak çok tehlikelidir.” Ve Santayana’nın sözüyle devam edelim: “Geçmişî hatırlamayanlar onu tekrarlamaya mahkûmdurlar.”

Para piyasaları merkez küresel sermayenin her geçen gün *inovatif*/yaratıcı finans teknikleriyle giderek daha karmaşık sistemler haline dönüşmektedir. Bu durum iki hususu ortaya koymaktadır:

a- Gelişmekte olan özellikler; karmaşık sistemler ve insan zihni.

Sistemler gereğinden fazla karmaşık olduğundan gelişmekte olan özellikler çok daha etkili ve beklenmedik olurlar. Nitekim iklim tahminlerinde alçak hava basıncı, sıcak su ve ısı yalıtımı ve benzeri bileşenlerinin hepsi kolayca gözlemlenebilir iken fırtınaların tam olarak hangi saatte ve nerede ortaya çıkacağını öngörmek imkânsızdır. Fırtınaları ancak gördüğümüzde tespit ederiz.

Gelişmekte olan özelliğin en iyi misali insan şuuru-
dur diyebiliriz.

Yaratıcı, insan vücudunu oksijen, karbon, hidrojen-
den oluşturmuştur. İlave olarak içine az miktarda bakır
ve çinko atılmıştır.

Yukarıda saydığımız bileşenleri bir kabın içine koyup
dikkatlice karıştırdığımızda ve hatta karışıma elektrik
şoku verdiğimizde hiçbir şey olmaz. Buna mukabil aynı
bileşenler DNA kodları aracılığıyla bir araya geldiğinde
insan meydana gelmektedir.

Bir karbon molekülünden düşüncüyü, bir oksijen mo-
lekülünden konuşmayı veya yazmayı akla getiren hiçbir

şey yoktur. Fakat karmaşanın/kaosun gücü tam olarak bu bileşenleri kullanarak tam olarak bu yetekleri üretir. James Rickards'ın ifadesiyle iklimin kasırgayı geliştirdiği dinamik yöntemle insan zihni de düşünceyi geliştirir.

b- Eure geçişleri

Karmaşık bir sistemin durum değiştirmesi eure geçişleri olarak tanımlanır. Mesela altın fiyatı bir hafta içinde ikiye katlanırsa, dolar istikrarlı olmaktan çıkıp serbest düşüşe geçecektir. Bu ve benzeri durumlar karmaşık sistemlerdeki eure geçişlerinin örnekleridir.

Her karmaşık/kaotik sistem bir eure geçişine hazır olmayabilir. Zira sistemin *kritik durumda* olması gerekir. Bunun manası sistem içindeki *aktörlerin*, birinin eylemleri diğerinin eylemlerini bütün sistem radikal bir şekilde değişinceye kadar *tetikleyecek* şekilde bir araya gelmiş olmasıdır.

Bir dağa yağan kar taneleri gibi durmaksızın borsaya alım-satım emirleri gelir. Bazı hallerde satıcılar-alıcılar ziyadesiyle düzensiz biçimde sıralanır ve bu sebepten bir satış emri diğer birkaç emri tetikler. Borsadaki seanslarda açıklanan bu satışlar tedirgin yatırımcıların daha da çok satış emri vermelerine sebep olur. Derken katlanarak devam eden satış emirleri kontrolden çıkar ve *zararın neresinden dönersen kârdır* kuralları otomatik olarak devreye girer. Katlanarak artış durduğunda karmaşık sistem bir sonraki sefere kadar yeniden istikrarlı kritik olmayan bir durumuna dönebilir.

Pasifik Okyanusu'nda, Japonya'nın doğu sahillerinin yakınlarındaki tektonik plakaların kayması ile 11 Mart 2011 tarihinde 9.0 şiddetinde çok güçlü bir deprem meydana geldi. Pasifik Okyanusu'nun tabanındaki baskı bir sistemdeki, yani dünyanın kabuğundaki enerjiyi bir başka sisteme, devasa okyanus havuzundaki suya aktararak on metre yüksekliğinde dev bir tsunamiye neden oldu.

Tsunami muhtelif nükleer reaktörlere çarparak yine enerji transfer etti. Ki bu kez reaktörlerde kullanılan uranyum ve plutonyum yakıt çubuklarını kısmen eriterek yeni bir felakete sebep oldu.

Sonunda nükleer santralin reaktörlerindeki erimenin oluşturduğu *korku Tokyo borsasındaki* erimeye/düşüşe katkı da bulunarak iki gün içinde borsada %20'nin üzerinde düşüşe neden oldu. Netice olarak;

- Deprem ve tsunami tabii sistemlerdi.
- Nükleer satralin reaktörü tabii uranyum ile insan tasarımının karışımıydı.
- Borsa ise tamamıyla insan yapıımıydı.

Fakat her üçü de karmaşık/kaotik sistemlerde bulunan benzer kritik durum dinamikleriyle harekete geçti.

Yani eure geçişleri küçük sebeplerle yıkıcı etkiler meydana getirebilmesi açısından çok önemlidir. Mesela tek bir kar tanesinin tetiklemesiyle meydana gelen çığ bir köyün kar/çığ altında kalmasına sebep olabilir. Bir başka misal, düşen tek bir yıldırım kritik duruma bağlı olarak hiç yangın çıkarmayabilir veya korkunç bir yan-

gına sebep olabilir. Bu siyah kuğu denilen şeyin ardındaki sırlardan biridir. Onları tetikleyen tam da çok sıradan oldukları için geldiklerini görmediğimiz günlük olaylardır. Sistemin incelenmesi bize günlük olayların siyah kuğuya nasıl dönüştüğünü göstermektedir. Çığ misalinde olduğu gibi burada önemli olan kar tanesi olmayıp kârdır.

Günümüzde para ve sermaye piyasalarının ölçeği hakkında farklı farklı kriterler kullanılmaktadır. Karmaşa-kritik durum-kaos dinamiklerini kullanarak piyasa riskini hesaplamak için yaygın kabul görmüş bir ölçekleme ölçüsü bulunmamaktadır. Bir diğer anlatımla karmaşık-kaotik sistemler olarak sermaye piyasaları konusunda yapılan çalışmaların çoğu hâlâ teorik zemindedir.

Burada önemli bir hususa dikkat çekmek istiyorum. Karmaşa-kaos analizi ile küresel merkez sermayenin uygulama merkezi Wall Street'in bilinen *risk* değerlendirme yöntemleri oldukça farklıdır.

Wall Street'in risk analizinde *uzun* ve *kısa* pozisyonlar miktarlar RMD yöntemiyle netleştirilmektedir. *Wall Street analizlerimde risk daima net* pozisyonlardır. Şayet bir menkul kıymetle 100 milyon Türk liralık bir *uzun* pozisyon ve ona oldukça benzeyen bir diğer menkul kıymette 100 milyon Türk liralık bir *kısa* pozisyon mevcut ise RMD gibi yöntemler *kısa* pozisyonu *uzun* pozisyonundan çıkaracak ve riskin oldukça düşük, bazı durumlarda da sıfıra yakın olduğu sonucuna varacaktır.

Halbuki karmaşa-kaos analiziyle incelendiğinde ise

durum tamamen farklıdır. Bu sistemde, analizlerde kısa pozisyon yatırımları uzun pozisyonlardan çıkarılmaz, birbirleri ile toplanır. Çünkü itibarı değeri olan her dolar sistemin içindeki aktörler arasındaki bir bağıntıyı temsil eder. Şayet karşı taraf batarsa, belirli bir banka için net bir yatırım pozisyonu olarak başlayan şey anında brüt pozisyon haline dönüşür. Zira “hedge” yok olmuştur. Brüt pozisyonlar %500 arttığında ölçek ile felaketin boyutları arasındaki üstel ilişki sebebiyle teorik risk yüzde 5000 veya daha fazla artar. 2008 yılında başta ABD’de olmak üzere finans sisteminin çarpıcı bir şekilde çökmesinin sebebi budur.

Şimdi James Rickards’ın “Kur Savaşları” kitabından 2008 mali krizine giden süreci ve sonrasını çok iyi analiz eden bir alıntı yapalım: “Alt gelir grubu ipotekli mesken kredileri çığı başlatan kar taneleri gibiydi. Fiili alt gelir grubu ipotekli kredi zararları hâlâ 300 milyar doların altındadır ki bu, panik sırasındaki toplam zararlara kıyasla küçük bir miktardır. Ancak çığ başladığında diğer her şey ona eklenmiş ve bütün bankacılık sistemi riske atılmıştır. Türevler ve diğer enstrümanlar dahil edildiğinde toplam zarar 6 trilyon doları aşmış, büyüklük kertesı reel ipotekli kredilerdeki fiili zararlardan çok daha yüksek olmuştur. Dinamiklerin ve ölçek büyüklüğünün dikkate alınmaması durumun, kural koyucuların da krizin gelişini niçin görmediğini ve bankacıların meselenin büyüklüğü karşısında devamlı şaşırıldığını açıklamaktadır. Kural koyucular ve bankacılar yanlış araçlar ve yanlış ölçüler kullanıyordu. Ne yazık ki hâlâ buna devam ediyorlar... Kurtarma ve para basma biçimindeki devlet müdahale-

leri arka arkaya yaşanan iflasları geçici olarak durdurabilir. Ancak riski yok etmez. Risk sistemde gizlenip bir sonraki istikrar bozucu olayı bekler. Bir sistemin mega ölçekte büyümesine izin vermekten kaynaklanan risk meselesinin çözümlerinden biri *sistemi küçültmektir*, buna ölçek küçültme denir. Bugün küresel finans alanında bunun tam tersi gerçekleşmektedir. Merkez bankacılarından oluşan finansal kayak devriyeleri dağın üzerine daha fazla kar küremektedir. Finansal sistem artık 2007 yılındaki piyasa çöküşünün başlangıcının hemen öncesine göre daha büyük ve daha yoğundur.”⁶⁸

Kaos riskinin küresel finasta ölçek küçültmenin yanı sıra bir başka çaresi, sistem büyüklüğünü korumakla beraber herhangi bir bileşenin çok daha fazla büyümesine izin vermeyerek onu güçlendirmektir. Bunun bankacılıktaki anlamı, sayıca daha fazla ama sistemdeki toplam varlık miktarıyla aynı/denk varlıklara sahip daha küçük bankaların varlığı olacaktır. Ancak başta ABD bankaları olmak üzere, özellikle Batı Avrupa’da daha büyük, türev kayıtları 2008 yılında olduğundan daha yüksektir. Bu durum ise küresel finans sisteminde 2008’de olandan daha büyük bir çöküşü ihtimal dahilinde olmaktan çıkarmakta, *kesinleştirmektedir*. Fakat bir sonraki finansal kriz gerçekten *farklı* olacaktır. “Teorik ölçekleme ölçülerine bakılırsa bundan sonraki *çöküş devletler* tarafından durdurulamayacaktır, çünkü devletlerden daha büyük olacaktır. Beş metrelik dalgakıran on metrelik tsunamiyle karşı karşıya kalacak ve dalgakıran yıkılacaktır.”⁶⁹

68- James Ricards, “*Kur Savaşları*”, s.239.

69- James Ricards, a.g.e, s.240.

1971’den bu tarafa dünya medeniyetinin temel parası dolar hiçbir “değer”e bağlı olmaksızın karşılıksız basılıyor. Karşılıksız basılan dolar ise piyasalarda, tefecilerin elinde 830 trilyon dolarlık devasa bir “*tasarrufbalonu*”na dönüşmüş durumda. Halbuki 2014 sonunda toplam dünya ülkelerinin milli geliri 80 trilyon dolar, yeryüzündeki servet ise 136 trilyon dolardır. Bunun anlamı dolar küresel tefecilerin elinde *faiz ve döviz swapları/takasları* ile “*zina*” parasına dönüştürülmüş haldedir. Her dakika dünya ekonomisini yani insanlığa topyekün tecavüz ediyor ve bunun maalesef aracı da dolar. Böyle bir paranın yaşaması-milletlerarası ödemeler sisteminin dolar üzerinden yürütmesi de mümkün değildir. Dolar kaybedecektir. “Dünya edebiyatına baktığımızda, borç verenler hakkında sempatik tek bir ifade bile bulmak neredeyse imkânsızdır, hatta tanımı gereği faiz alan manasına gelen profesyonel kredi verenler hakkında bile. Her zaman bu kadar bir kötü imaja sahip olmuş başka bir meslek (cellatlar) var mıdır acaba? Tefecilerin cellatların aksine, genellikle yaşadıkları topluluğun en zengin ve en güçlü insanları arasında yer alması dikkat çekicidir.”⁷⁰

Nitekim Fransız bir kardinal olan Jacques de Vitry 1210’lu senelerde yazdığı yazılarında, nüfus sahibi bir tefeciden söz etmektedir. Dostlara kuralları görmezden gelerek tefecinin mahalli kilisenin avlusuna gömülmesine izin vermesi için bölgenin rahibini iknaya gayret etmektedir.

70- David Graeber, *Borç-İlk 500 Yıl*, Türkçesi: Muammer Pehlivan, Everest Yayınları, İstanbul, 2015, s.17.

“Ölen tefecinin dostlara çok ısrar ettiğinde, rahip bu baskılara şöyle bir cevap verdi: ‘Cesedi bir eşeğin sırtına yükleyelim ve Tanrı’nın takdirini bekleyelim, bakalım cesede ne yapacak? Eşek cesedi nereye götürürse, artık kilise mi, mezarlık mı yoksa başka bir yer mi olur, oraya gömelim.’ Ceset eşeğin sırtına yüklendi ve eşek sağa sola sapmadan şehirden çıktı ve dosdoğru hırsızların darağacından sallandırıldığı yere doğru yürüdü, kuvvetle silkelenerek cesedi idam sehpasının altındaki hayvan dışkılarının içine fırlattı.”⁷¹

Kıssadan hisse çıkarmak için... “Para, her daim bir meta olmak için bir borç-sembolü olmak arasında gidip gelen bir şeydir.” Kredi-para güvene dayanır ve rekabetin hâkim olduğu piyasalarda, özellikle neoliberal küresel serbest piyasalarda, bizatihi güven ender bulunan bir husustur.

2008 yılının Eylül ayında yeryüzünü tam manasıyla donduran küresel finans krizinin başlangıcından sonraki gelişmeler gösteriyor ki “bir sonraki finansal felakete doğru amansızca yuvarlanıyoruz, bilinmeyen tek şey bunun ne kadar süreceği.”⁷² Graeber’ın da ifade ettiği gibi, insanlığın bugün içinde bulunduğu acıklı durumu anlamak için öncelikle yapılması gereken küresel manada “borç tarihini yeniden incelemek” olmalıdır.

David Graeber “anarşist” sayabileceğimiz düşüncelere sahip. Pek çok hususta ondan farklı düşünmeme rağmen “demokrasinin beşiği” bir ABD üniversitesi olan

71- Jacques de Vitry, Lee Gaff, 1990, p.64.

72- David Graeber, a.g.e, s.24.

Yale’de onun başına gelenleri tasvip etmek mümkün değildir. 1998’den başlayarak Yale’de öğretim üyesi iken, küresel merkez sermayeye, küreselleşmeye yönelik fikirlerinden dolayı 2007’de Yale Üniversitesi’nden ayrılmak durumunda bırakıldı. 2008 finansal krizi 1978 *Washington Mutabakatı*’ndan sonra, özellikle 1990’lardan itibaren anlatılanların-hikâyenin kocaman bir yalan olduğunu apaçık ortalığa döktü.

Senelerce herkes, yeni-inovatif, son derece karmaşık finansal icatlar hakkında anlatılanları-çoğu zaman – ağzının sularını akıtarak dinleyip durdu: Kredi ve meta/menkul kıymet türevleri, teminata dayalı ipotek borçları türevleri, hibrid menkul değerler, borç takası vs... Yaratıcı muhasebe teknikleriyle desteklenen bu yeni türev piyasaları öylesine inanılmaz derece de karmaşıktı ki- temcit pilavı gibi tekrarlanıp duran bir hikâyeye göre- oldukça seçkin bir yatırım şirketi finans uzmanlarının bile henüz anlayamadığı kompleks bir borsa işlemleri programını çalıştırmak için *astrofizikçi* birkaç uzman almak mecburiyetinde kalmıştı. Eh ABD-SSCB merkezli Doğu-Batı gerginliği biraz yumuşayınca “Akıl Oyunları” için pek çok fizikçi ve matematikçi Wall Street’teki yatırım bankaları ve kurumlarında istihdam edilmişti. Böylelikle finansçıların yaratıcı finansal projelere bilgisayar yazılımları ile -fizikçi ve matematikçiler marifetiyle- daha karmaşık yani kaotik hale getirildi. Sonuç; “bile bile lades” ve 2008 felaketi.

2008 felaketinden sonra tedbir diye alınan ve uygulanan kararların hemen hemen hepsi yaraya tuz basmak-

tan ibaret. Parayı, borcu ve milletlerin-devletlerin kaderini avucunda tutan finansal kuruluşlar 2008 küresel finans krizinden daha da güçlenerek çıktılar.

Senelerce her insan, yeni, son derece karmaşık finansal icatlar hakkında anlatılanları dinleyip ah-vah çekti: Kredi ve menkul türevleri-meta türevleri, teminata dayalı ipotek borçları türevleri, hibrid menkul kıymetler, borç takası vs... Bu yaratıcı finansman teknikleri ve yaratıcı muhasebe sistemine dayalı yeni türev piyasaları öylesine karmaşıktı ki -hikâye bu ya- son derece seçkin bir yatırım kuruluşu finansçıların bile henüz anlayamadığı kompleks bir borsa işlemleri programını çalıştırmak için *astrofizikçi* eleman almıştı.

Aslında yapılan “algı yönetimi”nden başka bir şey değildi: Finansman-para meselelerini bu işlerin kompedanı “profesyonellere” bırakın. Sizin/halkın aklınız bu işlere basmaz. Neoliberal kapitalizmin finans “baho”larından pek hazzetmiyorsanız bile onlar çok beceriklidirler. Açıkcası finansal piyasaların *demokratik gözetimi-kontrolü* akıl alacak bir durum değildi. Öyle ki ana akım iktisatçıların sol kanadı bile 2006 ve 2007 yıllarında sundukları tebliğlerde ve yazdıkları makalelerde, bu yeni nesil menkul değerlerin, yeni bilgi/enformasyon türleri ile birleşmesiyle, zamanın, ihtimalin-gerçeğin kendisinin-dönüşümünün başladığını dünya kamuoyuna müjdelediler.

Ancak, 2008 krizinin tozu dumanı yavaş yavaş kalkıkça, gerçek ortaya çıktı. Yaratıcı finansman teknikleri ile üretilen türev ürünlerin pek çoğu nitelikli dolandırıcılıktan başka bir şey değildi. Şöyle ki;

- Fakir ailelere, sonunda ödeyemez hale gelecekleri-ayarılanmış ipotekli emlak satışı yapıldı.

- Bu ailelerin ödeyemez hale gelmelerinin ne kadar süreceği üzerinde Wall Street’in “eke”leri ve onların emrindeki “baho”lar bahis oynadılar.

- İpotekli mülkleri ve bahsi bir arada paketlediler ve bu paketleri, bunların her şartta para kazandıracağını ileri sürerek kurumsal yatırımcılara sattılar.

- Kurumsal yatırımcıların bu paketlere – türev ürünleri para gibi dolaşıma sokmalarına izin verildi ve üstüne üstlük geri ödeme yükümlülüğünü de dünyanın en büyük sigorta şirketi AIG’ye sigortalattılar. AIG bunlar için kuruş karşılık ayırmamıştı.

- Böylesine CİN operasyonlarından oluşan türev ürünler paketinin borcu altında kalan -zaten bilerek oyuna dahil olduğu anlaşılan- AIG battı.

- Sonra başta AIG olmak üzere “batmasına göz yumulamayacak kadar büyük” holdingler Amerikan vergi mükelleflerinin paraları ve 1971’den beri karşılıksız olarak basılan dolar banknotlarından trilyonlarca dolar basılarak hepsi kurtarıldı.

Bu nitelikli dolandırıcılığı o dönemde IMF’nin baş ekonomisti olan Simon Johnson özetle şu yumuşak üslupla makalesinde kaleme almıştı:

“Kanunları ve kanuni düzenlemeleri yapanlar ve akademisyenler, bu bankalara ne yaptıklarını bildiklerini varsaymışlardır. Geriye dönüp bakarsak, bilmediklerini apaçık görüyoruz. Mesela AIG’nin Finansal Ürünler bö-

lümü, 2005 yılında, karışık, iyi bilinmeyen menkul kıymetler için düşük fiyatla sigorta satarak, 2,5 milyar dolar tutarında vergi öncesi kâr elde etti. Genellikle *buharlı silindirin önünde nikel toplamak* diye tanımlanan bu strateji, normal yıllarda kârlı olmakla beraber kötü yıllarda felaket getirir. 2008 sonbaharında menkul kıymet olarak 400 milyar dolardan fazla ödenmemiş sigortası var. Bugüne kadar ABD hükümeti, şirketi kurtarmak üzere AIG'nin gelişmiş risk modellemesinin kesinlikle imkânsız dediği zararlarını karşılamak için yatırım ve kredi olarak 180 milyar dolar taahhüt etti.”⁷³ Elbette “Simon Johnson, AIG'nin eninde sonunda ne olacağını pekâlâ bildiği ama hiç aldırmadığı, çünkü buharlı silindirin başka birine dümdüz edeceğinin farkında olduğu ihtimalini görmezden geliyor.”⁷⁴ Gerçekte olup bitenler bir nevi “akrebin kurbağayı dere ortasında sokması”ndan başka bir şey değildi. Küresel merkez sermayenin kontrolündeki bu bankaların Amerikan halkına yaptığı 1970'lerin sonlarından itibaren Bolivya ve Gabon'daki diktörlere ve Türkiye gibi ülkelere kredi verirken yaptıklarına oldukça benzer: Yüksek faizli yüksek meblağlarda borç verilir. Borç alan ülkeler siyasetçisi ve bürokratları bu borcun geri ödenmesi için halkın içinde bulunduğu çaresizliğe aldırmadan her türlü gayreti gösterirler. Ancak 2008 finansal krizinin bir farkı vardır. Küresel merkez sermayenin kontrolündeki bankacılar bu işi insan havsalasının limitlerini zorlayan imkânsız bir ölçekte yapmışlardı.

73- Simon Johnson, “*The Quit Coup*”, The Atlantic Monthly, May 2009, <http://www.the-atlantic.com/doc/200905/imf-advice>

74- David Graeber, “*Borç*”, s 409.

Çevirmek mecburiyetinde oldukları toplam borç meblağı, bütün dünyadaki ülkelerin hepsinin toplam gayrisafi yurtiçi hasılasından büyüktü. Yani gezegenimizi öyle bir mali bunalıma sürüklüyor ve neredeyse sistemin kendisini yok ediyorlardı.

Ancak buna rağmen günümüzde sistemin işleyişinde önemli bir değişiklik olmadı.

Yapılan anket çalışmaları Amerikan halkının çoğunluğunun “ekonomik neticeleri ne olursa olsun” banka kurtarılmasına karşı olduğunu, ama emlak borcuna batmış sıradan vatandaşların kurtarılması gerektiğini düşündüğünü ortaya koyuyor. ABD, dünyada iflas kanunu çıkaran son ülkelerden biridir. Kolonyal dönemde genellikle iflas eden borçluların kulağı bir direğe çivile-nirdi. ABD anayasası 1787’de hükümete özellikle bu görevi vermiş olmasına rağmen, 1898 yılına kadar bütün teşebbüsler “ahlaki gerekçelerle” reddedilmişti.⁷⁵

ABD hükümeti 2008’de patlak veren mali kriz için *üç trilyon* dolarlık “geçici yardım” ayırdı fakat hiçbir şey değişmedi. Devasa bankaların sahipleriyle bankacılar kurtarıldı; milyonlarca küçük ölçekte Amerikan vatandaşı borçlular kurtarılmadı. Bu arada zaten kılıf hazırlamıştı. 2005 yılında Wall Street’in yani finans endüstrisinin baskısıyla iflas kanunları daha da sertleştirilmiştir. 2008 krizinden sonra bırakınız iflas kanunlarında insaflı bir gevşemeyi, milyonlarca Amerikalı aleyhine kullanıldı. 1929 Büyük Buhran’ından daha büyük mali

75- Burce H. Mann, “*Republic of Debtors : Bankruptcy in the Age of American Independence*”, Cambridge: Harvard University Press, 2002.

krizin tam ortasında hükümet tarafından kurtarılan devasa banka ve finans kuruluşları yüzlerini kendilerini kurtaran ABD hükümetine dönerek mali sıkıntı içindeki sıradan Amerikalılara karşı kanunun bütün gücünü kullanmasını istiyorlar.

Nitekim St.Paul-Minneapolis'te *Star Tribune* gazetesinde iki araştırmacı gazeteci şöyle yazıyorlardı:

“Borçlu olmak suç değildir. Fakat insanlar devamlı borçlarını ödemedikleri için hapse atılıyorlar. Minnesota’da borçlular için çıkarılan tutuklama emirleri, son dört yıl içinde %60 artmış, 2009 yılında 845 hadiseye çıkmıştır... Illinois ve Güneybatı Indiana’da bazı hakimler, mahkemelerin verdiği borç ödeme emirlerini yerine getirmedikleri için borçluları hapse atıyor. Bazı aşırı vakalarda, insanlar asgari bir ödeme yapıncaya kadar hapiste kalıyor. 2010 yılı Ocak ayında bir hakim, Illinois’e bağlı Kenney’li bir adam için, kereste deposu borcuna karşılık 300 dolar ödeyinceye kadar *süresiz tutuklu kalmasına* hükmetti.”⁷⁶

Hani liberalizm ve neoliberalizm de ekonomik “suçların” cezası ekonomik olurdu... İnsanlar hürriyetlerinden mahrum edilmezdi.

Daha beteri ise para-internet-Hollywood vasıtası ile gerçekleştirilen kaotik dönüşüm ile başta kalkınmış ülke ve bölgelerde toplumların geniş bir kesiminde şizofren ve depresif (prozak toplumu) hastalıklar yaygınlaşmış-

76- Chris Serres and Glenin Howatt, “In Jail for Being in Debt-Borçlu Olduğu İçin Hapiste”, Minneapolist, St. Paul Star Tribune, 9 Haziran 2010-www.startribune.com/local/95692619.html

tır. Geniş kitlelerde coşkunluk ve çöküntü halleri birbirini takip ediyor. İnsanlar gerek kendileri gerek aileleri ve dış dünya hakkında aşırı endişe yüklüler ve çok yoğun stres ortamlarında yaşamaktalar. Alvin Toffler bu durumu “*Gelecek Şoku*” isimli kitabında sanayinin -kapitalist neoliberal- monokültürünün bir sonucu olarak nitelendiriyor.

A- Waterloo’dan Siber Savaşa Para Oyunları-İstihbarat ve Finansal Armagedon

İnternet bankacılığı, işlemlerimizi akıllara ziyan gelişmelerle nasıl da kolaylaştırdı. Asla görmediğimiz elektronik paralarla hesap işletebiliyor, “para avcısı” olabiliyor, her neviden ödemelerimizi gerçekleştirebiliyoruz.

Sanal işlemler sanal duygularımızı giderek geliştirirken neticeleri gerçek hayatta tahmin edilenlerin ötesinde yıkıcı olabiliyor.

Kredi kartları da benzer ölçüde insan hayatını kolaylaştırırken zihnimizde meydana getirdiği peşin devlütasyonlar ile gelirlerimizin çok çok üzerinde inovatif metodlarla durmadan peşin harcama-taksitli ödemelere yönlendiriyoruz.

Sanal ortam da, ATM’lerin karşısında, cep telefonlarında, facebook, twitter ve benzerleri ile ne kadar güvendesiniz hiç düşündünüz mü?

Ya banka hesabınız hack’lenmişse? Veya kredi kartınız kopyalanmışsa? Veyahut çok masumane -belki de

çocukca duygularla yazdığınız elektronik posta mesajlarınız- resimleriniz bir gün, Alman Başbakanı Merkel'in yirmi beş yaşında çekilmiş anadan doğma resimleri gibi ülke basınında veya dünya basınında "kazara" yer alırsa?

Bu mikro düzeydeki hususlar şirketler ve devletler için de geçerlidir.

Para dünyasındaki "dark market/kara pazar" İngiltere ile Fransa arasında 1813-1815'te gerçekleşen Waterloo Savaşı'ndan günümüze devasa adımlarla gelişmiştir. İnternet ve IT teknolojisindeki diğer gelişmeler para, fon transferlerini, takaslarını (SWAP) kolaylaştırdıkça günümüzdeki gündelik faiz, döviz ve diğer takasların toplamı 830 trilyon dolar gibi "vay be" dedirten meblağlara ulaşmıştır. 2014 sonunda bütün dünya ülkelerinin toplam milli gelirinin 80 trilyon dolar olduğunu belirtelim. Ayrıca merkezi hükümetlerin toplam borç stoku da 55 trilyon dolardır.

Dark market adıyla anılan devasa küresel para savaşları özellikle 2008 küresel mali krizinden sonra giderek genişlemekte, büyümektedir. Artık işin içinde CIA, NSA, BND, MI6, MOSSAD, MIT, eski ve yeni şekliyle KGB, ve hasılı pek çok ülkenin istihbarat kurumlarının yer aldığı ölümcül bir casuslar savaşı üzerinden sanal âlemde ülkeler savaşına dönüşmüş vaziyette.

Devasa ulusüstü/ulusötesi şirketlerin kendi istihbarat birimleri ve gerek hacker'lardan gerek silahlı elemanlardan oluşan saldırı ve savunma birlikleri mevcut. Yeryüzünün farklı yerlerinden sanal korsanların bir araya gelip ve/veya bir kısım istihbarat kuruluşlarınca

organize edilerek oluşturulan devasa bir ağ-sanal suç teşkilatı oluşturulmuştur. Kimin ipinin kimin kontrolünde olduğunu anlamak ise finansal, istihbarat bilgisi gerektiren bir hal almış gibi gözüküyor.

Batı medeniyeti önderliğinde-temelinde insanlığın kazanç ve ekonomik kalkınma için, Avusturya asıllı, ABD’li iktisatçı Schumpeter’in “*yaratıcı yıkım*” ifadesinde şekil bulan kapitalizmin son versiyonu neoliberalizm giderek finansallaşmış, “paraizm”e dönüşerek siyasi maddada dünyayı “*yaratıcı kaos*”a sürüklemiştir.

1978 *Washington Mutabakatı* ile dünyaya dayatılan deregülasyon/kuralsızlaştırma politikaları postmodern bir algı ve reel dünya oluşturmuştur. Bu süreçte ağ tabanlı sistemlere karşı çok kısa bir zaman dilimi içerisinde insanlık çok ciddi derecede bir bağımlılık zincirinin halkaları haline dönüştürülmüştür.

İnsanlık ve dünyamız son 2500 yılın 250 yılında, hasaten son 250 yılın 25 yılında tarihte eşi benzeri görülmemiş bir şekilde dönüşüme-yıkıma maruz bırakılmıştır. Gelecek 25 yılda şirketler ve devlet kurumlarında *stratejik milli temelin* (SMT) muhtelif birimleri ve fonksiyonları daha karmaşık “*bulut*” sistemlerinin kontrolü altına girecek olup, bireylerin her türden davranışları kayıt ve gözlem altına alınacaktır.

Son 25 yılda insanlığın iletişimini, araçlarını, ticaret ve devlet ile olan ilişkilerini, işlerini, boş zamanlarını, hasılı her şeyini bilgisayar tabanlı yazılımlar büyük ölçüde düzenlemekte, yönlendirmektedir. Gelecek 25 yılda bunun yerini *cep telefonu-bulut sistemi* alacaktır.

Gelecek 25 yılda artık bir tane “*Big Brother*” yerine çok sayıda “big brother”lar ile karşılaşacağız. Tom Cruise’un başrolünü oynadığı “*Minority Report/Azınlık Raporu*” gerçek olacak, Tom Clancy’nin “*Jack Ryan:Shadow Recruit/Gölge Ajan*” filmi küresel para oyunları-istihbarat üzerinden kurulmaya çalışılan yeni dünya düzeni için dünyamızı küresel kaosa itecek.

“Savaş esnasında devletlerin erişmek için mücadele edebilecekleri tek meşru gaye hasmın-düşmanın silahlı kuvvetlerini yıpratmaktır. Bu gayeye ulaşmak, mümkün olan en yüksek sayıda askeri savaş dışı bırakmak ile mümkün olabilecektir. Ancak savaş dışı bırakılan askerlerin acılarını lüzumsuz yere artıran ya da ölümlerini kaçınılmaz kılan silahların kullanılması halinde bu gayenin çok ilerisine geçilmiş olacaktır ve dolayısıyla bu türden silahların kullanımı insanîyet kanunlarına aykırılık teşkil edecektir.”⁷⁷

Ancak artık savaşlar cephelerde değil, doğrudan bir devletin, milletin sivil unsurlarını hedef almakta, sanal ortamda öncelikle ekonomik varlıklarını vurmaktadır. Daha açık ifadesiyle yeryüzünde *para savaşları* giderek genişlemekte, yayılmakta ve daha ölümcül bir hale dönüşmektedir. Nitekim, ABD Ordusu Mart 2009’dan bu tarafa açıktan küresel para savaşı tatbikatları yapmaktadır.⁷⁸

Teknolojik gelişmelere paralel olarak icat edilen yeni

77- Gary D.Solis, “*The Law of Armed Conflict, International Humanitarian Law in War*”, Cambridge University Press, 2010, p.50-51.

78- James Rickards, “*Currency Wars*”, Portfolio-Penguin, New York, 2011.

bir silahın insani düşüncelerle yasaklandığı ilk milletlerarası anlaşma 1868 tarihli St.Petersburg Bildirgesi'dir. Savaş hukukunun ilk belgesi olan bu temel prensipler muhtelif tarihlerde tekrarlanarak Lahey Konvansiyonları oluşturulmuştur. Nitekim silahlı çatışmalar esnasında savaşın taraflarının bu çatışmayı sürdürürken başvurabileceği silahlar ve muharebe yöntemleri sınırlıdır. Muharebelere ilişkin insani kuralların en temel şekilde ifade edilmiş hali olan bu prensip savaş araç ve yöntemlerine ilişkin bütün düzenlemelerin de temelini oluşturmaktadır.⁷⁹

Bu temel prensibin tabii bir neticesi olarak yeni silah ve yöntemler geliştirilirken ve bunları silahlı muharebelerde kullanılmak üzere silahlı kuvvetlerine kabul ederlerken devletlerin, bu yeni araç ve yöntemlerin mevcut kısıtlamalarla uyumlu olduğunu belirlemeleri zarureti vardır. Bu mecburiyet 1977 tarihli Cenevre Konvansiyonlarına ilave Birinci Protokol'ün 36. maddesinde bir milletlerarası hukuk kuralı olarak somutlaşmıştır: "Bir Yüksek Akit Taraf, yeni bir silahın, savaş aracının ya da yönteminin üzerinde çalışmalar yapması, bunu geliştirmesi, elde etmesi ya da kabullenmesi durumunda, bunun kullanımının işbu protokol ya da alakalı Yüksek Akit Tarafı bağlayan herhangi bir milletlerarası hukuk kuralıyla her şartta ya da bazı hallerde yasaklı olup olmadığını belirlemek yükümlülüğü altındadır."⁸⁰

79- Stefan Oeter, "Methods and Means of Combat", in *The Handbook of International Humanitarian Law*, 2nd Edition, Dieter Fleck (Ed.), Oxford University Press, 2010, p.126.

80- Protocol Additional to The Geneva Conventions of 12 August 1949, and Relating to The Protection of Victims of International Armed Conflicts (Additional Protocol I), 8th June 1977, art.36.

Netice olarak silah teknolojilerinin geliştirilmesinde, milletlerarası hukuka göre bir sınırsızlık söz konusu değildir. Ama para ve finansal enstrümanların sınırsızca kullanıldığı para savaşlarında hiçbir şekilde savaş araç ve gereci sayılmamaktadır. Henüz milletlerarası hukukta yer almamaktadır. Buna mukabil para enstrümanlarıyla yürütülen finansal savaş konvansiyonel silahlardan daha yıkıcı ve kitlesel ölümlere sebep olmaktadır.

Halbuki milletlerarası Kızılhaç Teşkilatı'nın 2003 yılında gerçekleştirdiği, İnsani Eylem Ajandası'nın belirlendiği 28. Milletlerarası Konferans'ta alınan şu karar oldukça manidardır: "Silah teknolojilerindeki hızlı gelişme ışığında ve buna bağlı olarak sivilleri silahları ayırım gözetmeyen etkilerden, muharipleri ise de lüzumsuz acılardan korumak gayesiyle bütün yeni silahlar ve savaş araç ve yöntemlerinin detaylı ve multi-disipliner bir inceleme sürecine konu olması gerekmektedir."⁸¹

Otonom silah sistemleri, lazer silahları, siber saldırı, dron teknolojisine dayalı silahlar (insansız hava araçları) ve saldırı maksatlı finansal enstrümanlar... Bunlar içinde finansal enstrümanlara dayalı yöntem ve araçlar diğerlerinden farklılaşmaktadırlar.

1978 Washington Mutabakatı ile başlayan neoliberal-küresel serbest piyasanın deregülasyon politikaları ile günümüzde geline durum Gülten Kazgan'ın anlatımıyla, mali serbestleşme, hükümetlerin elinden makro-dengeyi kurmada kullanılan temel araçları almış, bunları

81- 28th International Conference of The Red Cross and The Red Crescent, Declaration, Agenda for Humanitarian Action Resolution, Geneva, 2-6 December 2003, p.16.

milletlerarası fon akımlarına bırakmıştır. Finansal liberalleşme, bir kere *döviz kurunu*, bu fon akımlarının *giriş-çıkışlarının* oluşturduğu bir *fiyata* dönüştürdü. Bu serbestleşmenin olmadığı eski sistemde, döviz kuru, ekonomilerin cari işlemler (*mal-hizmet işlemleri*) bilançosunun etkisindeydi. Finansın *küreselleşmesi* ile işlevini yitiren diğer bir temel fiyat da *faiz* hadleridir. Eski düzende faiz hadleri makro-dengenin kurulmasında önemli işleve sahipti. Hükümet enflasyonist gidişi tersine çevirmek için bu fiyatı kullanıyordu. Harcamaları kıstmak için, para arzı kısıp faiz haddinin yükselmesine bakılıyordu; bunun etkisiyle harcamalar (yatırım-tüketim) azalıyor, ekonomi makro-dengeyi kurabiliyordu. Halbuki *fon akımlarının* serbest olduğu bir ortamda artık bu mümkün değildir: Faiz haddi yükselince, içeri doğru fon akışı bir yandan para arzını genişletmekte ve faiz haddini düşürmekte, bir yandan harcamaları kısma politikasını etkinsizleştirmektedir. Benzer bir durum da *hisse senedi* fiyatlarında gözlemlenmektedir. Eski düzende hisse senedi fiyatlarının bir bütün olarak yükselişe geçmesi ekonomide durumun iyileşmesi ya da inişe geçmesi durgunluğa gidişin göstergesiydi. Artık bu da söz konusu değildir. Çünkü hisse senetleri fiyatlarının hareketi neredeyse ekonomiden bağımsızlaşmıştır. Kısaca mali piyasaların serbestleşmesi, hükümetlerin *makro dengeleri* kurmasını, ekonomiye istediği yönü verebilmesini sağlayacak temel politikalarından biri olan *para politikalarını* artık kullanamaması demektir.⁸²

82-Gülten Kazgan, “Yeni Ekonomik Düzende Türkiye’nin Yeri”, 2.Baskı, Altın Kitaplar, 1995, İstanbul, s.103-105.

Küreselleşmeyi neoliberalleşme ile beraber ele alan IMF, WB, WTO gibi milletlerarası finans-ticaret kuruluşları, gelişmekte olan ülkelere sağladıkları mali imkânları küresel serbest piyasa sürecine uyum şartlarına bağlamakta, bu yönde Baker Planı, Brady Planı gibi telkin ve tavsiyelerde bulunmaktadır. Neoliberal küreselleşme süreci, bu neviden milletlerarası kuruluşların özellikle 1978 Washington Mutabakatı'ndan sonra, 1980-1990 döneminde çok borçlu ülkelerin borçlarını indirmeleri veya ertelemeleri hususunda dışa açılma ve ticari-mali serbestleştirme şartına bağlamaları yeryüzüne hızla yayılmıştır. Dolayısıyla, küresel-merkezi finans sistemini kurmak, üçüncü dünya ülkelerinden kaynak transferini sistematik bir şekilde derinleştirmek ve bu ülkelerdeki kalkınmacı devleti tasfiye etmek bu tür milletlerarası kuruluşların üstlendiği temel roldür. Gelişmekte olan ülkelerin hepsine aynı standart, bütçe disiplini, devalüasyon, ticaret liberalizasyonu ve özelleştirme programı uygulanmakta, bu ülkelerin para ve maliye politikası üzerindeki kontrol hakları ellerinden alınmıştır.⁸³

Yeni teknolojilerin getirdiği imkânları da arkasına alan ticari, üretim ve finans-sermayenin faaliyet alanı milli sınırların ötesine giderek yeryüzüne yayılmıştır.

Finans piyasalarının-küreselleşen fonların dünya ölçeğinde bütünleşerek bir ağ oluşturması, sadece ülkeleri ve hükümetleri yeni dünya düzeni gayesine dönük olarak baskı altına almayı ve disipline etmeyi kolaylaştırmadı; aynı zamanda özellikle 15 Ağustos 1971'den itiba-

83- Nadir Eroğlu, "Küreselleşme: İktisadi Yönelimler ve Soysa-Politik Karşıtlıklar", s.27.

ren gümüş ve altınla bağı tamamen koparılan doların kontrolsüz bir şekilde karşılıksız basılmasıyla küresel dolar arzındaki olağanüstü artışla sağlanan aşırı birikim sebebiyle, kısmen üretken alanlarda değerlendirilen para-sermayenin de giderek dünya çapında, paradan para kazanma yöntemleriyle, inovatif para oyunları, faiz-döviz takasları muhtemel en yüksek kârların peşinde koşmasını sağladı. Netice, dünya ekonomisinin büyük çapta finansallaşması ve spekülâtif finansal fonların çoğalması olmuştur. Bu bağlamda 1970'lerden bu yana kârın üretimden çok spekülâtif para oyunları ile elde edilmesi şaşırtıcı değildir.⁸⁴

2008 küresel mali krizinden sonra giderek, merkez bankaları, özellikle FED ve bir kısım gelişmiş ülke merkez bankaları, önderliğinde çılgınca karşılıksız para basılarak piyasalara sürülmesi finansal küreselleşme dalgasını adeta tsunamiye dönüştürme istidadında. ABD'nin kuruluşundan itibaren 2008 sonunda dolaşımdaki para miktarı, yani M1, bir başka ifadeyle Merkez Bankası (FED) bilançosu 825 milyar dolardı. 2014 sonunda bu miktar yaklaşık dört trilyon dolar. Hem sanayi ekonomileri arasındaki; hem gelişmekte olan ekonomiler, hem de sınır ötesi finansal akımların artmasıyla birlikte finansal küreselleşme 1980'lerin ortalarında başladı. Bu dalga giderek büyüdü ve karmaşıklaşan finansal varlıkların ortaya çıkmasını ve yeni para oyuncularının sayısının artması gibi finansal yenilikleri teşvik etti.⁸⁵

84- Aylin Çiğdem Köne, "Para-Sermayenin Yeniden Yapılandırılması: Türk Özel Bankacılık Sektörü Örneği", *Doğuş Ü. Dergisi*, 4(2) 2003, s.235.

85- Thomas L.Palley, "Financialization: What It Is and Why It Matters", *The Levy Economic Institute, Working Paper*, No:525, 2007, p.4.

Türkiye 24 Ocak 1980 kararlarıyla neoliberalizm treninin son vagonuna bindirildikten sonra üretim ve satış faaliyetlerinden kazandıkları paralarla dolar milyarderi olanların yanında, “gelirini spekülâtif finans oyunlarından kazanan ve üretmeden tüketen” bir topluma dönüştürüldü. 2014 sonunda paradan para kazanma yöntemleriyle Türkiye’de yeni 44 dolar milyarderi vardı artık. Türkiye’nin 830 milyar dolarlık milli gelirine rağmen 44 dolar zengini; yaklaşık 4.5 trilyon dolarlık milli gelirine mukabil Japonya’nın dolar milyarderi sayısı sadece 24 idi. 1980 sonrasında Türkiye ekonomisinde bir avuç seçkin kişi paradan para kazanıp büyürken, emeği ile geçinen kitleler bu çarpıklığın maliyetini yüksek işsizlik, düşük ücret ve giderek bozulan kamu eğitimi ve sağlık hizmetleri olarak ödemiştir.⁸⁶

Finansallaşma 1973-1974 Birinci Petrol Şoku’nu takip eden çığır açıcı değişikliklerin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. İkinci Dünya Savaşı sonrası, dönemin 1965’lere kadar süren ekonomik patlamasının artık sona erdiğine işaret eden bu kriz, araya tekrarlanan ekonomik krizlerin gireceği uzun bir gerileme eğiliminin de habercisiydi. Finansallaşma; mali piyasaların küreselleşmesini, hissedar değerindeki değişimi ve finansal yatırımlardan sağlanan gelirdeki artışı da kapsayan birçok fenomeni özetleyen bir terimdir.⁸⁷

86- Erinç Yeldan, “Küreselleşme Kim İçin?”, Yordam Kitap, İstanbul, 2008, s.188.

87- Engelbert Stockhammer, “Financialization and The Slowdown of Accumulation”, Cambridge Journal of Economics, Vol.28(5), s.723.

Dünya ekonomisinin son 30 yılına-1978 Washington Mutabakatı ile başlayan neoliberalizm sürecinde paranın baskınlığı ve finansal faaliyetlerin olağanüstü büyümesi ile karakterize edebileceğimiz “paraizm” finansallaşma damgasını vurmuştur. “Yaratıcı Muhasebe” ve “İnovatif Finans Sistemi” teknolojik gelişmelerin yardımıyla istihdam, kârlar, kurumların ve piyasaların hacmi açısından bir gelişim göstermiştir.⁸⁸ Finansallaşma; “milli ve milletlerarası ekonomilerin işlemlerinde finansal saiklerin, finansal aktörlerin, finansal piyasaların artan rolü” manasına gelmektedir.⁸⁹

Sanayileşmiş ülkelerde deregülasyon politikalarıyla içsel bir süreç olarak ortaya çıkmış olan finansallaşma, gelişmekte olan ülkeleri de 1978 Washington Mutabakatı süreciyle birlikte kapsayarak küresel bir sürece dönüştürülmüştür. Gelişmekte olan ülkeler; sermaye hareketlerinin serbestleştirilmesinin -Türkiye’de özellikle Ağustos 1989’da yayımlanan 31 sayılı KHK ile- ardından, finansallaşmanın etkilerini yoğun bir şekilde yaşamışlardır. Bu ise, doğrudan yabancı sermaye ve portföy hisse senedi yatırımları şeklinde olmuştur. Bu şekilde kendini gösteren olağanüstü boyutlardaki sermaye girişleri, gelişmiş ülkelere kaynaklanan milletlerarası sermaye hareketleri gelişmekte olan ülkelere doğru yönelmiştir.⁹⁰ Finansallaşmanın 30 yıllık sürecinin bir yönü

88- Nuray Ergüneş, “*Global Integretion of The Turkish Economy in The Era of Financialization*”, *Research on Money and Finance*, Discussion Paper 8, 2009, s.4.

89- Gerald Epstein, “*Financialization and The World Economy*”, Edward Elgar Publishing Limited, USA, 2005, p.3.

90- Nuray Ergüneş, “*Global Integretation of The Turkish Economy in The Era of Financialization*”, *Research on Money and finance*, Discussion Paper 8, 2009, s.4.

olan kişisel tasarrufların azalması, fertlerin finans sistemine giderek daha fazla katılmasını ve bireysel borçların buna paralel olarak artmasını yansıtır. Nitekim Türkiye’de de 2003-2014 yılları arasında kişilerin harcayabilir gelirlerinin faiz ödemeleri ve borçlara ayrılan kısmında yükseliş görülmektedir.⁹¹ Gerçekte finansallaşmanın reel sektöre ve ekonomiye faydadan çok, spekülasyon yoluyla zarar verdiği ve şirketlerin-özellikle kalkınma ve istihdamın ana omurgası olan *kobilere*-uzun vadeli yatırım ve büyüme planlarına adeta sekte vurduğu 2008 kriziyle birlikte iyice ortaya çıkmış durumda. Dahası Rusya Federasyonuna yönelik, Ekim 2014’ten itibaren küresel finans şirketlerinin, bankalarının spekülatif finansal saldırıların Ruble ve faiz hadleri üzerindeki yıkıcı etkisi örneği ne ilk ne de son olacaktır. Zaten Rusya’ya yönelik, spekülatif finansal saldırını bir yıl önceden Hollywood tarafından filminin çekilmesi bizim için sürpriz değildir. Yazar Tom Clancy’nin eserinden istifade edilen senaryoya dayalı “*Jack Ryan: Shadow Recruit/Gölge Ajan*” filminin konusu bire bir Rusya Federasyonu’nda Ekim 2014’ten itibaren sahneye konmuştur. Bu filmde Türkiye’ye yönelik atfın da olması akla *acaba* sorusunuda getiriyor.⁹²

Günümüzde küçük-seçkin bir grubun, “Tanrı’nın Seçilmişleri”, eline geçen küresel-merkez sermaye; yine küçük ve seçkin bir kesimi finansal kurumlarında istihdam etmektedirler. Genellikle finansal analistler ve bil-

91- TCMB, *Finansal İstikrar Raporu 2010 ve Diğer Yıllara ait benzer veriler*.

92- DVD-Jack Ryan:Shadow Recruit/Gölge Ajan-Paramount Pictures, 2014, Yönetmen:Kenneth Branagh.

gisayar korsanları adıyla anılan ve zamanının çoğunu internette geçiren bu kişiler, (şifreciler, güvenlikçiler, finansal analistler ya da ne ad vererseniz) hayatımızı her geçen gün daha çok ve yoğun bir şekilde etkileyen teknolojiyi olağanüstü içselleştirmektedir. Buna mukabil diğerlerimizin ise onun hakkında pek bir şey hatta hiçbir şey bilmediği bir sanal operasyonların *gerçekleriyle* karşı karşıyayız. “*Net Mafya*” adını verebileceğimiz bu dünyanın buluşma ve yaşama alanı *sanal dünya*. Burada para ve internet bilgisi her şey anlamına geliyor. Kırılamayacak şifre yok ise açılmayacak güvenlik duvarı-yazılımı da yok demektir. Bu ise para oyunlarının hacmini gidecek büyüttüğü gibi, işin içine istihbarat teşkilatlarını ülkelerarası ve şirketlerarası finans-istihbarat savaşını da soktuğu anlamına geliyor.

İnternette gerçek veya tüzel, *kimlik avı* (phishing) sanal dünyanın en büyük suçlarının mihenk taşıdır. İki temel çeşidi vardır:

a- Avlanacak kişi spam maili açar. Elektronik postadaki ek; dünyanın başka yerindeki bir bilgisayara, etkilediği bilgisayardaki banka şifre bilgisi dahil bütün işlemleri görme yetkisi sağlayan bir virüs içerebilir.

b- Bir banka veya diğer bir kurum tarafından yollanmış gibi gözükken kullanıcı adı ve şifre detayları ile ilgili onay isteyen maillerden gelir. Şayet alıcı bu oyuna düşerse, spam maili gönderen kişi bu verileri kullanarak internet hesaplarınızın bir kısmına veya tamamına ulaşabilir.

Sanal dünyada polisler, ordular, istihbaratçılar oluş-

turulmuş durumda. Mesela, ABD bilgisayar güvenlik şirketi ISS'in gizli operasyonlar bölümü olup adıda X-Force'dur.

21.yüzyılda, neoliberalizmin oluşturduğu postmodern dünyada *para ve suç felsefesi* artık çok farklı. Daha da önemlisi kimin ne zaman internette kötü ya da yanlış bir şey yapacağını tespit etmek çok daha zordur.

Genelde internette işlenen suç bir ülkedeki IP (internet protokolü) adresi üzerinden, üçüncü bir ülkede fark edilmeden –ya da nakde çevrilmeden- önce ikinci bir ülkedeki bir bireye ya da kuruma karşı işlenir. Mesela; Türkiye'deki bir konuyla ilgili polis memuru, Türkiye'deki bir bankaya-şirkete-bireye saldırı tertipleyen IP adresinin İngiltere'den çıktığını belirleyebilir. Yukardaki ve benzeri imalar hem derin hem de şu an için büyük çoğunluğumuz için anlaşılmazdır. Suç, gözetim, gizlilik, özel ve kamu kurumları tarafından sağlanan verilerin biriktirilmesi, konuşma hürriyeti (en başta WikiLeaks) internet sitelerine kolay erişim (net tarafsızlık tartışması denen şey) siyasi bir araç olarak sosyal ağ kurma ve milli güvenlik çıkarları ile ilgili düşünceler sanal gerçekte devamlı olarak artmaktadır.

Mesela, birileri Google'un çok platformlu ve çok görevli olarak her yerde bulunma özelliği sebebiyle ABD'nin anti tröst kanununu ihlal ettiğini ve bütün bu kişisel verinin bir araya toplanmasının hem suçlular için bir fırsat hem de insan haklarına bir tehdit oluşturacağını savunabilir. Fakat Google dehası ve başarısının temelinde çok platformlu olmasının ve çok görevli olarak

her yerde bulunmasının yattığı, bunun da ABD'nin ticari ve güvenlik çıkarlarına hizmet ettiği cevabını verebilir. Eğer isterse ABD hükümeti kanuni prosedürleri işleterek birkaç saat içinde Google'ın bütün verilerine erişebilir. Google yeryüzünün her noktasından veri topladığı için de bu ABD'ye önemli bir stratejik avantaj sağlamaktadır. Diğer ülkelerle şans açısından bariz bir fark mevcut. Çin, Rusya ve Orta Doğu hükümetlerinin aksine ABD hükümetinin Google'ın sırrını keşfetmek için ona saldırması gerekmiyor. İnternet büyük bir baloncuk teorisidir. Onu etkileyen bir meseleyi çözersiniz, fakat başka bir yerden görüntüye göre zorlu, farklı bir mesele ortaya çıkabilir.⁹³

Kanuni yaptırımlar/müeyyideler açısından en önemli mesele *yazarların bilinmeyişidir*. Şimdilerde lüzumlu ve öğrenilebilir bilgi ile internete erişebilen herhangi bir kişinin bilgisayarın fiziksel konumunu saklaması tamamıyla mümkün olabilmektedir. Bunu yapmanın iki yolu vardır:

Birincisi, sanal duvar. Bir grup bilgisayarın tek bir IP adresini kullandığı VNP ya da sanal özel ağdır. Genellikle IP adresi tek bir bilgisayara aittir; fakat VNP ile dünyanın tamamıyla farklı yerlerinde olan pek çok bilgisayar, mesela İstanbul'daymış gibi görünebilir.

İkincisi, Proxy sunucusu kullanarak ikinci bir sanal duvar inşa edilebilir. İstanbul'da bulunan bir bilgisayar ABD ya da Rusya'daki bir sunucuyu kullanabilir. Proxy

93- Misha Glenny, "*Kara Para Dünnün Hackerları Bugünün Mafyaları*", Türkçesi: Harika Karavin, Arunas Yayıncılık, İstanbul, Nisan 2012, s.14.

sunucusu orijinal IP'nin İstanbul'dan geldiğini belli etmez ve herhangi bir olayda bu bilgisayar İzlanda'daki VPN'nin bir parçası olarak görünür.

Dünyanın en güçlü dijital casusluk ajansı olan ABD'nin Milli Güvenlik Ajansı (NSA) bunları kurmak için devamlı olarak, 66 bin çalışanı ile yöntem arayışındadır. Sanal suç tarikatları/cemiyetleri arasında NSA ile onun Kanada, İngiltere, Avustralya ve Yeni Zelanda'daki istihbarat toplama ortaklarının -daha başka ülkelerde de illegal olarak- Orwellian Echelon sistemini kullanarak söz konusu herkese açık şifreleme sistemlerini kırma kabiliyetine ulaştığına dair bilgiler konunun uzmanlarınca zikredilmektedir. İddialara göre Echelon-NSA; cep telefonu, mail ve dünyanın her yerindeki uydu görüşmelerine ulaşabilmektedir.⁹⁴

Dijital şifrelemenin yazılımlarının siyasi terminoloji-deki imaları 1990'larda ABD hükümet çevrelerince "munitions" (cephane) olarak sınıflandırılmaya başlanmıştı. Netice olarak gelecek bilimci Bruno Guissani'nin ifadesiyle: "Rakibinizin kim olduğundan hiçbir zaman emin olamadığınız yedi boyutlu bir santraç oyunu gibi." ABD için Google sadece özel bir kuruluş değil, aynı zamanda Beyaz Saray'ın nezdinde çok önemli bir milli varlıktır. ABD Başkenti'nin mesajı açık ve nettir. Google'a saldırırsanız ABD'ye de saldırmış olursunuz.

Google, facebookla birlikte yeryüzündeki en geniş veri deposudur. Bu özelliği ile kârlı bir iş sağlar, zira reklamcılar bu verinin açığa çıkaracağı bireysel alışkanlık-

94- Wired, Ekim 2012.

larla alakalı gizli hususları öğrenmek için para ödemeye hazırdırlar. Benzer şekilde bu özelliği ile hem kendileri, hem gizli teşkilatlar, hem sektör hem de rakip devletler için çalışan bilgisayar korsanları için *kutsal kâse* niteliğindedir.

1978 Washington Mutabakatı ile başlayan deregülasyon politikaları, neoliberalizm ile başlayan süreçte 2008 krizi dünya tarihinde yaşanan ilk küresel kriz olma özelliğini taşır. 2008 krizini diğer krizlerden ayırıp, onu küresel bir kriz durumuna dönüştüren sebep ise, sermaye hareketlerinin tam serbestliğe sahip olmasıdır.⁹⁵ Tarihin hiçbir döneminde küresel sermaye bu denli rahat hareket edemedi. Bunda internetin olağanüstü katkısını belirtmeliyiz.

Kendisi de Musevi olan Karl Marks, “Para İsrailoğullarının kıskanç Tanrısıdır. Yahudi tanrısı dünyevileştirilip yeryüzünün tanrısı haline getirildi.” demişti. Gerçekten de artık onlar küresel finans endüstrisine hükmediyorlar.

“İnternet akıl almaz yoğunlukta veri ve bilgi depolamıştır. Bunların çoğu paha biçilmez, yorumlanamaz özellikte olup, küçük bir oranı sahtelik konusunda tehlike arz etmektedir. Ağ sistemlerine ve suç, sınaî casusluk ve siber savaş arasında gidip gelen bilgisayar korsanları ile istihbarat ajanları gibi epeyce uzmanlaşmış grupların sağladığı *birbirine bağlantılığa* “daha fazla bağımlı olmaya başladık.”⁹⁶

95- Mahfi Eğilmez, “Küresel Finans Krizi Piyasa sisteminin Eleştirisi”, Remzi Kitabevi, 6.Baskı, İstanbul, 2010, s.9.

96- Misha Glenny, “Kara Para”, s.23.

İnternet ve finans endüstrisi, *bilgi asimetrisi* dediğimiz, bankalar ve diğer finansal kurumlarla sıradan yatırımcılar arasındaki bilgi eksikliği bir tarafa internet ve finans endüstrisindeki inovatif uygulamalar her iki alanda bayağı bilgi sahibi olanları bile ters köşeye yatıracak analistler-korsanlar elinde tam manasıyla şirketlerden şirketlere ve devletlerden devletlere saldırı ve yıkım silahına dönüşmüş durumda.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

A- Altı Köşeli Finansal Aldatmaca Düzeni ve Bilgi Ekonomisi-Üçüncü Sanayi Devrimi Vizyonu

Üçüncü Sanayi Devrimi'nin vizyonunun şu şekilde olacağı öngörülmüyor:

- Bilim Yeni Eğilimler
- Teknoloji
- Ekonomi/Finansman
- Toplum

- UPENN/Wharton School's Advanced Management Program (AMP)-1994'ten beri

- AB/Avrupa Parlamentosu 2006/2007 Üçüncü Sanayi Devrimi-Ekonomik Gelişim Planı, yürürlükte

- Üçüncü Sanayi Devrimi (ÜSD) altyapısının 40 yıllık gelişimi (2000-2040):

- Yüz milyonlarca yeni iş alanı

- Süreç tamamlandığında endüstriyel zihniyetle, kapitalizmin Ortodoks girişimci piyasalarıyla ve kitlesel işgücüyü *nitelenmiş* 200 yıllık bir *ticari* efsanenin sonu gelecek.

- İşbirliğine daha çok dayalı tutumla, sosyal ağlarla, profesyonel ve teknik manada *butik işgücü* ile belirlenmiş *yeni bir devir* başlayacak.

- Gelecek 30 yılda, Birinci ve İkinci Sanayi Devrimlerinin geleneksel-merkezi ticari faaliyetlerinin yerini; Üçüncü Sanayi Devrimi'nin *dağılmış ticari* uygulamaları alacak.

- Ekonomik ve siyasi iktidarın geleneksel *hiyerarşik* teşkilatlanması çekilerek toplum üzerinde *düğümlene*rek teşkilatlanmış *yanal* iktidarlara yer açacak.

- İktidar, geleneksel manada, yukarıdan aşağıya piramit şeklinde teşkilatlanmıştır.

- Ancak ÜSD-bilgi ekonomisiyle birlikte iyice kurumsallaşacak olan bugünden itibaren *internet teknoloji*-*enerji interneti* ile birleşerek zincirinden kurtulan katılımcı iktidar;

- İnsan ilişkilerini yukarıdan aşağıya değil *yan- yana* getirerek toplumun geleceğini *derin* manalar taşıyacak şekilde yeniden yapılandırıyor.

- Gelecek 35-40 yılda ticaret daha çok *akıllı teknolojiye* dayalı olacak; insanlığın büyük kısmı kâr gayesi gütmeyen sivil toplum içinde *sosyal sermaye oluşturacak* şekilde *demokratikleşecek*.

-Sivil toplum 21. yüzyılın ikinci yarısında baskın sektör olacak.

Günümüz Batı modeli demokrasilerinde *finans endüstrisi*'nin kontrol dışına çıkmış gücü ile, merkezden çevreye-ahtopot gibi kolları, ülke başkentlerinde hükümeti ve seçmenlerini kaybetmeyi bile göze alarak sadece kendilerini seçkin bir zümreyi zenginleştirmekle ilgilenen neoliberalizm ve liberal politikacılar sayesinde "*egomanyak*" bir yönetici eliti peydahlanmıştır.

16 Aralık 1973'te Boston rıhtımında patlak veren devasa protesto-kalabalık meşhur Boston Çay Partisi'nin 200. yıl dönümü olduğunu biliyorlardı. İki yüz yıl önce İngiliz Kralı III. George'un Amerika-Boston'daki genel temsilcilerinin en meşhuru ve nefret edileni Doğu Hindistan Şirketi (*British East India Company*) sömürgecilik uygulamalarında o kadar ileri gitmişti ki, sonunda Sam Adams ve Joseph Warren adlı iki vatansever önderliğinde İngiliz çayları İngiliz gemilerinden Boston rıhtımında denize dökülmüştü. İngiliz yönetimine karşı bu ilk açık başkaldırı eylemi 1776 Bağımsızlık Bildirgesi ve Amerika Bağımsızlık Savaşı ile neticelendi.

Göçebe ruhlu Amerikan toplumu için üç temel husus öne çıkar: Uygun fiyatlı petrol-otomobil-hamburger...

Yom Kippur Savaşı⁹⁷ bir "petrol krizi"ne sebep olmuştu. ABD'ye petrol ambargosu Aralık ayı geldiğinde dünya piyasasında petrol fiyatları varili 3 dolardan 11.65 dolara yükselmişti.⁹⁸ İsrail'in pervasızlığının bedelini Amerikan halkı ödüyordu. Artık Amerikalı yeni gerçeklik ile karşı karşıyaydı. İlk ve en açık göstergesi ise mahallelerdeki petrol istasyonlarıydı. Amerikan halkının çoğunluğu, büyük petrol şirketlerinin daha çok kâr etme hırsıyla bu durumu istismar ettiklerine inanıyordu. 16 Aralık 1973'te Boston rıhtımında toplanan binlerce kişiyi bir araya getiren duygu ve düşüncenin arka planında böyle bir Amerikan haleti ruhuyesi vardı. İngiliz emper-

97- 1973 arap-İsrail Savaşı. Dört Arap Devleti ile İsrail arasında 6-26 Ekim 1973'te başlayan savaş.

98- Yergin, D, "*The Prize: The Epic Questfor oil, Money and Power*", Simon and Schuster, New York 1992, p.625.

yalizmine karşı Amerikan halkının duyarlılığını harekete geçiren meşhur Boston Çay Partisi'nin 200. yıl dönümüydü. Amerikan halkının çoğunluğu; konuşma hürriyeti, basın hürriyeti ve toplanma hürriyeti kadar temel hakları saydıkları, ucuz hamburger, benzin ve otomobille gezebilme haklarını kendilerinden almakla tehdit eden ulusüstü-küresel şirketlerin attığı bir kazık olarak gördükleri petrol fiyatlarındaki olağanüstü artışa öfkelenmişlerdi. Bu durum ABD tarihindeki ilk büyük protestoydu ve doğrudan petrol şirketlerini hedef almıştı.

Başta New York Times olmak üzere merkez medya 16 Aralık 1973'te Boston'da olanları "1973 Boston Petrol Partisi" diye aktardılar.⁹⁹ Bundan tam 35 yıl sonra Temmuz 2008'de petrolün varili 147 dolar gibi astronomik bir rakama ulaştı.¹⁰⁰ Ocak 2015'te ise küresel piyasada petrolün fiyatı 50 doların altına inmişti. Aslında olan bitenin adı tam olarak küresel merkez sermayenin yaptığı-önderlik ettiği spekülasyondan başka bir şey değildi. Başta Rusya Federasyonu-Putin cezalandırılıyordu. Çünkü küresel ekonomimiz içindeki hemen her neviden ticari faaliyet petrole ve diğer fosil yakıt enerjilerine bağımlıydı. Kullanım miktarında bir düşüş söz konusu değildi. Fosil yakıt yerine henüz küresel boyutta bir ikame ürün yoktu. Ama buna rağmen varili 147 dolardan 50 doların altına inen bir petrol gerçeği vardı.

99- Trillin, C, "U.S Journal: Boston Parallels", New Yorker, 21 Ocak 1974, s.67.

100- Movawad J., "One Year After Oil's Price Peak: Volatility", 10 Temmuz 2009, Green Blog.

Tahıl ürünü fiyatlarındaki spekülâtif artıştan dolayı, “Arap Baharı”nda Mısır halkı “Ekmek-Adalet-Hürriyet” diye bağırmişti. Dahası Meksika’da ekmek protestosu, Asya’daki pirinç ayaklanması gibi kendiliğinden 22 ülkede protestolar ve ayaklanmalar baş gösterdi.¹⁰¹ Dünya gıda zincirinin temelini oluşturan buğday-mısır-soya fasülyesi-pirinç Chicago Emtia Borsası üzerinden yarım düzine bankanın kontrolü altındaydı ve spekülasyona sonuna kadar açıldı.

İnsanlığın %40’nın günde *iki dolar* ya da altında bir gelirle yaşadığı günümüz dünyasında hammadde fiyatlarındaki küçük bir artış bile tehlikenin hangi boyutlara varabileceğini gösteriyordu. 2008’de soya fasülyesi ve arpa fiyatları ikiye, buğday fiyatları üçe, pirinç fiyatları ise beşe katlanmıştı.¹⁰²

“Temmuz 2008’de küresel ekonomik faaliyet durdu. Fosil yakıt devrinin sonunun başlangıcına işaret eden en büyük ekonomik depremdi bu. 60 gün sonra finans piyasalarının da çökmesi sadece bir artçı şoktu.”¹⁰³

“Devlet idarecileri, şirket yöneticileri ve ekonomistlerin çoğu dünyayı yerinden oynatan ekonomik çöküşün gerçek nedenlerini hâlâ idrak etmeye çalışıyorlar. Onlar, petrol devrinin sonunun gelmesiyle kendilerinin de yakından ilişkili olduklarını anlamazdan geliyor, kredi ba-

101- Diouf, J, Roma’daki Dünya Gıda Güvenliği Komitesi 35.Oturumda Sunulan, Tebliği, 14 Ekim 2009.

102- Meyers, W.H, Meyer, S, “Gıda Fiyat Fırlamalarının Sebep ve Sonuçları”, Gıda ve Tarım Siyaseti Araştırma Enstitüsü-(FAPRI), Missouri-Columbia üniversitesi, 8 Aralık 2008.

103- Jeremy Rifkin, “Üçüncü Sanayi Devrimi”, Türkçesi: Pelin Sıral-Murat Başekim, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014, s.27.

lonunun ve hükümet borçlarının petrol fiyatları ile alakası olmadığına inanmayı sürüdürüyorlar. Geleneksel akıl, kredi ve borç krizlerinin sadece devlet denetiminden uzak piyasaların doğru idare edilememesinden kaynaklandığı inancına saplandığı sürece; dünya liderleri, krizin kökenine inmeyi ve krizi gidermeyi başaramayacaktır.”¹⁰⁴

1- Mansa Musa’lar ve Çevrimiçi İnternet

Paris merkezli Milletlerarası Enerji Ajansı (IEA) 2010 Dünya Enerji Tahmini Raporu’nda küresel petrol üretimi üst sınırının günde ortalama 70 milyon varille muhtemelen 2006 da gerçekleştiğine işaret ediyordu.¹⁰⁵

Gelişmekte olan ülkeler 2010 yılında ağır bir darbe yediler. Petrol ithalatları 20 milyar dolar seviyesinde yükselmişti ve bu da GSMH’de yaklaşık %1 gelir kaybı demektir. Bu durum OECD ülkelerinde 0,5 seviyesinde gerçekleşmişti. 2010 sonunda ülkelerin petrol ithalatının GSMH’ye oranı, ekonominin çöküşünden hemen önce 2008 yılında görülen seviyelere yaklaşmıştı. IEA’nın “Petrol ithalatı fiyatları ekonomik iyileşme karşısında bir tehdit haline geldi” tespiti endişeleri artırıyordu.¹⁰⁶

Diğer taraftan 2030 yılında Çin ekonomisi, ABD ekonomisinin yaklaşık üç katı büyüklüğünde olacak ve bu ABD ile Batı Avrupa ekonomilerinin toplamından bile

104- Jeremy Rifkin, a.g.e, s.28.

105- World Energy Outlook 2010, Executive summary, Paris, p.6.

106- Pfeifer, S. Financial Times, 4 Ocak 2011.

daha fazlası anlamına geliyor.¹⁰⁷ Ancak ekonomide yeniden büyüme ve çöküş arasındaki vahşi salınım Çin dahil her ülke için oyunun son perdesidir. Petrol fiyatları bu husustaki en önemli etken gibi gözüküyor. Birinci Dünya Savaşı sonrasında Batılı ülkelerce Ortadoğu'daki petrol kaynaklarına sahip ülkelerin başına oturtulan diktatörler eliyle bölgenin yıkımında temel bir rol oynayan büyük ölçüde *petroldür*. Siyah altın Müslüman halklar için daha çok kara bir lanete dönüşmüştür.

Bir başka söyleyişle Batı ülkelerinin maymunu durumundaki Ortadoğu'nun diktatörleri toplumu, elindeki tek kaymağa dayalı bir miskin topluma dönüştürmüştür.

Petrolün akışı şeyhleri dolar milyarderi yaparken, onların ülkelerindeki vatandaşlar uslu durmaları için ruhsuzlaştırılmışlardır.

Arap Baharı, geniş manasıyla Ortadoğu'da görülen pornografik bir hiyerarşiye dayalı iktidardan yanal iktidara geçiş sürecidir. Batı'da ve kısmen küresel anlamda bir uçtan diğer uca müzik ve *bilgi* alışverişiyle merkezi medya şirketlerine boyun eğdiren internet nesli Arap coğrafyasında Batı'nın taşeronu olan despot hükümetlerin merkezi *siyasi egemenliğine* büyük bir darbe indirmiştir. Ancak gerek tarihi tecrübelerden yoksunlukları gerekse milli şuura sahip liderlerden mahrum olmaları Batılı servislerce kolayca manipüle edilmelerine sebep olmuştur.

107- Wolf, M., Financial Times, 4 Ocak 2011.

İkinci Sanayi Devrimi'nin temel kaynağı petrol devrinin ortaya çıkardığı *mansa musa*'ları¹⁰⁸ son demlerinin, tarihteki en elit ve merkezileşmiş enerji sisteminin üzerinden uzun müddet hüküm sürmüş diktatörlerin devletlerinde sonunu getirecek olan da *internetin çevrimiçi bilgisine bağlı* internet nesli olacaktır.

2- Wall Street Önderliğinde Dünya Borsalarında İşlem Gören 47990 Şirket

Wall Street önderliğinde dünya borsalarında 47990 şirket işlem görmekte ve 7,2 milyar insan da bu oyunun *hamster*'ı gibi oyuncak çarkının içinde koşmaktadır.

Kredi balonu, mali spekülasyonlar ve finansal krizler. İkinci Sanayi Devrimi'nin son perdesini besliyor. 1980'lerin sonlarında İkinci Sanayi Devrimi uzun düşüşünü yaşamaya başlamışken özellikle ABD nasıl olmuştu da durgunluktan çıkıp, 1990'larda daha önceki on yıllara göre daha düşük olmasına rağmen ekonomik büyümeyi gerçekleştirmişti?

Cevabı 2008 finansal krizinin neden, niçin, nasıl sollarının içerisinde. ABD'nin 1990'larda ekonomik iyileşmesi daha ziyade, rekor seviyedeki kredi ve borçlara mukabil, İkinci Sanayi Devrimi'nin altın döneminde biriktirilmiş tasarruflara dayanıyordu: Harcamalar kontrolden çıkmıştı. Tıpkı Türkiye ve pek çok ülkede olduğu gibi.

108- 14.yüzyılda onuncu Mansa veya Finans İmparatorluğu'nun yükseliş dönemindeki imparatoru. Dünyada gelmiş geçmiş en çok kişisel servete sahip olduğuna inanılır. Seçkin servet sahipleri.

Amerikan hane halkı çalışanlarının 1980'lerde reel ücretleri düşerken borç sarmalı katlanarak artmıştı. 1990'ların başlarında Amerikan halkının ortalama aile tasarrufları %8 civarındaydı. 2000 yılına gelindiğinde bu oran %1'e düşmüştü.¹⁰⁹ 2007 yılında ise Amerikan halkının büyük ekseriyeti kazandıklarından daha çok harcıyordu.

Başkan Bush'un 700 milyar dolarla başlattığı mali destek paketi Başkan Obama ile birlikte trilyon dolarlık paketlere ulaştı ve bankacılık sistemini kurtardı ama Amerikan halkının %99'nun pek işine yaramadı. ABD' de 2008 yılının başında hane halkının borç stoku 14 trilyon dolar mertebesindeydi.¹¹⁰ 20 yıl önce, Amerikan hane halkının ortalama aile borcu gelirlerinin yaklaşık %83'ne tekabül etmekteydi. 10 yıl önce bu oran %92 iken 2007'de hane halkı borcu gelirin %130'una fırlamıştı. Öyle ki Amerikan hane halkının harcama ve tasarruf modelini tanımlamak gayesiyle iktisatçılar *negatif tasarruf* diye yeni bir terim kullanmaya başladılar.¹¹¹ Sonuçta 2008 mali krizinden sonra borca batmış rekor düzeydeki 2.9 milyon gayrimenkul sahibi Amerikalının 2010 yılında evlerine haciz oldu.¹¹²

Beterin beteri vardı. 1990'ların ortalarında %65 olan hane halkı borcunun GSMH'ye oranı 2010 yılında %100'e ulaştı.¹¹³ Böyle bir ekonomik tabloda ABD hükü-

109- Su, B.W, "İstihdam Manzarası: 2000-10 2010'a ABD Ekonomisi", Washington, D.C, İş İstatistik Bürosu, <http://www.bls.gov/opub/m/r/2001/11/artifull.pdf>

110- ABD Federal Rezervi, ABD Fon Hesaplarının akışı: Akış ve Ödenmemişler, Üçüncü Çeyrek 2008, WD, 11 Aralık 2008.

111- P. Krugman, "Kapatın Şu Mecazları" i New York Times, 12 Aralık 2010, s.A25.

112- Realty Trac, 12 Ocak 2011.

113- Peck, D. "Yeni işsiz Çağ Amerikayı Nasıl Dönüştürecek", Atlantic, Mart 2010, s.44.

metleri ne kadar doların arkasında iradi olarak durabilir? Artık dolar tasarruf-yatırım parası değildir. Doğru adres doğuştan değerli olan kıymetli metallerdir.

Dünya Borsalar Federasyonu (World Federation of Exchanges) bilgilerine göre 2013 yılı sonunda Federasyona üye dünya borsalarının toplam piyasa değeri 65 trilyon dolara yükselmişti. Sadece ABD borsalarında işlem gören şirketlerin piyasa değeri 24 trilyon dolar civarındadır. New York-Wall Street Borsası'ndaki şirketler yeryüzündeki toplam piyasa değerinin %28'ini oluşturmaktadır. Borsa İstanbul'un değeri ise 196 milyar dolar olup dünya borsaları içerisindeki payı %0.3'tür. Hemen belirtelim dünya borsalarında işlem gören şirket sayısı 47.990'dır.

Yeryüzündeki bütün hisse senedi işlemlerinin %50'si ABD borsalarında yapılmaktadır. Diğer taraftan yatırım fonlarının %50'si de ABD'de faaliyet göstermektedir. Açıkcası ABD, Wall Street'in bir ürünüdür. ABD bir anonim şirket olup, "günümüzde, hem Amerika'nın içinden, yani Amerikalılar tarafından ve hem de Amerika'nın dışından hiç durmadan devam ettirilen savaş Amerikan kalesini içten ele geçirme savaşıdır. Lobicilik yolu ile Amerika'yı satın alma savaşıdır. Amerikan kalesinin içten ele geçirilme savaşını en iyi şekilde başarabilen ülkelerin ortak paydası, Amerika'nın bir devlet değil, bir makine olduğunu anlamış olmalarıdır."¹¹⁴

Vahşi Batı adı ABD'yi tanımlar ve kumar, spekülasyon ve risk hep diğer adıdır. 2013'te dünya borsalarında görülen toplam işlem hacmi 78 trilyon dolardır.

114- Ercüment Kılıç, "*Sahibinden Satılık Amerika*", Babil Yayınları, İstanbul, 2008, s.15.

Gelişmekte olan ülkelerde doğmak demek gelişmeye muhtaç toplumda yaşamak manasına gelmektedir. Bu ülkelerde *oyunbaz* siyasetçiler, iş adamları, gazeteciler ve bürokratlardan oluşan budalalar *oyunu kurduklarını* sanırlar. Peki, gerçekte oyunu kuranlar kimlerdir?

3- Küresel Merkez Sermaye ve Rusya'ya Finansal Saldırı

Enderun merkezli Osmanlı siyaset-ekonomi-dini elitleri Osmanlı Türkiye'sinde bilimi ve gelişmeyi geri plana atmışlardı. Kuran'ın vahiy hükümleri akli kullanmayı 700 ayette emrediyordu ama vahiy akıl, akıl da bilim içindi ve ilk ayet *oku* diye başlamasına rağmen Osmanlı-Türk mülküne matbaa gerçekte 329 yıl sonra gelebilmişti. Tüfek ise icat edildiği yıl Osmanlı sarayındaydı. Neticede elinde sermayesi birikmiş olan yerli-kurucu unsur Türk yatırımcısı Gazi Mustafa Kemal'in kurduğu Cumhuriyet Türkiye'si'ne kadar hiç olmadı. Onun 1938'de ahrete intikal etmesiyle Osmanlı mirası rantiyecilik-faiz lobisi yeniden ülkeyi ahtopotun kolları ile sarıp sarmaladı.

4- Para, 8. Gün ve Kabala

Hiçbir zaman olaylar tesadüfen gerçekleşmez. Batı medeniyeti merkezli Birinci ve İkinci Sanayi Devrimi'nin en bariz özelliği fiyatların hızlı bir şekilde aşağı-yukarı gidip gelmesidir. Parayı kontrol eden spekülâtörler bu oynaklıklardan "*vole*"yi vurmaya âdet edinmişlerdi. Nasıl ki ateş bunun felaketiye, istikrar da para babası

spekülatörlerin. Elbette sermaye birikimi kontrol edilmesi kolay olan bir şey değildi. Bir yanda sermaye devasa boyutlara ulaşırken onunla birlikte 20. yüzyıldan 21. yüzyıla devasa bir *kriz sermayesi* devretmişti. Bu kriz sermayesinin merkezi üzerinde “*In God We Trust*” ibaresi yer alan ABD kâğıt banknotundan başkası değildi. Artık internet çağının iletişim teknolojisi ile dünyanın bilmem hangi köşesindeki bir insanın cebindeki para dakikalar-saniyeler içinde buradaki adamın cebine giriveriyordu. Sanal dünyada gerçekleştirilen her işlem yeni bir *sekizinci gün* yani yeni bir başlangıçtı.¹¹⁵

Kısaca Rusya’ya bir göz atalım. İsviçre Bankası Credit Suisse 2013 Global Wealth Report’ta yer alan bilgilere göre Rusya’nın zenginliğinin %35’i 110 oligarkın elinde.¹¹⁶

Acımasız neoliberalizme geçiş, küresel sermaye ile entegre olmak Rusya halkının gelir dağılımına büyük bir adaletsizlik getirmişti. Rus şirketleri küresel merkez sermayeden finans desteği alabilmek, muhtemel devlet denetimlerinden kurtulabilmek için şirket merkezlerini yurtdışına taşıyarak, üst düzey yönetim veya genel müdürlük makamları Amerikalılara, Amerikan vatandaşlığına geçmişti veya İsrail pasaportuna sahip Rus vatandaşlarına yönetimi verdiklerinden yabancı şirketlere sıkı sıkıya bağlanmışlardı.¹¹⁷

115- 8 sayısı, Yahudi tasavvufu Kabala ve Zohar’a göre yeni başlangıçları simgeler. Çünkü sekizinci gün, Tanrı Yehova’nın dünyayı yarattığı 7 günün arkasından gelen ilk gündür.

116- The Guardian, 09.10.2013, <http://www.theguardian.com/news/datablog/2013/oct/09/worlds-wealthy-where-russia-rich-list>

117- Yves Lacoste, “*Büyük Oyunu Anlamak. Jeopolitik: Bugünün Uzun Tarihi*”, Türkçesi: İsmet Akça, NTV Yay., İstanbul, 2007, s.327.

Sovyetler birliği dağıldıktan sonra, sosyalizmin bireysel servete izin vermediği bir ÷lkede, ÷lke n÷fusunun sadece % 0,5'inin bile altında olan Yahudilerin kısa zamanda Rusya'da zengin olanların çoğunluğunu oluşturmaları pek çok soru işaretini b÷nyesinde taşıyor.

ABD merkezli haber kanalı MSNBC televizyonunun web sitesine koyduğu, "Rusya'nın Soyguncu Baronları: Rusya'nın ekonomisini Elinde Tutan 12 Adam" haber başlığı altında söz konusu zengin oligarkları -hangisinin Musevi olduğunu belirtmeden- isimlerini ve bağlı oldukları şirketleri sıralıyordu. Bu isimlerin çoğu Yahudi k÷kenliydi.¹¹⁸ Dahası 2003 yılında The New York Times gazetesi de Rusya'daki yeni zenginlerin çoğunun Yahudi olduğuna dair bir habere yer veriyordu.¹¹⁹ Yukarıda atıfta bulunulan en zengin 12 kişiden 10'nun Yahudi olduğu muhtelif kaynaklarda zikrediliyor. Musevi k÷kenli ABD'li akademisyen Sovyet Rusya sonrası uzmanı Dr.Betsy Gidwaitz, Rus ekonomisinin %50 ile 80 arasındaki bir oranın Yahudi k÷kenli Rus vatandaşlarının elinde olduğunu iddia ediyor.¹²⁰

Amerikan Time dergisinin Rus lideri Putin'i 2007'de yılın adamı seçmesi¹²¹ boşuna değildi. 1999 yılının başında Rusya'nın dümenini ele alan KGB ajanı Putin liderliğindeki Rusya 2000 yılından itibaren küresel oyunu öğrenmeye başladı. Rusya'nın GSMH'sı 1999'da 200 milyar dolar iken 2008'de 1.2 trilyon doları geçti ve 2013 yı-

118- MSNBC, 28 Ağustos 1998, Marshall Goldman.

119- John Lloyd, The New York Times, 8 Ekim 2003.

120- Dr.Betsy Gidwitz, "Jerusalem Center for Public Affairs", Jerusalem Letter, 15 Eyl÷l 1999.

121- Time, 19.12.2007.

linda bu rakam 2 trilyon doları geçmişti. Elbette bu süreçte Putin'e işleri kolaylaştıran en önemli faktör petrol ve tabi gaz ihracatıdır. Sovyet Rusya'dan kalma çok güçlü merkezi hükümet modeli ise bir başka şekilde Putin'in işlerini kolaylaştırıyor.

1991'den beri Rusya'da ekonomik-finansal anlamda olup bitenler bir yana, Ekim 2014'ten bu tarafa Rusya'ya yönelik finansal savaş, küresel merkez sermayenin dünyaya hâkim olmak istediğini gösteriyor. Bu sermayenin arkasında çoğunlukla Musevi sermayesi var diyenleri anti-semitik, Yahudi düşmanı komplo teorisyeni diye suçlayanların gerçekleri örtmek için yaptıkları suçlamaların artık hiçbir geçerliliği olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu hususta Rusya'da yaşananlar, dünyadaki küresel güçleri tanımak, sistemin nasıl çalıştığını anlamak ve dönen küresel oyunları görmek isteyenler için çok güzel bir mîsaldir.¹²²

Putin'in 1999'da Rusya'nın dümenine oturmasından sonra önemli ölçüde değişiklik göstermesine rağmen Rusya'da günümüzde de en tepedeki zenginlerin bir biçimde Yahudi bağlantıları devam ediyor. Forbes 2012 listesine göre de ilk sekiz büyük çoğunlukla yukardaki görüşü doğruluyor.¹²³

Günümüz Rusyası'nın en azından orta vadede aşamayacağı üç temel meselesi mevcut:

122- İsmail Tokalak, *"Yahudiliğin Kökenleri ve Küresel Gücü"*, Ataç Yayınları, İstanbul, 2014, s.194.

123- Forbes Names Russia's New Wealthiest Man, Pravda.Ru. 19.04.2012.

a- Henüz Rusya'nın kendisine has denebilecek bir ekonomik sistemi yok. Sosyalist sistemi yıktığı için Çin'in yaptığı gibi karma bir modeli geliştirmesi zor. Şansı ise, tabii kaynaklarının zenginliğinden dolayı yeni bir sistem geliştirmeye ihtiyaç duymadan gelir düzeyini devamlı yükseltiyor.

b- Rusya'nın deniz gücünün yeterince güçlü olmaması en büyük handikaplarından. 1991'den bu tarafa dünya denizleri ABD Deniz Kuvvetleri'nin üstünlüğü ve kontrolü altındadır. Sovyet Deniz Gücü dengesi bozulmasaydı ne 1991 Körfez Savaşı'nda, ne 2003 Irak'ın işgalinde ne de "*Arap Baharı*"nda olanlar bu derece kolaylıkla gerçekleşebilirdi.¹²⁴

c- Rusya'nın belki de en büyük meselesi nüfusunun hızla azalmasıdır. Rus nüfusu hızla düşmektedir. Bugün 140 milyon olan Rus nüfusu 2050'ye doğru %22 düşerek 110 milyon dolayına inmesi bekleniyor. Bunun manası Rusya 2050 yılında çalışma çağındaki nüfusun %42'sini kaybedecektir.¹²⁵

B- İsrail'de Araştırma Sonuçları ve Seçilmişlik Miti

İsrail'de "AV1 CHAI foundation/Vakfı" tarafından 2009 yılında başlatılıp, sonuçları 2012'de yayımlanan araştırmanın sonuçlarına göre;

- İsrail'de halkın %20'si Tanrı'ya inanmıyor.

124- Nejat Tarakçı, "*Türkiye ve Dünya Üzerine Jeopolitik Analizler*", Çantay Yayınları, İstanbul, 2007, s.259 .

125- Lisa McAdams, "Russia Losing Battle in population Growth", 8 Mart 2006, www.voanews.com

- Halkın sadece %56'sı öbür dünyada hayat olduğuna inanıyor.
- İsrail'de halkın %46'sı kendisinin laik olduğunu söylüyor.
- İsrail halkının sadece %15'i kendisini dindar olarak görüyor.
- İsraililerin yalnızca %51'i Kral Davud soyundan bir Mesih'in geleceğine inanıyor.
- Fakat en önemli sonuç, İsrail halkının %67'si hâlâ kendilerini Tanrı'nın seçilmiş, ayrıcalıklı ırkı olarak görüyor.¹²⁶

Görünen o ki, para ve menfaatler işin içine girince din ve Tanrı'nın kurallarında değişikliğe gidiliyor, görmezden geliniyor. Anlaşıyor ki, tarihi süreçte yaşananlar dinin bir parçası haline dönüşüyor. Nitekim Museviler kendi ağızlarından kendilerini şu şekilde tarif ediyorlar: "Biz Yahudiler dünyanın en güçlü halkıyız. Çünkü bu sahip olduğumuz gücü nasıl uygulamaya koyacağımızı biliyoruz."¹²⁷

"Yahudiler yaşadıkları ülkelerin geleneklerini dilini öğrenip oraya adapte olabilirler, fakat çok azı o ülkenin halkının bir parçası olur."¹²⁸ Yahudiler bir devlete değil gerçekte Yahudi toplumuna aittir. Bundan dolayı aşırı muhafazakâr Yahudiler Mesih'in gelmesinden önce kurulan İsrail devletine bile karşıdırlar.

126- Kobi Nahshoni, "Israeli Jews Believe in God", Y.Net News, 28.01.2012.

127- Jewish Daily Bulletin, July 27, 1935.

128- The Jewish Courier, jenvary 17, 1924.

Meşhur Türkolog İrene Melikoff (1917-2009) şöyle der: “Aslında insanlar aşılması çok zor olan ve çoğu kez uzun zamanda kabul edilegelmiş fikirlerin sonuçlarıdır.”¹²⁹

C- İngiltere’de Yahudi Bankerlerin Hâkimiyeti

İngiltere’nin Norman Kralı I.William (1028-1087) döneminde, 1066’dan itibaren Yahudi kolonileri İngiltere’ye yerleşmeye başladı.

İngiliz kilisesi Hristiyanlara borç verip üzerine faiz almayı yasakladığı için ve bundan sadece Yahudiler muaf tutulmuş ve borç para-faiz işi Yahudi bankerlere bırakılmıştı. Zaman içinde Yahudiler bu alanda tekel oldukları bir yana pek çok alanda İngiltere’nin ticari hayatını ele geçirdiler. Bunun karşılığında da Yahudiler çok ağır vergiler ödüyorlardı.¹³⁰

Yahudiler İngiltere’de kaldıkları 220 yılı aşkın bu dönem içinde İngiliz halkı nezdinde açgözlü ve acımasız olarak hem halkın hem de kilisenin tepkisini çekmişlerdi. Neticede gerek İngiltere’de gerek Avrupa’da çok sert bir Yahudi düşmalığı bu dönemde ortaya çıktı.¹³¹

İngiltere’de, Yahudilerin dini ibadet ve merasimlerinde insan öldürdükleri, küçük çocukları kaçırp öldür-

129- İrene Melikoff, “Hacı Bektaş, Efsaneden Gerçeğe”, Türkçesi: Turan Alptekin, Cumhuriyet Yayınları, İstanbul, 1999, s.17.

130- W.D.Rubenstein, “A History of The Jews in The English-Speaking World”, Macmillian Press, London, 1996, p.37.

131- W.D.Rubenstein, a.g.e, s.36.

dükleri ve onların kanlarıyla ekmek yaptıkları gibi akla ziyan uydurma hikâyeler kulaktan kulağa yayılmıştı.¹³²

Yahudi düşmalığının ilk acı sonucu 1190 yılında York şehrinde halkın ayaklanmasıyla, yüzden fazla Yahudi'nin öldürülmesiyle yaşandı.¹³³

1218 yılında İngiltere Krallığı ilk kez Yahudilerin toplum içinde dolaşırken üzerinde Davud'un Yıldızı amblemi bulunan sarı bir band takmalarını mecbur etti.¹³⁴ Bu uygulama bilahare Avrupa'da yayıldı. Ancak Yahudi banker ve tüccarlar İngiltere'de çok zenginlerdi. Mesela Yahudi banker Lincoln'lı Aaron (Aaron of Lincoln) 1186 yılında öldüğünde İngiltere Kralı 2. Henry'den (1133-1189) daha zengin olduğu ortaya çıktı.¹³⁵ Nihayetinde 1275'ten itibaren Yahudiler kademeli olarak İngiltere'den kovulmaya başladı. İngiltere Kralı I. Edward'ın 1289 yılında çok büyük borç batağına saplanmış olması zengin Yahudilerin mal varlıklarına el koymayı da kral açısından çok cazip hale getiriyordu.¹³⁶ Kral I. Edward (1239-1307) tarafından 1290 yılında Yahudiler İngiltere'den kovuldu ve mallarına el konuldu. Ta ki 1655 tarihine kadar, Yahudiler 360 yıldan fazla İngiltere'ye dönemediler. Kalan küçük bir grup ise Hristiyanlığa geçmişti. Bunun için "Domus Coversorum" adlı bir kurum 1253 yılında kurulmuştu. 1492 yılında İspanya'dan 1497'

132- David Glassman, "Anti-Semitic Stereotypes Without Jews: Images of The Jews in England 1290-1700", Wayne State University Press, 1975, p.17.

133- W.D. Rubenstein, a.g.e, s.39.

134- David Glassman, a.g.e, s.16.

135- Robert Chazan, "The Jews of Medieval Western Christendom, 1000-1500", Cambridge University Press, New York, 2006, p.159.

136- Michael Prestwich, "Edward I", Yale University Press, 1997, p.306.

de de Portekiz'den Yahudilerin kovulması sebebiyle bir kısım Hristiyanlığı seçmiş Yahudi'nin İngiltere'ye kabul edildiği biliniyor.

Oliver Cromwell (1599-1658) hem parlamenter hem de 1645'te kurulan Yeni Model Ordu'nun kumandanıydı. Koyu bir Protestan-Püriten inancına sahip bu politikacı asker, İngiltere'deki iç savaşın (1642-1651) sonlarına doğru ülkenin en güçlü adamı olmuştu. Bu süreçte 1290 yılında İngiltere'den kovulmuş olan Yahudi bankerlerden ve zenginlerden destek görmüştü. Çünkü Cromwell Hollanda'daki güçlü Yahudiler ile yakın ilişki içindeydi. Cromwell, Kraliyeti kaldırdı ve 1653-1658 arasında İngiltere'yi adeta bir Cumhuriyet rejimi içinde başbakan olarak (Lord Protector of England) tek adam olarak yönetti. Püriten inancından dolayı Yahudilere sempatiyle bakıyordu.

Portekizli Yahudi haham-Kabalacı entelektüel Manasseh Ben Israel (1604-1657) 1610 yılında çocukken Portekiz'i terk ederek Hollanda'ya yerleşmişti. Menasseh 1655 yılında İngiltere'ye gelmişti. Diğer taraftan bir kısım Yahudi banker, Fernandez Moses Carvajal parasal olarak Oliver Cromwell'i desteklemişlerdi.¹³⁷ Cromwell'i destekleyenlerden biri de Fernandez Moses Carvajal da Portekiz göçmeni bir Yahudiydi. Sözde Hristiyan olmuş "*Marrano*" görünüyordu.¹³⁸ Cromwell,

137- Deanna Spingola, "The Ruling Elite: A Study of Imperialism Genocide and Emancipation", Trafford Publishing, USA, 2011, p.2.

138-Marranolar, İspanya ve Portekiz'den kovulmamak için görünürde Hristiyanlık dinine geçen ancak gizli gizli Yahudiliklerini devam ettiren Yahudilerdir. Bir nevi Türkiye'de 1666 Sabatay Sevi Hareketi'nden sonra, bir kısım Yahudilerin Müslümanlığa avdet etmesi gibi. Bir diğer ifade ile sabatayist müslümanlar.

başta din adamları olmak üzere, İngiliz halkının tepkisinden çekindiği için Yahudilerin İngiltere'ye dönmeleri için bir hukuki düzenleme yapmadı ama, dolaylı yollarla gelmelerinin kapısını araladı ve Menasseh Ben Israel de para gücüyle ona yardımcı oldu. Yahudilerin ticaret maksatlı İngiltere'ye gelmelerinin ve iki yıl burada kaldıktan sonra vatandaş olup yerleşmelerinin alt yapısını 1656'dan itibaren Menasseh Ben Israel hazırladı.¹³⁹

Pek çok Yahudi banker ve tüccarın arasında bir isim var ki günümüzde küresel para trafiğini kontrol eden Rothschild ailesine mensuptu. Nathan Mayer Rothschild (1777-1836) 1798 yılında İngiltere'ye 21 yaşında gittiğinde hiç İngilizce bilmemesine rağmen 1813-1815 Waterloo Savaşı'nı finanse edecek kadar zengin olmuştu.

Menasseh Ben Israel, İngiltere'de o derece etkili oldu ki yeğeni Solomon Dormido, Londra Borsası'nda (Royal Exchange) 1657 yılında lisanslı borsa simsarı olarak İncil üzerine ve Hristiyanlığa bağlılık yemini yapmadan resmen kabul edildi. Böylece İngiltere de resmi oturma izni olmayan Yahudi bankerlerin resmi olarak borsada çalışmaya başlaması onların İngiltere'ye yerleşmelerine kapıyı sonuna kadar araladı. Londra'nın bugün de dünyaca meşhur ve küresel finans operasyonlarının planlama merkezi City de 1656 yılında, Creechurch Lane bölgesinde ufak bir sinagog yeri ayarlanarak 1657'de ibadete açıldı.

139- Pamela Fletcher Jones, "The Jews of Britain", Windrush Press, Gloucestershire, 1990, p.81.

İngiltere dışında 15 yıl sürgünde kalan Kral I. Charles'ın oğlu II. Charles 16 Mayıs 1660'ta İngiltere de tahta çıktı. Yahudi banker Costa ailesinden Mendes de Costa, kralın en büyük para destekçisiydi.¹⁴⁰

Kral III. William (1650-1702) 1689'da tahta çıkması için Yahudi banker Antonio Lopez Suasso'dan 2 milyon gulden borç almıştı. Bu gelişmeler İngiltere'de Yahudilerin kraliyet ailesini ve devleti yavaş yavaş finansal güçleriyle avuçlarının içine almalarına kadar gidecekti.

1753'te çıkarılan "The Jewish Naturalisation Act of 1753" kanunu ile Yahudiler resmen İngiltere de yerleşme hakkını kazandılar. Bu süreçte Lionel de Rothschild (1808-1879) 1847 yılında milletvekili seçildi, ancak İngiliz parlamentosu milletvekilliğini reddetti. Buna mukabil 1858'de Yahudi olarak ilk kez resmen milletvekili olup parlamento'ya kabul edildi. Bu tarihten itibaren İngiltere'de hiçbir hususta Yahudilerin önünde engel kalmadı.

Benjamin Disraeli (1804-1881) bir Yahudi olarak doğan ancak babasının hahamlarla ters düşmesi sebebiyle Hristiyanlığa geçmesi yüzünden 12 yaşında Hristiyanlığı seçmek mecburiyetinde kalmıştı. 1837'de milletvekili olan bu zat 1868 ve 1874-1880 yılları arasında Yahudi asıllı ilk İngiltere Başbakanı oldu.

Rothschild ailesi ile de yakın dost olan Disraeli Mısır Hidivi İsmail Paşa'nın parasızlıktan dolayı Süveyş Kanalı hisselerini satma niyeti üzerine Kasım 1875'te Başbakan olan Disraeli dört milyon sterlin dolayındaki para-

140- Pamela Fletcher Jones, a.g.e, s.91.

yı İngiltere Merkez Bankası'ndan sağlama yerine Lionel de Rothschild'den (1809-1879) borç almıştı. İngiltere'de dört kez başbakanlık yapan Gladstone (1809-1898) tarafından çok sert bir tarzda tenkit edildi. Gladstone göre, Disraeli İngiltere'deki kanunları hiçe saymıştı.¹⁴¹

Artık iş öyle bir noktaya gelmişti ki İngiltere adeta Yahudi bankerler tarafından yönetiliyordu. Zaten bu süreç İngiltere'nin önderliğinde ve başta ABD'deki Evanjelist Hristiyanların desteğiyle 1 Mayıs 1948'de İsrail'in kurulmasına kadar gün geçtikçe Yahudiler lehine işleyecekti.

Disraeli görünürde Hristiyan olmasına mukabil hep Yahudiliğini korudu. Hristiyan görünümü ona milletvekilliği ve başbakanlığın yolunu açtı. Onun ve benzerlerinin durumu Osmanlı Türkiye'sinde İzmirli Yahudi Sabetay Sevi'nin 1666'da Mesih olduğunu iddia etmesi üzerine başlayan süreçte idamdan kurtulmak için "İslam'a döndüm" diyerek gizlice Yahudi inancını sürdürmesi ve Osmanlı ve Cumhuriyet Türkiye'sinde Avdeti-Dönme-Sabetayist adıyla anılan bir zümrenin ortaya çıkmasına benziyor. Osmanlı'da Enderun Mektebi mensubu devşirmeler ile 1666'dan sonra Sabetayistlerin en kolay saklandıkları yer İslami tarikat ve cemaatlerdir. Günümüzde de pek çok tarikat ve cemaatin önderi ya devşirme kökenli ya da Yahudi kökenli olup "Türk-İslam" tefekkürü yerine "İslamcı" söylemlere sığınır.

Bu konu sadece tek başına bir kitap konusu olduğundan burada noktalıyoruz.

141- Stephen J. Lee, *"Gladstone and Disraeli"*, Routledge Publ., Oxon, İngiltere, 2005, p.107.

Disraeli, Yahudilerin üstünlüğüne, ayrıcalıklı bir ırk olduğuna inanıyordu.¹⁴² Onun en yakın arkadaşı Lionel de Rothschild idi.¹⁴³

Waterloo Savaşı (1813-1815) sonrasında İngiltere'nin en güçlü ailesi Rothschild'ler olacaktı. Bir diğeri Kral Edward VII'nin (1841-1910) mali danışmanı daha kral olmadan önce Macaristan asıllı Yahudi banker Baron Hirsch idi. 1896'da ölünce yerine Almanya doğumlu Yahudi banker Ernest Cassel getirildi. Misalleri çoğaltmak mümkün.

Burada biraz detay bilgi verelim. Banker Ernest Cassel'in kızından olan torunu Edwina, Kraliçe Elizabeth'in batten (1900-1979) ile evliydi. Lord Mountbatten, hem prens Philip hem oğlu Prens Charles üzerinde çok büyük etkisi olan biriydi. Adeta devlet içinde devlet gibiydi. Onun bu gizli gücü bilindiği için İrlanda Kurtuluş Ordusu (IRA) tarafından tertiplenen bir suikast sonucunda öldürüldü.

William Guy Carr (1895-1959) Kanadalı bir deniz subayı. 1954'te yazdığı bir kitapta özetin özeti şunları yazıyor: "Oliver Cromwell (1599-1659), İngiltere Kralı III.William (1650-1702) Yahudi bankerler tarafından finanse edildi. 1649 İngiliz Devrimi yani 1642-1651 iç savaş dönemi Yahudilerin dünya hâkimiyetlerine yolu açan ilk sıralı devrimlerdi. 1694'te İngiltere Merkez Bankası'nın III.William tarafından kurulması aslında Yahudi

142- Benjamin Disraeli Venetia, "Tancred", Henry Colburn Publ., London, 1847, Frederick Warne, 1866, p.262.

143- Richard Davis, "The English Rothschilds", University of North Carolina press, Chapel Hill, N.C, 1983, p.86.

bankerlerin işini kolaylaştıran en önemli adımdı. Böylelikle İngiltere 300 seneyi aşkın bir süredir bir Yahudi devleti haline geldi.¹⁴⁴ W.Guy Carr'ın yargısı biraz ağır gibi görünse de İngiltere Merkez Bankası'nın esas sahiplerinin Yahudi bankerler olduğu ve Yahudi hâkimiyeti bir gerçektir."

D- Davut'un Çocukları ABD Finans Endüstrisini Nasıl Ele Geçirdi?

ABD Başkanı Woodrow Wilson, 1912 yılında yaptığı Başkanlık seçim konuşmasında şu cümlelerle düşüncelerini açıklıyordu: "Biz medeni dünyanın tamamen kontrol altına alınmış ve en kötü idare edilen hükümeti durumuna geldik. Hükümetimiz artık düşüncelerini serbestçe söyleyemez, artık hükümet bir fikrin, inancın ve halkın çoğunluğunun seçtiği hükümet değil fakat bir avuç hâkim gücün baskısı ile oluşan fikirlerin-menfaatlerin hükümetidir."¹⁴⁵

ABD'de bankerler Amerikalıların İngilizlere karşı açtığı bağımsızlık savaşından (1775-1783) itibaren ABD'ye yavaş yavaş hakim olmuşlardır. Milli para basma işi ilk kez 1788'deki anayasaları tarafından merkezi hükümete verilmiştir. O dönemde dört milyon nüfusları vardı. Nüfusu 700 bini bulan zenci köleler hariç bireysel hürriyeti temel alan anayasayı yürürlüğe koymuşlar ve seçimle oluşan bir parlamento etrafında, kuvvetler ayrılığına dayalı kendi sistemlerini oluşturmuşlardı.

144- William Guy Carr, "*Pawns in The Game*", GSG ve Associates, San Pedro-California, 1954, 1958, p.20-24.

145- Woodrow Wilson-William Bayard Hale, "*The New Freedom: A Call for The Emancipation of The Generous Energies of People*", Doubleday Publ., New York, 1913, 1961, p.201.

Demokratik bir belge olarak nitelenen 1787 ABD Anayasası dikkatlice bakıldığında, özgün bir demokrasi anlayışını savunmaz.¹⁴⁶ ABD’de 1960’ların sonlarına kadar tam manasıyla bir demokrasi olduğu söylenemez. Birleşik Devletlerin demokrasi ile günümüzde de büyük meseleleri vardır.

ABD finans ve iş hayatının kurucularının çoğunluğu Almanya’dan Amerika’ya göç etmiş olan Yahudilerdir. Jerry W. Markham “*Amerikan’ın Mali Tarihi*” isimli kitabında bunları soyguncu baronlar olarak nitelendirmektedir.¹⁴⁷

ABD’deki banker-baronlar kısa zamanda iyice palazlanıp hem ABD’de kendi aralarında, hem de Avrupa’daki Yahudi finans çevreleriyle güçlü bir bağ oluşturarak Amerika’nın finans, medya ve sanayi sektörüne hâkim olmuşlardır. ABD’de finans sektöründe Alman Musevisi Warburg, Lehman Brothers, Goldman Sachs, Kuhn Loeb gibi banker ve sanayiciler 19.yüzyılda Almanya’dan Amerikaya göç etmişlerdir. Meşhur Rothschild’ler de bu dönemde, kendi adamları Belmont’u 1837’de New York’a göndermişlerdi.

August Belmont, güzel dağ manasına gelen ancak Yahudiliği çağrıştıran Schönberg soyadını Fransızca aynı anlama gelen Belmont ile değiştirmişti. Belmont hem çok para kazanmış hem de politik hayatta önemli biri olmayı başarmıştı.¹⁴⁸

146- Ian Adams, “*Political Ideology Today*”, Manchester University Press, 1993, p.16.

147- Jerry W.Markham, “*A Financial History of The United States*”, Vol. I, M. E. Sharpe Inc., New York, 2002, p. 251.

148- Irving Katz, “*August Belmont: A Political Biography*”, Columbia University Press, New York and London, 1968.

Bankerler gün geçtikçe daha sofistike metodlar geliştiriyorlardı. Frankfurt'ta Rothschild ailesinin yanında büyümüş ve bir Haham'ın oğlu olan Jacob Schiff (1847-1920) ailenin ABD'deki finansal işlerini yürütmek üzere Amerika'ya gönderildi ve 1870'de ABD vatandaşı oldu. Jacob Schiff Kuhn-Loeb şirketinin iki sahibinden biri olan Solomon Loeb'in kızı Teresa ile evlendi. Rothschild'lerin sermayesini de Kuhn-Loeb şirketine katarak bu şirketin yöneticisi oldu. Jacob Schiff Woodrow Wilson'ın Başkan seçilmesinde ve Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) kurulmasında büyük rol oynadı. ABD'deki Yahudi cemaatinin en etkili isimlerinden biri oldu.

Bankerler sadece ABD devletine borç vermiyorlardı. 1904-1905 Japonya-Rusya savaşında Jacob Schiff Kuhn-Loeb vasıtasıyla Japonya'ya 200 milyon dolar borç vermişti.¹⁴⁹

ABD siyasi ve iktisadi tarihinde Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) kurulması bu ülkenin her manada kırılma yaşamasına sebep olmuştur. Başkan Woodrow Wilson'ın ikinci kez Başkan seçilmesinden sonra (1913-1921) kurulan FED ile birlikte ABD tam anlamıyla bankerlerin kontrolüne girmiştir. Kendi ülkesini Yahudi bankerlere teslim eden Wilson 1907 yılında Colombia Üniversitesi'nde verdiği bir konferansta şöyle diyordu: "Kapılarını bize kapatan milletlerin kapıları zorlanıp kırılmalıdır."¹⁵⁰

149- Jacob Henry Schiff-maddesi-, *Dictionary of American Biography*.

150- Howard Zinn, "Amerika Birleşik Devletleri Halklarının Tarihi", Türkçesi: Sayan Özer, İmge Kitap, Ankara, 2005, s.382.

Devletlere ve kamu kurumlarına borç vermek en güvenilir ve onun sahip olduğu varlıklar talanın tam merkezinde yer alır. 4 Temmuz 1776'da bağımsızlığını ilan etmiş olmasına rağmen ABD 1783 yılında resmen kazandığı bağımsızlığını İngiltere'ye ekonomik olarak teslim etmişti. Bu tarihte ABD tam anlamıyla bir mali kaos ve borcun içindeydi.¹⁵¹ Nitekim 1790 yılında 75 milyon dolar borcu olan ülkenin 2014 yılının sonundaki sadece federal hükümet borcu 17.5 trilyon dolardır. 2014 sonunda ABD'nin milli geliri ise 16 trilyon dolar civarında gerçekleşti.

ABD'nin ilk Maliye Bakanı Alexander Hamilton (1755-1804) kurucu babalardan olup bankerlerin adamıydı. ABD ve İngiltere'de bankerlerin adamı olmayan maliye bakanı olamazdı. İngiliz Merkez Bankası Başkanı, Sanayici, Ekonomist Sir Josiah Stamp Texas Üniversitesi'nde 1927 yılında yaptığı konuşmada aynen şunları söylüyordu: "Dünyanın sahibi bankerlerdir. Dünyayı ellerinden alsanız bile, onlara, parayı oluşturma hakkını ellerinde bıraktığınız müddetçe bir kalem oynatmayla sizden dünyayı geri satın alacaklardır. Eğer bankerlerin kölesi olmaya devam etmek istiyor ve bu köleliğin bedelini de ödemek istiyorsanız o zaman bankerlerin para meydana getirme ve kredi verme işine devam etmelerine izin verin."¹⁵²

151- John Steele Gordon, *"Hamilton's Blessing: The Extraordinary Life and Times of Our National Debt"*, Penguin, New York, 1998, s.11-12.

152- Ellen H.Brown, *"Web of Debt"*, Third Millenium Press, Louisiana, 2007, p.2-<http://www.garynorth.com/public/6871.efm>

ABD'nin 4. Başkanı James Madison (1809-1817) tarafından dile getirilen sözler de şöyle: "Tarihi kayıtlar gösteriyor ki bankerler-tefeciler mümkün olan her türlü suistimal, entrika, aldatma, şiddet, korkutma yollarını kullanarak parayı ve para basımayı kontrolleri altında tutarak hükümetler üzerindeki kontrollerini devam ettirmeye çalışmaktadırlar."¹⁵³ 1801'de ABD Başkanı olan, Thomas Jefforson da "Devletin milli borcu çok tehlikelidir ve kesinlikle bundan korkulmalıdır" diyordu.¹⁵⁴

ABD ilk kez kendi parasını 1792'de ABD kongresinden geçen Kanunla (Coinage Act of 1792) basmaya başladı. FED'den çok önce 1791 yılında ilk ABD Merkez Bankası sayılan "First Bank of The United States-Bank of The United States" özel bir banka olarak kuruldu ve para basma işi bu bankaya verildi.

Kongre'nin 20 yıllık bir süre verdiği bu bankanın milli olmaması ve bankerlerin açgözlülüğü 1811'de sürenin dolduğu tarihte Başkan olan Thomas Jefferson'ın pek çok alavere-dalavereyi fark etmiş olması ve yine 1829'da Başkan olacak Andrew Jackson'ın büyük mücadeleleri sonunda ABD Kongresi bu bankanın çalışmalarına devam etmemesi yönünde karar verdi. Bunun üzerine bankerler ABD'ye meydan okudular ve 1811 yılında 34 yaşındaki Nathan Rothschild (1777-1836) ABD hükümetini açıkça şu sözlerle tehdit etmişti: "Ya bu çalışmasına son verilen bankacılık tüzüğü tekrar hayata geçirilecek ya da ABD kendisini hiç görmediği şekilde

153- Stephen Lendman, "How Wall Street Fleeces America", Clarity Press, Atlanta, 2011, p.14.

154- John Steele Gordon, a.g.e, 1998.

kanlı bir savaşın içinde bulacak.”¹⁵⁵ Bay Rothschild “Bir ülkenin parasının kontrolünü verin, kanunları kimin yaptığına bakmam” sözü ile meşhurdur. Pek çok kaynakta, Nathan’ın İngiliz hükümetine “Bu saygısız ve terbiyesiz Amerikalıların derslerini verelim. Onları tekrar koloni statüsüne indirgeyelim” dediği yer almaktadır.

Nihayetinde bu kışkırtmalar sonucunda 1812’de başlayan ve Haziran 1815’te biten İngiliz-Amerikan Savaşı yaşandı. Musevi bankerlerin İngiltere’yi finanse ettiği bu savaşta Amerika’yı da aynı bankerler finanse etmişti. Savaş bittiğinde İngiltere ve Fransa arasında 1815’te meşhur Waterloo Savaşı başladı ve her iki ülkeyi de özellikle Rothschild ailesinin finanse ettiği sayısız kaynakta zikredilir. Bu iki savaştan günümüzde de hükümlerliğini sürdüren, dünyanın finans-para imparatoru Rothschild ailesi, yeryüzünün en zengin ailesinin servetine servet kattı. Birinci Dünya Savaşı, İkinci Dünya Savaşı, Soğuk Savaş ve özellikle 1978 *Washington Muta-bakatı*’ndan itibaren bankerler İngiliz ve Amerikan ekonomisini ele geçirdiler. Elbette buna pek çok ülke ve Türkiye de dahildir. Nathan Rothschild hiçbir ülkeye bağlılık hissetmiyordu. Ama İsrail devletini kurduran bu ailedir. Osmanlı Türkiye’sinin 1838 Balta Limanı Serbest Ticaret Antlaşması ile başlayarak 1854 ilk dış borç ve sonrasını organize eden de dışarıda Rothschild ailesi içerde ise Enderun Mekteplerinin yetiştirdiği devşirmedönme, siyasi-bürokratik, yarı milli, yerli kimliği olma-

155- Alain Pilote, “The History of Banking Control in The United States”, The Vers Demain Journal, Ekim-Kasım 1985-<http://www.michaeljournal.org/plenty49.htm>

yan unsurlardır. Nathan Rothschild bir keresinde de şöyle söylemekteydi: “Üzerinde güneşin batmadığı imparatorluk olan İngiltere tahtına hangi kuklanın yerleştiği benim hiç umurumda değil. İngiltere’nin para tedariki kimin elindeyse imparatorluğu o idare eder.”¹⁵⁶

İngiltere Merkez Bankası Başkanı Josiah Stamp’ın (1880-1941) dile getirdiği şu husus günümüzdeki *para felaketini* anlatması bakımından çok manidardır: “Modern bankacılık parayı yoktan var eder. Bankacılık adaletsizdir ve günahın içinde doğmuştur.”¹⁵⁷ Bu ailenin 2014 yılı sonundaki toplam servetinin cari fiyatlarla 240 trilyon dolar olduğu ifade edilmektedir.

1816 yılında ABD kongresi Başkan Andrew Jackson’ın itirazına rağmen bankerlerin ve onların kongredeki adamlarının lobi yapması doğrultusunda Bank of America’nın ruhsatını tekrar yürürlüğe koydu. Bankanın en büyük hissedarı Rothschild’ler ve Stevan Girand idi. Rothschildler Viyana’daki Rothschild Bankası sorumlusu olan David Parish aracılığı ile bu yeni Amerikan bankasında söz sahibi olmuşlardı.¹⁵⁸

Savaşta aynı anda ABD ve İngiltere’yi finanse eden bankerler artık bu bankanın birlikte ortağı olmuşlardı. ABD’nin ilk büyük mali krizinde bu bankanın büyük rolü olmuştu. Piyasaya aşırı para sürülmüş Amerikan

156- Paul Vallet, “The Rothschild Story: A Golden Era Ends for Secretive Dynasty”, The Independent UK, 16 April 2004.

157- Ellen H.Brown, “Web of Debt”, Third Millennium Press, Louisiana, 2007, p.23.

158- Mike Kirchubel, “Vile Acts of Evil: Banking in America”, Create Space Publ., USA, 2009, p.40.

halkı ödeyemeyeceği kadar borç yükü altına sokulmuştu.¹⁵⁹ Benzer oyun günümüzde de aynen oynanıyor.

2008 Küresel mali krizinden itibaren küresel para sistemine 50 trilyon dolar karşılıksız para enjekte edilmiş durumda. 1819'da ABD'nin nüfusu 7.2 milyon olup halkın %7'si şehirlerde yaşıyordu. Günümüzde ABD'nin nüfusu 320 milyon olup halkın %90'ı şehirlerde yaşıyor. Elbette ABD'de o tarihlerde başka bankalar da mevcuttu. Mesela 1811'de banka sayısı 88, 1815'te 208 idi. Ancak söz konusu bankanın önemi, onun merkez bankası rolünü oynuyor olmasıydı. The First Bank (1791-1811), Second Bank (1816-1836) bankalar gerçekte resmi olarak ABD hazinesinin temsilcileriydi. Aynı anda devlet adına resmi para basıyorlardı.

Aslında 22 Haziran 1776'dan beri dolar ABD'nin para birimidir. Daha 1739 yılında Benjamin Franklin'in Philadelphia'daki matbaasında banknotlar basılınaya başlar. 1785 yılında ABD Kongresi doları Amerika'nın para birimi olarak kabul eder. Merkez Bankası-para ve bankerler meselesi ABD için o kadar önemlidir ki, ilk dönem ABD başkanları aslında durumun vehametinin farkındadır. Nitekim kendisinden sonra başkan olan John Monroe'ya 1 Haziran 1815 tarihli mektubunda Başkan Thomas Jefferson şu satırları yazmıştı: "Bankacılık kurumlarının Amerikan halkı üzerindeki düşünce hâkimiyetleri kırılmalıdır. Eğer kırılmasa onlar bizi yok edecek."¹⁶⁰

159- Murray Rothbard, *"The Panic of 1819: Reaction and Policies"*, Colombia University Press, New York, 1962, 2007.

160- To Colonel James Monroe, Monticello, 1 January 1815, <http://yamagaguchy.com/library/jefferson/monroe.html>

E- FED/ABD Merkez Bankası-Bankerler ve Öldürülen Devlet Başkanları

Bankacılık ve ABD'deki bankerler hakkında binlerce kaynak mevcuttur. Bunlar arasında Başkan Thomas Jefferson'a ait olduğu iddia edilen ama tam olarak doğrulanamayan aşağıdaki sözler bir acı gerçeğin ifadesidir:

"Eğer ABD halkı özel bankaların kendi paraları üzerinde basma haklarının kontroluna müsaade ederse önce enflasyon gelecek, sonra para arzı azaltılacak, kamu harcamaları kısıllacak, vergiler arttırılacak, deflasyon olacak. Bu gel gitlerde şirketler büyürken halk ellerindeki mülklerden olur ve çocukları evsiz barksız olarak uyanır. Ben banka kurumlarının bizim hürriyetimiz için ordulardan daha tehlikeli olduklarına inanıyorum."¹⁶¹

Çok uzun yıllar ABD'de FBI'nın başkanlığını (1924-1972) yapan J.Edgar Hoover (1895-1972) 7 Nisan 1955 tarihinde şunları dile getirmişti: "Bankalar emeksiz kazanılan paralarla ve engellenemez bir etkileme alanı ile Amerikan toplumunun temel ögesi olmuşlardır."¹⁶²

ABD'de ender olarak mütevazı bir orta tabaka aileden gelen Başkan Andrew Jackson (1767-1845) bankerlerin Amerika'nın istiklalini tehdit ettiği kanaatine varmıştı. 10 Eylül 1833'te hükümetin paralarının yatırıldığı yarı resmi Merkez Bankası Second Bank of America'dan paraları 23 tane farklı bankaya aktardı. Bunlar çeşitli devlet bankalarıydı ve büyük hissedarı Rothschild'ler olan

161- Raplh Keyes, "Rules of Misquotation", USA, 1992.

162- J.Edgar Hoover, "Bankers and Banks Quotes and Savings", www.wikiquote.org/wiki/j-edgar-hoover/news_summeries, 07/04/1955.

Second Bank’a büyük darbe indirmişti. 1 Ekim 1833 tarihinden itibaren bu bankanın mevduat kabul etmesini de yasakladı. O devirde bu olay *Bank War* (Banka Savaşı) olarak adlandırılmıştı. 1888’de yayımlanan “Wall Street’te Yirmi Sekiz Yıl” isimli kitabında, Banker Henry Clews (1836-1923) Başkan Andrew Jackson’nın bankerleri toplayıp onlara şu şekilde hitap ettiğini yazar: “Sizleri uzun müddetten beri takip ettirmekteyim. Sizin bankaların mevduatları ile spekülasyon yapıp halkın ekmeği ile oynadığınıza artık emin oldum. Para kazandığınızda kârları aranızda bölüşüyorsunuz kaybettığınızde ise kayıpları bankanın (halkın ve devletin) üzerine yüklüyorsunuz. Siz zehirli yılanlar ve hırsızlar ordusunuz. Sizin işinizi bitirmeye kesinlikle kararlıyım.”¹⁶³

Bu olaydan beş ay sonra 31 Haziran 1835’te Başkan Andrew Jackson’a, Richard Lawrence tarafından suikast teşebbüsünde bulunuldu. Ancak Başkan Jackson yara almadan kurtuldu. Bu suikast girişimi ABD tarihinde bir başkana karşı yapılan ilk saldırdır. Böylelikle bankerlerin gücüne karşı savaş açan ilk başkan üzerinden gelecekteki başkanlara da verilmiş bir gözdağıydı.

ABD’nin 16. Başkanı Abraham Lincoln (1809-1865) oldukça fakir bir çocukluk geçirmişti. Olağanüstü gayret göstererek 1834’te avukat 1860’ta başkan oldu. Lincoln arkadaşı Albay William E.Elkins’e yazdığı 21 Kasım 1864 tarihli mektupta şöyle söylemektedir: “Şirketler yozlaşmış çağda en yüksek mevkilerde yönetimde olma

163- Henry Clews, “*Twenty-eight Years in Wall Street*”, J. S. Ogilvie Publ., New York, 1888-1901/Mike Kirchubel, *Vile Acts of Evil: Banking in America*” Create Space, USA, 2009, p.41-42.

larının hakimiyetini, paranın gücüyle halkın ön yargılarını kontrol ederek artan sermayenin daha az kişinin eline geçene kadar ve ülkemiz batana kadar uzatmaya çalışacaklardır.”¹⁶⁴ Başkan ABD Merkez Bankası’nın kuruluşuna açıktan karşı çıktığı sene, 1865’te düzenlenen bir suikast sonucunda öldürüldü. Elbette Lincoln suikata kurban giden son başkan olmayacaktı.

James A. Garfield (1831-1881), Mart 1881’de başkan seçildi. Bankerlere şiddetle karşıydı. Dostu H. N. Eldridge yazdığı 12 Aralık 1869 tarihli mektubunda şu satırlara yer vermişti: “Hükümetin birinci görevi barışı sağlamak ve halkını aydınlatan güneş olmaktır.”¹⁶⁵ Başkan Garfield başkanlık koltuğuna oturmasının yedinci ayında, 19 Eylül 1881’de bir suikast sonucu vurularak öldürüldü. Başkan William McKinley (1896-1901) Amerikaneğitim sisteminin yüksek standartlara erişmesi için ve alt ve orta gelir grubu Amerikalıların hayat standardını yükseltmek için büyük emek verdi. Başkan Mckinley 1990’de ikinci kez seçilince aynı yıl para basımının altın karşılığı olmasını-Gold Srandard Act of 1900-kannunlaştırdı. Daha ilk başkanlığı döneminden beri bankerlerin haksız para kazanma yollarının önünü kesmeye çalışmış ve karşılıksız para basımına karşı çıkmıştı. Bu sebeplerden dolayı, kendisi para konularında taviz vermez manasında “hard money man” olarak adlandırılmıştı. McKinley Eylül 1901’de Polonya asıllı Yahudi Leon Czolgosz tarafından bir suikastla öldürüldü.

164- Archer H.Shaw, “The Lincoln Encyclopedia”, Macmillian Publ., New York, 1950, p.40-Harvey Wasserman, “America Born and Reborn”, Macmillian Publ., New York, 1983, p.89-90, 313.

165- Allan Peksın, “Garfield: A Biography”, Kent State University Press, kent, Ohio, 1978, p.13.

Bu Amerikan Merkez Bankası-karşılıksız dolar basımına karşı çıkma meselesinde öldürülenlerden biri de Başkan Kenneday'dir. (1917-1963) Kennedy'den sonra hiçbir ABD başkanı Yahudi Lobisi'ne açıkça meydan okuyamadı.

Merkez Bankası kurulması, daha doğrusu özel bir şirket halinde kurulması yönündeki mücadeleyi nihayetinde bankerler kazandı. Amerikan Merkez Bankası-Federal Reserve (FED) 1913 yılında Başkan Woodrow Wilson'nın (1913-1921) döneminde kanunlaştırılarak kuruldu. Konuyla alakalı araştırmacılar Başkan Wilson'un FED'in kuruluşunun Amerikan anayasasına aykırı olduğunu düşünmesine rağmen bu oluşumu engelleyemediğinden dolayı çok üzüldüğünü belirtmektedirler.¹⁶⁶ Ancak Wilson'nın bankerlere karşı duramamsının sebebi, kendisinin seçim kampanyasını bu güçlerin finanse etmiş olmasıdır.

FED'in 1913 yılında özelleştirilmesinin arkasındaki şirketler aynı yıl çıkarılan kanunla gizli tutuldu. Amerikalı araştırmacılar son dönemde FED'in ilk yıllarındaki özelleştirilmesinin arkasındaki sermaye sahibi şirketleri ortaya çıkardılar. Söz konusu şirketlerin arkasında birbirini tanıyan 300 dolayında hisse sahibi bulunmaktaydı.¹⁶⁷ İşte ilk FED özelleştirilmesinin *dokuzlusu*:

166- Henry F.Graff(Editör), "The Presidents: A Reference History: Arthur S.Link, woodrow Wilson, Macmillian Publ., New York, 1997, p.370.

167- Gary H.Kah, "En Route to Global Occupation", Huntington House Publ., Lafayette.L.A, 1996, p.13.

- 1- *Rothschild Ailesi-Londra*
- 2- *Rothschild Ailesi-Berlin*
- 3- *Lazard Brothers-Paris*
- 4- *Israel Seiff-İtalya*
- 5- *Warburgs Ailesi-Hamburg*
- 6- *Lehman Brothers-New York*
- 7- *Goldman and Sachs-New York*
- 8- *Kuhn-Loeb and Co (Rothschild and Warburg Ortaklığı-1984'den itibaren American Express)*
- 9- *Rockefeller Ailesi-New York*

Dikkat edilirse dokuz ortaktan sadece Rockefeller ailesi Musevi kökenli olup olmadığı tartışmalıdır. Diğerleri Yahudi kökenlidir.

FED'in günümüzdeki durumu ile alakalı olarak Eustace Mullins tarafından yazılan kitap bize sağlam bilgiler sunuyor. FED'in arkasında esas olarak BEŞ büyük finans şirketinin bulunduğunu bunların çoğunlukla Londra'dan kontrol edildiğini belirten yazar, söz konusu bankaları hisse sahibi bağlamında büyükten küçüğe doğru şöyle sıralıyor:¹⁶⁸

- 1-*Citibank*
- 2-*Chase Manhattan*
- 3-*Morgan Guaranty Trust*
- 4-*Chemical Bank*
- 5-*Manufacturers Hannover Trust*
- 6-*Bankers Trust Company*

168- Eustace Mullins, "The Secret of The Federal Reserve", Bankers Research Institute, Staunton. Virginia, 1983, p.179 – Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, Staunton, Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1987, 1992.

7-National Bank of North America

8-Bank of New York

Bir hususun altını çizmekte fayda var. Ne Yahudilere ne de bir başka millete topyekûn düşmanlık besleyecek bir haleti ruhiye ya da ahlaka sahibim. Yunus'un "Severim yaratılmışları yaradandan ötürü" sözü benim insanlara ve canlılara bakış açının temeli. Yıllarca ABD ve Kanada'da eğitim gördüm, yaşadım. Hâlâ çok sayıda arkadaşım bu ülkelerden. Ama bir gerçeği de görelim, ABD, İsrail'den daha Yahudi bir devlettir. Bu ülkede Yahudi kökenli olmayan Amerikalıların şayet Yahudi bir bağlantısı yoksa önemli mevkilere gelmeleri çok zordur. Bu bir tespit. Bu tespitin sahibi de ben değilim.

Dünya Bankası ve FED başta olmak üzere önemli kurumların başkanlarının bir silsileyi takip edencesine Yahudi kökenlilerden seçilmesi herhalde tesadüf olamaz. Mesela Greenspan ve Bernanke eski FED başkanları ve Janet L. Yellen 2014'te FED Başkanı oldu. Elbette Yahudi kökenli Yellen'ı eşi "Ekonomi de Asimetrik Enformasyon" (Asymmetric Information) teorisini geliştiren ve 2001 Nobel Ekonomi ödülü verilen Prof. George Akerlof'du. (1940-) Akerlof anne tarafından Musevidir.

Akerlof, sadece kârı maksimize etme odaklı neoliberal-serbest piyasa ekonomisinin felaket getireceğini daha 1990'larda ifade eden tanınmış ve saygıdeğer bir iktisatçıdır.¹⁶⁹

169- George Akerlof-Paul Romer, "Looting: The Economic Underworld of Bankruptcy for Profit", Brooking Papers on Economic Activity 24, Brookings Institution, Washington D.C, 1993.

ABD’li Senatör Ron Paul FED’in kapatılması gerektiğini savunan kitabında şu satırlara yer veriyor: “Federal Reserve’in web sayfasına bakarsanız siz bu bankanın, ticareti stabilize ettiğini, enflasyonu kontrol ettiğini güvenilir sağlam bir banka sistemini desteklediği, finansal sistemi regule ettiği (düzenlediği) vb. lafları göreceksiniz. Bunların hiçbirisi benim tarafından inanılır değildir. Federal Reserve’in bir tek gücü vardır o da havadan karlıksız para basmak (yaratmaktır).”¹⁷⁰

FED sadece ABD’nin değil küresel ekonominin gidişatını belirleyen kurumdur. 320 milyonluk ülke nüfusunun %2’sini bile teşkil etmeyen Yahudiler kurulduğundan beri FED’e hâkim vaziyettedirler. Bugün karar mekanizmasının %57 ile çoğunluğunu teşkil etmektedirler. Buna ABD parlamentosundaki ve finans sektöründeki, basındaki güçlerini de eklerseniz gerçekte ABD’yi Yahudiler yönetiyor diyebiliriz.¹⁷¹

Başkan John F.Kennedy (1917-1963) 43 yaşında ABD başkanlığına seçilen tek Katolik ve mason olmayan Amerikan başkanıdır. Büyükelçi olan babası Joseph Kennedy gibi Başkan Kennedy de Yahudi lobilerinin tenkitlerine maruz kalmıştı. Kennedy, ABD’de Yahudi lobilerinin desteğini almadan seçilen ender başkanlardan biriydi. Hatta Yahudi önderlerinden biri Ocak 1961’de seçim çalışmaları öncesinde Kennedy ile bir araya gelerek, Ortadoğu politikalarına yön verme şansını tanıdığı

170- Ron Paul, “*End The FED*”, Grand Central Publ., Hachette Book Groups, New York, 2009, p.1-2.

171- Who Controls America? Who Controls The Federal Reserve System?, <http://thezog.wordpress.com/who-controls-the-federal-reserve-system-part-I/>

takdirde ABD'deki Yahudi cemaatinin mali desteğini sağlayacağını önermişti. Ancak Kennedy bunu ciddiye almamıştı.¹⁷² Açıkçası Başkan Kennedy'den sonra, bugüne kadar hiçbir ABD başkanı Yahudi lobilerine aleni meydan okuma cesaretini gösteremedi.

Federal Reserve sistemine son vermek ve onun yaptığı işi devletleştirmek için Başkan Kennedy 4 Haziran 1963'te bir başkanlık kararnamesi yayımladı.¹⁷³ Bu kararname hükümlerine göre FED'in devlete fazili borç para verme hakları iptal edilecek ve kısa bir müddet sonra arkasında özel şirketlerin olduğu Federal Reserve sisteminden çıkartılacaktı. Bu kararnameden hemen sonra ABD hazinesi yekunu 4.2 milyar dolar olan para basıp tedavüle sürdü.

Bu adım oldukça radikaldi. Kısa bir sürede Federal Reserve sisteminden beslenen küresel merkez sermayenin hegemonyasına son vermek demektir. Basılan yeni dolarlar Amerikan Hazinesi'nin elindeki gümüş miktarının belli orandaki karşılığı olarak basıldığından gümüş sertifika (silver certificate) olarak isimlendirildi. Üzerinde "United States Note" yazıyordu. Bu olaydan beş ay sonra Başkan Kennedy, 22 Kasım 1963'te Dallas'ta bir suikast sonucu öldürüldü. Dahası Kennedy suikastini kurcalayanlar veya olayı gördüğünü söyleyenler de öldürüldü. Başkan Kennedy'nin ölümüyle sonuçlanan suikastın arkasında İsrail istihbarat teşkilatı *Mossad*'ın da

172- Paul Findley, "They Dare to Speak", Lawrence Hill Boks, Illinois, 1989, p.114.

173- Presidential Decree, Executive Order EO 110-11110.

karıştığı hususunda ABD’de yayımlanmış araştırmalar vardır.¹⁷⁴

1993 yılında, suikasttan 30 yıl sonra ABD Kongresi’nde, “JFK Records Act-1993” kanununa istinaden Kennedy ile alakalı kayıtların kamuoyuna açılması ile bir kısım gerçekler gün yüzüne çıktı. Kennedy’nin katili ilan edilen Lee Harvey Oswald’ın CIA ve FBI’ın kontrolü ve gözetimi altında olduğu ortaya çıktı.

ABD’li gazeteci Philip Shenon’un “*Acımasız ve Şok Eden Eylem: Kennedy Suikastının Gizli Tarihi*” adlı kitabı 2013 yılında yayımlandı. Bu kitabındaki bir tespit oldukça önemli. Shenon kitabında Kennedy’nin öldürülüşünün aynı gününden başlamak üzere suikastla alakalı belgeler hemen yok edilmeye başlandı¹⁷⁵ diyor. Kitaba göre Başkan Kennedy’nin devletin içindeki güçler tarafından öldürüldüğü sonucuna varılıyor.

ABD’de devlet mekanizması üzerindeki en müessir gücün bankerler olduğunu ve buna paralel bir örtülü yapılanmanın olduğunu artık pek çok kişi biliyor. Nitekim çok ilginç bir “tesadüf” söz konusu. Le Harvey Oswald’ı öldüren Jack Ruby adlı kişi. Yahudi haber kanalı *The Jewish Daily Forward*’a göre, gece kulübü işleten mafya bağlantılı Jacob Rubenstein adıyla doğan, sonra adını Jack Ruby olarak değiştiren bir Yahudi.¹⁷⁶ Başkan Kennedy’nin kardeşi -ki daha sonra o da öldürüldü- Robert

174- Michael Collins Piper, “Final Judgement”, Wolf Press, Washington D.C, 1993-Paul Findley, “In Kennedy Assassination, Anyone but MOSSAD is Fair Game for US Media”, Washington Report on Middle East Affairs, March 1992.

175- Philip Shenon, “*A Cruel and Shocking Act: The Secret History of The Kennedy Assassination*”, Henry Holt and Co. Publ., New York, 2013, p.24.

176- Steve North, “Le Harvey Oswald’s Killer Jack Ruby Came From Strong Jewish Background”, *The Jewish Daily Forward*, 17.11.2013.

Kennedy suikastin başından beri bu işin bir ekip işi olduğunu söylüyordu.¹⁷⁷

Bugüne baktığımızda aslında dün bugündür ve bugün dünden daha kötüdür.

2008 küresel mali krizi ile ortaya çıkan durumu İngiliz George Manbiot bir makalesinde şu sözlerle değerlendirmektedir: “Bizim (halkın-devletin) ekonomik çöküşü süper zenginleri daha da hür daha dokunulmaz kıldı.”¹⁷⁸

Başkan Obama’nın hükümetinde genel sekreter olan ve 2011 yılında da Chicago tarihinin ilk Yahudi kökenli belediye başkanı olan Rahm Emanuel (1959-), ABD Milli Güvenlik Ajansı’nın (NSA) ödüllü eski ajanı Wayne Madsen’e göre İsrail gizli servisi MOSSAD ile bağlantılı. Dahası Rahm Emanuel’in –ki kendisi finans uzmanıdır- ABD’deki en etkin İsrail ajanlarından biri olduğu birçok kaynakta belirtiliyor.¹⁷⁹

ABD’de Siyonist gücün hangi pervasız noktaya ulaştığını göstermesi bakımından bir misal verelim. ABD’nin Atlanta Jewish Times adlı Yahudi gazetesinin başyazarı ve sahibi Andrew Adler 13 Ocak 2012 tarihli yazısında şöyle diyordu: “7 milyon Yahudinin yaşadığı İsrail’i kurtarmak, onları güven altına almak için gerekirse İsrail hükümetinin İsrail istihbarat servisi MOSSAD’a talimat vererek Barack Obama’yı bile bir suikastla ortadan kal-

177- Philip Shenon, a.g.e, s.38.

178-George Manbiot, “Our Economic Ruin Means Freedom For The Super-Rich”, The Guardian, 30.07.2012.

179- Wayne Madsen, “Rahm Emanuel Israeli Spy”, 19.11.2008, www.rense.com-Victor thorn, Rahm Emanuel: Ardent Zionist Called Obama’s Svengali, www.american-freepest.com

dırılması gerektiğini...”¹⁸⁰ ABD başkanına suikast yapılmasını açıkça teklif etme cesaretini dahi kendilerinde bulan Siyonist çete mensubuna hiçbir soruşturma dahi açılmıyor. Buna rağmen ABD Başkanı ve Kongre’nin onayıyla İsrail her sene ABD’den 3 milyar dolar hibe tarzında bir seferde defaten ödenen yardım alıyor. Ek ödemelerle söz konusu hibe 4.3 milyar doları buluyor.¹⁸¹

Dallas Fed Başkanı Richard Fisher’e Çin seyahati esnasında her gittiği yerde dönemin ABD Merkez Bankası Başkanı Ben Bernanke’ye –namı diğer Helikopter Bernanke- şu mesajı iletmesi söylenmiş : “ Amerikan hazine bonolarının satın alınması için havadan kredi yaratmayı bırakın.”¹⁸²

Burada zikredilen “havadan kredi yaratmak” veya 2008’den sonra sıkça telefuz edilen “borcun paraya çevrilmesi” genel olarak “para basmak” ile eş anlamlıdır. Yeni küresel paranın kökleri eskiden olduğundan çok daha fazla bir şekilde askeri güce bağlandı. Borç köleliği yeni bir biçim alarak karşılıksız basılan trilyon dolarlarla yürütülüyor.

Yahudi kökenli banker ABD’lilerin ve Siyonistlerin yönetimindeki mevcut İsrail’in ABD üzerindeki olağanüstü gücü ile politikaları sonucunda elde ettikleri dokunulmazlıkları neticesinde yaptıkları kanunsuzluklar dünya barışını, bölge barışını ve insanlığı tehdit etmekte

180- Andrew B.Adler, “What Would You Do”, Atlanta Jewish Times, 13.01.2012.

181- John Mearsheimer-Stephen M.Walt, “*The Israel Lobby*”, Ferrarstraus and Giroux, new york, 2007, p.24-27.

182- Mary Anastasia O’Grady, WSJ, 23 Mayıs 2009.

olup ABD'nin de ekonomik, sosyal çöküşünü hazırlamaktadır.

ABD Merkez Bankası FED'in mevcut özel yapısı, yönetim şekli değişmeden, ABD dolarının 1971'den beri hiçbir dayanağı olmadan *iradeye dayalı para* statüsü ile karşılıksız basılması sürdüğü sürece ne ABD halkı ne de insanlık küresel ekonomi asla huzur bulmaz, istikrara kavuşamaz. Dolar çöktüğünde ise tek güvenli liman kıymetli metallerdir.

F- İnternet-Sosyal Ağlar-Küresel İstihbarat-İklim Değişikliği ve Para Oyunları

"Hükümetin (ABD) interneti (istihbarat için) gözlem altına alması Facebook ve Google'ın buna yardımcı olması ile demokrasi büyük darbe aldı."¹⁸³ Açıkcası bu gözlem-istihbarat operasyonlarının mihenk taşı, küresel para spekülasyonları ile bilinçaltı operasyonları dersek abartmış olmayız.

Günümüzde "Sosyal Medya İstihbaratı" olarak tanımlanan "Social Media Intelligence" kısaca SOCMINT ile hükümetler istihbarat servislerinin elemanlarıyla bilgi topluyorlar. Bunu uydular üzerinden gelişmiş teknolojiyle (telefon-elektronik posta üzerinden) yapıyorlar ve bilgiyi kolayca hiç zahmete katlanmadan sosyal medya ağları üzerinden elde ediyorlar.

Bireylerin sadece onayladıkları fertlere ve arkadaşlarına açık olan Facebook sayfalarına erişip Twitter mesaj-

183- Julian Assange, Wikileaks kurucusu, Aralık 2012.

larını, internet üzerinden haberleşmelerini, yazışmalarını takip ederek bilgi ve istihbarat topluyorlar. Artık istihbarat servislerinin sosyal medya takip bölümleri var. Hatta bu hususta ulusötesi devasa şirketlerin kendilerine özel istihbarat birimleri mevcut. Günümüzde sadece kendi devletimizin istihbarat kurumları tarafından değil artık hiçbir sınırı tanımayan dijital ve uydu dünyasında kolaylıkla bütün devletlerin istihbarat servisleri, hatta özel şirketler tarafından inceleniyor gözetlemeye tabi tutuluyorsunuz. Bu yolla kişileri ve toplumları dijital gözetleme marifetiyle kontrol altında tutmanın sonu ülke rejimlerini “Big Brother”dan daha beterine dijital-teknokratik diktatörlüğe kadar götürecektir.

Teknokrasi veya teknopoli yeni bir tanımdır. Hükümetin politikacılar tarafından değil, şirketlerin yönettiği ve bu şirketlerin kontrolü altında tuttuğu bilim insanları, mühendisler, toplum mühendisliği uzmanları, finansal analistlerle tekeline aldığı teknoloji ile bütün karar mekanizmalarına hâkim olması manasındadır.

Neoliberal-küresel serbest piyasa temelli yeni dünya düzeninin hedeflerine uygun olarak günümüzde hükümetler, büyük küresel-merkez sermaye ve bunların çevre ülkelerdeki taşeronları konumunda büyük sermaye grupları teknoloji ve politikayı kontrol ettikleri için, teknodiktatörlüğün teknokrasi-teknopoli düzeninin arkasında da (dünya ekonomisini kontrol eden) ulusötesi 147 banka ve finans kuruluşu bulunmaktadır.¹⁸⁴

184- The New Scientist, 11 Ekim 2011, 2835.

Günümüz dünyasında fertler için özel hayat, özel hayatın mahremiyeti diye bir şey yok artık. Şehirlerde binlerce güvenlik kameraları, cep telefonları, uydular, kredi kartlarınız ve internet üzerinden takip ediliyor ve fişleniyorsunuz.

Paul Goodman, New Reformation da şöyle der: “Bilimsel araştırmada ondan yararlanılsa da yararlanılmasa da teknoloji; ahlak felsefesinin bir dalıdır bilimin değil.” Neoliberalizmin post-modern dünyasında, teknolojinin kontrol dışı büyümesi insanlığın hayati kaynaklarını yok etmektedir. Teknoloji *ahlaki* temelden yoksun bir *kültür* meydana getirmektedir. İnsan hayatını yaşamaya değer kılan zihni yöntemlere ve sosyal ilişkilere zarar vermektedir. Kısaca teknoloji, hem “dost” hem de düşmandır.¹⁸⁵

Bireysel veya ulus devlet bağlamında, toplanan bilgiler küresel-merkez sermayeyi kontrol eden elitler başta olmak üzere egemen güçleri rahatsız ediyorsa her an bireyin-ulus devletin aleyhine kullanılabilir. Depo edilen bilgiler uzmanlar tarafından topluca analiz edilerek toplumun, bölge insanının, ülkenin yeni eğilimleri tespit ediliyor, yönlendirme programları-biliçaltı operasyonları devreye alınıyor. Böylelikle yeni eğilimlere göre yeni ticari ve finansal kazanç yollarının tespit edilmesinde büyük bir bilgi-istihbarat kaynağı oluşturuluyor.

Gerçekte bu neviden teknoloji ve toplum mühendisliği metodları sıradan halkın algılamasının çok ötesine geçmiş olduğundan zaman zaman “komplo teorisi” ola-

185- Neil Postman, “Yeni Dünya Düzeni-Teknopoli”, Gelenek Yayınları, İstanbul, 2004, s.12.

rak ifade edilmekte, ya da projenin sahipleri tarafından kitleler nezdinde böyle algılanması özellikle muhtelif manipölasyonlarla sağlanmaktadır. Çünkü uzmanların bile tam olarak kavramasını zorlaştıracak kadar kompleks hale gelen teknolojik yöntemler söz konusudur. Şehircilikte, endüstride, güvenlikte hem sivil hem askeri alanlarda faydalanılan *mekânsal bilgi sistemleri* (Geospatial Information System-GIS) ile artık cep telefonlarından bireylerin konuşmaları, internet yazışmaları takip etmeye bile gerek kalmadan evden çıktığımız an kişileri görüp gözetleyebilmektedir.

Teknolojinin çığınca kullanılmasının miladı, 1991’de ABD ve müttefikleriyle Saddam Hüseyin liderliğindeki Irak arasında yaşanan Körfez Savaşı’dır. CNN televizyonunun doğrudan cepheden yaptığı yayınlar başta olmak üzere, teknolojinin barışta olduğu gibi savaşta da Amerika’nın koruyucusu olduğuna dair dehşet verici düşüncenin doğrulanmış olduğuna dair yaygın kanaat oluşturuldu.

ABD, National Geospatial-Intelligence/Milli Mekânsal İstihbarat ajansı vasıtasıyla yeryüzü üzerinde çok geniş bir coğrafyayı gözetlemektedir. Gözetlemede insansız hava arçlarını (Predatorler, Reapersler, U-2 istihbarat uçakları/spy planes, Global Hawks, X-37B space drones) kullanırken, google earth’den uydulardan ve pek çok kaynaktan istifade etmektedir. ABD’nin 16 milletlerarası istihbarat kurumundan biri olan bu organizasyonun bilinen 16 bin çalışanı ve beş milyar dolar açık ödenekten bütçesi vardır. Bu sistem yeryüzünün her-

hangi bir noktasındaki en küçük detayın ve oradaki bir objenin-insan, taşıt vs-tam olarak nerede bulunduğunu en ince detaylarına kadar merkezden görebilmekte ve takip edebilmektedir.¹⁸⁶

Plato'nun "*Phaedrus*" isimli kitabında, Yukarı Mısır'ın büyük bir kentinin kralı olan Thamus hakkında bir hikâye yer alır. Thoreaun'un ifadesiyle, günümüzün post-modern algılarla ruhu ciddi şekilde "derinlere çekilmiş" ve kendi araçlarına-icatlarına alet olmaya-dahası teslim olmaya meyillidir. Bu insanlar için çok az efsane hem bu kadar eğiticidir, hem de neoliberalizmin son 30 yılda ortaya çıkmasına önderlik ettiği, FAZ'un Editörü Frank Shirmahare'in "*Ego*" kitabında da ifade bulan "egomanyak" bir neslin durumunu gözler önüne sermektedir.

Kral Thamus bir keresinde sayılar, geometri, hesaplama, astronomi ve yazı dahil birçok şeyin mucidi olan "Tanrı" Theuth'u sarayında ağırlar.

Tanrı Theuth, Kral Thamus'a mucidi olduğu buluşlarını sergiler. Kral'a bu icatlarının Mısır'da herkes tarafından bilinmesi ve mevcut olması gerektiğini söyler. Sokrates hikâyeyi şöyle anlatır:

Thamus bütün buluşların ne işe yaradıklarını inceledi. Her bir icadı beğenip beğenmediğini dile getirdi. Kral Thamus'un Theuth'a ait olan icatların her biri için neler söylediğini sayıp dökmek çok vakit alacaktır. Fakat

186- Alfred W.McCoy, "Beyond Bayonets and Battleships: Space Warfare and the Future of U.S., Global Power, Global Research, 11.11.2012.

sıra yazıya gelince Theuth: “Sayın kralım, bu Mısırlıların bilgeliğini ve hafızalarını geliştirecek bir başarıdır. Bilgeliğin ve hafızanın reçetesini buldum” dedi. Thamus ise: “Ey mucitlerin piri, buluş yapmak ayrı şey, buluşunun onu kullananlara fayda mı yoksa zarar mı getireceğini kestirmek ayrı şey. Harflerin babası olan sen, kendilerine duyduğun sevgi dolayısıyla, verecekleri neticenin tam aksi bir neticeyi onlardan bekliyorsun. Yazıyı kullanmaya başlayanlar hafızalarını kullanmaktan vazgeçecekler ve unutkanlaşacaklar. Bir şeyleri hatırlatmak için iç kaynaklarını kullanmak yerine harici bir takım işaretlere bel bağlayacaklar. Sen hafıza için değil, hatırlama (recollection) için bir reçete keşfettin. Bilgeliğe gelince, öğrencilerin, hakikati olmayan bilgelikleri sayesinde şöhrete ulaşacaklar ama aslında bir yol göstericiden yoksun olan öğrencilerin sadece malumat sahibi olacaklar. Sonuçta belki bilgili sayılacaklar fakat birçok şeyin cahili olacaklar. Gerçek birer bilge olmak yerine bilgeliğin gururuyla yetinen bu insanlar toplum için de birer yük haline gelecekler.”¹⁸⁷

Bu efsanede Kral Thamus’un verdiği cevap içinde, yazının hafızaya zarar vereceği yönündeki düşüncesi değil yazının topluma yük olacağı yönündeki düşüncesi tek hatasıdır. Diğer düşünceleri, teknoloji toplumunun içinde bulunduğu bugünkü durumuna yönelik sağlam gönderme ve prensiplere yer vermektedir. New York Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Neil Postman’ın da ifade ettiği gibi, günümüzde insanların kahr ekseri-

187- Plato, s.96.

yeti “düşünmeye iki dakikadan fazla vakit ayırmamakta olup, bu sebeple onlar için hiçbir şey aşikâr değildir.” Günümüzün postmodern dünyasında insanlık, seçilmiş-elit fanatik “Tanrı Theuth”lar tarafından kuşatılmış durumdadır. Bu tek gözlü ama “her şeyi gören gözlerin seçilmiş kâhinleri” yeni teknolojik buluşların neler sağlayacağını görmekte fakat ne gibi zararlara yol açabileceğini görememekteler. Bu yüzden tehlikelidirler ve bu insanlara temkinli bir biçimde yaklaşmak gerekmektedir. Bu bağlamda, coşkulu yığınların sebep olduğu şamatayı dindirmek için muhalif bir sese her zaman ihtiyaç var. Her kültürün -bu işi zekice yerine getirsin ya da getirmesin- teknolojiyle müzakere masasına oturma mecburiyeti vardır. Teknoloji, kültürün sürgülü giriş kapısıdır. Teknoloji içeri girdiğinde kendi rolünü oynar; ne yapması için dizayn edilmişse onu yapar. Bu da Kral Thamus’un öğrettikleri arasında yerini alıyor. Vazifemiz dizaynın ne olduğunu öğrenmek; ne zaman kültürümüze yeni bir teknoloji girse gözlerimizi dört açmak.¹⁸⁸

Postman’ın ifadesiyle, “Radikal teknolojik yeniliklerin eski terimlere yeni manalar yükledikleri aşikârdır. Ancak bu süreç, biz onun tam anlamıyla farkına varmadan işlemektedir. İşte bu sebeple, yeni teknolojilerin yeni terimler kazandırması sürecinden epeyce farklı olan bu süreç oldukça sinsî ve bir o kadar da tehlikelidir. Eski kelimeler hâlâ aynı görünmektedirler ve hâlâ aynı tarz cümlelerde kullanılmaktadır. Fakat aynı manaları ifade etmemektedirler, hatta bazen zıt manalar içermektedir-

188- Neil Postman, a.g.e, s.15-17.

ler. Hasılı postmodern günümüz dünyasında; teknoloji en önemli terimlerimizi zorla ele geçirir. Teknoloji, “hürriyet”, “gerçek”, “dindarlık”, “zekâ”, “olgu”, “bilgelik”, “hafıza”, “tarih”, “para”, gibi birlikte yaşadığımız kelimeleri yeniden tanımlar ve sürekli bize aktarır. İnsanlar da teknolojiden bunu talep etmeyi sürdürmeye devam eder.¹⁸⁹

Modern iletişim araştırmalarının babası kabul edilen Harold Innis, önemli teknolojik icatların “*bilgi monopol-leri*” ortaya çıkardığına dikkat çeker. Kısaca, belirli bir teknolojinin işleyiş biçimi üzerinde kontrol sahibi olanlar, bundan mahrum olanlar karşısında bir düzen oluştururlar. Innis, “*The Bias of Communication*” adlı kitabında yeni bir teknolojinin, geleneksel bilgi monopolleleriyle nasıl “kapıştığına” ve diğer bir grup tarafından yönetilen yeni bir bilgi monopolü meydana getirdiğine dair pek çok tarihi örnekten bahsetmektedir. Tam olarak günümüzde olduğu gibi.

Bilişim toplumu olma yolunda ilerleyen milletler mekânsal yaklaşımları, teknolojileri ve uygulamaları hayatın her alanında kullanmaktadır. Adı geçen Mekânsal Bilgi Sistemleri (Geospatial Information System, GIS) uygulamalarından başlıcaları şunlardır:¹⁹⁰

- Ubiquitous Geospatial Information System-UGIS/
Her yerde olan GIS.

189- Neil Postman, a.g.e, s.17-18.

190- C.Güney-R.N.Çelik, “Mekansal Bilişim ve Mekansal Yönetişim”, İTÜ İnşaat Fakültesi Jeodezi Anabilim Dalı, TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisler Odası, 12.Türkiye Bilimsel ve Teknik Kurultayı, Ankara, 11-15 Mayıs 2009.

- Konuma Dayalı Hizmetler/Location Based Services-LBS

- Radyo Frekansı ile Tanımlama/RFID
- Kapalı Devre Televizyon Kameraları/CCTV
- Destekli GPS/ Assisted GPS
- AGPS ile daha ileri ve yeni bir teknik olan BGPS
- İnternet GPS, GNSS,CORS, Pseudolites
- İnternet üzerinden harita ve harita bilgisi üretim servisleri/webmapping services
- Mekânsal web servisleri/geo web services
- Hava ve uydu platform ve algılayıcıları ile görüntüleme
- Radar ve enterferometri teknikleri, lazer tarama teknikleri-LIDAR
- Radyo konum belirleme sistemleri/Mobil navigasyon
- Mekânsal veri modelleri, çoklu gösterimli/çözümlü veritabanları-MRDB
- Bütün bu ve benzerleri mekân bilgisine dayalı teknolojiler ve çözümler “Mekânsal Bilişim/spatial informaticsgeospatial informaticsgeoinformatics kavramı altında bir araya gelmekte ve sürdürülebilir gelişimin temel taşlarından birini oluşturmaktadır.

Google internet arama motoru ABD’de %66 piyasa payı ile açık ara önde iken küresel çapta bu oran %85’in üzerindedir. Bunun yanında Yahoo, Facebook, Misro-

soft, Mozilla, Amazon, Twitter vb. bütün bu kuruluşlar sizin-bizim internet üzerindeki ferdi faaliyetlerinizi çok rahatlıkla kontrol etmekte, kimlerle yazıştığınızı, neler yazdığınızı, eğilimlerinizi, siyasi ve dini düşüncelerinizi bilmektedirler. Elbette bu bilgiler başta ABD istihbaratı için milyarlarca dolar harcasa toplayamayacağı bilgilerdir. Üstelik artık bundan kaçmakta mümkün gözüküyor. Nitekim PayPal, Visa, Master Card gibi şirketlerin iletişim sağlayıcıları hack'lendi.

G- İnternet Servis Sağlayıcıları ve Özel İstihbarat Şirketleri

Dahası artık devlet kurumları dışında -ki bir kısmı devlet istihbarat servislerine bilgi aktarmaktadır- artık özel istihbarat şirketleri var. Bunlardan biri "ISIGHT Partners Inc." adlı küresel siber istihbarat şirketi. (Global Cyber Intelligence Firm) Bir başka özel istihbarat şirketi "Skype"¹⁹¹

Ekim 2012'de Uşak Milletvekili Dilek Akagün Yılmaz, TBMM Başkanlığı'na verdiği ve dönemin Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım' dan cevaplamasını istediği soru önergesinde, Facebook' un CIA ve FBI ile işbirliği yaptığı iddialarını gündeme getirmişti. Açık kaynaklardan tedarik edilen bilgilere göre, kullanıcıların, kısaca üyelerinin bilgilerini toplayan Facebook'un kurucuları CIA'nın bir nevi çiftliği durumundaki Harvard Üniversitesi'nde okuyan üç öğrenci.¹⁹²

191- Skype rats out alleged Wikileaks supporter without waiting for Court warrant, RT News 12.11.2012, <http://rt.com/usa/news/skype-warrant-dutch-isight-530/>

192- Hacker'in Akli Tamer Şahin: Türkiye'nin İlk Bilgisayar Korsanının Anıları", Doğan Kitap, İstanbul, 2012, s.185.

Bu neviden önemli internet ağlarının kurucuları daha önce CIA ve benzeri ABD istihbarat teşkilatları tarafından özellikle önceden keşfedilerek seçilmiş gençlerdir. Mesela CIA ile yakın ilişkiler içinde olduğunu dünya alemin bildiği John Hopkins Üniversitesi her sene zeki ve gelecek vadeden gençlerden seçtikleri özel gençleri (exceptional children) seçerek onlara yaz kampları tertipler. Bu kampa kısaca “Kabiliyetli Gençlik Merkezi/ Center for Talented Youth (CTY); (<http://cty.jhu.edu/>) denir. Facebook’un kurucularından Mark Zuckerberg, Google’ın kurucusu ortaklarından Sergey Brin bu kamplarda yetişen öğrencilerdendir. Hatta oldukça ilginçtir meşhur şarkıcı-çalgın Lady Gaga yukarda zikrettiğimiz kamplardan geçenlerdendir.¹⁹³

Facebook’un kurucuları ve finansörleri oldukça ilginç. Mark Zuckerberg (1984-) kolejden arkadaşları, Harvard Üniversitesi’nde bilgisayar mühendisliği okuyan Eduardo Saverin, Dustin Maskovitz, Chris Hughes ile birlikte Şubat 2004’te Facebook’u kurup faaliyete geçirirler. Facebook’a ilk parasal desteği 500 bin dolarla yapan yatırımcı “Venture Capital”, hedge fon manajeri, internet üzerinden para gönderme ve ödeme ağı olan PayPal’ın yöneticisi ve özel hayatındaki ilginçliklerle magazin basınında sık sık yer alan Accel Partners’ın sahibi Facebook’a 12.7 milyon dolar yatırımda bulundu. Accel Partners’ın yöneticisi James Breyer bu yatırımlardan %15 hisse satın almıştı. Breyer bir dönem CIA’nın-

193- Jon Rappoport, “Facebook, The CIA, DARPA and The Tanking IPO”, Natural News, 21.08.2012, Juliette Garside, Facebook’s investors-who owns what, The Guardian, 31.01.2012.

şirketi “In-a-Tel” şirketinde yöneticilik yapmıştı. James Breyer’ın sahibi olduğu Angel Investor şirketi üzerinden de Facebook’un %6’sına sahip olduğu biliniyor. Ayrıca Accel Partners’in %15 hissesine de sahip olan Breyer’in hisse durumu biraz karışık. Ancak tipik, çapraz ilişkiler, yöneticilik, ortaklık vb. sistemi burada da işliyor.¹⁹⁴

Mark Zuckerberg %28.2 hisseyle Facebook’un en büyük hissedarı ve hisse değeri 25 milyar dolar. Ortaklar James Breyer, Dustin Maskovitz, Eduardo Saverin ve diğer tanınmış isimlerden oluşan ortaklar: Peter Thiel, Bill Gates (Microsoft), Jeff Rothschild ve ayrılan diğer üç ortak Mat Cohler, Reid Hoffman, Sheryl Sandberg vb.¹⁹⁵ Facebook’un ortaklık listesinde yer alan isimlerden Bill Gates hariç hepsi Musevi kökenli olup, Eduardo Saverin Brezilya kökenli bir Musevi aileye mensup.

1- “Check Point”-Milli Güvenlik ve Türkiye-ABD

ABD merkezli internet şirketleri genelde Musevi asıllı Amerikalıların kontrolü altındadır. Uşak milletvekili Osman Coşkunoglu 2010 yılında şunları dile getiriyordu: “Check Point internet güvenlik ürünleri geliştiren İsrail merkezli bir şirket. Ülkemizde içinde devlet kurumları ve bankalarda olan pek çok kuruluş internet güvenliğini bu İsrail firmasının yazılımı ile sağlamaktadır. Bu şirketin ürünleri hangi devlet kurumlarında kul-

194- Josh Dunlop, “Who Owns Facebook?-The 10 Richest Facebook Shareholders”, 9 Şubat 2012, -<http://www.incomediary.com/who-owns-facebook-the-10-richest-facebook-shareholders>

195- Who Owns Facebook, <http://whoownsfacebook.com>

lanılmaktadır? Sayın Başbakan'a soruyorum: "İsraili Check Point stratejik müttefiki olan ABD'nin güvenlik yazılımı geliştiren "Snorts"u satın almak istediğinde Başkan George Bush yönetimi milli güvenlik gerekçe- siyle bu satışa izin vermedi.¹⁹⁶

Öte yandan sadece Facebook kurucuları değil, Google kurucuları Sergei Brin ve Larry Page, Wikipedia kurucusu James Wales ve Larry Sanger, Yahoo kurucusu Terry Semel, My Space; Losh Berman, Brad Greenspan, Tom Anderson, Ebay kurucusu Jeff Skoll, PayPal kurucusu Peter Thiel ve Max Levchin, Zynga internet oyunları şirketi kurucusu Facebook ile işbirliği yapan Marc Pincus, Microsoft'un CEO'su Steve Ballmer, bilgisayar yazılım şirketi Oracle'ın sahibi Larry Ellison, Dell bilgisayarları sahibi Michael Dell vb. internet-bilgisayar sektöründe olan Musevi kökenli Amerikalılardan bazılarıdır.¹⁹⁷ Bu kişilerin birçoğunun İsrail ile yakın ilişkileri olması da normaldir.¹⁹⁸

CIA ve diğer ABD istihbarat teşkilatları ile MOS-SAD'ın niçin dünyanın en etkili istihbarat teşkilatları olduklarını yukarıdaki hususlar daha net anlatıyor.

Marc Pincus Zynga adlı internet şirketi vasıtasıyla ürettiği meşhur internet oyunları bilgisayarlar, cep telefonları ve facebook üzerinden oynanmaktadır. (City Ville

196- Yalçın Bayer, "İnternet Güvenliğimiz İsrail'e Teslim", Hürriyet, 9.6.2010.

197- The World's 50 Richest Jews, The Jarusalem Post, 07.09.2010.

198- The Jewish hand behind internet, Freedom Research, Haziran 2009, http://www.fourwinds10.net/siterun_data/media/inter-net/news.php?q=1262024557.

Farm Ville, Zynga Poker, Mafia Wars vb.) Kasım 2009'da Marc Pincus bir sözünde ben servetimi artırmak için bir sürü kötü işler yaptım demiştir.¹⁹⁹

Marc Pincus son zamanlarda bir kısım hayır işlerini de organize etmektedir fakat bu hayır işlerinde topladığı paraların yarısını alıkoyduğu hususunda suçlanmaktadır.²⁰⁰

İnternet, medya sektörünün bir alanı. Her manada büyük öneme haiz. Norveçli sosyolog, matematikçi, Oslo Barış Araştırma Enstitüsü Kurucusu (Peace Research Institute Oslo-1959) olan, çok saygın bir akademisyen Prof.Dr.Johan Galtung (1930-), Norveç'te yayınlanan "Humanist" dergisinde, 23 Nisan 2012 tarihinde yayımlanan makalesinde, "Altı tane Yahudi şirketi dünya medyasının %96'sını kontrol ediyor" diye yazdı.²⁰¹

İster kabul edin ister abartılı deyin ama "ateş olmayan yerden duman tütmez." Sadece bir misal verelim, Musevi kökenli Sulzberger ailesi 1896'dan beri ABD'nin en etkili gazetelerinden biri olan The New York Times'ın ve diğer 33 gazetenin sahibidir. 1983 yılında ABD medyasının %90'nını 50 şirket yönetmekteydi. 2000 yılına gelindiğinde ABD medyasının yönetimi altı şirketin kontrolüne geçti. Bu bir nevi monopol, tekelleşme, özel-

199- Michael Arrington, Zynga CEO Marc Pincus: I did Every Horrible Thing in The Book Just To Get Revenues, TC(Tech Crunch) 06.11.2009-<http://techcrunch.com/2009/11/06/zynga-scamville-mark-pinkus-facebook/>

200- Michael Arrington, "Zynga Will No Longer Take A Cut of Charitable Donations", TC(Tech Crunch) 16.11.2010

201- Karin Abraham, "Jews Control Media, "Peace" Professor Galtung Claims" The Times of Israel, 26.04.2012-<http://humanist.no/galtung.html>

likle televizyon, internet ve film endüstrisinde ortaya çıktı. Şu anda kısmen film endüstrisinin de içinde olan dünya çapında; News Corporation, The Walt Disney, Time Warner, Bertelsmann ve Viacom'dan oluşan beş büyük medya şirketi var. Bu beş büyük medya devinin stratejisi dünya medyasında mümkün olduğu kadar hâkimiyet kurmak.²⁰²

2- Gerçeğin Kendisine Hoş Geldiniz

Bunları komplo teorisi olarak kabul ediyorsanız; eyvah! Sizin için yapabileceğimiz bir şey yok demektir. Hiç yolda yürürken, otobüse binerken, evinizde televizyon seyrederken veya beş çayınızı yudumlarken, otel odanızda uyurken ya da sahilde güneşlenirken, devasa stadyumda tuttuğunuz takımın maçını seyrederken, sevgilinizle sinemada film seyrederken ya da bir kitapçıda çok sevdiğiniz yazarın kitabını ararken, birisi, birileri ya da bir şey tarafından takip edildiğinizi düşündüğünüz olmadıysa kusura bakmayın siz yaşamıyorsunuz ya da dünyadan bi'habersiniz.

Şayet böyle bir hisse kapıldıysanız, yani takip edildiğinizi düşündüyseniz ve bu fikrinizi bir psikoloğa ya da bir psikiyatra açtığınızda en yakın arkadaşınıza bu husustan bahsettiğinizde muhtemelen sizin "paranoyak" olduğunuzu ya da paranoyak eğilimleriniz bulunduğunu söyleyecektir. Fakat artık küresel boyutta en iflah olmaz paranoyakların bile hayal edemeyeceği yeni bir *röntgenlik* sistemi kuruldu: "Toplam Bilgi Şuurlandırma Sistemi."²⁰³

203- Nuh Gönültaş ve Eşret Günaydın, "Dijital Röntgeci Sam Amcanın Soğuk Nefesi", Karakutu Yayınları, İstanbul, 2003, s.9.

Pentagon ya da ABD Savunma Bakanlığı bünyesindeki bir kurum: *darpa* (Defense Advanced Research Project Agency) Türkçe karşılığı "Savunma İleri Araştırmalar Proje kurumu." Bu kurum Pentagon için enformasyon-bilgi teknolojileri sahasında üst düzeyde yeni projeler geliştiriyor. 1970'li yıllarda internetin kuruluşunda görev yapan *arpa* ve *arpa.net darpa'*nın selefi. Şimdi *darpa* bünyesinde küresel bilgi miknatısı olarak görev ifa edecek bir birim oluşturuldu: Bilgi Şuurlandırma Ofisi (Information Awareness Office). Maksat, yerküre üzerinde, karada, havada ya da denizde dolaşan canlı-cansız bütün varlıklar hakkında bilgi toplamak.

H- Genoa Sistemi ve Bio-Gözetim Ya da Finans Casusluğu

Sistem temelde iki ana omurga üzerinde çalışıyor: *genoa* sistemi ve *bio-gözetim* sistemi. *genoa*: Süper casus bilgisayar her türlü veri tabanını tarayarak bilgi topluyor. Sonunda bu bilgileri analiz ederek bir sonuç değerlendirmesi veriyor.

Bio-gözetim: Bu sistem biyolojik özellikleri hedef hiç fark etmeden incelemeye tabi tutuyor. Kızılötesi denetim sistemleri devrede ve üç aşamalı bir analiz temelinde çalışıyor:

a- Human ID Sistemi: Profil kaydı ve veri tabanında profil taraması yapıyor.

b- Babylon ve Communicator Sistemleri: Konuşmaları, kullanılan kelimeleri analiz ederek tehlikeli kelimeler kullanıp kullanılmadığını analiz ediyor.

c- FutureMAP Sistemi: Banka hesabı, satın aldığınız kitapları, internette girilen sitelerin özelliklerini inceliyor.

Netice olarak geleceğe dair öngörülerde bulunarak hedefin-objenin asimetrik bir tehdit olup olmadığına karar veriyor.

1945'te II.Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle başlayan ve 1990'lı yıllarda SSCB'nin yıkılmasıyla, sanayi ve teknoloji casusluğu kısmen sona erdi veya önceliği *finans casusluğu* ve *profil kitleler oluşturma casusluğu* aldı. Soğuk Savaş döneminde istihbarat faaliyetleri ülkeler arasında yapılmaktaydı. Ancak 2001 İkiz Kuleler Saldırıları ve 2008 Finans Krizi sonrasında istihbarat faaliyetleri giderek artan oranda *bireylere-gruplara-şirketlere* yöneldi.

Günümüzde internet üzerinden gerçekleştirilen gözetleme, George Orwell'in 1949 yılında yayımlanan "1984" adlı romanındaki hayal gücünün kat be kat ötesine geçmiş vaziyette. Daha önce zikrettiğimiz Pentagon'un "Bilgi Şuurlandırma Ofisi" projesine 2003 yılında ayrılan bütçe 173 milyon dolardı. Sonraki yıllarda katlanarak artan bütçelerle proje *nsa-echelon* gibi haklarında çok fazla spekülasyon yapılan istihbarat sistemleri ve HAARP teknoloji-programı ile tam bir network (şebeke) oluşturulmuş durumda. Bu oluşumlar en fazla finansal analistler-istihbaratçılar ve toplum mühendisliği uzmanları tarafından kullanılıyor.

Nitekim R. E. McMaster Jr. "The Power of Total Perspective" adlı kitabında aldatılan kitlelerin, dünyanın nasıl kontrol edildiği ve olayların nasıl sahnelendiği hakkında

en küçük bir bilgisinin olmadığını belirttikten sonra, “biz insanlar, para oyununda sadece piyonuz” diyor.

Tıpkı Jack Ryan -*Shadow Recruit*/Gölge Ajan filminin (2014) Eylül 2014’ten itibaren Rusya Federasyonu’nda yaşanan finansal saldırı ve spekülasyonları daha bir yıl önceden haber vermesi gibi, kayda değer başka bir film de yıllar öncesinden. Başrollerinde Faye Dunaway ve Peter Finch’in oynadığı *Network*/Şebeke filmini McMaster sözünü ettiğimiz kitabında şu sözlerle değerlendiriyor: “Network ulusötesi şirketlerin-holdinglerin çıkarı için geniş kitleleri şartlandırmak ve kontrol etmek için televizyonun nasıl kullanıldığını anlatıyor. Televizyon kanalları halk kesimini, şahsi isteklerinin tersine, düşünmeden ve duygusal davranmak için şartlandırıyor.”²⁰⁴

Network filminin en çarpıcı kısmı, televizyon kanalı başkanı Mr.Jensen’ın halkın sezgilerini olumlu bir yönde değiştirmek isteyen idealist bir haberciyle yaptığı konuşma sahnesidir:

“Sen milletler ve insanlar açısından düşününen yaşlı bir insansın. Ruslar yok. Millet diye bir şey yok. İnsan diye bir şey yok... Sadece birinin içine girmiş, etkileşim halinde, ulusüstü bir para sistemi var. Bugün mevcut olan şeylerin atomik veya galaktik yapısı işte bu. Sen televizyonun başına geç ve Amerika diye, demokrasi diye ağla. Amerika diye bir şey yok, demokrasi diye bir şey yok. Sadece IBM, ITT, AT&T, DuPont, Dow and Union

204- R.E.McMaster Jr., “The Power of Total Perspective”, Arizona, USA.

Carbide ve Exxon var. Bugün dünyadaki milletler bunlar... Artık dünya holdinglerle iş yönetmeliklerinin karışımından oluşuyor. Dünya bir iş yeri... ve insanlar kozalaklarından dışarı çıktığından beri de böyle. Çocuklarımız bu mükemmel dünyayı görecekler. Holdinglerin birleşiminden oluşan büyük şirketin menfaatleri için bütün insanların çalışacağı, herkesin bu şirketten bir hisseye sahip olacağı, bütün ihtiyaçlarının karşılanacağı, bütün endişelerin ve sıkıntıların yok edileceği bir zamanı görecekler. Ve ben de bu öğretiyi yaymak için seni seçtim.”

Bir başka anlatımla McMaster, Network filminin, paranın insan ruhu üzerinde zafer kazanacağını önceden kitlelere-insanlığa haber verdiğini ifade ediyor.

Henüz pek farkına varmamakla beraber Batı dünyası eridi. Üçüncü bin yılın badirelerini aşmakta başarılı olabilecek tek ve olağanüstü yaratıcı bir medeniyet olan Batı kültüründe maneviyat kalmadı. Hileli mücadelelerle galip gelen daima ruh olmuştur. Güçlüleri koruyan kalkandaki altına ve pirince şekil veren yine ruhtur. Batı insanında ruh kaldığını zannetmiyorum.²⁰⁵

İkinci Dünya Savaşı'nda ve sonrasında, kısaca 20. yüzyılda, topyekün insanların zihinlerini kontrol etmek için oldukça detaylı teknolojiler geliştirdiler. İşbirlikçi aydınlar, siyasetçiler ve medya ve para operasyonlarıyla bu gayelerinde ciddi şekilde başarılı oldular.

205- Earl Jones, "Intelligence Newsletter", Christian Crusade for Truth, Temmuz/Ağustos 1995, s.2.

Walter Bernays daha 1928 yılında yazdığı “Propaganda” adlı kitabında şöyle yazıyordu: “Toplumun görünmeyen mekanizmasını işleten kişiler, Amerika’nın gerçek yönetici gücünü meydana getiren görünmeyen hükümeti meydana getirirler. Adını hiç duymadığımız kişiler tarafından zihinlerimize şekil verildi, zevklerimiz şekillendirildi, fikirlerimize etki edildi.”

Ezoterik küresel bir akıl bağı ve köleleştirildiğinin bile farkında olmayan kölelerden oluşturulmuş bir toplum meydana getiriliyor. Bu kitleler sosyalizm, kapitalizm ve “siyasal İslam” arasında fark olmadığını veya Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam ile Yeni Çağ (New Age) dinini ayırt etmekten bile yoksunlar.

Yeni bir “anlayış” tarzına sahip olması için düşünce sistemi ezoterizmin simyacıları tarafından maksatlı/kasıtlı olarak biçimlendirilmiş bugünün ve yarının insanı Allah ile düşmanı şeytan arasındaki farkı bile anlayamayacak hale dönüştürülecek.

Neoliberalizmin postmodern dünyasında insanlığın içine düştüğü ahlaki çöküş artık bir trajediye dönüştü. Ben merkezli bir yapının ortaya çıkardığı duyarsız insanlar suçluluk duygusu hissetmedikleri ve başka insanlara çektirdikleri acıların da farkında olmadıkları için, artık hiçbir insan kendini güvende hissetmiyor. Bugün gelinen nokta da sanal hedonizmde etkisiyle insanlar, *ölümle hayat arasındaki farkı ayırt etmekte gösterdikleri ayırmazlıkla, bütün zamanların en büyük ahlaki çöküntü çukuruna yuvarlanacaklar.*

Çünkü, günümüzde insanlığı felakete sürükleyerek

onları öldüren “seçilmişler” Tanrı’ya hizmet ettiklerini zannedecekler.²⁰⁶

“Kuzu-İsa Mesih dördüncü mührü açınca, dördüncü yaratığın ‘Gel’ dediğini duydum. Baktım, solgun bir at belirdi. Birincisinin adı ölümdü. Ölüler ülkesi de onu seyrediyordu. Onlara yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi; insanları kılıçla, kıtlıkla, salgınla ve yerin yırtıcı hayvanlarıyla öldürsünler diye.”²⁰⁷

“Yeryüzünde yaşayanların tamamı, kendisine tapacak. Bunlar, boğazlanan Kuzu’nun-İsa Mesih-hayat kitabında dünyanın kuruluşundan bu yana adı yazılmamış olanlardır.”²⁰⁸

“Seçilmişler” gizlilik içinde buluşup Yeni Dünya Düzeni için insanlığa kumpas kuruyorlar. Yeryüzünün her yerinde yaşayan insanları sefilleştirirken, finans piyasalarını yöneterek kendilerini daha da zenginleştiriliyor. Devrim hareketleri gerçekleştiriliyor, siyaset ve din alanında devrimci fikirler üretiyorlar. Bu öğretilerin propagandasını yapmak ve muhalifleri baskı altında tutmak için medyayı kullanıyorlar. Garip Tanrılarını memnun edebilmek için bütün toplumlara hastalık ve ölüm taşıyorlar ve her şeyin ötesinde gerçek Allah’tan nefret ediyorlar. Ailelerine yüksek şuuru miras olarak bırakabilecek üstün bir ırk olduklarına inanıyorlar.²⁰⁹

206- İncil, Yuhanna, 16:2.

207- İncil-Vahiy 6:7-8.

208- İncil-Vahiy 13:8.

209- Texe Marrs, “*İlluminati-Entrika Çemberi*, Türkçesi: Ali Çimen ve Petek Demir, Timaş Yayınları, 4.Baskı 2002, İstanbul, s.256.

Toplam Bilgi Şuurlandırma Sistemi-*nsa-echelon*'ın birlikte çalıştığı, daha açık ifadesiyle Pentagon'un Toplam Bilgi Şuurlandırma Sistemi'nin (TIA) *echelon* ve *nsa* sistemlerini *destek merkezi* olarak kullandığı tahmin ediliyor.

Echelon adı, istihbarat kurumları tarafından otomatik küresel bir bilgi akışı kesme, gözetleme ve dinleme programının tarifi olarak kullanılıyor.

Avrupa Birliği (AB) 2000 yılının ilk yarısında bütün Avrupa'yı şoke eden bir raporu ifşa etti. AB Parlamentosu tarafından rapörtör tayin edilen İngiliz fizikçi-gazeteci Duncan Cambell tarafından hazırlanan rapora göre, ABD liderliğinde bir grup ülke -Avustralya, Yeni Zelanda, Kanada, İngiltere- *Echelon* adı verilen casus uydular aracılığıyla, yıllardır yeryüzünün her yerini kontrol altında tutuyor ve elde edilen bilgiler, *ekonomi-finans* casusluğu için kullanılıyordu. Elde edilen bilgiler "vay be" dedirten cinsten idi.

Soğuk Savaş'ın bitmesiyle casusluğun ortadan kalktığını -kalkacağını iddia eden naif düşüncelerin sahipleri adeta vurgun yemişlerdi. ECHELON skandalı, casusluğun, istihbarat operasyonlarının ölmeyeceğini, sadece içinde bulunulan şartlara ve ihtiyaçlara göre yapı ve şekil değiştireceğini bir kez daha göstermişti. Artık birinci öncelik ülkeleri-şirketleri-bireyleri ve elbette geniş kitleleri sıcak savaşın mermileri ile değil; sanal dünyanın nükleer silahı *internet* yoluyla para-finans oyunları ile vurmaktı. Geniş kitlelerin "neler oluyor?" şaşkınlığı içinde "kim vurdu" ya gittiği yeni bir küresel savaş mekanizması devredeydi artık.

İşin daha vahim tarafı, bırakınız sıradan geniş halk kitlelerini, devlette-özel sektör şirketlerinde umur görmüş, mevki ve yetki sahibi, eğitilmiş, tecrübeli dar bir kesim bile *tehdit ne kadar büyük*, bunun farkında değillerdi.

Siyaset bilimci Prof. Deniz Ülke Arıboğan'a göre, yeni dönemin siber istihbaratının-siber terörün hasılı artık *siber saldırılar* ve "*hedef ekonomi*"ydi."²¹⁰

2004 yılının Mayıs ayında Türk basınına da yansıyan bir şok Amerika'yı sarsmıştı. ABD Kongresi'nin 2003 yılında verdiği kapatma kararına rağmen Pentagon'un telekulak olarak tanımlanabilecek kişisel bilgi toplama bilgisayarlarının hâlâ açık olduğu ortaya çıktı. Pentagon'un ulaşabildiği bütün ferdi kayıtları taramaya, bunlar arasından şüpheli faaliyet aramaya yönelik yüz milyonlarca dolarlık projesi yani TIA (Total Information Awareness) Türkçesi Toplam Bilgi Şuurlandırma Sistemi, ABD'nin federal, eyalet hükümetlerindeki bütün bilgileri, bilgi bankalarına bağlanarak veri madenciliği yapıyordu. Sistem George Orwel'in 1984 isimli romanındaki "Büyük Birader" sisteminin ötesindeydi. ABD'nin eski başkanlarından Clinton'ın kişilik hakları hususunda resmi danışmanı olan Ohio State Üniversitesi Hukuk Profesörü Peter Swire, Pentagon'un söz konusu projeyi asla ortadan kaldırmadığını ve "tarama" faaliyetlerini sürdürdüğünü belirtti. Savunma Bakanlığı bu tenkitleri cevapsız bıraktı.²¹¹

210- Akşam Gazetesi, 10 Ocak 2005.

211- Serhat ayan, Gelecek, akşam Gazetesi, 29 Mayıs 2004.

“Veri Madenciliği” bilişim dünyasına yeni girmedir. Belli bir bilgi havuzundaki geniş kapsamlı bilgilerin içinden isteğe bağı veriler çıkarılması manasına geliyor.

ABD’de veri madenciliğinin kısmi bir hukuki alt yapısı var:

- Bankalar, devlet imkânlarıyla, kanuni bir şekilde kredi kartı sahtekârlığı yapanları ortaya çıkarmak için veri madenciliğini kullanıyor.

- Pentagon 1980’den bu tarafa bu sistemi kendi iç düzenlemelerini yapabilmek için kullanıyor.

- ABD Eğitim Bakanlığı öğrencilerin durumunu iyileştirmek için kullanıyor.

- Sosyal Güvenlik Bakanlığı ise ölen sigortalılara ücret ödenmesinin kesilmesi için veri madenciliğini kullanıyor.

Bunların dışındaki projeler, bireysel haklar savunucuları tarafından *hak ihlali* olarak tanımlanıyor. Elbette Pentagon’un TIA ile yaptığı yukardaki maksatları çok aşan bir şey. AB’nin raporuna göre ECHELON başını NSA’nın çektiği çok kapsamlı bir dizi gizli servis sistemi ve en fazla sanayi casusluğu, bilgi ve finans casusluğu içinde yaygın olarak kullanılıyor.

ECHELON, başını ABD’nin NSA istihbarat teşkilatının çektiği 1948 tarihli Ukusa adıyla anılan bir anlaşmayla İngiltere (GCHQ), Kanada (CSE), Avustralya (DSD) ve Yeni Zelanda (GCSB) arasında kuruldu. Burada NSA “öncelikli” taraf, İngiltere, Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda “İkinci Taraf” ve Almanya, Ja-

ponya, Norveç, Güney Kore ve Türkiye “Üçüncü Taraf” olarak sistem de yer alıyor. ECHELON sisteminde “süper bilgisayarlarla konuyla ilgili anahtar kelimeler yüklenerek, bu sözlerin geçtiği görüşmeler ve mesajlar yakalanıyor.”²¹² Elektronik casuslar, finansal analistler, internet korsanları bilgisayarların kaydettiği bilgileri inceleyerek, araştırdıkları konu hakkında detaylara ulaşıyorlar.

1- Para Para Para: Mali İstihbarat ve İnternet

Bugün gelinen noktada, özellikle 2008 krizinden sonra küresel para savaşları, ticaret savaşları, milletlerarası ödemeler sisteminin temel alındığı döviz-altın savaşları kıyasıya devam ediyor.

ABD’nin gücünün hâlâ hissedilmesinin temel sebebi, doların asimetrik gücü yani milletlerarası ticarete ödemeler sisteminin anahtar parası olmasından kaynaklanmaktadır.

PARA:

- Para, bir ödeme aracı, ABD doları ise milletlerarası ticaretin anahtar parası, ödeme aracıdır.
- Para, özellikle 1971’den bu tarafa karşılıksız basılan ve hiçbir kritere dayanmayan dolar basımı ile bir sömürü amacına dönüştürüldü.

212- Ali Çimen, “Echelon-İstihbarat Dünyasının Perde Arkası”, Timaş Yayınları, 3.Baskı, İstanbul, Şubat 2003, s.251.

- Para -özellikle de dolar- küresel enflasyon oluşturmak için Yeni Dünya Düzeni'nin bir silahı olarak kullanıyor. Enflasyon ihraç ediliyor.

- Para, küresel merkez sermayeyi kontrol eden "Tanrının Seçilmişleri" tarafından yürütülen, kitleleri fakirleştirme -köleleştirme mücadelesinde bir araç olarak kullanılıyor.

- Para paritelerini -döviz kurlarını- belirlemek için akıl almaz metodlarla, karmaşık algoritmalarla spekülasyon-manipulatif finansal operasyonlar yapılıyor, ülkeler hedef alınıyor.

- Hiçbir kritere bağlı olmayan ABD dolarına bağlı diğer ülke paraları 1971'den bu yana dünya ekonomisinde kullanılıyor. Böylelikle karşılıksız basılan dolar ve buna bağlı diğer ülke paraları durudurulamaz bir değer kaybı yaşıyorlar.

- Sanal bir "güçlü", "güçsüz" para/paralar algısı oluşturuluyor. Eskiden paranın fonksiyonu iki mal arasında aracılıktı. Günümüzde bu tamamen değişti ve para siyasi-ekonomik-sosyal küresel operasyonların temel vasıtası olarak kullanılıyor.

2- Kitlelerin En Büyük Riski: Para / Banknot

Tarihe dönüp baktığımızda, para önce Batlomyas yönetiminde sınırlı bir ödeme aracı olarak kullanılmaya başlamış, özellikle Atina ve Roma'da borç köleliğini de beraberinde getirmişti. Kısa bir müddet sonra para bir

mite dönüştü. Kapitalizmle beraber, hele kapitalizmin neoliberal versiyonu ile birlikte para fetişe dönüştü. Günümüzde insanların büyük bir kısmı bankalara köle olacak kadar borçlanmış durumda. Para 21. yüzyılın başında asıl fonksiyonunu kaybetmiştir. Yeni Dünya Düzeni ütopyasının sahipleri olan “seçilmişler” parayı sömürünün, yağmanın, aldatma ve dolandırmanın bir aracı haline dönüştürdü.

Esas olarak para, Waterloo Savaşı’na kadar ferdi-ailevi zenginleşme, güç-kudret sahibi olmak için elde ediliyor-edilmeye çalışılıyordu. Ancak Waterloo’dan günümüze para artık sadece bireysel-ailevi güç, kudret sahibi olmanın ötesinde dünyaya nizam vermek, Kabala inancından beslenen bir siyasi-ekonomik Yeni Dünya Düzeni kurmak için temel başvuru unsuruna dönüştürüldü. Para artık sadece bireyleri değil, doğrudan milyarlarca insanı hedef alan ölümcül bir silaha dönüştürülmüş durumda.

Bugün gelinen noktada, artık *finans/mali sermaye*’yi kontrol eden elit bir grup hedeflerine göre istedikleri an bir ödeme aracının değerini belirleyebilir. Son 2008 mali küresel krizde olduğu gibi, herhangi bir krizde yük, Merkez Bankası-hazine operasyonları ile hızla geniş halk kitlelerin omuzuna yüklenir. İnsanların elinde, genel olarak kendi emeklerinin sonucu olan mal ve hizmet karşılığı olan para vardır. Paranın değeri öyle karmaşık işlemlerle düşürülüyor ki, yani ödeme ve tasarruf aracı belli bir oranda enflasyona tabi tutulduğunda bütün insanların elindeki ödeme-tasarruf aracı azalacaktır. Bu ise

kitlelerin kaybı finans sermayesini elinde tutan *binde birin* kazanması demektir. Zira sonucu belirleyecek değerler onların elindedir.

Nitekim ABD merkezli Boston Consulting Group'un (BSC) 2013 yılında yayımladığı rapora göre, küresel toplam servet 135 trilyon dolar ve bunun %39'una yani *binde birlik* seçkinler kulübü 52.8 trilyonuna sahip. Türkiye'ye kısaca baktığımızda ise durum oldukça vahim gözüküyor. Credit Suisse'in *küresel servet raporu* Ekim 2014'te yayımlandı.²¹³

Rapora göre Türk toplumunda orta sınıfın serveti büyük oranda eridi. Türkiye'de serveti 10 bin ile 100 bin dolar arasında olan yetişkinlerin sayısı 2013'te nüfusun %30.3'ü iken 2014'te bu oran %22.8'e düştü. Buna mukabil 2000-2014 arası dönemde üst dilim %10'luk servet diliminin toplamdan aldığı pay hızla artmış. 2000 yılında %66.7'sini alırken, 2007'de %70.2'sine, 2014'te ise %77.7'sine ulaşmış durumda. Bunun manası, zengin olanlar servetine servet katmışlardı.

Rapordan çarpıcı bir sonuç ise 7.2 milyarlık dünya nüfusunun sadece 35 milyon kişinin serveti bir milyon doların üzerinde. 407 milyon kişinin serveti 100 bin dolar üzerinde.

Rapordan bir diğer çarpıcı sonuç özellikle Türkiye açısından bir felaket habercisi niteliğinde. Evet dolar milyarderlerinin sayısı. Bir milyar dolar ve üzeri serveti olan kişi sayısı:

213- Uğur Gürses, Hürriyet Gazetesi, 20 Ekim 2014.

	2013	2014	GDP
ABD	326	504	17.1 trilyon
ÇİN	104	161	10.0 trilyon
RUSYA	112	125	2.3 trilyon
JAPONYA	24	24	4.9 trilyon
TÜRKİYE	45	60	0.8 trilyon

Mevcut neoliberal-küresel serbest piyasa sisteminde zararlar ve mali çöküşler toplumsallaştırılır/kamulaştırılır, kârlar ise özelleştirilir. Günümüz ekonomik düzeyinde *para* en büyük *risk* meselesi haline gelmiştir. Sermayelerini maddi zenginliklerde -altın, gümüş, toprak, binalar, fabrikalar, makineler, mallar- cisimlendiren küresel merkez sermaye elitleri ve taşeronları para değerinin dalgalanmalarından fazla etkilenmezler. Buna mukabil bankalar, finans kurumları ve merkez bankalarıyla iç içe olmaları sebebiyle istedikleri her daim para değeri hakkında karar vericiler arasında yer alırlar. Devalüasyonlar neticesinde küçük ve orta teşebbüs erbabı bir gece içinde yıkılabilmektedir. Nitekim Kasım-Aralık 2014'te Rus para birimi rubleye yapılan küresel saldırı sonucunda olan budur. Diğer taraftan deregülasyon politikalarının sonucunda orta ve küçük işletmeler genelde küresel merkez sermayenin ya doğrudan ya da taşeronu olan monopollere-tekellere borçlu durumdadır. Eğer hâlâ borçlu değilse bile bundan sonra gidişat oraya doğrudur. Çünkü 2014 sonunda dünya ülkelerinin toplam milli geliri 80 trilyon dolar iken faiz-döviz-borsa üç-

geninde döndürülen takas oyunlarındaki toplam sanal para 830 trilyon dolardır. Böyle bir sanal para her anlamda enflasyon demektir. Bu ise pahalılık demektir. Alım gücü düşer, ödeme zorluğu çekenlerin sayısı yükselir. Neticesi hızla yayılan bir durgunluktur. Küçük ve orta boy teşebbüs sahipleri monopollere krediyle sipariş verirler. Borçlar yıldan yıla artar. Bu süreç devam eder gider. Bugün olmasa yarın finans sermayesine bütün varlıklarını devretmek zorunda kalacaklar. Çünkü neo-liberalizmin deregülasyon politikalarıyla yıldan yıla güçlenen sermayenin merkezileşmesi ve üretim ve satışın monopolleşmesi süreci dev adımlarla sürer gider.

Kesin olarak artık ortaya çıktı ki 1978 Washington Mutabakatı ile başlatılan küresel serbest piyasa süreci, paraların manipüle edilebilirliği ve değerlerinin suni olarak düşürülebilirliği sayesinde küçük bir elit kesimin kontrolündeki küresel merkez finans sermayesinin kontrolünde bir iktisadi sistem ortaya çıkarmıştır.

1815'teki Waterloo Savaşı ve sonrasında hızla mali sermayesinin yükselişiyle beraber 20. yüzyılın başlarında ve hatta 1971'e kadar altın, gümüş vs. ile ödenebilir olan paranın has değerinden vazgeçilmiş, pratikte ortadan kaldırılmıştır. Herhangi bir Merkez Bankası'nda birinin banknotlarının değeri mukabilinde altın alabilmesi artık mümkün değildir, oysa kâğıt banknotlar ilk kez basılırken bu garanti edilmişti.

Bunun manası, parası olan herkesin kaderi ve refahının küresel merkez finans sermayesine teslim edildiğidir. Bir ülke parasının değeri sadece itibari olarak devlet

iradesi tarafından garanti edilmiştir. Değiştirilebilirliği de itibari olarak garanti edilmiş olup, böylelikle *para manipülasyonu* için şartlar oluşturulmuş ve özellikle 1971’den bugüne acımasızca uygulanmaktadır.

Para milletlerarası ilişkilerde çok daha acımasızca kullanılmakta olup önümüzdeki 20 yılda daha vahşice kullanılacaktır. Bir ülkenin para değerinin bir gecede aniden düşürüldüğünü görüyoruz. Kasım 2014’te Rusya Federasyonu’na yönelik olarak, rubleye yönelik olarak tertiplenen küresel manipülasyon milyonlarca Rus insanını fakirleştirdi. Şirketler iflas işlemleri başlatılıyor. Burada ülke içinden kaynaklanan enflasyondan değil, daha çok enflasyon ihracından söz edilebilir.

Bir ülkenin milli parası iç piyasada alım gücünü kesinlikle muhafaza edebilir. Ne var ki değerini, özellikle bazı ülkelerin “güçlü paralar” denen, günümüzdeki söyleyişle “döviz”e karşı yitirmektedir. Burada bir şeylerin yolunda gitmediği açıkça görülüyor. İç piyasada alım gücüne sahip bir milli para belli miktarda güçlü paraya-döviz tahvil edilir. Halbuki elde edilen bu miktarın güçlü paranın basıldığı anavatanı ülkede alım gücü yoktur. Zira bu süreçte küresel merkez sermaye son derece basit manipülasyonlarla bazı ülkeleri fakirleştirmeyi ve o ülkenin ve/veya ülkelerin sırtından kazanç sağlamayı başaramabilmektedir.

3- Para Pariteleri ve Oyun İçinde Oyun

Hipotetik İşlem:

Para paritelerinin belirlenmesi için üç seçenek mevcut.

a- Küfe Metodu

Yaklaşık aynı değerde iki küfe, iki ülkede değişik paralarla satın alınır:

Birinci para ile tutar, mesela 2 Türk Lirası= Küfe=
ikinci para ile tutar 8 dolar

2 Türk Lirası= 8 dolar

1 Türk Lirası= 4 dolar

Herhangi bir ülkede, mesela Türkiye’de, milli paranın alım gücü kontrol edilir, hem de ekmek, sebze, meyve gibi nispeten evrensel gıda maddeleri bazında. Geçerli olduğu alanda benzer ürünler için ödenen “güçlü” paranın mesela *doların* miktarı Türk parasının miktarına tekabül edecektir.

b- İşçi Ücreti Metodu

Ücret, bir meta olan işgücünün zaman birimine göre fiyatıdır. Para; işçi ücreti için bir soyutlamadır. Aynı işe eşit ücret şartından şöyle bir sonuç çıkar: Belli bir iş için bir devlet parasıyla ödenen zaman birimi başına ücret, aynı iş için bir başka devlet parasıyla ödenen miktara tekabül eder. Şöyle ki:

E: Zaman birimi başına tanımlanmış bir emek

P1= Para bir

P2= Para iki

Bu durumda $P1=E=P2$

Mesela para bir ile tutar (2 Türk Lirası)=Tamircinin
bir saati için ücreti=Para iki (10 dolar)

2 TL=10 dolar

1 TL=5 dolar

c- Hizmet Metodu

Bir taksinin x mesafesi için fiyatı A ülkesinin parasıyla 2 Türk lirası, B ülkesinin parasıyla 10 dolardır. Sonuç olarak 1 TL = 5 dolardır.

Birinci misalde ölçü birimi *küfe*, ikincisinde *işçi ücreti*, üçüncüsünde *hizmettir*. Makul ve adil bir değişim kuru için önerilen metotlar elbette çoğaltılabilir. Mamafih bütün durumlarda temel prensip benzer değerlerin karşılaştırılmasına dayanmaktadır.

Sonuç olarak, gerçek olan şu ki para sadece bir *soyutlama*, bir başka söyleyişle *değişim değerinin* vekilidir. Benzer kıymetleri temsil eden değişik ülke paraları, eş değerdir. Ve bir kez daha söylersek; aynı metalara değer biçen paralar aynı değerde olmalıdır. Ancak banknot para sisteminde, küresel finans sermayesinin dikte ettiği ülkelerin paraları arasındaki farklılık bir ekonomi mantığına değil *tamamen zora dayanmaktadır*.

Döviz kurunun son derece dikkatli hesaplamalara dayandığı yönündeki algı sadece kendi kendini aldatmak değil, aynı zamanda küresel soyguna hizmet etmek demektir. Güçlü paralar-dövizler olarak tanımlanan paraların değerlerinin ne kadar yüksek, diğer ülkelerin

özellikle gelişmekte olan ve geri kalmış ülkelerin paralarının değerlerinin ise ne kadar düşük tutulduğunu paraların orantısına baktığımızda hemen fark ederiz. Her kambiyo işleminde-devaliasyonda elinde güçlü paralar denen döviz olanlar sömürüden nemalanır. Para değerlerinin rulet oyununda kazanan her daim küresel merkez sermaye ve onun doğrudan ya da taşeron bankalarıdır. “Güçlü” parası olmayan her zaman kaybeder. Bunun en aşikar örneği Sovyet Bloku’nun dağılması sürecinde, 1989’da Doğu Almanya denilen Demokratik Almanya Cumhuriyeti’nin Batı Almanya denilen Federal Almanya’ya satılması sürecinde yaşandı. Doğu Almanya markı Batı Almanya markı karşısında önce 20:1’e savrulmuş sonra 1:1 oranında noktalanmıştı. Bu süreçte araziler, gayri menkuller akla gelen bütün varlıklar ucuza el değiştirdi. Rusya Federasyonu’nun rublesine yönelik küresel saldırı ise 2014 yılının son çeyreğinde yaşanan ibretlik bir olaydır.

Para pariteleri veya diğer söyleyişle döviz kurları meselesi *yeni dünya düzeni* projesi bağlamında siyasi bir meseledir. Bir küresel iktidar meselesidir. Parasal meseleler, ekonomik meseleler ve istikrar meseleleri çok daha küçük-tali rol oynamaktadır.

Gelişmekte ya da az gelişmiş ülkelerin paralarının değeri potansiyel olarak “güçlü” paralar karşısında devamlı olarak düşürülmekte veya -ki bu aynı şey demektir- “güçlü” paraların değeri “güçsüz” paralar karşısında yükseltilmektedir. Batı ülkelerinin ve diğer ülkelerin paraları arasındaki uçurumun bu derece açılmış

olmasının hiçbir *ekonomi kanunu-kuralıyla* alakası yoktur. Neoliberalizm kendi ekonomik krizini, başka vasıtaların yanı sıra dünya para-banknot sistemini *araçlaştırarak* geliştirmekte olan-az gelişmiş ülkelere *ihraç* etmektedir.

Para Manipölasyonunun Manası:

a- Batı ülkelerinin diğer ülkelerden elde ettiği kazançlar, Batı daha çok çalışmaksızın sürekli artmaktadır.

b- Parasının değeri yüksek olduğu için Batı'nın geliştirmekte ya da az gelişmiş devletlerden yaptığı ithalat için ödediği miktar giderek düşmektedir.

c- Diğer devletlere yaptığı yatırımlarda Batılı tekeller- hiç de adil olmayan döviz kuru sebebiyle- giderlerini, mesela ücret harcamalarını asgariye indirmektedirler.

Döviz kurlarıyla sömürünün yanında yeryüzündeki ekonomik ilişkiler, adaletsiz mübadele, *terms of trade*, WTO'nun dayattığı eşitsiz anlaşmalar, mecburi vergiler gibi pek çok şey vasıtasıyla yapılmaktadır.

Her halükârda banknot-para sistemi mevcut sistemiyle tam bir kurgudur. Özellikle Batılılar “obezite” boyutunda yaşarken diğer yanda açlıktan ölmeye mahkûm milyonlar, milletlerarası ekonominin adaletsizliğinin kanıtıdır. Bir anlamda dünyanın 10-90 bölünmesi demektir; yani bir tarafta dünya nimetlerinin %70'ine el koyan %10, diğer taraftan dünya nimetlerinin %30'uyla yetinmek mecburiyetinde kalan %90 vardır. Sadece anonim Terms of Trade'lerin adaletsizliği değil, aynı zamanda moral çöküş için de semptomatiktir. Çünkü meta ve değerlerin itibari sayı değerlerinin arkasında ürünün ve

emeğin reel hacmi bulunmaktadır. Günümüzün ekonomik sisteminde -neoliberalizmde- bu ürünlere kan buluşmuştur. Zira bunları üreten insanlara çok düşük ücretler ödenmektedir. Bu durum ise bu insanların hayat standartlarını düşürmekte, ömürlerini kısaltmaktadır.

4- Para Değerinin Devamlı Düşürülmesi

Özellikle 1971’den bu tarafa-doların tamamen başıboş bırakılması ile küresel merkez finans sermayesinin dayattığı şartlar altında parasal gelişimin dikkat çekici belirtisi paranın değerinin devamlı ve durudurulamaz düşüşüdür. Yani para sürekli bir devalüasyon bandı üzerindedir. Küresel merkez finans sermayesi sadece asalak değil, aynı zamanda kelimenin tam manasıyla müsriftir. Sistemin hayat, iş ve üretim tarzı *savaş ekonomisidir*. Enflasyonist gelişmenin iki belirleyici sebebi vardır:

A- Militarizm, Savaş ve Asimetrik Savaşlar

Savaş üretim mekanizması olmamakla beraber savaş küresel merkez finans sermayesi için üretim biçimidir. Çünkü bu yolla diğer milletlerin servetlerine el konulmaktadır. Şöyle ki bu süreçte para sadece çalışanların ücretinin ve emek ürününün bir soyutlanması olduğu için, uygun değerler üretilmediğinde reel olarak değer yitirir. Küresel merkez finans sermayesi bu kaybı karşılığı olmayan ödeme aracı basarak-banknot matbaası çalıştırılarak telafi eder. Bu *enflasyon* demektir. Paranın

değer kaybetmesi devlet kontrolüyle saklanır, fakat elbette sadece geçici bir süre için.

*B- Kapitalizmin Bünyesinde Taşıdığı “Yaratıcı Yıkım”
Müzmin Kriz Hastalığı*

Ekonominin yüksek konjektür evresinde, yani kriz devresinin ekonomik olarak gelişme gösterdiği safhada; istihdam oranı yüksek, ücretler ve fiyatlar genel düzeyi çıkıştadır. Tüketim mallarının fiyatları daha hızlı yükseldiğinden bu reel ücretlerin düşüşü manasına gelir ve sonuçta enflasyon oranı yükselir.

Adına serbest piyasa denilen ama asla serbest olmayan pazarın doymasıyla üretim ve satışlar geriler, kârlar düşer.

Küresel merkez sermayeyi kontrol eden elitler oligarşisi küresel serbest piyasa kapitalizminin krizi dengelemenin bir çaresini savaşta görür. Asimetrik savaş metodları ve “önleyici vuruş” gibi saldırı onlara anti-dönem devresi olarak hizmet eder. Bunun adı kriz yönetimidir.

Bu durum iç pazarda savaş, savaş üretimi, silah ticareti ve askeri hizmetler sebebiyle geçici bir sahte konjektür meydana getirir. Hedef ülkelerin yakılıp yıkılması krizin bir sonraki krize kadar aşılmasını iki açıdan sağlayacaktır:

- Savaşta yıkım
- Savaş sonrasında yeniden inşa işi

Özellikle kâğıt para-banknotun modern manada kullanılmasıyla artan, Waterloo Savaşı'ndan (1813-1815) bu tarafa devam eden savaşlar neticesinde dünya ekonomisinde reel olarak neredeyse eksik, patlamaya hazır bir enflasyon birikimi söz konusudur. Bu bağlamda para değeri -olabildiğince- suni olarak korunmaktadır. Sonuç olarak *finansal Armagedon* ortadan kaldırılamamakta sadece giderek artan sıklıkta tekrarlayan krizler *ötelenmektedir*.

Küresel merkez sermayenin değer kaybını telafi etme imkânı özellikle 2008 küresel mali krizinden sonra, başta Amerika halkının Wall Street'e yönelik başlattığı, milletlerarası direnme eğilimi sebebiyle azalıyor. Şu an sınırlarda tutulan ve hatta bastırılarak zaman zaman sadece gizlice ilerleyen enflasyon oranları aniden zincirleme olarak fırlayarak kelebek etkisi meydana getirebilir.

1978 Washington Mutabakatı'ndan bu tarafa küresel merkez sermaye başarılı bir şekilde kendi enflasyonunu ihraç etme metodunu uygulamaktadır. Özellikle ABD dolarının 1971'den bu yana hiçbir "*değer*"e bağlı olmaksızın karşılıksız olarak basılması bir yana, doların başka bir para karşılığında, değeri yükseltiyorsa bu durumda doların *enflasyonu* diğer ülke parasına/paralarına aktarılmış demektir. Yani diğer para/paralar doları çoğaltmış oluyor.

Güney Amerika, Asya ve Afrika ve hatta Doğu Avrupa devletlerinde çoğunlukla *ithal* edilmiş enflasyon söz konusudur. Bu ülkelere milletlerarası ticareti *dolarla* yapma dayatmasıyla enflasyon ihraç edilmektedir. De-

ğişim değeri Küresel Merkez Sermaye tarafından kontrol edilen on tane ulusüstü banka tarafından dikte edilmektedir. Bu arada Irak lideri Saddam Hüseyin'in dolar dışında bir para ile milletlerarası ticarete yönelmesi onun ve Irak'ın başına gelenlerin temel sebeplerinden biri olduğunu da belirtelim.

IMF ve WB (Dünya Bankası) da söz konusu ülkeleri dolar karşısında ve dolaylı olarak Euro karşısında paralarının değerini düşürmeye zorluyorlar. Küresel merkez sermayenin koçbaşı olduğu Neoliberal Kapitalizm de emperyalizm krizlerini başka milletlerin omuzlarına yüklüyor. Doların değerinin yeryüzündeki diğer bütün paralara kıyasla son derece yüksek olması yüzünden insanlık, şuuruna varmadan kendi topyekün ölümünü *finanse etmektedir*.

Dolar ABD dışında, özellikle milletlerarası ticarete ödeme aracı olarak çok yaygındır. Bu ABD'nin ve dolayısıyla Amerika'nın ekonomik servetinin %40'ından fazlasını elinde bulunduran *binde birlik elit* kesimin çıkarına diğerlerinin ise zararınadır. Öye yandan 2013 sonunda toplam küresel servet 135 trilyon dolar olup, bunun da %40'na, 53 trilyon dolara binde birlik elitler oligarşisi sahiptir.

ABD finans endüstrisini tamamen ele geçiren, gerçek manada FED'in (ABD Merkez Bankası) patronu olan iç içe geçmiş bir düzine bile olmayan bankalar Amerikan hazinesi ve siyasetini de²¹⁴ tamamen kontrol altına almışlardır. ABD 1971'den bu yana insafsızca karşılıksız

214- Inside Job, DVD Belgesel, Sony, 2010.

dolar basmaktadır. 100 dolarlık kâğıt banknotun kâğıt ve mürekkep değeri sadece 6.5 cent'tir. Diğer taraftan milletlerarası ticaret dışında tüketicilerinde dünyada yaygın bir şekilde dolar kullanıyor olmaları ve kendi zararlarına doları güçlendirmeleriyle değer kazanmaktadır.

C- Sanal Bir Tanımlama: "Güçlü" ve "Güçsüz" Paralar

Tamamen *siyasi* hesaplarla yapılan sanal bir tanımlama-değer biçme olan *güçlü para* kavramı hiçbir ekonomik temeli bulunmayan sadece zorla dayatılan bir tanımlamadan başka bir şey değildir. *Güçsüz para* kavramı da aynen böyle.

Küresel merkez sermayenin *rol biçtiği* -önce İngiltere, sonra ABD- emperyalizmin hizmetindeki devletlerin para cinslerinde döviz olarak tanımlananlar *güçlü para* olarak adlandırılmaktadır. Gerçekte "Güçlü Para" olarak tanımlanan paralar *reel* olarak eskiden de zayıftı, şimdi de zayıf. Hiçbir zaman kendi istikrar-değer ilişkisi sebebiyle güçlü olmadı. Sadece tanımlama iktidarı sebebiyle bu biçimde adlandırıldı. İç pazardaki satın alma gücüyle ya da geçerli ekonomik istikrar kriterleriyle hiç alakası yoktur.

Dolar merkezli para pariteleri ve döviz kurları ekonominin kanunları ya da ekonomik mantıkla değil, küresel merkez sermayenin emperyalist emelleri doğrultusunda zorla kabul ettirilmektedir. Günümüzde, her gün sadece para değişimi ve döviz kurları aracılığıyla 8

trilyon dolar, yıllık yaklaşık 300 trilyon dolar döviz SWAPI/takası vasıtasıyla yağmalanmaktadır. Mevcut dünya para sistemi, ABD doları vasıtasıyla küresel emperyalizmi sürdürmek ve diğer devletleri baskı altında tutmaktadır.

Eşdeğer olmayan para-döviz pariteleri eşit olmayan mübadelenin-değişimin-takasın faktörlerinden biridir. Para farklılıkları ve adil olmayan değişim, *küresel boyutta asimetrik ekonomik-siyasi ilişkilerin temel unsurudur.*

Küresel merkez sermayenin kontrolündeki ABD doları merkezi bir dünya parası rolünü oynamaktadır. Bunun yanında dolar ve euro dünyanın geri kalanına karşı bir menfaat birliği oluşturmuşlardır. Bu paralar içte reel enflasyona sahiptir. Aslında geçerli oldukları kendi coğrafyalarında satın alma güçleri düşüktür. Halbuki dışarıda-diğer ülkelerde orantısız bir değerleri vardır. Bu paraların anavatanları dışında, kendi pazarlarında-ülkelerinde sahip olmadıkları bir satın alma güçleri mevcuttur. Böylece enflasyon ihraç edilir. Bunun sebebi mevcut dolar merkezli para banknot sisteminin adaletsizliğidir.

Dolar merkezli ve euro destekli dolar-euro iktidarı, 2008 krizinden sonra daha çok *ekonomik değil*, küresel merkez sermayenin manipülasyonlarına, askeri zor üzerine kurulmuştur. Böylelikle enflasyon ihraç eden paralar ve kumarhane kapitalizmi sağlıklı milli paralar ve milli ekonomilere hükmetmektedir.

Hasılı küresel merkez sermayeyi kontrol eden elitler finans endüstrisinin gücünü kullanarak parayı, başka milli ekonomileri sömürmenin, başka ülkelerin siyasi-

bürokratik kadrolarına şantaj yapmanın ve başka ulus devletleri yıkmının vasıtası olarak kullanılmaktadırlar. Bunun son örneği Ekim 2014'ten itibaren Rusya Federasyonu'na yönelik yapılan parasal saldırıdır. Bu saldırıya ait senaryo ve film-Amerikan film endüstrisi Hollywood tarafından yaklaşık bir yıl önce bütün dünya sinemalarında gösterime sunulmuş, 2014'ün sonunda da DVD'si piyasaya sürülmüştür.²¹⁵ Kaldı ki ABD Savunma Bakanlığı, yani Amerikan Ordusu Mart 2009'dan itibaren küresel para savaşları tatbikatı yapmaktadır.²¹⁶

Bu bağlamda gelecek yılların çok sert "küresel para savaşları"na gebe olduğunu söylemek kehanet sayılmamalı. Önce para savaşları, finansal Armagedon ve konvansiyonel silahların ve genetik mühendisliği ürünü bakteri-virüslerin kullanıldığı asimetrik savaşlar ve terörizm döneminin yaşandığı bir dünya göreceğiz.

5- Tek Dünya Merkez Bankası ve Tek Dünya Parası

"Güçlü" ve "güçsüz" para ayırımı küresel merkez sermayeyi kontrol eden "seçkinler"in kurguladığı Londra City-Wall Street-Washington-Basel-Brüksel-Singapur'dan oluşan altı köşeli Davut Yıldızı'nın haydutça bir aldatmacasıdır. Batı medeniyetinin dolar merkezli reel olarak enflasyonlu parası askeri güce dayalı döviz kuru ile değer kazanır. Bunun için de başka bir ekonominin ve/veya ekonomilerin sağlıklı parasının değeri suni olarak düşürülür.

215- Jack Ryan: Shadow Recruit-Gölge ajan, Paramount Pictures, 2014-DVD.

216- James Rickards, "Kur Savaşları".

Her şey bir tarafa ABD doları 1971'den bu tarafa hiçbir objektif kritere-kurala bağlı olmayan, karşılıksız basılan banknotlar yığını olup 100 dolarlık banknotun maliyeti 6.5 cent. Dolar ile euro zaman zaman rekabet içinde görüntüsü vermelerine rağmen üçüncülere karşı birlikte hareket ederler. Kaldı ki 2008 krizinden sonra yaşananlar euronun ömrünün çok uzun olmadığı kanaatini uyandırmaktadır.

Küresel ekonomi ve elbette Türk ekonomisinin neo-liberalizmin para/dolar politikalarıyla ne durumda olduğunu Ajda Pekkan'ın Nisan 1980'de Hollanda da düzenlenen Eurovision şarkı yarışmasında seslendirdiği "Aman Petrol" şarkısının bir bölümünden esinlenerek yaptığım düzenleme ile anlatalım:

*"Aman dolar, canım dolar
Artık sana sana muhtacım dolar
Elinde dolar, sonunda dolar
Artık dizginlerim senin elinde dolar
Öyle gururlusun giremem yanına
Girmişsin kim bilir kaç âşığın kanına
Dolardan eurodan başka laf çıkmaz dilinden
Neler neler çekiyorum senin elinden
Nice zengin dilber düşmüş ardına
Düş başka gerçek başka yâr olanızsın sen bana
Belki gideceksin bir gün gerçekten
İşte senin ardından ağlıyorum şimdiden"*

Türkiye 24 Ocak 1980 Kararları ile neoliberalizm treninin en son vagonuna bindirilmiş, milli parayı dolara karşı yüzde 40 oranında devalüe etmişti. Bu kararlar ülkenin ve Türk insanının hayatını sonsuza kadar değıştirmişti.

Bir ülke düşünün ki bütün Avrupa'da yayınlanan şarkı yarışmasında Türk milletinin şuuraltına işlenmiş dolar, mark, petrol ve cari açık meselesini şarkı yaparak, hanım bir sanatçısına dünyaya bayrak açarak ezgilerle haykırınsın.

Daha felaketi de vardı. 1981 yılında İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dekanı "Türkiye'nin en büyük finansçısı" diye o dönemde finans sisteminde dönen paranın yarısını cebellezi etmiş Banker Kastelli'yi binlerce öğrenciye-geleceğin devlet kurumları ve özel sektör yöneticisi adayı gençlere-konferans vermek için fakülteye davet etmişti. Konferans çok görkemli olmuştu. Bir müddet sonra Kastelli yurt dışına kaçmıştı. Türk insanı da bir kez daha öğrenmişti: "Tırnağın varsa başını kaşırsın."

6- Film Endüstrisinin Sanal Gerçeklik Algı İnşası ve Mesih/Mehdi Figürünün Cisimleşmiş Hali Para

Neoliberalizmin postmodern dünyasında Hollywood merkezli film endüstrisinin sanal gerçeklik algı inşası ve Yahudi-Hristiyan teolojisindeki kurtarıcı Mesih/Mehdi figürünün cisimleşmiş hali günümüzde *para*'dır.

2008'de patlayan kredi balonu ve mali kriz bir hava

boşluğunda meydana gelmedi. Bunların kaynağı temelde İkinci Sanayi Devrimi'nin ivmesinin azalmasıdır.

1980'lerde ABD'yi küresel ekonominin zirvesine taşıyan; bol ve ucuz *benzin* ile *otomobil*'in evliliği idi. Fakat Washington Mutabakatı'ndan itibaren reel ekonomi gerilerken, ekonomi motorunun hızlanmasını suni olarak sağlamak için algı yönetimleriyle bir alışveriş çılgınlığı patladı. Halkın tasarrufları tükendiğinde bilinçaltı oyunları ile kurtarıcı Mesih/Mehdi gibi trilyonlarca dolar borç halkın sırtındaydı. Asla halkı ilgilendirmeyen ama küreselleşme sürecini teşvik eden paralar harcanmaya devam edildi. Zararı yoktu, dolar karşılıksız basılıyor dünya milletleri üretmekten mutlu oluyorlardı. Temmuz 2008'de petrolün varil fiyatı 147 dolar gibi rekor bir fiyata ulaştığında, satın alma gücünde dünya çapında bir çöküşe sebep oldu. İki ay sonra, ödenememiş borçlara batmış-batırılmasına göz yumulamayacak cesametteki bankaların önderliğinde-bankalar topluluğu kredi vermeyi kesti, borsa çakıldı ve küreselleşmenin sanal bir dünya tasarımı olduğu anlaşıldı.

Neoliberalizmin finansallaşmış dünyasında uzatmalı kredilerden geçinme döneminin sonucu 2008 mali krizinde ortaya dökülmüştü. ABD artık çökmüş bir ekonomiye sahipti. 1980'de ABD'nin finans sektörünün brüt borçları GSMH'nin %21'ini teşkil ederken 2007 yılına gelindiğinde GSMH'nin %116'sına fırlamıştır.²¹⁷

ABD, Avrupa ve bazı Asya ülkelerindeki bankalar ve finans şirketleri matruşka bebekleri gibi birbirlerine gir-

217- M. Wolf, Financial Times, 23.09.2008.

miş olduklarından 2008 borç-finans krizi ABD ve Avrupa'yı silip süpürmekle kalmamış, bütün küresel ekonomiyide girdabına çekmiştir. Bu arada IMF, ABD Federal hükümetinin borçlarının 2015'te GSMH'ye eşit olacağını tahmin etmiştir.²¹⁸ Daha da kötüsü ABD, IMF'nin tahminini 2014 yılında egale etmiştir.

İ- Arsız Para ve 200 Yıllık Entropi Faturası/ Harcanan Enerji ve Küresel İklim Değişikliği

Günümüz dünyasında 7.2 milyar insan yaşamakta olup mevcut 200 yıllık Batı medeniyeti kökenli Birinci ve İkinci Sanayi Devrimlerinin entropi faturasının vadesi gelmek üzere. Mevcut Batı tipi endüstriyel hayat tarzını devam ettirmek için 200 yıl boyunca kömür, petrol ve doğalgaz yakmak dünya atmosferine büyük miktarlarda karbondioksit salınmasına sebep oldu. Harcanan enerji-entropi faturası-güneşin radyant ısısının gezegenden dışarı çıkmasını engelliyor ve hayatın geleceği adına potansiyel olarak tahrip edici sonuçlar meydana getiriyor.

2009 yılının aralık ayında, Kopenhag'da insan ırkının başına gelen en büyük zorluğu, yani sanayi kaynaklı iklim değişikliğini analiz etmek üzere 192 ülkenin devlet liderleri bir araya geldi. Zaten Paris'teki BM Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) sonunda, Mart 2007'de yayımlanan raporda meselenin vahameti bütün çıplaklığı ile gözler önüne serilmişti.

218- K.Parker, "Tepedeki Şehir Yaşayabilecek mi?", Washington Post, 5 Aralık 2010, s.A23.

Yüzden fazla ülkeden 2500’den çok bilim insanı araştırma sonuçlarına katılmaktaydı. Bu rapor son 15 yılda sunulan raporun dördüncüsüydü ve görülmemiş çapta bir bilimsel araştırma sonucu içermekteydi.²¹⁹

Rapora göre küresel ısınmada yaşanacak bir buçuk ila üç buçuk derecelik bir artış, 100 yıldan daha kısa bir zamanda yığınlar halinde bitki ve hayvan türünün neslinin tükenmesine sebep olabilir.

Modelleme çalışmaları alt seviyede %20, üst seviyede ise %70’ten daha çok bir tükeniş öngörmekte.²²⁰

Sıcaklıktaki küresel bir artıştan en fazla etkilenecek olan *su döngüsüdür*. Su ise hayat demektir.

ABD’nin baş iklimbilimcisi, NASA Uzay araştırmaları Goddard Enstitüsü Başkanı James Hansen Kopenhag İklim Zirvesi’nde yaptığı konuşmayı şu sözlerle tamamlamıştı: “Eğer insanlık gezegeni üzerinde medeniyetin geliştiği ve yeryüzünde hayatın uyum sağladığı şekline benzer bir halde korumak istiyorsa, paleoiklim - (araç ve gereçle ölçümlerin yapılmadığı zamanların iklimi) bulgularına ve süregelen iklim değişikliğine göre karbondioksitin şu anki milyonda 385 parça seviyesinden en fazla 350 parça seviyesine, hatta daha da aşağısına düşürülmesi gerekecektir.”²²¹

219- Jarraud M.ve Steiner, A “İklim Değişikliği 2007 Sentez Raporu-önsöz” 17 Kasım 2007, Valencia, İspanya: İklim Değişikliği Hükümetlerarası Paneli, http://www.ipcc.ch/publications_and_data/ar4/syr/en/frontmattersforeworld.html

220- İklim Değişikliği 2007 Sentez Raporu.

221- J.Sato Hansen, M.Kharecha P.Beerling, D.Bennar, R.Masson-Delmotte, Open Atmospheric Science Journal, 2(1), 2008, s.217.

Demek ki ekonominin geleceği ile alakalı bütün tahminlerde artık *küresel ısınma* temel parametrelerden biridir.

Ekonomi, her daim için güvene dayalı bir oyun olup halkın güveni her şeyden önce gelir. ABD tılsımını mı kaybetti? Yoksa başka bir şey mi var? Elbette var.

Birinci Sanayi Devriminin 19. yüzyıla, İkinci Sanayi Devrimi'nin 20. yüzyıla, olduğu gibi, Üçüncü Sanayi Devrimi'nin 21. yüzyıla çok önemli bir etkisi olacak. Açık ifade etmek gerekirse daha önceki iki sanayi devrimindeki gibi, çalışma ve yaşama şartlarımız her anlamda değiştirecek.

J- Üçüncü Sanayi Devrimi'nin Beşlisi

Jeremy Rifkin'in yaptığı analizlere göre Üçüncü Sanayi Devrimi'nin beş ayağı şu şekilde olacak:²²²

- 1- Yenilenebilir enerjiye geçilmesi.
- 2- Her kıtadaki-ölkelerdeki bina stoklarının kendi bulundukları yerlerde yenilenebilir enerji toplayabilecek mikro-enerji santrallerine dönüştürölmesi.
- 3- Kesintili enerjileri depolamak için her binada ve altyapı genelinde *hidrojen* ve diğer depolama teknolojilerinin uygulanması.
- 4- Her kıtadaki enerji şebekesini *tıpkı internet* gibi işleyerek enerji paylaşan bir şebeke ağına dönüştürmek

222- Jeremy Rifkin, "Üçüncü Sanayi Devrimi", Türkçesi: Pelin Sıral ve Murat Başelim, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014.

için internet teknolojisinin kullanılması (çevrimiçi internet enerjisi).

5- Ulaşım araçlarının, akıllı, kıtasal, etkileşimli bir enerji şebekesi üzerinden elektrik alıp satabilen elektrikli ve yakıt hücreli araçlarla değiştirilmesi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

A- Psiko-Siber Savaş ve Türkiye’de 31 Mart 2015

Tarihinde Yaşanan Elektrik Kesintisi Kâbusu

ABD yönetimi sokakları takip ve kontrol altında tutuyor. Evleri ve işyerlerini gözlüyor. Herkesin üzerinde bir göz, internetinde, telefonunda ve faksında ikinci bir el var. Peki nerede kaldı insan hakları, özel hayatın dokunulmazlığı, vatandaş hürriyeti... Artık ABD’de herkes bir çeşit Biri Bizi Gözetliyor (BBG) oyuncusu...²²³ Sadece Amerikalılar değil elbette 7,2 milyara ulaşan dünyadaki insanların hepsi bir çeşit BBG oyuncusu.

ECHELON sistemini Milli Güvenlik Dairesi (NSA) geliştirdi. Dönemin ABD Dışişleri Bakanı Colin Powel’in BM’ye sunduğu ses kayıtlarını elde ettiği ECHELON sistemi ABD Milli Güvenlik Dairesi’nin (NSA), ticari ve askeri iletişim uyduları aracılığıyla haberleşmeyi dinlemek için geliştirilen bir sistem.²²⁴

Dinleme ve gözetleme istasyonları yani gözlem uyduları ağı 1970’li yılların ortalarında geliştirildi. Milyonlarca ve hatta milyarlarca veriyi analiz edecek ağ ABD, İngiltere, Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda tarafından işletiliyor. Reuters Haber Ajansı’nın verdiği bilgilere göre gözetleme-dinleme sisteminde şu şekilde bir işleyiş ve mekanizmalar söz konusu:

223- Kader Balıkcı ve Ayşegül Sarsar, “Büyük Birader Yaşıyor”, Akşam 1 Aralık 2002.

224- HaberTürk, 7 Şubat 2003.

- İnternet veya cep telefonu ile gönderilen bilgi, mesaj vs.

- Dinleme istasyonu-gözlem uydusu-haberleşme uydusu-yer istasyonu ve/veya özel ajanlar tarafından yerleştirilen dinleme cihazları vasıtasıyla “sözlük” kullanılarak yakalanıyor.

- Sözlük; konuşmada ya da internet mesajında kullanılan şifreli kelimelerden oluşuyor.

- Sistem öncelikle Echelon ağındaki ülkeler de bulunan echelon dinleme istasyonları vasıtası ile *otomatik tercüme ve konuşma analizi* yapan bilgisayar üzerinden çalışır.

- Özel gizli servis ajanları-NSA ajanları elde edilen şifreleri çözer.

Açık kaynaklardan derlenen bilgilere göre Türkiye'nin de içinde bulunduğu geniş bir coğrafyayı gözetleyen-dinleyen casus uydulardan biri KH-11 “*keyhole*” (anahtar deliği) casus uydusu. Anten ve yüksek çözünürlüklü kamerası olan bu casus uydusu sahip olduğu güneş enerjisi paneli ile çalışıyor. Öncelikle *hedef* ile alakalı görüntüler, uyduda dijital olarak kaydedilir. Bu uydu, Grönland üzerinden geçerken, kaydedilen görüntüler-sesler yer istasyonuna gönderilir. Buradan da görüntüler haberleşme uyduları vasıtasıyla Washington D.C.'ye yaklaşık 60 km mesafedeki NSA merkezine gönderilir. Bu süreçte casus uçakları-insansız hava araçları da uyduların kaçırdığı detayları yakalamak için keşif uçuşu yapar.

NSA-ECHELON, dünyadaki bütün sabit cep telefonlarını, faks, telsiz, SMS ve elektronik posta iletişimini dinleyen dev bir hassas kulak. Sistemin kurucusu NSA'da 10 yıl öncesi veriler- 66 bin kişi çalışıyor ve en büyük ilgi alanları *ekonomi-fınans*. Nitekim birkaç kez Türkiye'ye de gelerek konferans veren ve "*Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafları*" kitabının yazarı John Perkins de NSA'nın ekonomi-fınans analistlerinden biri.²²⁵

NSA-ECHELON sistemi ABD'nin en büyük istihbarat teşkilatı olup *ticari* ve *askeri uydular* vasıtasıyla yapılan haberleşmeyi zaptedip incelemek için geliştirilen bir sistem. Sistemin diğer parçaları:²²⁶

- İnternet
- Yeraltı ve denizaltı haberleşme kabloları
- Telsiz haberleşmesi
- Büyükelçiliklere yerleştirilen gizli aygıtlar aracılığı ile yapılan her neviden iletişimi zaptediyor ve özel uydularla haberleşme sinyallerini topluyor.

Dünyanın herhangi bir noktasından havaya çıkan hiçbir radyo sinyali, hiçbir telefon görüşmesi NSA'nın yeryüzüne yayılmış binlerce istihbarat, finansal istihbarat, ekonomik istihbarat uzmanının eline düşmekten kurtulamıyor. NSA'nın ana gözetleme-dinleme merkezi ABD'nin Utah eyaletindedir.²²⁷

225- John Parkins, "*Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafları*", April Yayıncılık, Ankara, 2005.

226- Wired, Ekim 2012.

227- Wired, Ekim 2012.

ABD'nin deniz kuvvetleri görünümündeki gemileri Atlantik ve Pasifik Okyanusu ile denizleri kontrol ediyor. NSA-ECHELON sisteminin yer istasyonlarının ABD'nin büyükelçiliklerinde veya ABD'nin ilişkilerinin iyi olduğu ülkelerin topraklarında ev sahibi ülkelerin kontrollerine takılmaksızın faaliyette bulunduğu tahmin ediliyor.

NSA-ECHELON sisteminin uydu haberleşme sistemlerini gözetleyen-dinleyen gelişmiş anten sistemleri, ABD, Kanada, İngiltere, Avustralya, Yeni Zelanda, İtalya, Pakistan, Kenya, Türkiye ve muhtemelen adı açıklanmayan bir kısım ülkelerde. Bunlardan biri Kıbrıs Rum kesiminde. Çünkü solcu Rum gruplar bu üssü protesto gösterileri yapmışlardı.

İddialardan biri NSA-Echelon sistemine ait üslerden bazıları da Türkiye'nin muhtelif illerinde yer aldığı ve NATO şemsiyesi altında olduğu. Bu üslerden birinin Karamürsel'de olduğu ancak teknolojik olarak eskidiği için MİT'e devredildiği yönünde.

NSA-ECHELON haberleşme ağı, bir nevi *internet* gibi çalışıyor. Bütün istasyonlar bir servis sağlayıcı gibi çalışan NSA'nın "*platform*" adı verilen bir merkezi bilgisayar sistemiyle irtibatlı. Ayrıca sistemde, kısaca *embroidery* (Nakış), *tudeway* (Med Kanalı), *oceanfront* (Okyanus Kıyısı) adı verilen alt bilgisayar sistemleri bulunuyor.

NSA sisteminin en önemli ayrıntılarından biri de, çeşitli birimlerin *telekonferans* yoluyla iletişimini gerçekleştiren *gıgster* isimli, şifreli bir haberleşme kanalı da mevcut.

ABD ve İngiltere'ye ait askeri haberleşme uyduları *milstar* ve *skynet*'in yanı sıra, okyanus diplerindeki iletişim sistemine dahil kablolar da muhtelif birimler arasında irtibat sağlıyor. NSA-ECHELON sisteminin topladığı istihbarat bilgileri, NSA'nın Ford Meade'de 1996'da kurulan ve *internet* esaslarına göre çalışan "*intelink*" adlı bir bilişim ağında analiz ediliyor.

Intelink, ABD'nin 13 ayrı istihbarat teşkilatı ve bazı dost istihbarat teşkilatlarını da birbirine bağlıyor. Yetkileri tanımlanmış uzmanlar bir "ana sayfa" üzerindeki haritanın muhtelif noktalarına tıklayarak istedikleri ülke ve o ülkedeki askeri-siyasi-ekonomik kurumlar/şirketler hakkındaki istihbarat bilgilerine ulaşabiliyorlar.

NSA-ECHELON sistemi ile, istihbarat niteliklerine uygun olarak, saatte iki milyondan fazla girdi yakalanıp stoklanıyor. Filtreler toplananların 13,000'i dışındakileri atıyor. Bunlardan yaklaşık 2000 kadarı, bir sonraki kademeye aktarılmaya değer bulunuyor. İstihbarat analistleri bunların içinden normal olarak 20'sini seçiyor ve bunlardan sadece biri sonunda bir rapor haline geliyor.

NSA-ECHELON sisteminin giderek daha verimli ve popüler olmasının en önemli sebebi *internetin* hızla yaygınlaşması oldu. Milletlerarası internet ağlarının kilit noktalarında (*router*) veri iletişimini filtreden geçiren "*sniffer*" adlı sistemler kullanılıyor. NSA-ECHELON sistemi tarafından toplanan bütün bilgiler otomatik olarak NSA-ECHELON ağına bağlı "*filtre*" bilgisayarların içinden geçiriliyor. Her saniye, yüz binlerce görüşme NSA-ECHELON sistemine yakalanıyor. Mesela telefon

görüşmelerinin ses kayıtları, hassas “ses tanıma” yazılımları ile taranıp otomatikman yazılı metne dönüştürülüyor. Bu metinlerde, önceden tespit edilen/şifrelenen “tehlikeli” “anahtar kelime” olup olmadığı test ediliyor. Şayet böyle bir kelime tespit edilirse, bilgisayar sistemi otomatik olarak o görüşmeyi hem ses hem de yazılı metin şeklinde dosyalıyor. Bu esnada, görüşmeyi kimin /kimlerin yaptığı tespit ediliyor ve söz konusu kişiler takibe alınıyor.

İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi olan ve eski MİT Daire Başkanı rahmetli Prof. Dr. Mahir Kaynak Hoca’nın kızı Prof. Dr. Deniz Ülke Arıboğan “*Ekonomi Hedefte*”²²⁸ dedikten sonra siber saldırılarla alakalı şu yorumda bulunuyor: “Terör sadece şiddet kullanılarak insanları ve toplumları tehdit eden bir olgu değil. Toplumsal düzeni bozan, devletin otoritesini zaafa uğratan, toplumsal krizlere yol açıp siyasal sonuçlar doğurabilen her eylem terör eylemidir. En ciddi siber terör saldırıları ekonomik hedeflere yönelik olabilir.”²²⁹

“Bilgisayarlara tam bağımlı sektörlerde milyonlarca kişinin iş yapamaz hale gelmesine hatta işsiz kalmasına yol açabilecek bir *siber terör* saldırısı, nüfus ve tapu kayıtlarına yönelik saldırıları, sağlık ve enerji kurumlarına yönelik saldırılar otoriteye karşı güvensizlik ve toplumsal kriz yaratabilecek sonuçlar doğurabilir.”

Bu hususta en önemli hedeflerden biri de *bankacılık* ve *finans endüstrisinde* yer alan kamu ve özel sektör şir-

228- Akşam Gazetesi, 10 Ocak 2005.

229- Akşam, 10-Ocak-2005.

ketleridir. Elbette bunların geniş kitleler üzerinde psikolojik etkileri söz konusudur.

Fakat devletler ve şirketler siber saldırılardan kaynaklanabilecek tehdide karşı tedbirler alma yoluna gidiyorlar. Yedeklemelerin yanında bazı şirket ve devlet dairelerinde siber saldırı tehdidine karşı bazı kayıtların yeniden elle tutulmaya başladığı söyleniyor. Dünya çapında günlük milyonlarca siber saldırı oluyor ancak bunlar *hacker*’lık düzeyinde saldırılar. *siber terör* ile “*hacker*”’lık arasında çok büyük farklılık mevcut. Japonya’da metroda *sarin gazı* saldırısı, kitle imha silahıyla yapılan ilk terör saldırısı olarak tarihe geçti. Saldırıyı tertipleyen Yeni Çağ/New Age tarikatlarından biri olan *Aum tarikatı*, siber terör kapasitesi en yüksek teşkilatlardan biriydi. Yeni Çağ tarikatlarının hepsi *apokaliptik/kıyametçi* yapılanmalardır. Siber terör günümüzde, 1978 Washington Mutabakatı ile başlatılan neoliberal küreselleşme karşıtı grupların hepsi için hedefe saldırı açısından en uygun *terör yöntemi*. Ancak burada bir paradigma kayması var. Zira Yeni Çağ tarikatları neoliberal küreselleşmenin din ayağında kullanılan en önemli unsurlardan biri.²³⁰

24 Aralık 2004 tarihinde Türk Telekom’un internet bağlantısının topyekün çökmesinin sebebi olarak, dönemin ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, “büyük çaplı bir dış virüs atağı”ndan bahsetmişti.²³¹ Güvenlik yazılımları hususunda dünyanın en önde gelen şirketi *Symantec*’e göre, insanlığı devasa siber terör ataklarından koruyan

230- Ramazan Kurtuluş, “*Din ve Küresel Ekonomi Politik*”, Orion Yayınları, Ankara, 2014.

231- Akşam, 10 Ocak 2005.

en temel unsur, ustalık seviyesine ulaşmış *hacker*’ların ve virüs yazılımcılarının terörist eylemlere sempatik bakmaması.

Siber terör eğitiminin, bir uzmanlık sahası olarak en üst noktada olduğu ülke ABD. Buna mukabil ABD’deki televizyon kanallarının haberlerinde Kuzey Kore’de bulunan Hyungsan bölgesindeki *Mirim Koleji* adlı askeri okulda öğrencilere “hacker”lık eğitimi verildiği büyük bir panik havası içinde anlatılıyor. Algı operasyonu olabilir mi?

1- Sony-The Interview Filmi ve Diğerleri

2014’ün Aralık ayı boyunca Japon Sony şirketinin ABD’deki genel merkezine yapılan *siber* saldırı dünya gündemini çok meşgul etmişti. Saldırının Kuzey Kore kaynaklı olma ihtimalini ortaya atan FBI, Ocak 2015 başında sinemalarda gösterime girecek “The Interview” isimli komedi filmini sebep gösteriyordu. Bu film, Kuzey Kore lideri Kim Jong-un’u hedef alan bir suikastı işlemekteydi. Saldırı, Sony şirketini hem maddi hem büyük prestij kaybına uğrattı. Şirketin çalışanları günlerce bilgisayarlarını açamadı. Siber saldırganlar filmi oynatacak bütün sinemaları tehdit ettiler. Film vizyondan çekildi.

ABD Başbakanı Obama, Kuzey Kore’nin Amerika’ya sansür uygulamaya çalışmasını sindiremedi. Saldırı ve savunma bir ay devam etti. Sonunda Sony, filmi gösterime soktu ve ABD, Kuzey Kore’ye boyun eğmemiş oldu. Ancak 2015 yılının Mart ortalarında Sony şirketi-

nin 200 milyar dolar civarındaki bir borçla “batmakta” olduğu dedikodusu çıktı. Bakalım ileriki günlerde neler olacak hep birlikte göreceğiz. Elbette bizim neslin elektronikteki göz ağrısı Sony’nin başına böyle bir şeyin gelmesini istemeyiz.

Yıl 1997 ve ABD’de, Birleşik Devletler Milli Güvenlik Ajansı (NSA) “Elligible Reciever”(Uygun Alıcı) kod adı verilen bir tatbikat gerçekleştiriliyor. Tatbikat bağlamında bilgisayar hacker’larından oluşan 35 adet kırmızı takım meydana getiriliyor ve onlardan belirli kurallar çerçevesinde milli güvenlik sistemlerini karıştırmaları isteniyor. Tanımlanan ilk hedef Havaii Adalarındaki Pasifik Komutanlığı. Söz konusu tatbikatta, takım üyelerinin sadece bilgisayar yazılımlarını ve internetten kolaylıkla elde edilebilen hacker araçlarını kullanmalarına izin verilmiştir. Tatbikatın sonucu herkesin yüreğini ağzına getirmiş, dizlerini titretmişti: kırmızı takım, internet üzerinden herkese açık olan hacker araçlarını kullanarak Pasifik bölgesindeki bütün ABD askeri komuta sistemlerine komuta merkezleri de dahil olmak üzere inanılmaz zarar verebileceğini gösterdi.

Askeri açıdan bu korkutucu sonuç benzer yöntem ve tekniklerle telekomünikasyon sistemleri, elektrik güç sistemleri ve bankacılık ve finans endüstrisine ve her nevi altyapı sisteminin çökertilebileceğini de açıkça ortaya koymuş oldu.

Yapılan araştırmalara göre, orta büyüklükteki bir şirketin senede bir milyon kez siber tacize uğradığı ve bu sayının da bu tacizlerin sadece ciddiye alınabilecek dü-

zeydekilerden oluştuğu düşünülürse siber saldırı ve psiko-siber savaş tehdidinin hangi boyutta olduğu daha bir önem kazanıyor. Siber saldırıların 2008 küresel mali krizinden sonra kamu-özel-bireysel bankacılık ve finansal alanda yoğunlaştığı böylelikle geniş kitlelere yönelik psikolojik saldırıların da hedeflendiği görülüyor. Kitlesel panikler ve algı operasyonları ile ülkeleri çökertmek, milli dirençlerini kırmak... “savaşmadan kazanmak” hedefleniyor.

2- “Jack Ryan” ve Rusya Federasyonuna Para Operasyonları

Mesele şu ki *internet ve bilgisayar sistemleri* geliştikçe *güvenlik/milli güvenlik açıkları* giderek artıyor. ABD’de 2004 yılında gerçekleşen “blackout” bir siber terör saldırı sonucu olabilir. ABD’nin New York başta olmak üzere Kuzey eyaletlerinde iki gün süren ve “Blackout” olarak kamuoyuna yansıyan elektrik kesintisinin bir siber terör saldırısı sonucu meydana gelmiş olabileceği iddia ediliyor... Kasım 2014’te Rusya Federasyonu’na yönelik *para* operasyonunda önceden tasarlanmış bir *psiko-siber savaş* saldırısı olduğu belirtiliyor. Hatta bu saldırının 2013 yılında senaryolaştırılarak “*Jack Ryan-Gölge Ajan*” adıyla Hollywood tarafından filmin çekilerek bütün dünyada sinema ve televizyonlarda gösterildiğini önceki sayfalarda belirtmiştim.²³²

Siber suçluların en büyük kozu tahmin edilemeyecek saldırılar tasarlamak. Savaş devamlı evrim geçiriyor. Bu

232- DVD Film, “Jack Ryan-Shadow Recruit/Gölge Ajan”, 2014, Paramount Pictures.

sebepten, siber savaşın hiç görülmemiş türden bir özelliği var; bir kez *başladı ve insanlık var olduğu sürece hiç bitmeyecek*²³³. Tarih geçtiğimiz 10 yılı ve bundan sonraki uzun yılları, siber suçların, siber terörizmin ve nihayet *siber savaşların* bildik yıkım yöntemlerinin yerini almaya başladığı dönem olarak yazacak.

Siber suç denilince önce akla çalınmış kredi kartları ve kırılmış banka hesapları gelmekteydi. Özellikle 2010 yılından bu tarafa milletlerarası ataklar, kamu birim ve kurumlarını hedef alan siber terörizm faaliyetleri ve giderek derinleşen *darknet* (yer altı interneti) “Siber Suçlu” tanımını baştan aşağı değiştirdi. Artık sahnede kanun dışı teşkilatlar ve *hükümetler-istihbarat teşkilatları* tarafından *finanse edilen* profesyonel, hırslı, acımasız suç birlikleri ve oldukça iyi eğitilmiş *siber askerler* var.

Siber güvenlik şirketi *norse* tarafından Ocak 2015 başında yayımlanan “map.ipviking.com” da, ülkelerarası *siber saldırılar* an be an canlı yayında takip edilebiliyor. Norse tarafından yayımlanan söz konusu “siber savaş haritası” bir bilgisayar, oyununu andırıyor. Görüntüde dünyanın iki ucundan kalkan siber füzeler önemli şehirleri bombalıyor. *gerçekte ise* bunlar başta *finans merkezlerini*, devlet birimlerini ve *ticari yapıları* hedefleyen kimliği belirsiz siber saldırılar²³⁴.

Atakların kaynağı olarak ilk sırada Çin, ikinci sıradaysa ABD var. Amerika’ya saniyede 5-15 arasında atak gerçekleştirilirken Çin saniyede üç atak gerçekleştiriyor.

233- Umut Eroğlu, Milliyet Pazar, 11 Ocak 2015.

234- Map.ipviking.com

Bu iki ülkenin arkasından Rusya Federasyonu, Meksika ve Güney Kore geliyor. Ocak 2015'te Türkiye beş dakika içinde gerçekleştirdiği 11 siber atakla 8. sıradaydı.²³⁵

Milletlerarası siber saldırıların temel sebebi; *istihbarat* yani *casusluk*. Hükümetlere, devlet kurumlarına, ordu-lara ve özellikle *bankacılık* ve *finans endüstrisi* kurumları üzerinden kamu kurumlarına-özel sektör şirketlerine-bireylere yönelik olarak gizli bilgilere ulaşmak. Elde edilen gizli bilgiler sayesinde *ekonomik-finansal-siyasi-dini-askeri* avantaj elde edilmek isteniyor. Sabotaj faaliyetlerinde ise enerji, su, yakıt, iletişim, toplu taşıma birimleri ve mali kurumlar çökertilmek isteniyor. Bu süreçte deniz altındaki fiber kablolar da fiziki tehdit altında. Ayrıca mobil cihazlar ve akıllı eşyalar ve hatta evdeki ekmek kızartıcı bile siber saldırı araçlarına dönüştürebiliyor.

“Stuxnet” isimli ve Tevrat kökenli kod adlı bu yazılım 2010 yılında deşifre oldu. ABD ve İsrail yapımı Stuxnet yazılımı İran’ın nükleer santral tesislerine ait üretim kontrol sistemlerine bulaştırılmış ve çok büyük zarara ve gecikmelere sebep olmuştu. Bu, şu demekti. Artık fabrikalar ve üretim hatları da risk altında. Stuxnet “ekonomik temel yapılara yönelik düzenlenen ilk siber saldırı” olarak kayda geçti. 2014 yılının sonunda, ismi açıklanmayan bir Alman Çelik fabrikası da siber saldırıya uğrayarak çok büyük hasar aldı. Bu saldırı da, bir siber atağın sebep olduğu ikinci büyük fiziki hasar olarak tarihe geçti.

235- Umut Eroğlu, “Siber Savaş Hiç Bitmeyecek”, Milliyet Pazar, 11 Ocak 2015.

3- Darknet: İnternetin Karanlık Yüzü

Siber teröristler-suçlular, internetin yeraltı dünyası olarak isimlendirilen “Darknet”i saldırılar esnasında kimliklerini saklamak ve organize olmak maksatlı kullanıyorlar. Darknet internet buzdağının görünmeyen karanlık tarafı. Uyuşturucunun her çeşidi, yeşil reçeteli ilaçlar, seks ve silah ticareti, çalıntı kredi kartları ve ferdi bilgi pazarları Darknet’in ticaret dünyasının sektörleri. Ünlü sanal para *bitcoin* darknet’in para birimi. Darknet’e ulaşabilmek için TOR ve benzeri görünmezlik sağlayan bir tarayıcı ve çok ciddi *antivirüs* donanımını gerekiyor. Darknet’te sörf yaparken siz farketmeden bir suça bulaşabilirsiniz. Bu sebepten gerçek dünyada olduğu gibi sanal dünyada da ancak yeraltına inmeyi göze alanlar kullanıyor. Siber teröristlerin hedeflerinden biri de hastaneler ve tedavi kurumları. Detaylı bireysel kayıtların tutulduğu hastaneler de siber teröristlerin hedefi halinde. Hastaların tedavi süreçlerini aksatmak, pek çok cihazı sabote etmek ilgi alanlarında. Çünkü sağlık sistemlerine olan güveni yok ederek toplumda psikolojik tramvalara-huzursuzluklara sebep olmak istiyorlar.

Her geçen gün siber teröristlerin sebep olduğu yıkımlar artıyor ve geniş kitlelerde hem kendisine hem de devlet mekanizmasına olan güven sarsılıyor. Güvenin sarsılması demek psikolojik rahatsızlıkların-toplumsal gerginliklerin artması demek. Bu ise gerçekte yeşil reçete kapsamında olması gereken antidepresanların toplumun geniş bir kesimi tarafından kullanılmasına sebep oluyor. Sonuç neoliberal-küresel serbest piyasa ütopyalarının arzu ettiği “*prozac toplumu*”. 2012 yılında, Türk

Sağlık Bakanlığı verilerine göre ülkemizde 27 milyon kutu antideprasan ilaçlardan satıldı. ABD’de bu rakam 400 milyon kutu. Bu tarihte Türkiye’nin nüfusu 78, Amerika’nın 320 milyon.

Siber teröristler sırdaş kimlikleri, sahip oldukları karizmatik güç ve asi tavırlarıyla popüler kültürde *örnek ağabey* havasında bir konuma sahip.

Hadisenin diğer bir boyutu ise geniş halk yığınlarının kahraman ilan ettiği kimseler. Mesela Wikileaks’in lideri Julian Assange ve ABD Milli Güvenlik Ajansı (NSA)’nın başta Amerikan halkı olmak üzere ülkeleri-topyekün insanlığı dinleme-gözetleme faaliyetlerini ifşa eden Edward Snowden ve benzerleri.

Siber Savaşlar ABD film endüstrisi Hollywood’un da ilgi alanında. İşte o filmlerden bazıları ki sayıları çok fazla: *Jack Ryan-Gölge Ajan*, *Black Hat*, *We Steal Secrets* (Sırları Çalıyoruz), *Closed Circuit* (Kapalı Devre), *Wikileaks* (Beşinci Kuvvet) ve işin psikolojik savaş-zihin kontrolü üzerine eğilen bir Hollywood yapımı *Anomaly* (Anomali).

Los Angeles’ın indirimli satış mağazası *Forever21*, 98 bin 930 kredi ve banka kartına ilişkin hesap bilgilerinin çalındığını açıkladı. Ağustos 2008’de ise Best Western oteller grubu sekiz milyon müşterinin ödeme bilgilerinin birtakım kişilerce ele geçirildiğini belirtti. Güvenlik uzmanları, kişilerin *mali* bilgilerini bilgisayar korsanlarına ulaştıran casus yazılımların bulaştığı PC’lerin, dizüstü bilgisayarların tabletlerin her yerde olduğunu dile getiriyor. Ayrıca e-posta ile insanları kandırarak mali bilgi-

lerini sahte internet sitelerine vermeye teşvik eden dolandırıcılık yöntemi de gittikçe artıyor... Kişisel bilgi hırsızları bu bilgileri kendileri kullanmıyor, sanal âlemdeki gözde piyasalarda satışa çıkarıyor.²³⁶

Elbette niyetimiz Türk insanına korku salmak değildir. Hele hele niyetimiz kesinlikle idealizmin uç noktalarında ütöpik endişelerle insanlarımıza duygu sömürsünde bulunmak hiç değildir. Günümüzde savaşa ve savaş teknolojilerine harcanan paraların, eğitim, sağlık ve ekonomik kalkınmaya ayrılan finansmandan çok fazla olduğu meydandadır. Küresel barış ve huzuru gerçekleştirmek için çaba gösterdiğini dilinden düşürmeyenlerin insanlığın barış ve huzur içinde yaşaması için daha somut şeyler yapmaları gerekir.

4- Siber Uzay: Bilgisayar Ağlarının

Sanal-Küresel Dünyası

Siber uzay adı verilen kavram milletlerarası hukukun alanına girmektedir. İlk kez 1984 yılında William Gibson'ın "Newromancer" adlı bilimkurgu romanında kullanılan *siber uzay* terimi bilahare siyaset ve hukuk alanında da sıkça kullanılmaya başlanmıştır.

Siber uzay kavramının çeşitli tanımları bulunmaktadır. Söz konusu tanımların hepsinin ortak noktası birbirleriyle etkileşim ve bağlantı içinde olan *bilgisayar ağlarının* meydana getirdikleri ortak alana işaret etmektedir:

236- Benjamin Sutherland, "Karaborsada Verilerin Yükselişi", Newsweek, 22 Aralık 2008.

“İnternet, telekomünikasyon ağları, bilgisayar sistemleri bunlara ait işlemciler ve kontrolleri içeren birbirleriyle bağlantılı bilişim teknolojisi altyapıları ağını içeren bilişim çevresinin içinde yer alan küresel bir saha.”²³⁷

Avrupa Birliği’nin bilişim toplumu terimlerini toplumu bilgilendirmek için kurduğu bir internet sitesinde ise siber uzay şu şekilde tanımlanıyor:

“Dünya çapında bilgisayarlar ve elektronik verilerin dolaştığı *sanal dünya*²³⁸. Gerek analogi yoluyla, Allah’ın yarattığı tabiatın getirdiği hava, kara, deniz, alanlarına *insan aklının* buluşu-yapısı bir yeni alanın eklenmesi; hem de bu alanın yeni bir *savaş hukuku* gibi milletlerarası hukuk-siyaset-ekonomi/finans dallarının ve dahi psikolojik savaşın giderek en önemli unsurlarından biri haline gelmesi söz konusu.

Siber saldırı, siber uzay imkânları kullanılarak düzenlenen bir savaş türü. Askeri bir kavram olarak siber saldırı ABD Genelkurmayı tarafından şöyle tanımlanmıştır:

“Bilgisayar ya da ilgili ağ ya da sistemleri kullanarak karşı tarafın kritik siber sistemlerini, varlıklarını veya fonksiyonlarını bozmak ve/veya imha etmek gayesi taşıyan düşmanca eylem. Siber saldırının arzulanan etkileri sadece hedeflenen bilgisayar sistemlerinin ya da verilerinin kendileriyle sınırlı değildir; komuta-kontrol yeterliliği ya da altyapının bozulması veya imha edil-

237- The Joint Publication 1-02, Department of Defense Dictionary of Military and Associated Terms, 2009, http://www.dtic.mil/doc-trine/new_pubs/jpl_02.pdf#search=cyber%20space

238- European Commission, Glossary and Acronyms, http://ec.europa.eu/information_society/tl/help/glossary/index_en.htm#.

mesi gayesiyle bilgisayar sistemlerine saldırılabilir. Bir siber saldırı çevresel cihazlar, elektronik vericiler, gömülü kodlar ya da canlı operatörler gibi ara dağılım araçları kullanılabilir. Bir siber saldırının aktivasyonu ya da etkileri zaman coğrafi olarak saldırının yapılmasından uzak olabilir”²³⁹.

Siber saldırı kavramını devletler arasında ve/veya devletler adına hareket eden kişi ya da teşkilatların başka bir devlete yönelik, kamu ve özel kurumlarına siber uzay imkanlarıyla gerçekleştirdiği saldırı şeklinde anlıyoruz. Siber saldırının olmazsa olmaz şartının saldırının milli güvenlik ya da siyasi veyahut ekonomik sâiklerle gerçekleştirilmesi olduğunu ifade etmek mümkün²⁴⁰. Her ne kadar siber saldırının tarihi nispeten yeni olmakla beraber daha 1982 yılında adına “Farewell Dosyası” denilen bir olayda ilk ekonomik-siyasi örneğinin yaşandığı söylenebilir.

Sovyet istihbarat kurumu KGB’nin teknoloji casusluğu yaptığını fark eden ABD istihbarat kuruluşu CIA’in karşı istihbarat çalışması sonucunda, SSCB’ye doğal gaz boru hattına ilişkin bir yazılım içine zararlı bir kod yerleştirilerek iletilir. Bu yazılımın kullanılması sayesinde uzaydan görülebilecek kadar büyük nükleer olmayan en büyük patlamanın gerçekleştirildiği ileri sürülmekte-

239- James E. Cartright, Vice President of the Joint Chiefs of Staff, “Joint Terminology for the Cyber Space operation”, memorandum for Chiefs of the Military Services of the Combatting Commands of the Directors of the Joint Staff Directorates, Joint Terminology for the Cyber Space Operation, 2011, p.5.

240- Ooona Hathaway, Rebeca Crootof et.al.”, The Law of Cyber Attack”, California Law Review, Vol.100,n.187,2012,p.821.

dir²⁴¹. Başta gelişmiş ülkelerin hükümetleri olmak üzere devletler, ekonomik ve askeri ama bütünüyle *milli güvenlik* gerekçesiyle bilgiye ulaşmanın ve saklamanın öneme uzun zamandır inanıyorlar. Ferdi/kişisel, ticari, mali, askeri ve diplomatik bilgileri/iletileri *güvenli hale getirmek ve elde etmek* kuşaklar boyunca ve günümüzde, bütün güçlü beyinlerin ilgisini çekmeyi sürdürmektedir. 21. yüzyılın başında akıllı insan için bu gayelere ulaşmanın vasıtaları olarak iki ana materyal mevcut... *Bilgisayarlar ve uydular!*²⁴². Bir an düşününüz. Sizce yeryüzünde kaçüz milyon internet kullanıcısı vardır. Sahi bir saat içinde internete bağlı bilgisayarlar arasında kaç milyon giga byte'lık veri/bilgi aktarımı gerçekleşiyordur. Kaç milyon insan kredi kartıyla alışveriş yapıyor, alışveriş çekini bozduruyor, yemek çekiyle yemek yiyor veya seyahat çekiyle uzun müddettir planladığı tatilin keyfini çıkarmaya çalışıyordur?

Kaç milyon insan New York, Londra, Tokyo, Paris, İstanbul borsalarında internet üzerinden oynuyordur. Dünya'nın 37 milyon şirketinde neler oluyordur? Ya da kaç milyar insan, bir saat içinde televizyon seyrediyor, radyo dinliyor veya telsiz kullanıyordur? Cep telefonundan, mahalli şebekeden ya da uydu bağlantılı telsiz telefonlardan kaç milyon telefon görüşmesi yapılıyor olabilir?

241- Dinnis Heather Harrison, *Cyber Warfare and the Laws of War*, Cambridge University Press, 2012, p.6.

242- Nedret Ersanel, "*Siber İstihbarat-Sanal ve Dijital Casusluğun Anatomisi*", ASAM Yayınları, Ankara 2001, s.2.

Şimdi de yumun gözünü ve hayal edin; bütün bu farklı farklı formlardaki bilgileri, iletişim imkânlarının sunduğu verileri tarayan, bu devasa bilgi yumağı içindeki alakalı bilgileri tespit edip analiz eden, bilgileri sınıflayan ve bunların içindeki ayrıksı unsurları bir veri bankası içinde toplayan, yani dünyayı devasa bir ahtapotun kolları gibi sarıp sarmalayan bir bilgi muknatisi yapılabılır mı?²⁴³

Bunun cevabı *evet* ve sistemin ve kurumun adı da NSA-ECHELON. Bu sistemin ABD Savunma Bakanlığı-Pentagon ayağı Enformasyon/Bilgi Biliçlendirme Ofisi. Bu kurumun sembolü olarak seçilen meşhur *illuminati* figürü, olan ve kurumun başına getirilen kişi de karanlık ve şaibeli bir isim; John M. Poindexter.

Bir dolarlık ABD banknotunun ve bir sentin üzerinde bulunan ve “piramitin tepesindeki göz” olarak bilinen bu sembolün bir diğer adı da “all-seeing eye”; her şeyi, herkesi gören göz. Yani Yeni Dünya Düzeni kurma ütopyasının sahibi karanlık güç odaklarının tercih ettiği bir sembolün resmi, böylesi bir kurum için seçilmesi oldukça ilginç. Bir anlamda TANRI rolü oynama iddiası... Tanrısal bir gözetlemeyle, herkesi, her şeyi görmek ve gereğini yapmak... Yukarıda bahsettiğimiz İlluminati logosu halktan gelen büyük tepkiler üzerine pentagon tarafından 19 Aralık 2002’de WEB sitesinden kaldırıldı. Ancak logonun kaldırılmasının hiçbir anlamı yok.

İstihbarat, bilgi alma faaliyetleri, espiyonaj, casusluk vb. gibi kavramların temelinde bir devletin iç ve dış men-

243- Nuh Gönültaş ve Eşref Günaydın, “Dijital Röntgenci-Sam Amcanın Soğuk Nefesi”, Karakutu Yayınları.

menfaatlerinin korunması için diğer ülkelerden gayri-resmi yollardan bilgi elde edilmesi bulunmaktadır.

1995 yılında, istihbarat toplumu, kriptolojinin en önemli başarılarından biri kabul edilen bir proje ile alakalı suskunluğunu bozdu ve VENONA Projesi ortaya çıktı. Venona, ABD'nin istihbarat faaliyetlerinde SSCB'nin KGB ve GRU mesajlarını çözmek için kullandıkları projenin kod adıydı. Aslında 1945'lerde Soğuk Savaş'ın ilk yıllarında başlayan bu proje, ABD'ye Ruslar hakkında çok detaylı ve derinlemesine bilgi edinme fırsatı vermişti. Bu sistemin en çok sanayi, ticaret ve finans casusluğunda kullanıldığı anlaşılmıştı.²⁴⁴

Kriptolojiden siber istihbarata başka bir söyleyişle kriptoloji savaşlarından siber savaflara/saldırılara geçildiği yeni bir YIKIM dünyasındayız.

Hadise öyle bir boyuta taşındı ki dünyadaki her milletten çocukların çok sevdiği FURBY'nin yani bir oyuncağın teknolojik istihbaratın konusu olduğunu öğreniyoruz. Bu yarı elektronik oyuncağın, ABD askeri kuruluşları ve Milli Güvenlik Ajansı (NSA) tarafından tesislere sokulması yasaklandı. Askeri birimlerde ikamet edenlerin evlerinde bile Furby'nin bulundurulması yasaklandı. 18 Nisan 1999'da alınan kararın gerekçesi, bu yarı elektronik hayvancığın 800 kelime öğrenebildiği, böylelikle bazı kelimeleri öğrenmesi ve tekrarlamasının, istihbarat birimlerinin gizli bilgilerinin dışarıya sızdırılmasına ve-sile olabileceği...²⁴⁵

244- N. Gönültaş ve E. Günaydın, a.g.e, s. 24.

245- Aktüel Dergisi, Eyvah Furby, 26 Ağustos 1999.

Thomas Rodrick istihbarat ve istihbarat servisleri konusunda çalışmaları olan uzman bir yazar. Ona göre istihbarat ve güvenlik kuruluşları Furby ve benzeri elektronik oyuncakları senelerdir istihbarat faaliyetleri için kullanıyorlar. Mesele Furby ve benzerlerinin seri imalatıyla günümüze kadar sadece casusların kullandığı bu tür oyuncakların amatörlerin kullanımına açılmış olmasıdır.

Bilgi ve kıymetli metaller 21. yüzyılın temel savaş alanları. "Savaş için istihbarat teşkilatı kurmayan bir kişi, kitlelerin lideri değildir. Casussuz bir ordu, gözü kulağı olmayan bir insan gibidir."²⁴⁶

İstihbarat teşkilatları ve ordular artık bütün savaşları, mücadeleleri kendi lehlerine değiştirebilecek yeni bir silahla tanışmışlardır: *bilgi*. İstihbarat entelektüelizmi bağlamında bu yeni silah tam manasıyla bir stratejik unsur olup internet iletişimi ile siber savaşın en *yıkıcı mermisi*dir.

Siber istihbarat ve buna bağlı olarak siber savaşı farklı yapan, diğerlerinin önüne geçiren kullandığı metaryal yani *bilgi* ve *yüksek teknoloji*dir. Elde edilen bilgi stratejik olduğu kadar *ekonomi* ve *zaman* avantajı da sağlamaktadır.

Küçük, ancak doğru bir bilgi bütün bakış açınızı değiştirebilir ve hedeflediğiniz şeyi kazandırabilir. Veya küçük bir bilgi sızıntısıyla varınızı yokunuzu kaybedebilirsiniz.²⁴⁷

246- Sun Tzu, "Savaş Sanatı", s.113-121.

247- Neil Munro, The Quick and Dead, 1990.

İran'a yönelik Stuxnet olayı dışında, Estonya, Litvanya Beyaz Rusya ve Gürcistan'a yönelik siber saldırılar²⁴⁸ hemen hemen her çalışmada bahsedilen olaylardır. Ancak bunların yanında ABD'nin başta New York şehri olmak üzere Kuzey-Doğu yakasını 48 saat elektriksiz bırakan "arıza"nın da siber saldırı olduğu -her ne kadar ABD hükümeti resmen kabullenmese de- kanaati oldukça yaygındır.

Bazı yazarların Estonya'nın 2007'de uğradığı siber saldırının²⁴⁹ Birinci Dünya Savaşı'nı başlatan, Avusturya-Macaristan veliahtı Ferdinand'a düzenlenen suikast kadar tetikleyici bir eylem olduğunu iddia etmesi olayın önemi açısından manidardır.²⁵⁰

2008 yılında Rusya-Gürcistan savaşı esnasında, Gürcistan ve Estonya benzer bir şekilde siber bir saldırı yapıldı.²⁵¹ Bu iki olayı İran'ın nükleer santral için uranyum zenginleştirme programının ABD-İsrail ortak projesi Stuxnet adında bir solucanla çok ağır bir biçimde sekteye uğratılması takip etti.²⁵²

248- Enenen Tik, Kadir Kaska ve Iis Vihul, "International Cyber Incidents- legal Considerations, Cooperative Cyber Defence Centre Excellence, Talin, 2010.

249- Wired Magazine, "Hackers Take Down The Most Wired Country in Europe", 21.08.2007.

250- Jeffrey Carr, "Inside Cyber Warfare-Mapping The Cyber Underworld", O'Reilly, 2010, p.181-182.

251- Lesley Swanson, "The Era of Cyber Warfare, Applying International Humanitarian Law to The 2008 Russian-Georgian Cyber Conflict", Loyola of Los Angeles International and Comparative Law Review, Vol.32, 2010, p.303-333.

252- David P.Fiddler, "Recent Developments and Revelations Concerning Cybersecurity and Cyberspace: Implications for International Law" -<http://www.asil.org/insights/110608.cfm>

Elektronik devlet uygulamalarının çok yaygın olduğu Estonya’da Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık dahil bankacılık, internet siteleri vb. tamamen çöktü ülkede hayat felç oldu. Ülkenin dış dünya ile bağı tamamen kesildi. Siber saldırının arkasında Rusya olduğu bilinmesine ve bazı uzmanlara göre bizzat Rusya hükümetinin olduğu tahmin edilmesine rağmen²⁵³ saldırının doğrudan Rusya’ya atfedilebilmesi mümkün olmadı.

Estonya’ya yönelik siber saldırı o zamana değin sadece teorik manada ele alınan siber saldırı/savaşı meselesini *somut* hale getirdi. Dahası çok ağır *yıkıma* sebep olabileceğı görüldü. Gürcistan’a 2008 yılında gerçekleştirilen siber saldırı tam anlamıyla Estonya’da 2007 yılında gerçekleşen siber saldırıyla benzerlik taşımaktadır.

Gürcistan’a yönelik siber saldırının önemi, tarihte ilk kez fiziki bir silahlı çatışmaya siber-saldırının da eşlik etmesidir.²⁵⁴

Estonya ve Gürcistan’a yönelik siber saldırılarda aynı yöntem, yani “DDoS” saldırısı²⁵⁵ diye bilinen bu yöntem, kullanılmış; internet sitelerinin çok sık aralıklarla ve ısrarla ziyaret edilmesi sonucunda siteler talebe cevap veremeyerek çökmüştür.

“DDoS” saldırısında; virüs bulaştırılarak ele geçirilen ve saldırılardan habersiz kişi veya kurumların bilgisayarları ele geçirilir. Estonya’da yapılan siber saldırıda bu biçimde yaklaşık bir milyon bilgisayarın kullanıldığı tahmin edilmektedir.²⁵⁶

253- The Economist, “Cyber Warfare: Newly Nasty”, 24 Mayıs 2007.

254- Lesley Swanson, *loc.Cit*, p.304.

255- Distributed Denial of Service.

256- Susan W.Brenner, “Cyberthreats-The Emergin Fault Lines of The Nation States”, Oxford University Press, 2009, p.2.

2010 yılında İran'ın uranyum zenginleştirme tesislerine yapılan siber saldırıda bir başka yöntem kullanılmıştır. Stuxnet ismi verilen bir solucan bulaştığı bilgisayar ağlarında Alman Siemens şirketinin *scada* yazılımı bulunuyorsa, kendini aktive ederek bilgisayar ağına zarar verme özelliğini taşımaktadır.

Scada yazılımının özelliği ise, sanayi donanımını kontrol eden ve özel olarak da motorları regüle edip, valflerin açılıp kapanmasını sağlama işlevi görmektedir.

Bünyesinde *scada* yazılımı bulunan bir bilgisayar ağına bulaşan Stuxnet virüsü bu endüstriyel donanımın işleyişine doğrudan etki ederek sanaluzay dışında gerçek dünyada da *fiziki bir etki* oluşturabilmek özelliği taşımaktadır.²⁵⁷

İran'ın uranyum zenginleştirme gayesiyle kullandığı santrifirüjlerin devir-hızını kontrol eden *scada* yazılımını maniple eden *stuxnet* virüs-yazılımı İran'ın elinde bulunan toplam santrifüj sayısının yüzde 20'sine karşılık gelen Natanz santarlindeki 1000 adet santrifürüjün çalışma hızını arttırarak, onları felç etmiş ve kullanılamaz hale getirmiştir.²⁵⁸

Bu siber saldırıyla İran'ın nükleer bomba yapabilecek miktarda uranyum zenginleştirmesinin önüne geçildiğini, İran'ın en erken atom bombası yapabilecek uranyumu zenginleştirmesinin 2015 yılına ötelendiğini

257- Jeremy Richmond, "Evolving Battlefields: Does Stuxnet Demonstrates a Need for Modifications to The Law of Armed Conflict", Fordham Journal of International Law, Vol.35, n.3, 2012, p.850-852.

258- David Albright, Paul Brannan, Christina Walrond, "Did Stuxnet Take Out 1000 Centrifuges in at The Natanz Enrichment Plant", Institute for Science and International Security, 22 Aralık 2010.

Mossad başkanı Meir Dagan İsrail Parlamentosu'na açıklamıştır.²⁵⁹

Estonya ve Gürcistan'a yönelik gerçekleştirilen siber saldırının Rusya'ya atfedilmemesi gibi Stuxnet saldırısı da hukuken ABD ya da İsrail'e atfedilememiştir.

Milletlerarası camiada başını Rusya ve Çin hükümetlerinin çektiği bir grup, siber saldırıların hukuki rejiminin bir milletlerarası antlaşmayla belirlenmesi ve genel olarak siberuzayın düzenlenmesinin milletlerarası merkezi bir otorite tarafından üstlenilmesini önermektedirler.

ABD, İsrail başta olmak üzere Batılı devletler ise siberuzayın düzenlenmesinin özel şirketlerin önemli bir rol oynadığı dağınık-esnek bir yapılanmayla devam etmesini ve siber saldırıya ilişkin milletlerarası bir antlaşmaya lüzumun olmadığı görüşündeler.

Açıkcası başını ABD ve Rusya'nın çektiği iki kamp Soğuk Savaş'a benzer bir biçimde siber güvenlik konusunda karşı karşıya gelmiş vaziyetler.

Bu durum özellikle BM başta olmak üzere milletlerarası teşkilatların faaliyetlerine yansımaya başlamıştır. Dünyanın pek çok ülkesinin orduları *siber komutanlıklar* kurmaya ve yeni siberuzay stratejileri geliştirmeye başlamışlardır.

5- 31 Mart 2015: Türkiye Elektrik Kâbusu Yaşıyor

Türkiye'nin kan dolaşımı yani enterkonnekte sistem 31 Mart 2015 tarihinde sabah saatlerinde çöktü. Ülkemi-

259- William J. Broad, "Israeli Test on Worm Called Crucial in Iran Nuclear Delay", The New York Times, 15 Ocak 2011.

zin tarihinde ilk kez yaşanan bu olay sebebiyle ülke genelinde 10-18 saat elektrik kesintisi yaşandı. Hayat durdu. Bu “karanlıkta” İstanbul Adliye Sarayı’na teröristler sızdı ve bir savcıcı saatlerce rehin aldıktan sonra katlettiler.

Bu satırların yazıldığı 8 Nisan tarihine kadar hükümet ve yetkililerden enterkonnekte sistemin niçin çöktüğüne dair Türk kamuoyunu bilgilendirici bir gerçek sebep dile getirilmedi. Sadece “siber saldırı değil” şeklinde muğlak ifadeler kullanıldı.

“Redhack” Kasım 2014’te Türkiye Elektrik İletişim AŞ’nin (TEİAŞ) internet sitesini hacklemişti. Üstelik “Emri Berkin Elvan’dan aldık. Uyguluyoruz.” tweetiyle. İlginçtir Berkin Elvan davasına bakan savcı rehin alınıp öldürüldü. Karanlık basınca “karanlık senaryolar” da peşi sıra sanal dünyada ve fısıltı gazetesinde ardı ardına boy gösterdi: “Anlık üretim kaybı” dendi. “Doğu ve batıda arıza, olduğu söylendi. “Gaz santrali etkisi” ilave edildi. Ama gerçek haftalardır bulunamadı. Malum Türkiye’de elektrik santralleri ve dağıtımı özelleştirildi. Özel şirketler vatandaşa kan kusturuyor. “Kayıp – kaçak” adı altında Güneydoğu Anadolu’dan toplayamadığı alamadığı elektrik paralarına mukabil diğer bölge insanların elektrik faturaları şişiriliyor. Bunun adı aslında nitelikli dolandırıcılıktan başka bir şey değil. İddialardan biri de özel şirketlerin elektrik fiyatlarını ucuz buldukları için zaman zaman üretimi durdudukları yönünde.

Bizim kannatimize göre bunların hiçbirisi gerçeğin kendisi olamaz. En kuvvetli ihtimal enterkonnekte sisteme siber saldırıda bulunularak Türkiye test edildi. 31

Mart saat 10:36'dan itibaren Türkiye karanlığa gömülürken TEİAŞ'ın Ankara Gölbaşı'ndaki ana kontrol odasında ve yine TEİAŞ'ın Sakarya/ Adapazarı'ndaki yedek ana kontrol odasında aynı anda bilgisayarlar alarm sesleriyle ortalığı cınlatıyordu. Çünkü saliseler içinde Türkiye'nin dört yanını kaplayan hatlardaki elektriğin frekansı 50Hz (saniyede 50 kere) frekansına getirilmesi gerekiyordu. Olmadı ve enterkonnekte sistemi çöktü.

Elektrik denen şey, atomlardaki elektronlardan başka bir şey değil. Elektronları elde tutmak, bir yere hapsetmek hasılı onlara belli sınırların ötesinde hâkim olmak asla mümkün değil.

Enterkonnekte sistem, elektriği basitçe bir yerden bir yere ileten sistem değil sadece. Değişik gerilim ve yüklerde elektriği taşıyor, bu akımı dengeleyen merkezlerden geçiriyor ve ihtiyaç duyulan tarafa yönlendiriyor. Açıkcası enterkonnekte *akıllı* bir sistem ve esasen bilgisayarlar ve elbette yazılımlar tarafından yönetiliyor.

Türkiye'de 2007 yılı yaz aylarında, özellikle elektrik talebinin çok olduğu saatlerde o zamanki elektrik birim fiyatlarını beğenmeyen özel sektör şirketleri "ben arıza yaptım" deyip şalteri kapattı, üretimi durdurdu. Elektrik üretimindeki bu azalma sebebiyle sistem sıkıntıya girdi ama sıkıntı Türkiye'nin Ege bölgesiyle sınırlı kaldı. Çünkü enterkonnekte sistemin *aklı* arzdaki bu yetersizliği dengeledi.

31 Mart günü ise enterkonnekte sistem çöktü. Bunun ülkeye milyarlarca dolarlık bir ekonomi maliyeti var. Ama esas maliyet manevi ve 80 milyonluk ülke insanı

psikolojik bir cendereye sokuldu. Biz buna psikolojik harp diyoruz. Esas maliyet budur. Türkiye'nin hinterlandı yanıyor. Türkiye bir ateş çemberi içinde. Dahası ülkemiz ekonomik/finansal, dini-etnik bir girdabın içerisinde. Üstüne üstlük siyasi mekanizma kilitlenmiş, sosyal doku ciddi anlamda çatlamıştır.

Bu ahval ve şerait altında, yarın, Türkiye bir savaşa isteyerek – istemeyerek müdahil olduğunda veya tam yazın ortasında bu sistem çökerse ne olacağı meçhuldür. Türkiye'nin 31 Mart 2015 günü yaşadığı en hafifi ile *stratejik arıza*'dır. Türkiye'nin bu yönü oldukça zayıf.

2015 yılının ilk günlerinde Almanya benzer bir saldırıya uğradı. ABD'de muhtelif şebekelere her gün düzinelerce oluyor ve bunlar o gün açıklanıyor.

Türk milletinden bir şeyleri saklayarak bir yere varmak, çözüm bulmak mümkün değildir. Enerji sektöründe çalışan Limak Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Nihat Özdemir Habertürk gazetesine verdiği demeçte şöyle söylüyor:

“Türkiye’de elektrik ağını denetleyen, takip eden ve sistemin dengelenmesini sağlayan yazılımlarda bir sorun olduğuna inanıyorum. Siber saldırı, kurulum hatası veya insan hatasından kaynaklanıp kaynaklanmadığı konusunda ise yorum yapamam.”

Anlaşılan o ki, enterkonnektinin gerek Ankara Gölbaşındaki ana merkezinde gerekse Adapazarı'ndaki yedek merkezinde sistemi yöneten bilgisayarlar, yeterli ve gerekli tepkiyi vermemiştir. Peki neden? Akla şu hususlar geliyor:

- Bilgisayarlar bir virüsle manipüle mi edildi?
- Bilgisayarların başında oturanlardan birileri kötü niyetli manipölasyonlara mı baş vurdu?
- Sistem baştan beri hatalı mı kuruldu?
- Yeterli güvenlik ve sistem mekanizmaları niçin /neden oluşturulmadı?
- Göz göre göre koca ülkenin elektriğinin kesilmesine nasıl göz yumuldu?

6- Net'i - Dot.Com'ları Sadece İyi Çocuklar Kullanmıyor

Net, kesinlikle toplumların bütün meselelerini çözmediği gibi pek çok yeni mesele de oluşturacaktır. İnternet bir "hidra" dır. (Mitolojideki çok başlı yılan). Canavar çok naif düşüncelerle salınıverdi ve bunun geri dönüşü yok. İnternet, yaratılıştan bugüne insanlık tarihinin muhtemelen en büyük teknolojik-sosyal devrimidir.

İnternet canavarının, günümüz insanlığına ve gelecekte torunlarımıza ne yapacağı hususunda hiçbir fikrimiz yok. Zaten bunu bilen de yok.

Kapitalizmin neoliberal versiyonu tam manasıyla Darwinci anlamda bir hayatta kalma meselesidir. Adeta bir "Last man standing" oyunu içindeyiz.

İnsanoğlu denen canlılar toplumuna hızla sirayet etmekte olan ego-ben merkezli kargaşaya ve dönüşüm dalgalarına karşı en iyi şekilde hazırlanabilmek için mümkün olduğunca daha çok bilmemiz gerekmektedir.

Bunun hatasız bir şekilde ya da en az hata ile yapılabilmesi için ise *Kuran'ın* ilk ayeti “oku”ya ve 700 ayetteki “akıl”a ihtiyaç vardır.

İnsanlık son 250 yılda, geçmişteki 2500 yıldan, son 25 yılda ise geçmişteki 250 seneden daha hızlı değişim ve dönüşüm yaşamıştır. Bu durum bize şu hususu gösteriyor. Diğer insanlardan/milletlerden daha çabuk uyum sağlayıp değişim ve dönüşümün getirilerinden gerçek manada faydalanacak olanlar, kesinlikle neler olup bittiğini kavrayanlar ve doğru zamanda doğru noktada olmak için ne gerekiyorsa yapanlar olacaktır. Diğerleri tarihin kaybedenler çöplüğüne süpürülecektir.

Türkiye’ye bakarsak; milli güvenlik için psiko – siber istihbarat ve psikolojik harp merkezlerinin yeniden inşası ve şekillenmesi için zaruret vardır. 21. yüzyılın savaşları *ekonomik yıkım* üzerine kurulacaktır. Ekonomik yıkım ise toplumsal çöküş ve siyasi kaosa çok kolay dönüşebilir. Bu sürecin en önemli silahı ise siber saldırılardır.

Her ikisi de olmalı ama burada dikkat edilmesi gereken en önemli husus *tek elden yönetilmesi*’nin olmazsa olmaz şart olduğudur. Merkezi bir sevk – idare – kontrol – operasyon sorumluluk makamının bulunması şarttır. Ayrıca buna bağlı olarak milli savunmaya yönelik, saldırı şekillerini ve şiddetini, türlerini belirleyecek en önemlisi *analiz* ve *tehdit* değerlendirmelerini yapacak, bu yöndeki işaretleri “perşembenin gelişini çarşambadan” sezecek bir merkezin kurulması şarttır.

Psiko-siber savaşta en önemli hususlardan biri de, bu

hususla gerekli entelektüel yapının oluşturulmasıdır. Kamu ve özel sektör üst düzey yöneticilerin gerekli bilgilerle donatılması zarureti vardır. Özel sektör, bankacılık-fınans sektörü, ekonomi kurmayları, askeri ve istihbarat uzmanları ve hükümet arasında bu alanda sıkı bir işbirliğı meydana getirilmelidir. Böylelikle, fiile geçmeyi ve konunun milli güvenlik bağlamında öneminin yerleştirilmesi sağlanmış olur. Bu süreçte şu hususlar öncelikle dikkate alınmalıdır:

- Kritik ve stratejik sayılan kamu – özel alt yapıların durumunun net bir şekilde ortaya konulması gerekir. Bir siber savaşın ilk hedeflerini bu alt yapıların oluşturduğı artık bilinen bir gerçektir.

- Senaryo ve saldırı senaryolarının oluşturulması gerekir. Her birinin ve/veya stratejik altyapı kurumları için ayrı ayrı oluşturulmalıdır.

- Senaryoların oluşturulmasında düşünce kuruluşları, bazı üniversiteler görev alabilecekken merkez içinde görev alacak milli güvenlik kurum temsilcilerinin eliyle gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır.

- Mesela siber savaş olduğıunda AR-GE (Araştırma geliştirme) faaliyetleri ve çalışma mekanizması için yeterli bütçe/para öncelikle ve yeterli miktarda olmalıdır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

A- Waterloo Savaşı'ndan Osmanlı Türkiye'sine Küresel Para Oyunları ve İstihbarat

“Herkes hayatında bir defa Waterloo’ya gitmelidir. Muharabenin cereyan ettiği arazi, muhtelif ilgi alanlarını birleştiren bir yerdir. Waterloo bir açıdan devasa bir turist tuzağı, Avrupa’nın ilk eğlence parkıdır. Bir başka açıdansa cesarete ve ziyan edilmiş hayatlara adanmış bir anıt gibidir. Neyse ki her iki bakış açısı da bu sihirli alanın daima korunacağını garantisi niteliğindedir.”²⁶⁰

“19. yüzyılın başında Rotschild ailesi, baba Amschel Mayer Frankfurt’ta olmak üzere, hemen bütün Avrupa merkezlerinde banker olarak ismini tanıtmaya başlamıştı. Baba Mayer (1743-1812) Frankfurt’taki üç katlı gotik stildeki evinde oturup işleri idare ederken, oğulları Nathan Londra’ya, James Paris’e, Salamon da Viyana’ya yerleşerek bütün Avrupa *finansını ele geçirmişlerdi*. En küçük Rotschild Şarlı ise devamlı gezerek koordinasyonu sağlamakta idi.”²⁶¹

“Fransız devrim orduları, zaman içinde bilene bilene ilk günlerindeki coşkularından tek bir adamın, yani Napolyon Bonapart’ın elinde sıkı sıkıya tuttuğu müthiş bir silaha dönüşmüştü. Napolyon bu silahı gerek şahsi ve

260- Geoffrey Wootten, “*Waterloo 1815*”, Türkçesi: M. Okan Doğan, İş Bankası Yayınları, İstanbul, Kasım 2012, s.103.

261- Haydar Kazgan, “*Galata Bankerleri*”, 2.Cilt, Orion Yayınevi, Ankara, 2006, s.117.

milli davalar uğruna, gerekse Fransa ve Cumhuriyet'in şanı şerefi yoluna kullanmaktan hiç geri durmamıştı. Fakat Napolyon'un Tilsit'te zirve yapmış görünen yenilmezlik efsanesi 1814 itibariyle yerle bir olmuş haldeydi... Rusya seferi, sonuna kadar dayatmanın neticesinin ne olabileceğini imparatora toplam 400.000 askere mal olacak şekilde göstermişti. Rusya'daki korkunç felaketten iki sene sonra, kazanması muhtemel olmayan mücadelelerle iliğini kemiğini kurutmuş durumdaydı..."²⁶²

Napolyon 1814'te Elba'ya sürgüne gönderilmişti ve Viyana Kongresi bu şartlar altında gerçekleşmişti. 1 Mart 1815'te Napolyon Fransa'ya döndü. 13 Mart'ta müttefikler Napolyon'u kanun dışı ilan ettiler. Seferberlik ve asker celbi başlamıştı, sonunda Vendee'de isyan çıktı. Haziran ayında muhtelif muharebelerden sonra 18 Haziran'da Waterloo Muharebesi Napolyon ile İngiliz General Wellington komutasında tarihteki yerini aldı. Napolyon, yenilmez Wellington'ı mağlup etmek, Londra borsasını ve onunla beraber İngiliz hükümetini çöktürmek gibi muhtemel bir sonuç elde etmek istiyordu. Bu da borca batmış bir İngiltere'nin müteakip ayarlarda savaş dışı olmasını sağlayacaktı. Dahası Napolyon Devrim Savaşları'nda denenmiş ve işe yaradığı görülmüş "ülke içindeki çatışmaları komşu ülkelere ihraç etme" prensibini de takip etmiş olacaktı. Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı. Napolyon mağlup oldu ve 21 Haziran 2015'te Paris'e çekildi. Nihayet 15 Temmuz 1815'te Bel-lerophon gemisine çıkarak teslim oldu.²⁶³

262- Geoffrey Wootten, a.g.e, s.9.

263- Geoffrey Wootten, a.g.e, s.12-14.

“Nathan Rotschild Fransa ile İngiltere arasında yapılan 1815 Waterloo Savaşı’ndan sonra İngiliz Kraliyet ailesinin bankeri oldu. O yıldan bugüne kadar 200 yıla yakın bir sürede Rotschild ailesi İngiliz kraliyet ailesinin paralarını değerlendiren en büyük araçlardan biridir. Napolyon Savaşı Rotschild’ler için büyük bir şans oldu, bu savaştan sonra neredeyse İngiliz ekonomisinin tek hâkimi oldular. Bu savaş sırasında yaptıkları kurnazlık filmlere konu olacak niteliktedir.”²⁶⁴

İngiltere ile Fransa arasındaki Waterloo Savaşı’nın (1813-1815) çok ağır masrafları sebebiyle İngiltere’nin sahip olduğu altın stoku tükenmek üzereydi. Nathan M.Rotschild İngiliz hükûmetine yaptığı parasal yardım neticesi İngiliz Ordusu komutanı Wellington (Duke of Wellington) Napolyo’nun başında olduğu Fransızları meşhur Waterloo Savaşı’nda (1815) yendi. Nathan Rotschild, İngiliz bankacılık sistemini de batmaktan kurtardığı gibi Yahudi sermayesinin karşısında olan Napolyon’u da saf dışı etmiş ve bu savaşın İngilizler tarafından kazanılmasıyla servetine servet katmıştı.²⁶⁵

Nathan, Waterloo Savaşı’nın sonucunu herkesten önce öğrenerek Londra borsasında ona göre pozisyon almıştı. Borsada onun adına çalışan borsacılar satışa geçmiş, ardından piyasaya İngilizlerin Waterloo’da yenildiği haberi uçurulunca herkes paniğe kapılmıştı. Aslında borsadaki diğer bir oyun, Nathan’ın, borsadakilerin gizli adamlarına da bir taraftan fiyatları düşen hisse

264- İsmail Tokalak, *“Paramın İmparatorları-Rotschildlerin Küresel Gücü”*, Ataç Yayınları, İstanbul, 2014, s.50.

265- İsmail Tokalak, a.g.e, s.50.

senetlerini aldırmasıydı. Bu şeytanın aklına gelmeyecek bir oyundu. Borsa'da birden herkes Waterloo'da savaşı İngilizlerin kaybettiğini zannederek satışı geçmişler hisse senetleri birden dip yapmıştı. Adeta "kelepir" tabir edilecek bir fiyata düşen hisse senetlerini Nathan elindeki büyük nakit serveti ile toplamıştı. Bir süre sonra Waterloo Savaşı'nı İngilizlerin kazandığı ortaya çıkınca hisse senetleri büyük değer artışı göstermiş Nathan Rotschild "bütün kötülüklerin anası" olarak tanımlanan yaptığı spekülasyonla servetini katlamıştı.²⁶⁶

1- Küresel Para Oyunları ve İstihbarat

Pek çok kaynakta yer alan bilgilere göre Rotschild ailesinin zenginliklerinin temel sırrı, onların birçok bilgiyi önceden bir yolunu bulup elde etmeleriydi. Bugün "insider" kelimesiyle ifade edilen içeriden bilgi alma hususunda o devirde uzmanlaşan bir aile daha vardı. Bu ailenin kökeni 12. yüzyıla kadar giden İtalyan asıllı, Alman Thurn ve Taxis ailesiydi. Thurn ve Taxis adıyla iki soyadı olan bu bira imalatçısı zengin bir Almanlaşmış aileydi. İtalya Milan kökenli bu aile 1695'te Kutsal Roma İmparatoru I. Leopold'dan (iktidarı 1658-1705) prenslik unvanı aldı. Günümüzde halen Almanya'nın en zengin ailelerindendir ve İtalya ile Çekoslavakya'da da kolları mevcuttur.

266- Ignatius Balla, "The Romance of The Rotschilts", Eveleigh Nash Publ., London, 1913, p.88,92.

Kutsal Roma İmparatoru I. Maximillian (iktidarı 1486-1519) 1516'da bir imtiyaz olarak Viyana-Brüksel bir posta hizmeti servisi kurmuştu. 1595 yılında Thurn ve Taxis ailesinin ileri gelen mensuplarından Leonhard von Taxis, posta idaresinin başı olarak atandı. Bu tarihten sonra bu görev atanmadan Taxis aile fertlerine geçti.

"Thurn und Taxis Posta Servisi" sonradan ağını Fransa, İspanya, Portekiz, İtalya, Belçika ve İsviçre'yi de içine alacak şekilde genişletti. Kısacası bu aile Batı ve Orta Avrupa posta servisinin neredeyse tekeline eline geçirmişti. Bu devirde bu işin bir avantajını keşfettiler: Kendileri tüccar olduğu için mektuplardaki bilgileri elde etmenin büyük bir avantaj olduğunu gördüler. Mektuplar bedava istihbarat kaynağıydı. 18.yüzyıl sonu 19.yüzyıl başında posta tekeline elinde bulunduran Thurn ve Taxis ailesi mektupları açıp muhtevasını okuduktan sonra adreslerine teslim etmeye başladılar.²⁶⁷

Bu dönemde, Rotschild ailesinin kurucu babası daha henüz Rotschild soyadını almamış olan Frankfurt'ta ika-met etmekte olan Mayer Amschel bir banker ve tüccar için önceden elde edilen bilgilerin, yani istihbaratın özellikle savaş zamanı çok büyük bir avantaj sağladığını fark etmişti. Frankfurt şehri Thurn ve Taxis ailesinin posta hizmetlerini yürüttüğü merkezlerden biriydi. Thurn ve Taxis ailesiyle ilişkilerini giderek daha da güçlendirdi.

Mayer A. Rotschild 29 ocak 1801'de imparatorluğun resmi acentası (imperial crown agent) hakkını aldı. Böy-

267- Egon Ceaser Corti-Brian and Beatrix Lunn, "Rise of the House of Rotschild", Cosmopolitan Books Corp., USA, (1928), 1972, p.30.

lelikle silah taşıma, vergilerden muaf olma yanında pek çok ayrıcalığın da sahibi oldu. İşte bu ayrıcalıklarla beraber Thurn ve Taxis ailesinden elde ettiği bilgilerle çok büyük bir güce sahip oldu.²⁶⁸

Rotschild'ler istihbaratın, bilgilere önceden sahip olmanın ve hızlı ulaştırma ve haberleşme ağına sahip olmanın ne kadar önemli bir husus olduğunu Thurn ve Taxis ailesiyle olan ilişkilerinde gördüler ve bunu ticari hayatlarında en önemli kural haline getirdiler. Uzun mesafeler katedebilen Rotschild'lerin at arabaları, Manş Denizi'ni aşan ufak deniz araçları bu aile adına çalışıp haber topluyordu; çekleri, senetleri, kıymetli kâğıtları, mektupları, paraları bu araçlarla lüzumlu yerlere ulaştıran ajanları ve hepsinden daha önemlisi borsayı alaka-dar eden haberleri öncesinden alıyordu. Ve bunları Londra-Paris borsalarında hemen hayata geçiriyorlardı.²⁶⁹

Basında yer alan haberlere ve muhtelif araştırmacılara göre Rotschild ailesi dün olduğu gibi günümüzde de istihbarat konusuna çok önem vermekte ve pek çok ülkenin istihbarat teşkilatlarıyla ilişkili emekli CIA, MOSSAD, MI6, BND gibi istihbarat kurumlarının ajanlarını bünyesindeki şirketlerde istihdam ettiği söylenmektedir.

“Dünyada olduğu gibi kraliyet ailesi, İngiliz istihbarat servisleri, politikacılar başta olmak üzere İngiltere’de de Rotschild’lerin bütün güç odakları ile bir şekilde iliş-

268- Egon Ceaser Corti-Brian and Beatrix Lunn, a.g.e, p.31.

269- Frederic Morton, “the Rotschilds Portrait of a Dynasty”, New York-Tokyo, Kodansha International Publ., (1961), 1991, p.94.

kileri vardır. İngiliz kraliyet ailesiyle, meşhur spekülâtör George Soros gibi birçok büyük finansörle, hatta gizli istihbarat teşkilatları ile yakın ilişkileri vardır. Jacob Rotschild'ın babası Victor Rotschild, Winston Churchill'in de yakın arkadaşı olup aynı zamanda İngiliz istihbarat örgütü MI5 ile ilişkisi vardı."²⁷⁰

Victor Rotschild aynı zamanda SSCB istihbarat teşkilatı KGB ajanı olan Anthony Blunt ile de yakın arkadaşı. Kendisinin de Sovyetler adına çalıştığı iddiaları ortaya atılmıştı. Bu hususta İngiliz istihbaratı MI5'in eski elemanı olan Peter Wright (1915-1995) ile Paul Greengrass tarafından yazılan "Spycatcher" isimli kitap Avustralya ve Kanada'da basılmış, iki milyon adet satarak en çok satanlar listesine girmişti. İngiltere'de "Demir Leydi" unvanıyla anılan yeni-muhafazakâr Thatcher hükümeti, kitabın Avustralya'daki basımını bile durdurmaya çalışmış, fakat başaramamış İngiltere'de bir müddet yasaklanmıştı. Bu hususta iki kitap yazılmıştı.²⁷¹

2- Küresel Güvenlik Fonu ve İstihbarat

Victor Rotschild kendisinin Sovyet ajanı olduğu hususundaki iddialara cevap vermek için 1986 yılında İngiliz kamu oyuna bir yazılı açıklama yaparak suçsuz olduğunu iddia etmişti. Dönemin neoliberal politikaların ateşli savunucusu İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher da danışmanı Victor Rotschild ile aynı görüşte

270- İsmail Tokalak, a.g.e, s.35.

271- Roland Perry, "The Fifth Man: Soviet Super Spy The", Pan Books, London, 1994-Peter Wright-Paul Greengrass, "Spycatcher", Stoddart Publ., Toronto, Australia: William Heinemann Publ. 1987.

olduğunu beyan ediyordu. 1990’da Victor Rotschild öldüğünde Thatcher cenazesine katıldı.

Londra merkezli “NM Rotschild Finans” şirketlerinin de özellikle İngiliz istihbaratına yakın olduğu açıkça bilinir.²⁷² 1990’lı yıllarda Global Güvenlik Fonu (Global Security Fund) adlı bir fon kurulur. Trilyon dolarlar biriktiği söylenen bu fona dikkati ilk çeken İngiltere’nin Avrupa Birliği Parlamento üyesi Ashley Mote olur.

Mote 11 Nisan 2005’te AB Parlamentosu’nda yaptığı konuşmada ilgili kurum ve kişilere şu soruyu sorar: “Jacob Rotschild’in himayesinde Belçika-Brüksel merkezli kurulan ‘Global Güvenlik Fonu’ normal bir fon görünümünde değil, herhangi bir ticari faaliyeti görünmüyor. İsmi kayıtlı değil. Değişik bir gaye için kurulduğu belli. Görünüşte istihbarat servisleri gözetimi altında jeopolitik mühendisliğe hizmet (küresel senaryolara hizmet) ediyor. Daha önce burada soru önergesi verdiğim ve hâlâ cevabını alamadığım AB’nin kendi istihbarat teşkilatının offshore hesaplarda tutulduğu iddia edilen rüşvet fonunun AB ile ne gibi bir bağlantısı olduğunu soruyor, cevabını bekliyorum.”²⁷³

Küresel merkez sermayeyi kontrol eden elitlerin biriyle ilişki halinde oldukları anlaşılıyor. Nitekim Dünyanın üçüncü büyük zengini olan Wall Mart’ın sahibi, yatırımcı, banker Warren Buffet’in²⁷⁴ Rotschild ailesi ile iş ilişkileri vardır. Kendi isimlerini öne çıkarmadan pa-

272- William Engdahl, “The Secret Financial Network Behind Wizard George Soros” (EIR) Executive Intelligence Review, 1.11.1996.

273- Ashley Mote, www.ashleymote.co.uk/viewvideo.php

274- Forbes, Eylül 2007.

ralarını güvendikleri yatırımcılara verip işletmek Rothschild ailesinin son 200 yıldır uyguladığı en önemli iş stratejilerinden biridir.

Napolyon savaşları adı verilen ve 1803-1815 yılları arasında Napolyon'un Avrupa'nın bir kısmını işgal ettiği savaşlar esnasında IX. William, büyük servetini saklamak için taşınabilir nitelikte olanların bir bölümünü Frankfurt'taki çok güvendiği adamı Mayer Amschel'e (Rothschild) göndererek saklamak istedi. 1805'te gerçekleşen Austerlitz Savaşı'nda Napolyon komutasındaki Fransız ordusuna karşı Kutsal Roma (Almanya-Avusturya) İmparatoru II. Francis (iktidarı 1792-1806) yenilince olanlar oldu. II. Francis'in destekçisi IX. William servetinin çoğunu Mayer A. Rothschild'in eline bırakarak kaçtı. IX. Wilhelm/William tarafından Mayer A. Rothschild'e bırakılan servetin dönemin parasıyla üç milyon dolar olduğu ve bu paranın bahçeye gömüldüğü iddia edilir.²⁷⁵

Napolyon'un Avrupa'da başlattığı savaşlar zaten hızla zenginleşen Rothschild ailesini ihya etmişti. Aile biraz da şanslarını ve başlangıçta büyük servetlerini Napolyon'a borçludurlar. Napolyon en son 1815'te yaptığı Waterloo Savaşı'yla Rothschild ailesini dünyanın en zengini yapmıştı.²⁷⁶

Gelelim Waterloo Savaşı ve Rothschild ailesi ile alakalı anlatılan iki çeşit hikâyeye: Birincisi, Nathan Rothschild, Waterloo Savaşı'nı uygun bir alandan kendisi göz-

275- Nicholas Hagger, "The World Government", Ropley Ing, O-Books-John Hunt Publ. 2010, p.6.

276- İsmail Tokalak, a.g.e, s.32.

lemlemiş ve İngiltere'nin kazanacağını anlayarak Belçika üzerinden hızlı bir şekilde yine Belçikalı bir gemicinin yardımıyla Londra'ya dönmüştü.

İkincisi ise kendisine bağlı ajanına bu savaşı gözleterek adamın savaşın bitiminden önce Nathan'a savaşı İngiltere'nin kazanacağını haber vermesinden sonra Londra borsasında spekülasyon yapmıştı.

İngiltere'nin yeni-muhafazakâr aydınlarından, Oxford Üniversitesi mezunu tarihçi Niall Ferguson (1964-) Rothschildler hakkında anlatılan bu olayın bir efsane olduğu görüşündedir.²⁷⁷

Buna mukabil Niall Ferguson "Paranın Yükselişi" adlı kitabında Nathan Rothschild'in en büyük servetini savaşlar sayesinde yaptığına dikkat çekiyor.²⁷⁸

ABD'li araştırmacı Knuth'un ifade ettiği gibi Rothschild ailesi gerçekte büyük kazançlarını büyük finansal krizlerden ve büyük savaşlardan elde etmişlerdi.²⁷⁹

New York Times gazetesinde, 1 Nisan 1915 tarihinde yer alan habere göre, ailenin kurucusu, dedesi ile aynı ismi taşıyan Baron N. M. Rothschild (1840-1915)²⁸⁰ dede-

277- Niall Ferguson, "The Ascent of Money: A Financial History of The World", Penguin Books, London-New York, 2008, p.80.

278-Niall Ferguson, a.g.e, s.90.

279- E.C.Knuth, "The Empire of The City", USA, 1944, p.71-
http://openeye.weebly.com/uploads/2/0/6/3/2063270/the_empire_of_the_citypdf

280-İngiltere'de Yahudilerden ve Rothschild ailesinden ilk kez milletvekili olan ve ilk defa asilzade ünvanı alan Baron Lionel Nathan de Rothschild'in (1808-1879) oğlu olan Baron Nathan Mayer Rothschild (1840-1915) gerçekte dedesinin ismini almıştı. Aile imparatorluğunu daha da büyüttü.

sinin Waterloo Savaşı (1815) üzerine spekülasyon yaparak büyük servet elde ettiğini 1913 yılında yayınlanan kitabında yazan Ignatius Balla'yı²⁸¹ mahkemeye vermişti. Yazılanların doğru olmadığını iddia ediyordu, oysa Balla söz konusu bilgileri 1887 tarihinde İngiltere'de yayınlanan John Reeves'in kitabından almıştı.²⁸²

Ancak mahkeme bu olayın -Waterloo Savaşı spekülasyonu- doğru olduğunu kabul ederek Nathan M. Rothschild'in talebini reddetti. Mahkeme masraflarını da kendisine ödetti. Yine aynı tarihli gazete o dönemde Rothschild ailesinin servetinin iki milyar dolar olduğunu yazıyordu.

Niall Ferguson gibi birkaç kişi farklı yazsa da²⁸³ Waterloo Savaşı sonrasında Rothschild ailesinin servetlerine servet kattıkları,²⁸⁴ bir kaynağa göre de Waterloo Savaşı'ndan sonra Rothschild ailesi servetlerini ona katladığı söyleniyordu.²⁸⁵ Diğer taraftan Londra merkezli, NM Rothschild finans şirketinin de özellikle İngiliz istihbaratına yakın olduğu açıkça bilinir.²⁸⁶ James de Rothschild'in 1 şubat 1867'de söylediği şu söz günümüzde de aynen geçer akçedir: "Bizim savaşa girmemizin esas gayesi bir dış tehlikenin yarattığı zorunluluk değil, çoğun

281- Ignatius Balla, "The Romance of The Rothschilds", Eveleigh Nash Publ., London, 1913.

282- The John Reeves, "Rothschilds: The Financial Rulers of Nations", Chiswick Press, London, 1887.

283- Niall Ferguson, a.g.e, s.82.

284- Count Egon Ceaesar Conti, a.g.e, p.278, 386-389.

285- Derek Wilson, "Rotschild The Wealth and Power of a Dynasty", Charles Schibner's Sons, New York, 1988, p.92.

286- William Engdahl, "The Secret Financial Network Behind Wizard George Soroz", Executive Intelligence Review (EIR), 1.11.1996.

lukla savaştan kaynaklanan çok büyük avantajları çok çabuk şekilde elde ettiğimiz içindir.”²⁸⁷

3- Osmanlı’dan Cumhuriyet’e Türkiye’de Rothschild Ailesi

Pek çok Avrupa ülkesinde olduğu gibi Osmanlı Türkiye’sinde de Yahudi bankerler, krallar ve asilzadelerle iş yaparak iltimaslı bir tarza sahip oluyorlar, paralarını da sürekli artırıyorlardı. Yahudiler sadece bankerlik değil saraylarda asilzadelerin yanında doktorluk ve danışmanlık yaparak da güç ve kudret sahibi oluyorlardı.

Osmanlı Türkiye’sinde de pek çok örneği olan bu durum 1666’da İzmirli Yahudi Sabetay Sevi’nin kendisini beklenen “Yahudi Mesih”i olduğunu iddia etmesinin arkasından devam etti. Padişah tarafından Saray’a çağrılan Sevi, Padişah’ın doktoru Yahudi dönmesi Hayatizade Mustafa Efendi adını kullanan Moshe ben Avranel’in tavsiyesi ile “Müslüman oldum” demiş, ama gizlice Yahudi ibadet ve ritüellerine devam etmişti. Nitekim Sabetay Sevi “Müslüman oldum” diyerek Aziz Mehmet Efendi adını aldıktan sonra 1673 yılında İstanbul Kuruçeşme’de bir evde yaptığı ayin esnasında bir eline Kuran bir eline Tevrat almıştı. Kendisine inananların aslında tam olarak Müslüman olmadıkları, daha ziyade İslam ve Yahudilik karışımı bir dine inandıkları anlaşılınca da Aziz Mehmet Efendi bir kez daha yargılandı ve günümüzde Karadağ sınırları içinde bulunan

287- Niall Ferguson, “*The House of Rothschild: The World’s Banker 1849-1999*”, Penguin Books, London, 2000, p.154.

Ülgün'e sürgün edildi.²⁸⁸ Bu Kuran-Tevrat karışımı *senkretik* (bağdaştırılmış) inanç hareketi bugün bile Cumhuriyet Türkiye'sinin iktisadi, siyasi, dini ve sosyal dokusunda etkilidir. Özellikle pek çok İslami cemaat ve tarikat önderlerinin Sabetayist-Müslüman gözüken Yahudi dönmesi olması mutlaka üzerinde birden fazla doktora çalışması yapılacak bir "Türk milleti travması" dır. Aynı unsurların laik-liberal mahfillerde de önderlik ettiklerini görüyoruz.²⁸⁹

Tarihimize baktığımızda, bunun örneklerine rastlıyoruz. Misal; Fatih Sultan Mehmet'in doktoru Yakup (Jakobo) Yahudi idi. Yahudi Musa Calinus ve Joseph Yasef Hamon, II. Beyazıd ve Yavuz Sultan Selim'in doktorluğunu yapmışlardı. Yahudi Moşe Hamon, Kanuni Sultan Süleyman'ın hem doktoru hem danışmanıydı. Bu misalleri çoğaltmak mümkündür. Ayrıca bazı Şeyhülislamların da Yahudi dönmesi olduğunu artık biliyoruz.

Banker Joseph Nasi, Kanuni Sultan Süleyman'a hem para tedarik ediyor hem de danışmanlığını yapıyordu. Çok zengin olan Nasi ailesi Kanuni'nin bütün diplomatik işlerini yürütüyordu. Tarihi kaynaklara göre, Kanuni'nin Yahudi doktoru Moşe Hamon ve Joseph Nasi Kanuni üzerinde çok etkiliydiler. Yahudiler Osmanlı'da Galata Bankerleri-Fatih ilişkisinden itibaren hep etkili olmuşlardır.

288- Cengiz Şişman, "*Sabatay Sevi ve Sabataycılar-Mitler ve Gerçekler*", Aşına Kitaplar, Ankara, 2007, s.29.

289- Mahmut Çetin, "*Boğaz'daki Aşiret*", Biyografi.net, İstanbul, 4.Baskı, 2002.

Osmanlı Bankası Rothschild'ler (1853-1856) tarafından kurulmuştu. 1854'te Kırım Savaşı'nı ve Bağdat Demiryolu'nun yapımını finanse ettiler. 1838 Osmanlı-İngiliz Balta Limanı Serbest Ticaret Antlaşması ile başlayan Osmanlı Türkiye'sindeki liberalleşme hareketleri, 1854'te (24 Ağustos 1854) Rothschild ailesinin önderliğindeki Londra bankerlerinden %6 faizle üç milyon İngiliz sterlini borç alınmasıyla bir felakete dönüştü. Osmanlı Türkiye'sinin tarihindeki bu ilk dış borcuna karşılık Mısır'dan alınan vergi teminat gösterilmişti. 1855'te ikinci kez Rothschild'ler aracılığı ile İngiltere'den 5.5 milyon Osmanlı lirası borç alınmıştır. Sonrasında faizleri ödemek için bile borçlanma yoluna gidildi. "Deyni Deyn" politikasıyla Osmanlı Türkiye'si önce ekonomik bağımsızlığını kaybetti. Sonrası milyonlarca Müslüman Türk'ün katledilmesi, sürgünler ve Türk İstiklal Harbi olarak devam etti.

Osmanlı Türkiye'sinin Merkez Bankası misyonunu da üstlenecek olan Osmanlı Bankası, 18 Haziran 1856 tarihli Kanada gazetesi *The Globe*'ta yer alan habere göre; Alphonse Rothschild ve Isaac Pereire yönetimi ve kontrolü altında kurulmuştu.²⁹⁰

Dış borçlanma macerası yirmi yıl sonra Osmanlı Türkiye'sine iflası getirdi. 1875'te faizi bile ödeyemeyen Devlet-i Ali Osmani vardı artık ve 1914'e gelindiğinde çoktan bitmişti. Yani 60 yılda koca imparatorluk Avrupalıların dışarıdan, içerden de Enderun bürokrasisi, "İslamcı Ulema" ile azınlıkların tasalludu ile can verdi.

290- Ethem Eldem, "A History of Otoman Bank", Otoman Bank Research Center, İstanbul, 1999, s.62.

Cumhuriyet Türkiye'si de 1946'dan bu tarafa aynı yö-rüngeye oturtuldu ve siyasi-dini-ekonomik/finansal anlamda adeta tarihi tekerrür ettirme sürecine girdi.

Osmanlı Türkiye'si Rothschild'ler önderliğinde borç bataklığına saplanmış, 1912'de Turkish Petroleum Company ismi verilen şirket kurulmuştu. Elbette Rothschild'ler büyük ortakları Shell'in %25 ile bu şirkette ortaklığı üzerinden Ortadoğu petrollerine ilk adımı atmışlardı.

Ekim 1875'te mali iflasını ilan eden Osmanlı İmparatorluğu artık iyice hastaydı. Aynı tarihte Mısır'ın yarı bağımsız valisi (Hidiv) İsmail Paşa, Süveyş Kanalı'ndaki hisselerini Yahudi kökenli Başbakan Deisraeli'in İngiltere'sine satıyordu. Bilin bakalım parayı kim veriyordu? Tabii ki Rothschild'ler.²⁹¹

İngiltere Başbakanı Benjamin Deisraeli dostları olan Rothschildlerden Süveyş Kanalı hisselerini satın almak için para yardımı talebinde bulunmuştu.²⁹² Bu dönemde Rotschild ailesi çoktan Fransız Merkez Bankası²⁹³ ve İngiltere Merkez Bankası'nın en büyük hissedarıdır. Bunun yanında diğer Musevi bankerler Baring Brothers, Morgan Grenfell and Lazard Brothers bankalarında da büyük hisselerle sahiptirler.²⁹⁴

291-Niall Ferguson, "An Otoman Warning for Indepted America", The Financial Times, 01.01.2008.

292-Niall Ferguson, "Empire: The Rise and Demise of The British World Order and The Lessons for Global Power", Penguin Books, London, 2002, p.208.

293-Carroll Quigley, "The Tragedy and Hope: A history of The World in Our Time", The MacMillian Company, 1966, p.56.

294- Carroll Quigley, a.g.e, s.499-500.

Anlaşılaçağı üzere o dönem Rothschild'ler İngiliz parasını basıyorlardı. Osmanlı'nın borcu İngiltere'ye idi alacaklısı ise gerçekte Rothschild ailesi. 1875'te iflas eden Osmanlı Türkiye'sinde tahta geçen II.Abdülhamit döneminde (1876-1908) Siyonist Teşkilatı'nın kurucusu tiyatro oyunu yazarı ve gazeteci Theodor Herzl İstanbul'a geldi ve bürokrasiye rüşvet vererek Sultan'la görüştü. II. Abdülhamit'ten Osmanlı'nın dış borçlarını sıfırlamaya karşılık Kudüs'ü-Filistin'i satın almayı istedi.

II. Abdülhamit anlaşmayı kabul etmemişti. Ama onun yapmadığını Araplar yaptı ve Yahudilere topraklarını satmaya başladılar. Bu süreçte Abdülhamit tahttan bir darbeyle indirildi. Birinci Dünya Savaşı'nı kaybeden Osmanlı Sultanı'ndan, Rothschild'lerin sağladığı fakat Osmanlı'nın ödeyemediği borçların karşılığında Filistin'den toprak talep eden yine Rothschild'lerdi.²⁹⁵

Yıl 1897'nin 29 Ağustos'u... Günümüzde küresel merkez sermayenin dünya ülkelerinin merkez bankalarını kontrol ettiği ve milletlerarası para hareketlerini denetlediği-BIS üzerinden-İsviçre Basel'de Budapeşte doğumlu ve seküler görüşlere sahip Theodor Herzl (1860-1904) liderliğinde toplanan I. Siyonist Kongresi'nde Dünya Siyonist Teşkilatı kurulmuştur. Bu kongreye Osmanlı İmparatorluğu adına gözlemci olarak Ahmet Tevfik Paşa katılmış ve Babıali'ye gönderdiği raporunda da Yahudilerin Filistin'de büyük bir devlet kurmayı tasarladıklarını yazmıştı.²⁹⁶

295- Anton Darms, "The Delusion of British-Israelism", Loizeaux Brothers Inc., New York, 1938, 1940, p.187.

296- Mim Kemal Öke, "Saraydaki Casus: Gizli Belgelerle II.Abdülhamid Devri ve İngiliz Ajanı Yahudi Vamberry, Hikmet Neşriyat, İst, 1991, s.139

Bu süreçte Protestan-Hristiyanlık-Yahudilik ilişkileri çok iyi konumdadır. Protestanlık 1492’de Endülüs İslam Devleti’nin yıkılmasından sonra Portekiz-İspanya’dan kovulan Kabalacı hahamların başta Hollanda olmak üzere İngiltere, Almanya gibi Batı Avrupa’ya yerleşmeleriyle Yahudilikten beslenmiş, Hristiyan Yahudiliği olarak adlandırabileceğimiz suni bir inanç sistemidir. Hristiyan olmalarına rağmen radikal bir şekilde Tevrat’ın özellikle ilk beş kitabına yönelmeleri, kendilerini eski İsrailoğulları ile özdeşleştirmelerine sebep oldu. Karl Marks, Protestanlık ve Protestanlığın Puritenler (saflık-arınmışlık) denen tutucu tarikatına dayanan geleneğinin kapitalizmle olan ilişkisinden bahsederken şöyle söylüyordu: “Hristiyanlık Yahudilikten doğmuştu. Şimdi ise Yahudiliğe geri dönmüştür.²⁹⁷ Puriten Tarikatı ya da mezhebi, günümüzde daha yaygın bilinen ismiyle Evanjelist Hristiyanlar, İngiliz Protestanlığına dayanır. Bunlar Tevrat’ta bildirildiği gibi Yahudilerin Tanrı’nın seçilmiş kulları olduğuna inanırlar. Evanjelistleri Yahudilere bu kadar yakın kılan düşüncenin temelinde MESİH inancı yatmaktadır. Evanjelistler Mesih’in gelişini (Hz. İsa) bir an evvel hızlandırmak, kurtuluşa ermek, semaya yükselmek için toplam sayısı 500 kadar olan Kabala-Tevrat-İncil kehanetlerini günümüze yorumluyorlar.”

“Siyon” Kudüs’teki Süleyman Tapınağı’nın inşa edildiği tepenin adıdır. Günümüzde bu tepede iki İslam mabedi yer almaktadır. Mescid-i Aksa ve Kubbetüs Sahra

297- Mustafa Özel, “Kapitalizm, Hristiyanlık ve Yahudilik”-Kapitalizm ve Din adlı kitabı içindeki makale-Ağaç Yayıncılık, Alternatif Üniversite Serisi, İstanbul, 1993, s.14.

Camileri. Siyonistler bu iki mabedi yıkarak yerine üçüncü kez Süleyman Tapınağı'nı inşa etmek istiyorlar. Bu projenin en hararetli destekçileri Siyonist Hristiyanlar denilen Evanjelistlerdir.

1830'da İngiltere'de John N. Darby'nin kurduğu Plymouth Kardeşliği (Plymouth Brethren) tarikatı, bütün kutsal kitap (Eski Ahid ve Yeni Ahid) kehanetlerinin, Yahudilerin Kutsal Topraklara dönmesi üzerine kurulduğu doktrinini kabul etti. Protestan Hristiyanlık-taki bu Siyonist etki pek çok grubu etkilemiştir. Hristiyan Siyonizmi çok sayıda İngiliz ve ABD'li devlet adamını da etkilemiştir. Martin Luther'le başlayan Protestan hareket Eski Ahit'e (Tevrat) bağlanırken, Mesih inancını ve Yahudilerin dünyayı yönetme hakkına sahip olduklarını da kabul etmişlerdi.²⁹⁸ Siyonist Hareket'in finansörü ve kurulan fona en büyük desteği Rothschildler sağladı.²⁹⁹

Birinci Dünya Savaşı'nın (1914-1918) sonunda Osmanlı İmparatorluğu Filistin başta olmak üzere Arap-İslam coğrafyasından çekilince Londra'da ikamet eden Lionel Nathan de Rothschild'in (1808-1879) oğlu Nathaniel (Baron) Rothschild (1840-1915) milletlerarası Yahudi toplulukları tarafından lider olarak görülmekteydi.³⁰⁰ Zaten Rothschild ailesinin Fransa kolunun temsilcisi, Siyonist Hareket'in hararetli destekçisi Edmond de Roth-

298- Ramazan Kurtoğlu, "Evanjelizm" Orion Yayınları, 6.Baskı, Ankara, 2014.

299- Niall Ferguson, "The House of Rothschild", Penguin Books, London, 2002, p.273-280.

300- Derek Wilson, "Rothschild: A Story of Wealth and Power", Andre Deutsch, London, 1988, p.339.

schild (1845-1934) 1882 yılından itibaren Filistin'e Yahudi yerleşmesini ilk finanse eden iş adamıydı.³⁰¹ Filistin'de Yahudilerin yerleşimi için binlerce dönüm toprağı Arapların para hırsını kullanarak alan ve Fransız şarap endüstrisinin ilk alt yapısını bu topraklarda kuran kişi de Edmond de Rothschild'dir.³⁰²

Osmanlı tebası Yahudiler İngilizler lehine casusluk yapmaya başlayınca Tel Aviv şehrini Yahudilerden arındırdı. İngilizler bunun üzerine Mısır da Yahudiler için çadır kamplar kurdular. Özellikle ABD bandıralı gemiler, çoğunluğu Rusya'dan gelen Yahudileri Mısır İskenderiye'ye taşıyordu. 1914 yılında İskenderiye'de 11.000 Yahudi göçmen vardı. 23 Mart 1915'te İngiliz ordusunun himayesinde adına "Yahudi Katır Bölüğü" adı verilen bir askeri birlik İrlanda asıllı bir İngiliz subayı olan John Henry Patterson komutasında göreve başladı.

Çoğunluğu Rusya Yahudilerinden oluşan 562 kişilik Yahudi Katır Bölüğü 17 Nisan 1915'te Anglo-Egyptian ve Hymettus gemileriyle Çanakkale-Gelibolu'ya doğru hareket etmiş 25 Nisan 1915 günü de yarımadaaya ayak basmışlardı.

Hepsinin yakasında altı köşeli sarı renkli Davut Yıldızı motifli birlik arınası yer almaktaydı. Bu birlik, büyük bir ihtimalle M.S.70'de Romalı Titus'un ordusuna karşı savaşı ve Kudüs'ün Romalıların eline geçmesiyle sonuçlanan Yahudi askerlerinden sonra savaşmış ilk Ya-

301- Derek Wilson, a.g.e, s.293.

302- Raphael Pathai: (Edit) Encyclopedia of Zionism and Israel, Vol.2, "Rothschild Baron Edmond-James de", Herzl Press, New York, 1971, p.966.

hudi askeri birliğıydi. İsrail Ordusu'nun çekirdeğini oluşturacak bu birlik yaklaşık iki bin yıl sonra kurulan ilk askeri birlikti.

Çanakkale'de Türk Ordusu'na karşı tarihte ilk kez kimyasal silah kullanan bu Yahudi Katır Bölüğü'dür. Bu bölükte yer alan askerlerden bazıları ilerde İsrail'de çok önemli mevkilere gelmişlerdi. İsrail'in kurucu Başbakanı David Ben Gurion, yine İsrail cumhurbaşkanlarından Yitzhak Ben Zvi söz konusu isimlerden bazılarıdır.

New York Times –ki Yahudi gazetesidir- 16 Nisan 1916 tarihli nüshasında “Gelibolu'da Kahraman Siyonist Göçmenler” başlıklı bir haber yapıyordu. “Zion/Yahudi Katır Bölüğü”nün Çanakkale'deki görevine 26 Mayıs 1916'da son verildi.³⁰³⁻³⁰⁴

Nasıl bir oyun Türk milletine karşı kurgulanmıştı ki, Çanakkale Savaşı esnasında Osmanlı birliklerini komuta eden Alman General Otto Liman Von Sanders, sonradan Hıristiyanlığa geçmiş Yahudi asıllı bir aileye mensuptu. ABD'de bankerlik yapan Almanya asıllı Yahudi aile Lehman'larla akrabaydı.³⁰⁵

Osmanlı İmparatorluğu'nun Filistin topraklarından çekilmesiyle birlikte harekete geçen Lord Rothschild, İn-

303- John Henry Paterson, “*With The Zionist in Gallipoli*”, Hutchinson and Co., London, 1916, p.36.

304- John Henry Paterson, *Sion Katır Birliği Komutanından-Çanakkale Savaşında Siyonistler*, Türkçesi: Ozan K.Sarioğlu, DBY Yayın, İstanbul 2011.

305- Martin Sieff, “*The Politically Incorrect Guide to The Middle East*”, Regnery Publishing, Washington D.C, 2008, p.19.

giliz hükümeti üzerindeki gücünü kullanarak 1917 yılında meşhur Balfour Deklarasyonu'nu yayımlattı. Bu İsrail Devleti'nin kuruluşuna atılan adımlardan biriydi. Toprak satın almalarla Filistin topraklarının en verimli yerleri Yahudilerin eline geçerken, elbette büyük bir düşüncesizlik ve milli ruhsuzluk örneği gösteren bir kısım Araplar Lawrence ve benzerleri ile Türkleri arkadan vurmakla meşguldüler. Rothschild'ler ise BP ve Royal Dutch Shell ile Irak pazarına giriyorlardı.

4- Kıssadan Hisse İçin: Rothschild'ler – Gülbekyan ve Osmanlı Türkiye'si

Rothschild'ler para ve istihbarat kelimelerini birlikte düşünüyorlardı. Tarihi tecrübeleri vardı; İngiltere'den ABD'ye, Afrika'dan Ortadoğu'ya, Rusya'dan Çin'e ve elbette para kazanacakları Osmanlı Türkiye'sine kadar. her yerde ajanları vardı. Rothschildlerin Osmanlı Türkiye'sindeki adamlarından en önemlilerin biri İstanbul doğumlu, iyi eğitilmiş Klaust (Kalust) Sarkis Gülbekyan (1869-1955) adlı bir Ermeni idi.

Gülbekyan daha 22 yaşındayken 1891'de Kafkasya gezisine çıkmış, özellikle Bakü petrol yataklarını görmüş, petrolün (petrol) gelecekteki ticari önemini anlamıştı. Gülbekyan 1898'de Paris ve Londra'daki Osmanlı elçiliklerine mali yapılmıştı. Artık Devlet-i Ali Osmani'nin bir memuruydu ve aynı zamanda İngiliz vatandaşı da olmuştu. 1910 yılında jön Türk hükümeti idaresinde Rothschild'lerin büyük hissedarlarından olduğu Osmanlı Bankası'na da danışmanlık yapmıştı.

Gülbekyan, Rothschild ve İngilizlerin Ortadoğu'daki petrol alanlarını daha kolay ele geçirmelerine yardım ederken, memuru ve vatandaşı olduğu Osmanlı Türkiye'sine gözünü kırpmadan ihanet ediyordu. Nitekim 1912'de Irak petrol yataklarını işletmek üzere kurulan, Turkish Petroleum Company (T.P.C) de, Rothschild'lerin şirketi Royal Dutch Shell'in %25, Alman yatırımcıların toplam %25, Türkiye Milli Bankası'nın %35 ve Gülbekyan'ın da %15 hissesi bulunmaktaydı. Günümüzde de özellikle ABD merkezli Ermeni Diasporası ile Yahudi Lobisi arasında yoğun işbirliği mevcuttur. 1915 hadiseleri bahane edilerek Türkiye'ye saldıran Ermeni diasporasının arkasında her daim Yahudi Lobisi vardır. ABD'de Ermeniler kıymetli metal ticaretinde perakende bazında ve Hollywood film endüstrisinde söz sahibidirler. Her ikisinin ana omurgası Yahudi şirketlerin kontrolündedir.

Rothschild'lerin Osmanlı Türkiye'sindeki kısa özeti böyle iken kısaca Cumhuriyet tarihine de bir göz atalım.

Türkiye'nin 1946'dan itibaren başlayan dış borçlanma sürecinin her aşamasında Rothschild ailesine ait bir finans kurumu şu veya bu şekilde işin içindedir. Altın ve kıymetli taşlar ticareti söz konusu olduğunda Rothschild ailesi her daim bir numaradır. Bunlar bir tarafa, Rothschild ailesinin Türkiye ilgisi 24 Ocak 1980 kararlarından sonra giderek artmıştır. 1990'larda başlatılan 2000'li yılların başında ise iyice zıvanadan çıkan Türkiye'nin özelleştirme macerasında hep onlar vardır. Türk Telekom'un özelleştirilmesinde, GSM şirketlerinin satılmasında Rothschild Bankası aracılık etmiştir.

Rothschild, Türk Telekom için özelleştirme alternatifleri geliştirilmesinde, Aycell ile Aria'nın birleştirilmesinde, Telsim'in satılmasında AKP Hükümetine danışmanlık hizmeti vermişti. Banka ayrıca, Türk Ekonomi Bankası hisselerinin bir kısmının BNP Paribas Bankası'na satılmasında, Çolakoğlu ailesinin Garanti Bankası'na ortak olmasında, GE Consumer Finance şirketine ve Denizbank hisselerinin satın alınmasında Dexia'ya danışmanlık hizmeti vermişti. Tine TAV'ın Tunus'ta iki havaalanı projesini almasında ve Türkiye'de 2005-2007 arası yıllarda satın alma ve şirket evlilikleri, danışmanlık hizmeti hususlarında en çok iş yapan yatırım bankası Rothschild olup, Citigroup ve Morgan Stanley de onu takip etti.

Merger Market (www.mergermarket.com) tarafından yayımlanan rapora göre 2005-2006 döneminde Türkiye'de şirket birleşmelerinde danışmanlık hizmeti veren yatırım bankalarından Rothschild 15.3 milyar euroluk işlem tutarıyla ilk sırada yer aldı.³⁰⁶

Rothschild'ler, 2006 yılının Temmuz ayında İstanbul'da şirket ofisini açtılar. Ekonomi-finance danışmanlığı yapan Dr. Yılmaz Argüden Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıdır. Yönetim konusunda İngilizce bir kitabı da yayımlanan³⁰⁷ Dr. Yılmaz Argüden, CIA için raporlar hazırlamakla meşhur RAND Corporation'da yetiştirdi. ABD'nin önde gelen düşünce kuruluşlarından olan ve neoconlara

306- Hürriyet Gazetesi, 01.04.2007.

307- Dr. Yılmaz Argüden, *"Keys to Governance Strategic Leadership for Quality of Life"*, Palgrave MacMillan Publ., London, 2011.

yakınlığı ile bilinen bu düşünce kuruluşu bünyesindeki RAND Graduate School’da strateji ve siyaset konularında doktora derecesi aldı. Doktorasını üstün bir başarıyla tamamlayan Argüden RAND Corporation’da ve Dünya Bankası’nda çalıştı. Ayrıca kazandığı milletlerarası akademik ve profesyonel bursların (Fulbright, NATO, Eisenhower) yanı sıra, meşhur Dünya Ekonomik Forumu tarafından “Geleceğin 100 Küresel Lideri” arasına seçilmiştir. Daha da ilginç sevgili okuyucular Dr.Yılmaz Argüden’in *web sayfası* sevgili peygamberimiz Hz.Muhammed Mustafa’ dan *hadislerle* açılmaktadır.³⁰⁸

Dr. Argüden, 2005 senesinde Rothschild yatırım bankasının Türkiye danışmanı, 2006 yılında Türkiye temsilcisi ve 2007’den itibaren de Rothschild-Türkiye’nin Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütmektedir. Özellikle 1812 İngiliz-Amerikan, 1815 Waterloo Savaşı ile Fransa ve İngiltere’yi aynı anda finanse eden 200 yıldır kanlı savaşlardan, spekülasyon ve manipülasyondan, faiz SWAP’ları FOREKS SWAP’ları konusundaki uygulamalardan ve dahası FED-dolar oyunları üzerinden beslenen ve servetine servet katan Rothschild ailesidir. “Her yol İsrail için” oyununun başaktörü bu Rothschild ailesinin yöneticilerinden Dr. Yılmaz Argüden’in web sayfası İslam Peygamberi Hz. Muhammed’in hadisleriyle açılıyor... Gerçekten insanı şaşırtan ilginç bir durum.

Küresel güç simsarlarıyla bir hayli bağlantısı olduğu anlaşılan Argüden’in yukarıda zikrettiğimiz kitabına de-

308- <http://www.arguden.net/home.aspx>

ğerlendirme yazısı yazanlar; eski Almanya Başbakanı Gerhard Schröder, Coca Cola CEO'su Muhtar Kent, RAND Corporation Başkanı Jim Thomson...

Irak'ın 2003'te işgal edilmesinden sonra, Rothschild'ler Irak'ın kuzeyindeki petrol bölgesinde daha etkinler. Turkcell'in sahibi Mehmet Emin Karamehmet'in Genel Enerji adlı şirketi Irak'ın Barzani kontrolündeki petrol yatakları üzerine çalışıyor. %50 hisse ile ortağı kim dersiniz? Rothschild'ler.

"Dünya gizli bir birlik oluşturmuş bir avuç zengin finansör ve sanayici tarafından dizayn ediliyor. Şimdi biz *yeni dünya düzeni* denen bu zorbalığı tiranlığın altında yaşıyoruz."³⁰⁹

1978 Washington Mutabakatı'ndan bu yana uygulanan kapitalizmin neoliberal-küresel serbest pazar ekonomisi modelini İngiliz gazeteci George Manbiot'un şu sözleri çok iyi anlatıyor: "Son 30 yılda neoliberalizm-serbest pazar süper zenginleri halkın diğer kesiminin yaşantısından o kadar oransız ölçülerde ayırdı ki ekonomik krizler artık süper zenginleri fazla etkilememektedir."³¹⁰

Küresel merkez sermayeyi kontrol eden seçkinler oligarşisi her manada-alanda organizasyon yapılarını *vakıflar* aracılığı ile yürütmektedirler. Bu model Osmanlı Türkiye'sinde de *devşirme-dönme* Devlet Ricalı'nın öl-

309- Jim Marrs, "The Trillion Dolar Conspiracy", Harper Collins Publ., New York, 2011, p.4

310- George Manbiot, "Our Economic Ruin Means Freedom for The Super-Rich", The Guardian, 30.07.2012

dükten sonra Osmanlı hazinesine intikal eden para ve mal varlıklarını –Enderuniler, Yeniçeriler, Ulema Kesimi- devletten kaçırmak için vakıflar kurmalarına, vakfetmelerine benziyor. Nitekim ABD’de 1910’lu yıllardaki vakıf sayısı iki düzine iken günümüzde elli binden daha fazladır.

ABD’de “İyiler Kulübü”nü (Good Club) kuran seçkinler toplantılarını büyük bir gizlilik içinde yapar. Mayıs 2009’da New York’taki özel Rockefeller Üniversitesi’nde gerçekleştirilen toplantıda dünya nüfusunun düşürülmesi gerektiği planlarını yaptıkları ve kendilerini bir tür küresel alternatif güç ve hükümet olarak gördükleri basına yansıdı.³¹¹ ABD’nin prestijli okullarından biri olan California Berkeley Üniversitesi’nden psikolog Paul Piff ve ekibi tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre, zenginler daha acımasız ve bencil, ayrıca ahlak dışı davranışlara meyilli oluyorlar. Piff’e göre zenginler kendi menfaatlerini toplumun çıkarlarının çok üzerinde tutma eğilimindedir.³¹² Sadece zenginler değil, ABD politik sistemi başta olmak üzere artık hükümetler de zenginleri kollayıp fakirlere sırtını dönmektedir.³¹³ Kısaca küresel merkez sermayenin seçkinleri, gerçekte daha önce de altını çizdiğimiz gibi Rothschild’ler servetlerini büyük mali krizlerden ve büyük savaşlardan elde etmişlerdi.³¹⁴

311- John Harlow, “Billionaire Club in Bid to Curb Overpopulation”, the Sunday Times, 24.05.2012.

312- Lisa Miller, “The Money-Empathy Gap”, New York Magazine, 01.07.2012.

313- Jacob S.Hacker-Paul Pierson, “Winner-Take-All Politics: How Washington Made The Rich Richer”, Simon and Schuster Publ., New York, 2011.

314- E. C. Knuth, “The Empire of The City”, USA, 1944, p.71.

Üniversitelerde öğretilmeyen, asla bahsedilmeyen şeyi dünyada dönen para-istihbarat-psiko-siber savaş oyunları ve küresel hegemonya savaşları olan *din-siya-set-para* savaşdır. Bu *saklı mirasın* kökleri çok eskilere dayanmaktadır. Bizler tarihin, ayrıcalıklı sınıfların/ seçkinlerin menfaatlerine hizmet gayesiyle sulandırılıp çarpıtıldığıнын farkına varmazsak,³¹⁵ günümüzde de insanların toplum içindeki rollerini anlayamayız.³¹⁶

Enformasyon toplumu temelde iktidar hiyerarşilerinin hakimiyeti altındadır. Ancak bunlar geleneksel bir şekilde –fertlerle, şirketlerle ya da teşkilatlarla– değil, ağlara üyelik yoluyla inşa edilmişlerdir. Neoliberal iktisadi ve siyasi düzenin iktidar piramidinin altında; çoğunluğun dahil olduğu bir dışadönük sömürü ve istismar ağına yakalanmış olan tüketici kitleleri görürüz. En tepede ise seçkinler kulübü mensupları yer alır. En azından son 200 yılda, ağlardan oluşturulan acımasız bir elitist iktidar yapısı hesaplı-kitaplı bir biçimde inşa edilmiş durumda ki; en tepede bulunan en ayrıcalıklı ağa sadece en önde gelen küçük bir elit grup erişebilmektedir.

Diğer taraftan gelecekte bilginin büyük kısmı / enformasyon uzaydan gelecektir. Geleceğin çekirdek güçleri için daha fazla uzaya bağlanmak mecburiyetindeyiz. Günlük hayatımızdan en stratejik alana kadar bundan sonra sahnede ilk göze çarpacak olan daima uzay sistemleri olacaktır.

315- John Howard Lawson, "The Hidden Heritage", The Citadel Press, New York, 1950.

316- Mike Kirchubel, "Vile Acts of Evil; Banking in America", Create Space, USA, 2009, p.10.

B- Finansal Aldatmacanın Altı Köşeli Davut Yıldızı

ABD'nin cari işlemler açığı çoğaldıkça ve durumdan endişe edenlerin sayısı daha yüksek perdeden problemi dillendirdikçe FED Başkanı Greenspan, onları “yaygaracı” olarak nitelendirmişti. Bu ifade neoliberal takım tarafından da kulnılıyordu.

ABD'nin 2006 yılında (GSYİH'nin %6.5'ini aşarak) 800 milyar doları geçen açığın, küresel finans derinleşmesine doğru daha genel bir eğilimin yansıması olduğunu söyleyen de FED Başkanı Greenspan'dan başkası değildi.

Greenspan 2007'de yayımlanan kitabında, sürdürülebilir ABD cari işlemler açığını, BİRİNCİL RİSK FAKTÖRÜ olarak değil, ikincil öneme haiz bir husus olarak nitelendirmişti. 2007'de başlayan mali kriz öncesi gelişmeler esnasında, cari işlemler açığı konusunun -hızla artan mesken fiyatları ve hane halkı borçlarındaki çarpıcı büyüme gibi diğer hususlarla beraber- ABD'de siyaset kurumu içinde aşırı panik meydana getirmesine lüzum yoktu.³¹⁷

ABD'nin giderek daha fazla borçlanmasına iyimser bakanlardan Fed Başkanı Greenspan yalnız değildi. Birleşik Devletler Maliye Bakanı Paul O'Neil, diğer ülkelelerin ABD'ye kredi vermesinin doğal bir şey olduğu ve cari hesabın “*manasız bir kavram*” olduğu sözleriyle meşhur olmuştu.³¹⁸

317- Alan Greenspan, “*The Age of Turbulance*”, Penguin, New York and London, 2007.

318- Economist, “The O'Neill Doctrine”, 25 Nisan 2002.

Greenspan'dan sonra Fed Başkanı olan Ben Bernanke -namı diğer helikopter Bernanke- 2005 yılında yaptığı meşhur konuşmasında, ABD borçlanma furcasını, pek çok faktörün çakışmasının sebep olduğu (ki Bernanke'ye göre bunların çoğu ABD politikacılarının kontrolü dışındaydı) "*küresel tasarruf fazlasının*" bir sonucu olarak tanımladı.³¹⁹

Buna mukabil birçok akademisyen, finans uzmanı da mesela, Nouriel Roubini ve Brad Setser 2004 yılında- ABD'nin borçlanma meselesinin giderek kötüleşeceğini öngördüler; borçların, ciddi bir çöküş öncesi GSYİH'nin %10'una ulaşacağını ifade ettiler. 2008 yılında Nobel ekonomi ödülü verilen Paul Krugman, ABD cari açığının sürdürülemez hale gelmesinin açıklık kazandığı ve Amerikan dolarının aniden çöktüğü zaman, kaçınılmaz olarak bir "*Wile E. Coyote anı*" yaşanacağını iddia etti.³²⁰

ABD'nin borçlanma risklerini gösteren akademik makalelerin başka örnekleri de vardır.³²¹ Diğer taraftan saygın akademisyen, siyaset ve finansal piyasa araştırmacısı da giderek büyüyen ABD cari işlemler açığının, yükselen piyasaların ihracata dayalı büyüme modelini uygulamasının ve sağlam-güvenli varlıklara yönelme ihtiyacının tabii bir neticesi olduğunu söyledi. ABD açıklarını artıran sistemi "*İkinci Bretton woods*" olarak adlandır-

319- Ben Bernanke, 2005.

320- Paul Krugman, "Will There Be a Dolar Crisis?", Economic Policy 51 (July) 437-467 / "Wile E Coyote anı": Chuck Jones'ın Road Runner çizgi filmindeki talihsiz karakter. Planları hep suya düşer ve bir yamacı tırmanırken, altında tutunacak bir dal bulamadığı anlar onu beklerdi.

321- Martin Wolf, "Fixing Global Finance", John Hopkins University Press, Baltimore, 2008.

dılar.³²² Çünkü bir anlamda tarih tekerrür ediyordu. 40 yıl önce Avrupa ülkelerinin yaptığına benzer biçimde Asya ülkeleri de para birimlerini yarı yarıya dolara bağ-lıyorlardı.

2008 yılında ABD merkezli eşik altı finans krizine sebep olan ve hızla küresel bir mali krize dönüşen “BU DEFA-FARKLI OLDU” şeklinde bir algının oluşmasına neden hususları şu şekilde özetlemek mümkündür:

- ABD özeldi ve dolar da özeldi. Dünyanın en güve-nilir mali düzenleme sistemine, en yaratıcı-yenilikçi fi-nans sistemine, dahası çok güçlü politik sisteme ve yerkürenin en büyük sermaye piyasalarına sahip bu ülke hiçbir endişeye mahal olmaksızın, muazzam ser-maye girişlerini kaldırabilirdi.

- Gelişmekte olan ülke piyasaları hızla yükselmek-teydi. Bu ülkelerin fonlarını çeşitlendirerek riski azalt-mak gayesiyle güvenli bir limana ihtiyaçları vardı.

- 1978 Washington Mutabakatı ile başlatılan küresel-leşme giderek güç kazanıyor finans endüstrisi küresel sermaye piyasalarını giderek derinleştiriyor ve başta ABD olmak üzere ülkelerin *daha derin borçlara* girmesine izin veriyordu.

- Görünürde, ABD daha üstün para politikası ku-rumlarına ve para politikası üreten dahiyane uzmanlara sahipti.

322- Michael Dooley, David Folkerts-Landau, Peter Garber, “An Essay on The Revived Bretton Woods System”, International Journal of Finance and Economics 9(4):307-313.

- Yeni keşfedilmiş *yaratıcı finansal araçlar* pek çok yeni borçlunun ipotek piyasalarına girmesine imkân veriyordu.

- Bütün bu olanlar sadece finans endüstrisinin küreselleşmesinin, yenilikler sayesinde daha da derinleşmesi demekti ve endişeye mahal verecek büyük bir şey gözüküyordu.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz “güçlü ve köklü” ABD finans sisteminin ve küresel finans endüstrisinin aslında hiç olmadığı 2008 kriziyle birlikte ortaya çıkmıştı. Her şey sanal bir görüntüydü. Bu görüntünün Londra City-Wall Street-Washington-Basel-Brüksel-Singapur’dan oluşan altı köşeli bir Davut Yıldızı olduğu ve aldatmaca üzerine kurulu olduğu anlaşıldığında “atı alan çoktan Üsküdar’ı geçmişti.”

“2010’da yeni kur savaşı başladığında merkez bankacılığı sağlam para prensiplerine değil, merkez bankacılarını, vatandaşları gerçek niyetleri hakkında yanıltmak için kullanma kabiliyetlerine dayanıyordu. Monetarizm onu bir siyasi araç olarak etkisizleştiren dolaşım hızı ve para arasındaki istikrarsız ilişkilere dayanıyordu... İktisat sermaye piyasalarındaki gerçek davranışlarla hiçbir ilişkisi olmayan etkin piyasalar ve normal risk dağılımları *bataklıkına* dikilmiş bir gökdeleni. Tüm maliye politikaları, para politikaları, bankacılık ve risk yönetimi sistemi entelektüel açıdan yoz ve namussuzdu ve bu kusurlar bugüne kadar geldi.”³²³

323- James Rickards, “Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu”, s.221-222.

Son zamanlarda davranışsal ekonomi, nörofinans başta olmak üzere yeni ve daha iyi, insanla daha çok ilişkilendirilen iktisat paradigmaları geliştirilmeye başlandı. Ancak şunlar da hâlâ gerçekliğini koruyor:

- Mevcut “kumarhane kapitalizmi” 200 yıllık kazanılmış(!) haklara sahip.

- Londra City-Wall Street-Washington-Basel-Brüksel-Singapur’dan oluşan altı köşeli Davut Yıldızı geçmiştin kusurlu-ahlaksız modelleriyle ilintili “kazanılmış haklara” (!) sahipler.

- 2008 felaketinden sonra hükümetler nezdinde merkez bankaları eliyle bol keseden uygulanan Keynesçilik harcamaları artırmanın, Monetarizm ise başta FED olmak üzere “Merkez Bankası Bağımsızlığı” uydurması üzerinden seçilmiş hükümetleri bir nevi by-pass ederek gücü *merkez bankaları bürokratları* elinde toplamanın bahanesidir.

- Küresel finans endüstrisi ya da bir başka söyleşiyle küresel merkez sermaye elitleri için mevcut ana akım *finansal ekonomi teorileri*; yüksek-sınırsız kaldıraç ve bilanço dışı türevlerin aldatıcı-hileli satış uygulamaları için bir perde sağlamaktadır. Küresel merkez sermaye için her şey *kârdır*, sağlıklı bilim sonra gelir, hatta olmasa da olur. Hasılı Altı Köşeli Davut’un Yıldızı şeklinde küreselleşen merkez sermaye, elitlerinin kontrolündeki finans endüstrisi ölçüsüz-ahlaksız kâr etmeyi sürdürdükçe insanlık adına zor sorular, bırakınız cevaplamayı sorulmayacaktır bile.

ALTINCI BÖLÜM

Okuyucu-Yatırımcı İçin “Aspirin” Bilgiler ve Öngörüler

A- Postmodern Dünyada Finans Endüstrisinin Ayrıştırıcı ve Yıkıcı Rolü

1- Tarih ve Sermayenin Kazananları-Kaybedenleri

- Hemen hemen bütün mitolojilerde büyük imparatorlukların yükselişleri ve gerilemeleri, mutlak bir güce ve ordu komutanlarının /komutanın kurnazlığına bağlıydı.

- Romalılar savaş tanrısı Mars'a tapınırken, Viking'leri efsanevi kahramanlıklarıyla, İskandinav mitolojisindeki, sihirli çekici ve altın kemeriyle, en güçlü tanrılardan biri Thor kahramanca savaşın içine çekti.

- Türkler Müslüman oluncaya kadar *Göktanrı*'ya bilahare "İlayi Kelumatullah" için Allah'a dua ederek kahramanlık destanları yazdılar.

- Ancak büyük medeniyetlerin yükselişlerinin ve gerilemelerinin gerçek sebeplerini analiz ettiğimizde, tamamen değişik bir hikâye ile karşılaşırız.

- 1500 yılının dünyasında Asya'nın doğu yakasında *Çin medeniyetini* ve onların icatları olan kâğıt, matbaa, barut, pusula vb. görürdünüz. Batı yakasında ise Osmanlı-Türk İmparatorluğu'nu bütün Avrupa iliklerine

kadar hissediyordu. Bu büyük Türk-Müslüman medeniyeti cebiri icat etmiş, optik ve fizikte çok önemli buluş ve gelişmeler kaydederek yıldızlara adlarını vermişti. İstanbul bilim tahsil etmek için dünyanın en önemli merkezlerinden biriydi. Burada sanat ve bilim serpilip büyümüştü.

- Bu çağda Avrupa ülkeleri zavallı durumdaydı. Katolik Hristiyanlık bağnazlıkta sınır tanımıyordu. Cadı mahkemeleri ve Engizisyon (The Inquisition) insanları kıvrandıırıyordu. Avrupa ortaçağın *kara deliği* idi. Atilla liderliğindeki Hun Türkleri MS 432'de Batı Roma'yı tarihin tozlu raflarına göndermişlerdi. 1071'de Alparslan'ın Malazgirt'te başladığını 1453'te Fatih Sultan Mehmet tamamlamıştı ve Roma İmparatorluğu artık yoktu. Avrupalılar Roma İmparatorluğu'nun bilgi torbasını çoktan ateşe atmışlar, boğucu dini dogmaları tartışmakla meşguldüler. İtiraz veya bir farkındalık meydana getirebilecek görüş ayrılığı sık sık işkenceyle, hatta daha beteri ile karşılaşılıyordu. Dahası Avrupa'nın *şehir devletleri* devamlı olarak birbirleriyle savaş halindeydiler.

- 1500'lerden itibaren Osmanlı-Türk İmparatorluğu ve Çin takriben 500 yıl boyunca bilim ve teknolojiye *fetret devrine* girdiler. Artık Çin İmparatoru Yongle tarafından, 1405'ten itibaren, dünyayı keşfetmek için oluşturulan dünyanın en büyük deniz filosu çürümeye terk edilmiş sonra da yanmıştı.

- Osmanlı Türkiye'sinde ise tarih 1583'ü gösterirken Şeyhülislam Kadızade Efendi padişaha şöyle bir rapor sunmuştu: "Tophane'deki rasathanede olanlar bir İslam

ülkesinde olabilemez. Rasathanenin başındaki Taküyyiddin kulunuz meleklerin bacaklarını gözetliyor." Pa-dışahın onayı ile Kılıç Ali Paşa'ya topa tutturulan rasat-hane (gökyüzü gözlemevi) ile birlikte Osmanlı Türki-ye'sinde pozitif bilimlerle ilgili çalışmaların köküne kib-rit suyu dökülüyordu. Tophane'deki rasathanenin Batı Avrupa'daki çağdaşı günümüzde hâlâ dünyanın en büyük gözlem evlerinden biridir.

Osmanlı Türkleri, topraklarına toprak katarken de-ğerlerine değer katamıyordu artık. Yavuz'un 1517'de Mı-sır'ı fethi ile İstanbul'a getirilen yaklaşık 2000 veya 1000 kadar Arap ve Yahudi dönmesi ulema Osmanlı-Türk medreselerine selefi-eşari itikadında İslam anlayışını sokmuşlardı. Kur'an'ın 700 ayetinde değindiği ve Ha-nefi-Maturidi İslam itikadının temel dayanaklarından biri olan *akıl* dışlanmış ve vestiyere asılmıştı. Öyle ki daha 1529'da medreselerdeki önde gelen ulema "mate-matik okumak caiz müdür, değil müdür"ü tartışıyordu. Artık akli bilimler üzerine değil nakli bilimler üzerine sonu gelmez tartışmalar yapılıyordu.

- Eski Malezya başbakanların Mahatir Mohamad İslam âleminin durumunu şu sözlerle ifade ediyor: "Müslüman alimlerin, bilgi edinmeyi, Kur'an'da buyrul-muş gibi, sadece dini bilgi olarak yorumlamaları, dini bilgiden gayrısını İslam dışı görmeleriyle, büyük İslam medeniyeti inişe geçti. Sonuç olarak, Müslümanlar bilim, matematik, tıp ve diğer sözde dünyevi öğretileri çalışmayı bıraktılar. Bunun yerine, İslam'ın öğretileri ve yorumları üzerine, İslam fıkhi ve İslami uygulamalar üzerine tartışmaya çok zaman harcadılar; bu Müslüman-

ların bölünmesine ve çok sayıda mezhebin, tarikatın ve ekolün kurulmasına yol açtı."

- Avrupa'da başlayan uyanış, 1492'de Amerika kıtasının keşfi ve ticaretin getirdiği yeni farkındalıklar ve inovatif fikirler, Gutenberg'in matbaası ile giderek hızlandı.

- Yale Üniversitesi'nden, "*Büyük Güçlerin Yükselişi ve Çöküşü*" adlı meşhur kitabın yazarı Paul Kennedy şöyle bir tespitte bulunuyor: "Avrupa'nın devamlı birbirleriyle savaştan hükümdarları, toprak ve hükümdarlık hırslarını daha ileri taşımak için bilim ve mühendisliğe para sağladılar. Bilim, sadece akademik bir çalışma değildi, yeni silahların ve servete / sermayeye giden yolların ortaya konması için bir araçtı." Bu durum, çok geçmeden Avrupa'da bilim ve teknolojinin yükselişini sağlarken, Çin'in ve Osmanlı İmparatorluğu'nun güçlerini zayıflatmaya başlattı. Buna ticaret yollarının, Doğu ile Batı arasındaki değişimini de eklemek gerek.

- Neticede Çin, ironik bir şekilde, kendilerinin iki önemli buluşu, barut ve pusulayı kullanan Batı Avrupa ülkelerine ait savaş gemilerinin taşıdığı misyoner-asker-işadamı üçlüsü tarafından parçalara bölündü.

- Osmanlı İmparatorluğu'nun ise Enderun siyaseti ve bürokrasisinin aymazlığı ile farkındalık oluşturmadağı konular şunlardı:

a- Serbest ticaret

b- Finans sermayesi

c- Doğrudan yabancı sermaye yatırımı

Sonuçta Osmanlı, *finansmana* dayalı oyunlarla Batı Avrupa tarafından parçalandı ve yıkıldı.

Peki ne olmuştu?

- Yahudilik ve Hıristiyanlık sadece "iman"; İslam ise "iman" artı "akıl" üzerine otururken; Müslümanlar akli kullanmayı bıraktı. Batı, akli kullanarak *bilim* ve *teknolojiyi* yerli yerine oturtmuştu. Zira bilim ve teknoloji; servetin, sermayenin ve refahın motorlarıdır.

- Nasıl olmuştu da, yüzyıllar süren bir cehalet döneminden sonra Avrupa birdenbire depara kalkmış ve Çin ve Osmanlı Türkiye'si bağlamında İslam dünyasını geçmişti?

- o Derebeylik sistemi zayıflamış,

- o Aristokrasinin yanında bir tüccar sınıfı ortaya çıkmış, milli bir burjuvazi oluşmaya başlamış,

- o Rönesansın coşkulu rüzgârları eserken Katolik Hıristiyanlığın dogmaları ile kilise papazlarının toplum üzerindeki tahakkümü sarsılmıştı.

- o Bütün bunlar sosyal eğilimler ve dönüşüm için zemin hazırlamıştı.

a- Bu büyük dönüşüme *fizikçiler*, evrene hükmeden dört temel kuvvetin merceğinden bakarlar. Bunlar; makinelerden, roketlere bombalardan yıldızlara ve evrenin kendisine kadar, etrafımızdaki her şeyi açıklayabilen temel kuvvetlerdir:

1. İlk kuvvet, bizi yere demirlemiş, orada tutan, güneşin patlamasını engelleyen ve güneş sistemini bir arada tutan kütle-çekimidir: *gravity*.

2. İkincisi, şehirlerimizi, evimizi aydınlatan, dinamolarımızı ve motorlarımızı harekete geçiren ve lazerlerimize ve bilgisayarlarımıza güç veren elektromanyetik kuvvettir: *the electromagnetic force*.

3. ve 4. Atomun çekirdeğini bir arada tutan, göklerdeki yıldızları parlatan Güneş'imizin ortasındaki nükleer yangını yaratan, zayıf ve kuvvetli nükleer güçlerdir: *the weak and strong nuclear forces*.

b- Bu dört kuvvetin sırrı hep Avrupa'da çözülmüştür. Bu kuvvetlerden her birini fizikçiler anladıklarında insanlık tarihi Avrupa merkezli olarak değişti.

c- Isaac Newton; "Eğer elma düşüyorsa, Ay da düşer mi?" sorusundan hareketle 23 yaşında bir elmayı tutan, göklerdeki gezegenlere ve yıldızlara kadar ulaşan kuvvetlerin aslında hep aynı kuvvet olduğunu fark etti. Calculus, diferansiyel ve integral hesaplarından oluşan yüksek matematiği icat ederek gezegenlerin ve uyduların yörüngelerini çizmek ve hareketlerini çözmek için kullanmaya başladı. 1687'de başeseri sayılan "Principia"yı yayımladı. En önemlisi de Newton yeni bir düşünce tarzı ortaya koydu: Kuvvetler aracılığı ile hareket eden nesnelerin hareketlerinin hesaplanabildiği *mekanik düşünceyi* başlattı: *newtonian mechanics*.

d- Yani nesneler, ölçülebilen ve kontrol edilebilen, iyi tanımlanmış kuvvetler sebebiyle hareket etmekteydiler.

Ruhların, iblislerin ve hayaletlerin bu işlerde bir rolü yoktu.

e- Sonuçta; Newton'un *kütle-çekim* tasviri Avrupa'daki *Sanayi Devrimi*'nin yolunu aralamıştı.

f- 1800'lü yıllarda, Avrupa'da, Michael Faraday, James Clerk Maxwell ve diğerleri ikinci büyük devrimi tetikleyen ikinci büyük kuvvet, *elektromanyetizmayı* kontrol altına aldılar. Thomas Edison New York - Aşağı Manhattan'daki Pearl Street İstasyonu'nda jeneratörler kurup dünyayı ısı ısı yapmanın yolunu açtı.

g- Avrupalı bilim insanları tarafından keşfedilen *nükleer kuvvetler* çevremizdeki her şeyi değiştirmektedirler. Sadece göklerin ve yıldızların ateşini çözmekle kalmadık. İnsanlığın, kendi içimizin sırlarını da çözmeye başladık:

MRI: The magnetic resonance imaging; Türkçesi ile manyetik rezonans görüntüleme

CAT: The computer-assisted tomography; Türkçesi, bilgisayar destekli tomografi

PET: The positron emmission tomography; Türkçesi, pozitron salımlı tomografi taramaları ve rasyasyon terapisi yoluyla tıpta kullanıyoruz: *nükleer tıp*.

A- Din ve Bilim: Füzyonun Sınırsız Enerjisini Kontrol veya Nükleer Armagedon Savaşı

Nükleer kuvvetler atomun içinde depolanmış olan muazzam güce hükmettiklerinden, nükleer kuvvetler en

nihayetinde insanlığın kaderini belirleyebilirler: Ya füz-yonun sınırsız enerjisini kontrol ederek refaha erecek ya da Armagedon Savaşı'nda nükleer bir cehennem içinde insanlığın köküne kibrit suyu dökülecek. Çünkü tarihte hiç olmadığı kadar, Yahudi-Hıristiyan Batı medeniyeti-nin siyasi-dini önderleri Tevrat-İncil-Kabala temelli "ir-rasyonel kehanetleri" bilimin "irrasyonel ürünleriyle" eşleştirmekte ve Mesih/Mehdi fenomeniyle *yeni dünya düzeni* kurma ütopyası peşindedirler.

B- Kâğıt ve Kitap ya da Şahsi Kitaptan Şahsi Kütüphaneye

1. Antik Mısır'da papirüs şeklinde, bilahare Çinliler tarafından icat edilen kâğıt ikinci aşamaya 1450 civa-rında girdi.

2. Gutenberg portatif matbaa harflerinden baskıyı icat edince *kişisel/şahsi kitap* mümkün olmuştu.

o Gutenberg'den önce bütün Avrupa'da 30.000 kitap vardı. 1500 yılına gelindiğinde, yoğun bir en-telektüel mayalanmayı başlatan 9 milyon kitap vardı: *şahsi kitap*.

3. 1930'larda, maliyet sayfa başına bir kuruşa düştü-ğünde, kâğıt üçüncü aşamayı gördü: *şahsi kütüphane*.

4. Dördüncü aşamada, kâğıt artık kentsel atıkların en büyük kaynağı olup farklı renk ve boyutlarda kâğıtlarla dünyamızı dekore ediyoruz.

• Ama teknolojiler ve ürünleri dinamikler, her daim değişirler: Doğarlar-Gelişirler-Yükselirler-Gözden

düşerler. Yani kitlesel teknolojiler genellikle DÖRT temel safhada gelişirler.

- Kağıt, şebeke suyu, elektrik, bilgisayar aynı şemayı takip eder.

o Bilgisayarda birinci aşama; 1950'lerde IBM ve *merkezi işlem bilgisayarı*.

o İkinci aşama; IBM'in yönetimi "Moore" kanunun değerini anlayamadı, bu yüzden 1980'lerde 2. aşamaya girdiğimizde *kişisel bilgisayarların* gelişiyile neredeyse iflas ediyordu.

o Üçüncü aşama; her masada bir bağımsız bilgisayar tasavvurunu, bir bilgisayarın milyonlarca bilgisayar ile etkileşebileceği *internet bağlantılı bilgisayar* yerle bir etti.

o Dördüncü aşama; her türlü hesaplamanın *bulutlarda* yapılacağı yeni bir bilgisayar çağı ile bilgisayar çipleri de yavaş yavaş kaybolacak. "Cloud computing" yani "bulut bilişim"e sıra geldi. Bunda her türlü yazılım, işlem, veri aktarım, vb. hizmet, bir ana sağlayıcı aracılığı ile evlerden ve işyerlerinden mahalli olarak alınacak. Basitçe ifade etmek gerekirse, senede bir kez kullanacağınız programı satın almak mecburiyetinde kalmayacaksınız, kullandığınız kadar ödeyerek ana sağlayıcıdaki programı kullanacaksınız.

B- Yükseliş ve Çöküşler ile Teknolojik Dalgalar

- 2008 küresel ekonomik krizi ile alakalı temelde iki husus öne sürülüyor:

- a- Kapitalist-neoliberal serbest piyasa sisteminin temelinden kusurlu olduğu

- b- İnsan tabiatı, hırs, yozlaşma, kanuni boşluklar, kontrol mekanizmasındaki zayıflıklar vb.

- Bize göre her ikisi de doğru ve sistem ikincisini sürrekli besler bir mekanizmaya sahip. Ancak bir husus var ki o da *bilgi ekonomisi*. Bu yeni ekonomi özellikle sanayileşmesini tamamlamış kapitalist ekonomileri daha sık aralıklarla vuracağı benziyor. Çünkü uzun vadede bilim refahın motorudur. Buraya kadar kısaca özetlediğimiz Batı Avrupa merkezli bilim ve teknolojik gelişme kapitalizme bir ivme kazandırmış olmasına rağmen, tam manasıyla bir çelişkiyi de bünyesinde taşımaktadır. Bilim ve teknolojiadaki gelişmenin sağladığı *bilgi ekonomisi* kapitalizmin altını oymuştur.

- Oxford Ekonomi Tarihi Ansiklopedisi (The Oxford Encyclopedia of Economic History) 1870'den sonra İngiltere ve ABD'deki gelir artışının %90'ını, salt *sermaye* birikimine değil, teknolojik yeniliklere bağlayan çalışmalara dikkat çekmektedir.

- Elbette bilim tekdüze değildir, dalgalar halinde gelir. Çığır açan bir keşif (mesela; buhar makinesi, ampul ve transistör gibi) genellikle bir dizi ikincil keşiflere sebep olur ki bunlar da bir yenilik ve ilerleme çığını tetikler. Çok muazzam miktarlarda zenginlik oluşturduğundan, bilimin bu dalgaları ekonomiye yansıtılırlar.

- Bilim tarihinde ilk kitlesel büyük dalga, nihayetinde lokomotifin bulunmasına sebep olacak olan *buhar gücüydü*. Buhar gücü Batı Avrupa toplumunu tepetaklak edecek Sanayi Devrimi'ni tetikledi.

- Buhar gücü müthiş bir sermaye birikimi meydana getirdi. Ancak kapitalizmin tabiatı gereği bu düzende asla yerinde kalmaz. Sermaye /finans kapital illaki bir yere gitmek mecburiyetindedir. Kapitalistler, daima bir sonraki fırsatın peşindedirler, sermayeyi daha spekülatif yatırımlara kaydırırlar ve bazen bunun felaket sonuçları olur. İşte tam olarak 1978 Washington Mutabakatı'ndan 2008 ekonomik krizine kadar yaşanan krizlerin altında yatan budur.

Birinci Teknolojik Dalga ve Çöküş

- Buhar gücü ve Sanayi Devrimi'nce 1800'lerin başında meydana getirilen sermaye fazlasının çoğu Londra Borsası'ndaki *lokomotif* hisse senetlerine gitmişti. Çok sayıdaki lokomotif şirketi sebebiyle, bir balon oluşmaya başlamıştı. New York Times'ta ekonomi-ticaret yazarı olan Virginia Postrel "Yüz sene önce, demiryolu şirketleri New York Borsası'nda listelenen tahvillerin yarısını oluşturuyordu." diye yazmıştı. Lokomotif hâlâ başlangıç safhasında olduğundan, bu yükseliş balonu devam ettiremedi. 1850'de kapitalizm tarihindeki en büyük çöküşlerinden birini meydana getirdi.

- Bunu, Sanayi Devrimi'nin durmaksızın ürettiği sermaye fazlasının sebep olduğu, hemen hemen her 10 se-

nede bir nükseden, biri dizi daha küçük çöküşler takip etti.

- Buradaki ironi: Demiryolunun altın çağı 1880'ler ve 1890'lar olacaktır. Yani 1850 çöküşü spekülâtif telaş ve bilimin oluşturduğu *sermaye* sebebiyle oldu. Dünyaya ray döşeme işinin olgunlaşmasının önünde daha on yıllar vardı.

İkinci Teknolojik Dalga ve Çöküşü

- Edison ve Ford'un elektrik ve otomotiv devrimleri liderliğinde teknolojinin ikinci büyük dalgası yayıldı. Kapitalistler ders almadılar, balon döngüsü kısa sürede tekrar başladı. Ford Motor Şirketi'nin 1908-1927 yılları arasında ürettiği "model T"nin de yaygınlaşmasıyla, inanılmaz bir sermaye oluşumu gerçekleşti. Sermaye bu kez ABD Borsası'na gitti. Kamu ve otomotiv şirketleri hisselerinde bir yükseliş ve balon oluşmasına sebep oldu. İnsanlar çoktan 1850 çöküşünden çıkarılan dersleri göz ardı etmişlerdi. 1900-1925 yılları arasında açılan otomobil şirketlerinin sayısı 3000'e ulaşmıştı. Balon 1929'da patladı ve arkasında Büyük Buhran'ın yıkımı ve İkinci Dünya Savaşı'nı bıraktı.

- Buradaki ironi: ABD yollarının ve Batı Avrupa'nın asfaltlanması ve elektriklenmesi bu çöküşün sonrasında bile gerçekleşmedi, 1950'ler ve 1960'ları beklemek zorunda kaldı.

Üçüncü Teknolojik Dalga ve Çöküş

- Bu kez yüksek teknoloji olarak bilimin üçüncü büyük dalgası geldi. Bilim; bilgisayar, lazer, uzay uydusu, internet ve elektronik cihaz formunda hayatımıza girdi.

- Yüksek teknolojinin oluşturduğu muazzam ivme ile devasa bir sermaye oluştu. Dat.com balonu gibi küçük-orta balonlar derken sermaye bu kez *gayrimenkule* gitti.

- Devasa bir gayrimenkul balonu oluştu. Tavan yapan gayrimenkul /evlerin değerine karşılık insanlar borçlanmaya başladılar. Evlerini kumbara olarak kullandılar; bu balonu daha da şişirdi.

- Ahlsız bankacılar ve Soğuk Savaş Artığı "Oyun Teorisi" kurucusu ahlaksız fizikçilerin çöreklediği Wall Street'teki yatırım bankacılığı ve finans kurumları "türev ürünleri" keşfettiler, "yaratıcı muhasebe" ile şirketlerin aktif ve pasifleri üzerinde "oyun teorisi"ne uygun yeni bilançolar düzenlediler. Hasılı su gibi ipotek kredisi vererek balonu iyice şişirerek kurbağayı boğaya dönüştürdüler.

- İnsanlar, küçük-orta krizleri bir kenara bırakalım 1850 ve 1929 çöküşlerinin derslerini tınlamadılar bile. 2008 finans krizi ile küresel bir ekonomik bunalım patladı. Öyle ki 2014 yılının ortasında sistem hâlâ kendine gelemedi. Son bunalım gösterdi ki neoliberal kapitalizm ve küresel serbest piyasa denen sistem sağlıksız. Buna bir de manipölasyonlar ve ahmaklıklar eklenince finans endüstrisi şirazesinden çıkıyor.

- Buradaki ironi: Bir bilgi ağı kurulup, bütün dünyanın bu ağı bağlanmasının 2008 çöküşünden sonra gerçekleşecek olmasıdır. *Bilgi devriminin altın çağı ve bilgi ekonomisi henüz yeni başlamıştır.*

- Thomas Friedman şöyle yazıyor: "21. yüzyılın başları finans endüstrisinin sektörleri etrafında bir çıkış, bir balon ve şimdi de bir patlama gördü. Ama korkarım arkada bırakacağı yegâne şey, Florida'daki hiç inşa edilmemiş olmaları gereken bomboş apartman daireleri, zenginlerin daha fazla güç yetiremeyecekleri kullanılmış özet jetler ve kimsenin anlayamayacağı ölü ipotek sözleşmeleri olacak."

Dördüncü Bilim ve Teknolojik Dalga Nedir?

- Dördüncü bilim ve teknoloji dalgası, yapay zeka, nanoteknoloji, genetik ve biyoteknoloji ile telekomünikasyonun bir birleşimi olabilir. Daha önceki döngülerde olduğu gibi, söz konusu teknolojilerin birden fazla çok yüksek sermaye meddüceziri meydana getirme ihtimali oldukça güçlüdür.

- 2014'ün küresel ekonomisine baktığımızda REEL üretimin dünya değeri 80 trilyon dolar iken "türev ürünler" denen beş para etmez finansal kâğıt stoku 830 trilyon dolar.

1- Gelecek 20-30 Yılda Kazanan ve Kaybeden Meslekler

- Bilim ve teknolojik dalgalar evrildikçe bazen ictimai / sosyal dokuyu altüst eden ani değışiklikler meydana getirir.

- Her teknolojik devrimin kazananları ve kaybedenleri vardır. Gelecek 30 yılda bu durum daha belirgin hale gelecektir. Üçüncü Sanayi Devrimi ilk ikisinden çok çok farklı gelişmektedir.

- Robot teknolojisinde *yapay zeka* için en az iki temel engel mevcuttur:

- a- Şekil / örgü tanıma

- b- Ortak akıl / sağduyu

- Yani gelecekte mevcudiyetini devam ettirecek işler genellikle, robotların yapamayacağı, yukarıdaki iki yeteneği gerektiren işler olacaktır.

2- "Kapitalizmin Sürtünmesi" ve Kaybedenler Sınıfı ya da Meslekler

- Mavi yakalı çalışanların önemli bir kesimi ve beyaz yakalı çalışanlar arasındaki pek çok meslek erbabı kaybedenler sınıfında olacak. Kaybeden meslekler "kapitalizmin sürtünmesi" olarak adlandırılır.

- New York merkezli, dünyanın en büyük yatırım bankalarından biriydi. 2008 finansal krizin başaktörlerinden biri olup Bank of America'ya satılan Merrill Lynch, *çevrimiçi* (online) hisse senedi alım-satımını ke-

sinlikle benimsemeyeceğini duyurmuştu. Ancak şirketin 1999'da, piyasa güçleri tarafından çevrimiçi alım-satımı kabul etmek mecburiyetinde bırakılması çok küçük düşürücü olmuştur.

- Bu durum aynı zamanda *kurumsal piramidin inceleceği* manasına gelir. En tepedeki sahip ve / veya yönetici insanlar, piyasadaki satış kadrosu ve satış temsilcileriyle doğrudan ilişki kurabileceklerinden, üstten gelen emirleri uygulamak için aracılara daha az ihtiyaç olacaktır.

- Aracı işlerde çalışanlar gelecekte hayatta kalmak için, işlerine değer katmalı ve robotların yapmacağı iş vasıflarına sahip olmak zorunda kalacaklar: *ortak akıl/sağduyu*.

3- Beyaz Yakalılarda Ayakta Kalacak Meslekler ve/veya Çalışanlar Nasıl Olmalıdır:

- Meşhur İngiliz başbakanlarından Winston Churchill şöyle der: “Geleceğin imparatorlukları zihnin imparatorlukları olacaktır.”

- Amerikalı - Japon akademisyen Michio Kaku ise şu tespitte bulunuyor: “Neticede beyaz yakalı çalışanlar içinde müşterilerine ve/veya birlikte çalıştıkları çevreye işe yarar *ortak akıl* verebilenler, sanat üretme, oyunculuk yapma, fıkra anlatma, program yazma, liderlik etme, analiz yapma, bilim üretme, yaratıcı/inovatif olanlar gibi *bizi insan yapan* özelliklerle donanmış insanlar kazananlar sınıfında yer alacaktır.”

- ABD Yüksek Mahkemesi, 1857'de, kölelerin asla

ABD vatandaşı olamayacaklarına karar vermişti. Bu kararın bozulması, bir manada, bir iç savaşa ve yüz binlerce ölüye mal oldu.

4- Liderlik: Geleceğin En Değerli Meziyet ve Ürünü

- Liderlik, her daim özellikle karmaşık bir süreçtir. Çünkü liderlik kendine has güçlü ve zayıf tarafları bulunan insanın, birlikte çalıştığı kişileri teşvik etmesi ve onlara rehberlik etmesi demektir. Bu da insan tabiatını, piyasa güçlerini, dini inançları, gelenek ve görenekleri ileri düzeyde anlamayı gerektirir. Bu meziyetler insanın bilgisayardan üstün taraflarından biridir.

- Liderlik, doğuştan gelen yeteneklere ilave olarak, kısmen, mevcut bilgiyi, değişik bakış açılarını ve alternatifleri değerlendirmekten ve daha sonra belirli hedefler ile uyumlu en uygun olanı tercih etmekten oluşur.

- Bir robot, bir jüri üyesinin yerine geçemez. Çünkü jüriler genellikle, zamanla sürekli değişen belirli bir grubun *geleneklerini* temsil ederler. ABD Yüksek Mahkeme Hakimi Potter Stewart bir keresinde pornografiyi tanımlamak mecburiyetinde kaldığı zaman, tanımlamakta başarısız olmuş, ama "gördüğümde onu tanıyorum" demişti.

- Ekonomist Harnish McRae, "Uygulamada, yığınlar halindeki bilgi sadece çöptür. İyi muhakeme son derece değerli olmaya devam edecek; başarılı *finansal analistler*, bir grup olarak dünyanın en çok kazanan araştırmacılarıdır" diyor.

5- Adam Smith ve Karl Marks'ın Kapitalizminden Bilim ve Teknolojinin Kapitalizmine Sermaye

- Smith "*birey*" Marks "*devlet*" kapitalizminin savunucusuydular. Aralarındaki yegâne fark sermaye sahipliğidir. Arz ve talep kanunları aynı kalırken bilim ve teknolojinin yükselişi Smith ve Marks'ın kapitalizmini, malların dağıtım yollarından sermayenin tabiatına kadar, birçok yönden değiştirdi.

- Günümüzde iyice anlaşıldı ki Adam Smith'in de Marks'ın da, kapitalizmi kusurludur. "Kusursuz kapitalizm" ise bir ütopyadan öteye geçmeyecektir.

- Müşteri odaklı üretim yaygınlaşacak.

- Bilgisayarlar tarih olurken "bulut bilişim" (cloud computing) giderek hayatımıza daha çok girecek. Bütün bilgilerimize doğrudan internet üzerinden erişeceğiz.

- Çok hassas mahremiyet meseleleri yaşayacağız. George Orwell'in 1984'teki "Büyük Birader"inden çok, işgüzar, meraklı kişi ve şirketlerin tezgâhladığı *küçük biraderler* olacak.

6- Mal ve Hizmet Kapitalizminden Entelektüel Kapitalizme Dönüşüm

- Bilim ve teknolojiye başdöndürücü gelişmeler kapitalizmin sadece faaliyet yollarını değil, kapitalizmin kendi tabiatı üzerinde de büyük değişimlere sebep olmaktadır. Bu durumu emtia (mal) kapitalizminden entelektüel kapitalizme geçiş şeklinde değerlendirmek mümkündür.

- Entelektüel sermaye, robotların ve suni/yapay zekânın (aritifical intelligence) şimdilik tam manasıyla sağlayamadığı şekil/örüntü tanımayı (pattern recognition) ve ortak akılı/sağduyuyu (common sense) kapsar.

- MIT'den ekonomist Lester Thurow'un ifadesiyle; "Bugün, bilgi ve beceri, tek başlarına karşılaştırmalı, üstünlüğün yegâne kaynağıdır..." Silikon Vadisi ve Route 128 (ABD'de 1960'lardan 1990'lara kadar ileri teknoloji ürünleri bu yol etrafındaki şirketlerce üretildiği için Boston'da, Silikon Vadisi gibi meşhurdur.)

- Söz konusu tarihi dönüşüm kapitalizmin temelini niçin sarsıyor? İnsan beyni seri üretim mamülü değildir. Ama her türlü emtia seri olarak üretilebilir. Bu durumda seri olarak üretilemeyen insan beyni, ortak akıl/sağduyunun geleceğin para birimi olacağı manasına gelir.

- Entelektüel sermaye oluşturmak için bir insanı beslemek, yetiştirmek ve eğitmek mecburiyetindesiniz. Bu çok uzun zaman alan ve bireysel gayret gerektiren bir işdir. Emtia için böyle bir durum söz konusu değildir.

- Yine MIT'den Lester Thurow'un söylediği gibi; "Diğer her şeyin rekabet denkleminden çıkmasıyla, bilgi, uzun vadede sürdürülebilir rekabet üstünlüğünün yegâne kaynağı haline gelmiştir."

- Malum; yazılım, donanımdan daha önemli hale gelmiştir. Bir yazılımın, bir sandalyede sessizce oturan, kalem ve kâğıt ile çalışan bir insan tarafından, eski usulde oluşturulması gerekir.

- İngiliz ekonomist Hamish McRae'ye göre, "İngiltere

1991'de görünmez ihraçlardan (hizmetlerden) görünür olanlara göre daha fazla kazanan ilk ülke oldu."

- Japonya'nın günümüzdeki zenginliği, kendi milletin çalışkanlığının ve birliğinin bir ispatıdır. Japonya'nın hiçbir büyük tabii kaynağı yoktur.

- ABD ekonomisinin imalattan gelen payı geçmiş 30 yılda çarpıcı bir şekilde azalmışken, entelektüel kapitalizmin muhtevasını oluşturan sektör hızla yükselmiştir. Yani Hollywood filmleri, müzik endüstrisi, bilgisayar-video oyunları, bilgisayarlar, telekomünikasyon, nano teknolojisi, genetik gibi.

- Thurow'a göre, "Genel enflasyon etkisi düzeltildikten sonra, 1970'lerin ortalarından 1990'ların ortalarına kadar, tabii kaynak fiyatları yaklaşık %60 oranında düştü."

- Bu şu demektir; elindeki tabii kaynaklara/emtiyaya güvenen ve *yeni ekonominin* temelini anlamayan ülkelerin/milletlerin gelecekte fakirliğe sürüklenecektir.

- Yeni ekonomi, her 18 ayda bir, iki katına çıkan bilgisayar gücü ve internet erişimi değildir. Asıl mesele *mesleklerdir*. İş piyasası tarihi bir değişim / dönüşüm geçirmekte olup; gelecekte başarılı olacak ülkeler bu değişimi fırsat bilip ondan faydalananak olanlardır.

- Türkiye ve gelişmekte olan ülkeler için uygun strateji; sağlam bir temel meydana getirmek için ticari emtiayı -yeraltı zenginleri varsa onları da- kullanmak ve bu temelle entelektüel sermayeyi geliştirmek olmalıdır. Aynı zamanda ticari emtia entelektüel kapitalizme geçiş

için basamak/merdiven olarak kullanılabilir. Çin ve Hindistan bunu başarı ile uygulamaktadırlar.

- ABD'de fizikteki *doktora* öğrencilerinin %50'si yabancı uyruklu olup, çoğu Çinli ve Hintlidir. Zira Amerikan eğitim sistemi kendi içinden yeterince nitelikli öğrenci yetiştirememektedir. Doktora öğrencilerinin çoğu yeni sanayiler oluşturmak için kendi ülkelerine dönmektedirler.

"Ah Belinda" Dedirten İşler

- Mal kapitalizminden bilgi kapitalizmine geçişte özellikle sanayi ötesi toplumlar en fazla kurbanı verecek olan ülkeler olacak.

- Her devir / yüzyıl, ekonomide ve sosyal hayatta, insanların hayatlarında yürek parçalayıcı, "Ah Belinda!" dedirten yerinden - yurdundan etmelere sebep olan yeni teknolojilere sahne oldu. Mesela 1850'de ABD işgücünün %65'i çiftliklerde çalışırken, günümüzde bu oran %2.4'tür.

- Her toplumda, orta tabakanın *taşıma bandı* olarak kullandığı başlangıç seviyesindeki işler, önce başka yerlere/ülkelere sonra da ekonomi düzeninin dışına yollanıyorlar.

- Bu arada pek çok yüksek ücretli, yetenek isteyen hizmet sektörü işi, nitelikli adayların olmayışı sebebiyle boş kalıyor.

- Eğitim sistemi maalesef çoğu zaman yeterince kalifiye eleman üretmez.

- Sanayi sonrası bir ekonomide (post-industrial economy) eski mavi yakalıların yapacağı fabrika işlerinin çoğu sonsuza kadar yok oldular. Sanayileşmenin altın çağı artık sonsuza kadar bitti.

7- Devletlerin 21. Yüzyıldaki En Zor Görevlerinden Biri

- Entelektüel/Bilgi kapitalizmini en üst seviyeye çıkartacak sektörlere yeniden yön vermek ve tekrar yatırım yapmak için büyük gayretlere ihtiyaç vardır. Bunun hızlı ve kolay bir çözümü yok.

- o Eğitim sisteminin büyük çapta revizyona tabi tutulması gerekir.

- o İşgücünün yeniden eğitilmesi gerekir.

- o Yaratıcılık

- o Sanatsal yetenek

- o Yenilikçilik

- o Liderlik

- o Analiz yani ortak akıl/sağduyu

- o Bilim müfredatı yenilenmeli

- MIT'den Lester Thurow'un ifadesiyle; "Başarı ya da başarısızlık; bir ülkenin, geleceğin insan yapısına, beyin-gücüne dayanan sanayilerine başarılı bir geçiş yapıyor olup olmadığına bağlıdır; belirli bir sektörün büyüklüğüne değil."

- Yeni ekonomiye geçiş imkânsız değildir. Geç kalan, kaybeden milletlerden olacak.

- Örneğın; bütün nüfusunun açlık sınırında olduğu, şehirlerinin tarih öncesine döndüğü ve devletin çökmüş olduğu, 1945 yılındaki Almanya ve diğeri Japonya'ya bakalım. Sadece bir kuşaklık zaman dilimi içinde dünya ekonomisinin önünde yürümeyi başardılar.

- Çin, tıpkı "hasta adam Osmanlı" gibi "Asya'nın hasta adamı" olarak Batılıların alay ettiğı bir ülkeydi ama 500 yıllık ekonomik iniş %8-10'luk ortalama bir ekonomik büyüme oranıyla tersine çevirdi.

- Almanya, Japonya, Çin... Bu üç milleti diğelerinden ayıran şey, her birinin ülke olarak bir toplumsal muhtabakat içinde olması, çalışan olmaları yanında eğitime, özellikle mühendislik/teknisyenlik alanlarına yönelik topyekün seferberlikle ülkelerini ve insanlarını bir tutmaya, ekonomik kalkınmaya önem vermeleridir.

- İki fütürist Alvin ve Heidi Toffler, 1950-2000 arasında zengin ülkelerin fakir ülkelere yardım verdiğine dikkat çekiyor. Sonuçta iki husus öne çıkıyor. Yardımı alan ülkenin siyasi ve bürokratik kadroları satın alınıyor ve bu paraları kendi ceplerine atacak mekanizmaları geliştiriyorlar. İkincisi, gelişmiş ülkeler yardım ettikleri ülkelerden bu paraları fazlasıyla, yeraltı-yerüstü kaynaklarını istismar ederek çıkartıyorlar.

- Dünya Bankası Raporu'na göre, günümüzde yaklaşık 2.8 milyar insan yani neredeyse dünya nüfusunun %45'i hâlâ günlük *dört liraya* eşdeğer, ya da daha az bir

gelirle geçinmek zorunda. Bunlardan 1.1 milyarı ise, günlük *iki liradan* daha az bir gelirle, mutlak fakirlik gir-dabında hayatta kalmaya çalışıyor.

- Gelişme/ kalkınma için temel sorumluluk, gelişmiş ülkelerin himmetinden medet ummayı bir kenara bırakıp, gelişmekte olan ülkelerin kendi öz bünyesindeki *bilge ileri gelenlerce* üstlenilmelidir.

- Asıl önem eğitime verilmelidir.

8- Silikon Vadisi "Pas Kuşağı" Olurken

Yeni Ekonominin Dinamikleri

- Silikon çağı gelecek 30 yılda -belki daha az sürede-sona ererken yarışta bilgi ekonomisine yönelik stratejileri uygulayan ülkeler büyük avantaj elde edecek. Bu süreçte günümüzde oldukça meşhur olan Silikon Vadisi bir sonraki "Pas Kuşağı" haline dönüşebilir. Malum Pas Kuşağı (The Rust Belt) ABD'de eski ve ağır sanayi tesislerinin bulunduğu soğuk kuzey bölgesi manasında kullanılır.

- Soğuk Savaş döneminde, süper güçler, ellerindeki askeri gücü dünyayı arzu ettikleri şekilde yönlendirmek için kullanan ülkelerdi. Fakat Sovyet Bloku'nun dağılmasının da gösterdiği gibi, kendi ekonomilerini bilgi/ entelektüel sermaye üzerine bina edebilen ülkeler gelecekte zirveye tırmanacaklardır. Bu ise tamamen bilim ve teknolojinin geliştirilmesine ve desteklenmesine bağlıdır.

- Hadise döñüp dolaşıp matematik, fizik, kimya ve

Biyoloji gibi temel bilimler merkezli eğitime dayanıyor. ABD'de bir senede ortalama olarak 178 gün okula gidilirken, bu sıralamada hep birinci olan Çin'de yılda ortalama 251 gün okula gidiliyor.

9- ABD'nin Gizli Silahı: "Dahi Vizesi" ve "Beyin Göçü"

- ABD'li öğrenciler fen ve matematik gibi temel konular söz konusu olduğu zaman genel olarak dünya sıralamasının en sonunda yer almasına rağmen, ABD bilim ve teknolojideki hâkimiyetini devam ettiriyor.

- Çünkü bilimin çoğunluğu ABD'ye "beyin göçü" olarak yurtdışından gelir. Zira ABD gizli bir silaha sahiptir. "Dahi Vizesi" (H1B the genius visa) olarak adlandırılan H1B vizesi ABD'nin bilimsel gücünü devamlı tazeledi. Günümüzde Silikon Vadisi'nin %50'si yabancı uyruklu. Bu oran New York Şehir Üniversitesi'nde %100'e yakındır.

- Bazı ABD'li Kongre üyeleri bu vizeyi, Amerikalıların işlerinin ellerinden alındığını ileri sürerek kaldırtmak istemişlerdi. Ancak Silikon Vadisi'ndeki yüksek nitelikli işlerde pozisyon alabilecek düzeyde Amerikalı pek azdır.

- Eski Almanya Başbakanı Gerhard Schröder, Almanya için buna benzer bir H1B göçmenlik vizesi kanunu çıkartmak istemişti. Ancak Almanların işleri ellerinden alınacak diye bu kanun engellendi. ABD'de H1B vizesi Amerikalıların işini ellerinden almadığı gibi tamamen yeni bir sanayi gerçekleştirir.

- Ancak ABD'deki dahi vizesi sahibi Çinli ve Hintliler kendi ülkelerine dönmeye başlamışlardır. Neticede beyin göçü sürdürülebilir değildir.

- Türkiye'de de ilk ve orta öğretim sistemleri başta olmak üzere lisans, yüksek lisans ve doktora programları köklü değişikliklere tabi tutulmalıdır.

- Bu hususta Çin ve Singapur iyi birer örnektir. 1959'dan 1990'a kadar Singapur'un başbakanı olan Lee Kuan Yew ülkesinde sadece 29 yılda yüksek eğitilmiş büyük bir teknisyen havuzu meydana getirdi. 2006 yılında Singapur, bilgisayarlar için bütün dünyanın silikon döküm-devre-plakası üretiminin %10'unu gerçekleştirdi.

- İşin ilginç yanı, Singapur'da bir gecede, elit bilim insanlarına yönelik "havuçlar" konmuş, bu insanların Singapur'a demir atmaları sağlanmıştı. Bütün ülke çapında düzenlenen kültürel organizasyonlar ve etkinliklerle bilim insanlarına mali ve sosyal imkânlar sunuldu.

- Singapur Başbakanı Yew, eğitimde köklü değişikliklere gitti: Yaratıcı öğrencilerin hayallerini takip etmelerine izin verildi. Öğretmenlerden, bilimsel hayalleri olan öğrencilerle ekonomiyi yeniden canlandırabilecek geleceğin dahilerini sistematik olarak belirlemeleri istendi.

- Çünkü Doğu'nun eğitim sistemi, başkalarını kopya etmekten başka bir şey yapmayan bilim insanı yetiştirdiği müddetçe, sonsuza kadar Batı'nın takipçisi olmaktan kurtulamazdı.

C- Günümüzde ve Yakın Gelecekteki Meselemiz veya Türkiye

• Princeton Üniversitesi “İleri Çalışmalar Enstitüsü”nden Prof. Freeman Dyson bir hatırasını şu sözlerle dile getiriyor: "İkinci Dünya Savaşı öncesinde, İngiltere’de genç bir üniversite öğrencisiyken, İngiltere’nin en parlak zihinlerinin fizik ve kimya gibi zor bilimlere sırtlarını döndüklerini fark etmiştim. Bunu finans ve bankacılık-taki bol kazançlı kariyerler için yapıyorlardı. Bir önceki nesil elektrik ve kimya tesisleri kurarak ve yeni elektromekanik makineler icat ederek zenginlik meydana getiriliyorken, yeni nesil diğer insanların *paralarını okşamaktan ve yönetmekten* keyif alıyordu. Bu İngiltere’nin gerilemesinin işaretinden başka bir şey değildi. Dağılmak üzere olan bir bilimsel temele sahip olursa, İngiltere bir dünya gücü olma statüsünü koruyamazdı."

• Prof. Dyson bilahare sözlerini şöyle sürdürüyor: "Bunu hayatımda ikinci kez görüyorum. Princeton Üniversitesi’nin en parlak zihinleri artık fizik ve matematikteki zor problemlerle mücadele etmiyorlar, yatırım bankacılığı gibi kariyerlerin içine çekiliyordu. Yine, bunu, bir milletin liderlerinin artık milletlerini büyük yapan buluşları ve teknolojileri destekleyemediklerinde oluşan bir gerileme işareti olduğunu düşünüyorum."

İşte Türkiye’nin bugünkü meselesi bu ve benzeri hususlardır.

• Türkiye’nin bir diğer meselesi, ekonomisinde hâlâ toprağa dayalı üretim biçiminin yanında paraya dayalı ve bilgiye dayalı üretim biçimleri ile üçlü bir yapı ortaya

koyuyor olması. Bu bağlamda Türkiye hem sanayi ekonomisi hem de bilgi ekonomisi alanlarına yönelik stratejik planlama yapmalıdır.

- Bir diğer husus işletme büyüklüğü meselesi. Japonya'da işletmelerin %99.7'si *kobilerden* oluşmaktadır.³²⁴ Geleceğin işletmeleri de küçük, esnek ve bilgi akışının yoğun olduğu yerler olacak. Türk insanı küçük sanayi işletmesi hususunda bir hayli becerikli, güçlü ve Türkiye'nin bu alanda birikimi var.

D- Yeryüzünde Batınayacak Finans Kuruluşu ve Şirket Yoktur

- 2008 yılında ABD'de büyük bir finansal kriz gerçekleşti. Çok büyük bir banka RESMEN battı ve dünya finans sistemi tamamen çökmenin eşiğine geldi.

- Ekonomi eğitimi almış olanların bile, resesyon, deflasyon, trader, CDS, EFSF, FED, mortgage, gayri safi milli hasıla (GSMH), cari açık, fiyat kazanç oranı, likidite vb. uzayıp giden kavramlar ve terimler ile kafasının karıştığı bir ekonomi dünyasında yaşıyoruz.

- Ekonomi, sayısız faktörün işin içinde olduğu bir sosyal bilimdir.

- Ekonomide tahmin yapmak oldukça zordur. Doğru tahminler büyük zenginlik getirir.

324- Mehmet Çay, "Küreselleşme ve KOBİ'lerin Türkiye-Japonya Örnekleri", İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü-Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2014, s.76

- Dünya son 50 yıllık bir süreçte paraya dayalı ekonomiden bilgiye dayalı ekonomiye geçiyor. Bugün gelinen nokta da, büyük bir değişim yaşanıyor ve paraya dayalı eski sistemin büyük bir ekonomik tufan ile yıkılacağı anlaşıyor. Bu durum ise insanlığa yeni bir hayat biçiminin yolunu açacağı benziyor. Toffler'e göre sanayi toplumu içinde doğan bilgi toplumunda temel üretici güç para değil bilgidir.

- 2008 krizi gösterdi ki, bunalımların sebebi kişisel değil *sistematik*.

- CNN money.com'da David Goldman'ın derlediği bilgilere göre ABD 2008 krizinin ardından bankalar, ev kredisi kuruluşları, sigorta şirketleri ve muhtelif imalat sanayi şirketlerini kurtarmak için toplam 11 trilyon dolarlık yükümlülük altına girmiş bulunuyor. ABD'nin 2013 yılı milli gelirinin 15 trilyon dolar olduğunu belirtirsek vahametinin büyüklüğü daha iyi anlaşılır. Kaldı ki gerçek yükümlülüğün 20 trilyon dolardan fazla olduğunu da belirten çok farklı kaynaklar var.

- “Zayıf ihtimaller üzerinden küresel şoklar” tezgâhlaniyor. 11 Eylül 2001 operasyonu, FED Başkanı Alan Greenspan'ın (1987-2006) piyasaları bol paraya boğan politikası, özel bankaların yoldan geçene kredi politikası ve oluşan balon ile patlayan mortgage/emlak piyasası ve 2008 krizi...

- Daha önce 2000'deki “internet balonu”nu ve onun ardından da emlak balonunu ABD'de şişiren finans endüstrisinin seçkinleri, şimdi de “batmasına göz yumulamayacak kadar büyük” banka-finans kurumları

üzerinden bütün zamanların balonlarının *balonunu* şişiriyorlar: *kurtarma balonu*.

- Kurtarma balonu, bu kez bütün dünya içine çekilerek şişiriliyor...Sistemin devam etmesi için;

- a- Ucuz para bol kepçe pompalanıyor.

- b- Dünya borsaları %50-60 artış gösteriyor (bol paranın gittiği adres)

- c- İnsanlar algı yönetimiyle yeni bir krizin çıkacağına inanmıyor/en azından öyle görünüyor.

- d- Wall Street "eke"lerinin oynadığı kumardan herkes pay almak istiyor.

- e- Siyasiler en kötünün henüz gelmediğine hâlâ inanıyorlar.

- Şubat 2009'da yaptığı bir konuşmada ünlü finans spekülâtörü Soros şöyle diyordu: "Aslında bizler finansal sistemin çöküşüne şahitlik ettik. Sistem hayat destek ünitesine bağlandı ve hâlâ da bu üniteye bağlı olarak hayatını devam ettiriyor."

- Soros, Ocak 2012'de Newsweek dergisine verdiği bir mülakatta da şunları söylemişti: "Sovyet sisteminin yıkılışı tarihte az rastlanır sıra dışı bir olaydı ve biz şu anda gelişmiş ülkelerde benzer bir şeyi yaşıyoruz ancak tam olarak ne olduğunun farkında değiliz."

- Küresel ekonomik kaos ikazında bulunanlar listesindeki bazı isimler şunlar:

- Soros'un eski ortağı Jim Rogers

- Eski ABD Sayıştay Başkanı David Walker
- Nobel ödüllü Ekonomist Vernon Smith
- James Turk (*Doların Yaklaşan Çöküşü ve Bundan Nasıl Kâr Edersiniz* kitabının yazarı)
- Meşhur yatırım danışmanı Marc Faber
- James Rickards (*Currency Wars ve The Death of Money* kitaplarının yazarı, Pentagon ve ABD İstihbarat Konseyi'nin danışmanı)
- ABD merkezli Bear Sterns, Lehman Brothers, Merill Lynch gibi asırlık devasa yatırım bankalarının batması, General Motors'un devlet eliyle ayağa kaldırılması ve pek çok örnek: *yeryüzünde batmayacak şirket ve de devlet yoktur.*

1- Ulusüstü/Ulusötesi Şirketler

- Çok uluslu şirketler (ÇUŞ) olarak, yanlış bir şekilde tanımlanan ulusüstü/ulusötesi şirketler bazen merkez olarak seçtikleri ülkeden daha büyüktür.
- Kendi istihbarat birimleri,
- Kendi bilgisayar ağları,
- Kendi uçak filoları,
- Kendi koruma birlikleri vardır.
- Genellikle içinden çıktıkları ülkelerden bağımsız ve kendilerine has bir dış politika takip ederler.
- Tek bir ülkenin düzenlemelerine bağlı kalmadan -

milli şirketlerin aksine- iş yapma esnekliği ve imkânına sahiptirler.

- Vergiler nerede düşükse, çevre koruma kanunları nerede gevşekse veya işgücü nerede ucuzsa oraya gitme imkânları vardır.

- Modern ulus devletler ve onların denetim mekanizmaları tarafından tam kontrolü mümkün değildir.

- Yatırım kararları ve/veya faaliyetine son verme kararları ile bir şehrin, bir bölgenin ve hatta bir ülkenin kaderini olumlu ya da olumsuz yönde değiştirebilirler.

- Ulusötesi şirketlerin hareket biçimleri sık sık faaliyetlerini sürdürdükleri ülkelerin milli politikalarıyla çelişebilir. Nitekim 1973 yılındaki ITT'nin Şili'de Allende yönetiminin devrilmesi için CIA ile işbirliği yapması örneği vardır.

- Ulusötesi şirketler artık sadece gelişmekte olan ülkeler için değil, gelişmiş ülkeler için de büyük problemidir.

• Peter Drucker, meşhur yönetim danışmanı 1997'de Foreign Affairs'da yazdığı "Küresel Ekonomi ve Ulus Devlet" adlı makalesinde ulusötesi şirketlerin geçirdiği çok önemli bir değişime dikkat çekiyor.

Bu şirketler ilk ortaya çıktıklarında, başka ülkelerde açılan işletmeler merkez ülkedekilerin kopyası olurdu. Bütün şubeler bütün fonksiyonlarını yerine getirirdi.

Birinci Dünya Savaşı'nda İtalya'nın en büyük silah üreticisi otomobil firması Fiat idi. İtalya ile arası bozulan

Avusturya-Macaristan'ın en büyük silah imalatçısı da Fiat'ın Avusturya şubesi idi. Avusturya-Macaristan'ın tek yapması gereken bu şubeyi millileştirmek olmuşt u.

Halbuki günümüzde ulusötesi şirketler farklı ülkelerde aç tıkları değişik işletmelerde farklı farklı fonksiyonlar icra ediyorlar.

Ulusötesi şirketler için herhangi bir ulus devletin, artan işsizlik veya büyüyen dış ticaret aç ığı gibi meseleleri ikinci plandadır.

Ulusüstü şirketlerin yeni bir modeli platform şirketlerdir. Bunlar üretimi işgücünün ucuz oldu ğu ülkelerde kendi markaları altında fakat çok düşük maliyetlerle yaptırırlar. Satış operasyonlarını ise tüketimin daha güçlü oldu ğu ülkelerde gerçekleştirirler (Apple gibi).

Platform şirketler son yıllarda baş ta ABD olmak üzere gelişmiş ülkelerin en önemli problemlerinden biridir. İstikrarsızlık kaynağı olan bu neviden şirketler iki temel meseleye kaynaklık ediyor:

- İşsizliğı artırıyor.
- Dış ticaret aç ığını büyütüyor.

2- Milli Devletler ve Sıcak Para ya da Paranın Postmodern Ayrıştırıcı Rolü

- Ulus devletlerin kontrol etmekte zorlandı ığı en önemli husus: *sıcak para* adıyla anılan milletlerarası kısa vadeli finans sermayesiydi. Genel olarak küresel merkez sermaye tarafından kontrol edilen, devasa mali fonksi-

yonlar hayalet gibi hareket etmektedir. Hızlı ve görünmez biçimde hareket eden sıcak para:

- Milli ekonomiler için ekstra büyüme sağlayabilir gözüke de her an çıkıp gidebileceği için *risk* ve *istikrarsızlık* kaynağıdır.

- Döviz krizi/kur krizi

- Ekonomik küçülme

- İşsizlik artışı

- Enflasyon gibi sorunlara yol açarak/büyüterek *siyasi* ve *iktisadi* hedeflere yönelik *operasyon* unsuru olarak sıkça kullanılmaktadır.

• Dr. Reşat Sinanoğlu tarafından yapılan ve Aralık 2010 tarihinde yayımlanan “Uluslararası Sermaye Hareketleri Kontrol Edebilir mi?” başlıklı araştırma-makaleye göre 2010 yılındaki *küresel sıcak para* 600 trilyon dolar. Bu tarihte dünyanın mal ve hizmet üretimi 70 trilyon dolar civarındadır.

• Bu devasa meblağ, ulusüstü bir merkez ve milletlerarası çalışan bir düzine banka ve yatırım fonlarının kontrolü altında. Böylece küresel finans endüstrisi –sistemi dünya mali piyasaları ve ülke ekonomileri için ciddi risk oluşturmaktadır.

• Ulusüstü şirketlerin kontrolü altındaki birkaç banka –kuruluş bir araya gelerek bir ülkenin hatta ülkeler grubunun finansal alt yapısına karşı saldırı gerçekleştirebilir/gerçekleştirmektedirler. Ağustos 2014’te Arjantin’ in başına gelen örnekte olduğu gibi.

- Bu neviden fonlar “Hedge Fon” olarak adlandırılmakta olup en meşhuru 1998’de Long Term Capital Management (LTCM) isimli *yüksek kaldıraç* kullanan bir hedge fonun nelere sebep olabileceğine dair dramatik örnektir.

- Hedge fonlar genel olarak büyük müşterileri olan yüksek riskli finansal yatırımlar olup, bol kazanç hedefleyen yatırım fonlarıdır.

- Kaldıraç mekanizması ise yatırımcıya sahip olduğu sermayenin çok çok üzerinde yatırım yapma imkânı sağlar. Mesela kaldıraç oranı bire on ise 10 bin Türk Lirası sermayenize mukabil 100 bin Türk Liralık hisse senedi almış gibi yatırım yapabilirsiniz. Bu durumda aldığınız hisse senedi %10 yükselirse paranızı ikiye katlırsınız. Ancak %10 düşerse paranızı sıfırlarsınız. 2008 kriz öncesinde ABD’de bu oran yatırım bankalarında bire 40 ve üzerine çıkmıştı.

- LTCM’nin yönetim kurulu Wall Street’in en çok saygı duyulan “eke”lerinden ve iki nobel ödüllü ekonomistten teşekkür etmişti.

- Bu ekonomistler opsiyonlarda yatırımcıların *riskini* en aza indiren *risk/fiyat* matematik formülleri geliştirdikleri için ekonomi Nobel’i almışlardı.

- LTCM çok yüksek oranda *kaldıraç* kullanmaktaydı. Sadece 4 milyar dolar varlığı olmasına rağmen kaldıraç mekanizması sayesinde küresel mali-sermaye piyasalarında 1.25 trilyon dolarlık pozisyon almıştı.

- Bu tutarda bir meblağ 1998’de ABD’nin senelik devlet bütçesine denkti.

- Dahası LTCM bu pozisyonları türev araçlar denilen yatırım enstrümanlarından almıştı.

- Türev araçlar, değerleri dayalı oldukları varlıklara göre tespit edilen finansal yatırım vasıtalarıdır.

- Türev ürünler, değerleri gayrimenkulun menkulleştirilmesi ve menkul diğer varlıklara dayanan finansal ürünlerdir. Bu varlıklar hisse senetleri, tahviller, döviz kurları, faiz oranları gibi finansal varlıklar olabileceği gibi petrol, altın ve buğday ve benzerleri gibi reel varlıklar da olabilir.

- Mesela, ev fiyatlarına dayalı türev araçların değeri ev fiyatları artarsa artacak, düşerse düşecektir.

- Türev araçlar borsalarda işlem görmezler. Bu sebeple milli devletlerin sermaye piyasalarını denetleyen kurumların; mesela ABD’de SEC’in kontrolü dışındadır.

- Türev araçlarda genel olarak vade sonu yaklaştığında yeni tarafların dahil olduğu başka bir türev sözleşmesi, eski türev aracın üzerine bina edilir. Böylece türev dizinleri oluşur. Ancak mesele şu ki kimse bu dizinlerin ucunda ne olduğunu bilemez. Bu Brezilya’da bir şirket de olabilir.

- Zincirin en başındaki bu şirket, borçlarını ödemeyip iflas ederse bir domino etkisi başlar ve sırayla sözleşme dizininde yer alan her bir taraf bir sonrakine borcunu ödeyemez hale gelir.

- 1998 yılı yaz ayında meydana gelen bazı beklenmedik gelişmeler yüksek kaldıraç ile türev araçlarına yatırım yapan LTCM’nin ekonomi Nobel Ödüllü matematik

formülünün beş para etmez olduğunu ortaya koydu.

- 1997’de Tayland hükümeti dolara sabitlenmiş bir kur politikası yürütüyordu.

- Bazı ulusüstü şirketlerin kontrolündeki fonlar bu politikaya karşı bir saldırı başlattı. Tayland para birimi BAHT ve Tayland Borsası çöktü.

- Başlayan finansal tsunami Japonya hariç bütün Güneydoğu Asya ekonomilerini tarumar ederek Asya krizine yol açtı. 1998’de Rusya sabit kur rejiminin kontrolünü kaybedince ruble çökmüş ve ülke milletlerarası borçlarını ödeyemez duruma düşmüştü. Peşinden, 1999 yılında Türkiye’de de döviz krizi patladı...

- Yukarıdaki hususlar ve benzerleri LTCM’nin varlıklarını eriterek 4 milyar dolardan 600 milyon dolara düşürdü. Bu arada türev araçlarda açılan 1.25 trilyon dolarlık pozisyonlar hala geçerliydi.

- İflas tehlikesi kendini gösterince, domino etkisiyle LTCM’nin dünyanın her yanına dağılmış birbirine bağlı türev ürünlerdeki yani türev dizinlerindeki pozisyonları öyle devasa boyuttaydı ki şirketin iflası başka banka ve fonların ve nihayetinde *küresel finans sisteminin* çökmesine sebep olabilirdi.

- FED (ABD Merkez Bankası) New York şubesi, LTCM için bir kurtarma planı hazırladı.

- Büyük ticari bankalar ve yatırım bankalarından bir konsorsiyum oluşturuldu.

- Bu konsorsiyum LTCM'yi satın aldı ve türev araçlardaki pozisyonlarını çözdü.

- Küresel finans sisteminin tamamen çökme noktasına geldiğinden başta ABD kamuoyunun geniş kesimleri olmak üzere, dünya kamuoyunun hiç haberi olmadan varta atlatıldı, kriz ertelendi. Maliyetler son kredi merci FED üzerinden Amerikan ve diğer ülkelerin vergi mükelleflerine yüklendi.

- Soru şu: Böyle bir olayın bir kez daha olup olmayacağı değil *tekrar ne zaman* gerçekleşeceğidir.

- Artık günümüzde gelişmiş ülkelerin dahi finansal yapıları sağlıklı değil. Benzer bir hadise sistemi vurduğunda bu kez *kurtarma operasyonu* olmayabilir.

- Ulusüstü şirketler ve milletlerarası sıcak para her geçen gün daha da güçleniyor. Bu kuruluşlar için *inanç-siyaset felsefesi-ekonomi/finans* temelli yeni dünya düzeni projesi tek vazgeçilmez plan. Bu bağlamda hiçbir ülkenin milli çıkarları ve insanlığın durumu önemli değildir.

- Netice olarak, milli devletlerin tek başına mücadelede zorlandığı bu ulusüstü -elitist sermaye- kapital güç odaklarına karşı mutlaka milletlerarası veya ulus-üzere yeni mekanizmaların kurulması gerekli.

- Ancak büyük bir ihtimalle küresel bir ekonomik kaos yaşanmadan söz konusu mekanizmalar siyasi kadrolar tarafından kurulamayacak.

- 1978 Washington Mutabakatı ile resmen uygulamaya konulan neoliberal-küresel serbest piyasa miti postmodern etkisiyle oldukça ayrıştırmacı ve bireşelleş-

tirici bir “ego manyak” insanlık ortaya çıkarmış durumda.

- Toplum ve sosyal kurumlar son derece muhtelif alt gruplara ya da teşkilatlanmalara bölünüyor.

- Toplumda eskisine nazaran çok daha fazla sayıda alt kültür, çıkar grubu ve politik güç odakları ortaya çıkıyor.

- Giderek kitlesellik, çoğulculuk yerini bireyselliğe, bırakırken merkeziyetçilik ise alt merkezlere bölünüyor.

- Çeşitlilik farklılaşmayı, farklılaşma da ayrışmayı getirirken hadise siyasal ayrılıkçılığa gidiyor. Böylece Atina modeli *devletçiklere* kapı aralanıyor. Örneğin;

- İtalya: Kuzey-Güney ayrımını isteyen siyasi parti kuruldu.

- İskoçya-İngiltere

- Fransa-Korsika

- İspanya-Bask ve Katalonlar

- 2008 Krizi AB’de ayrışma çanlarına sebep oldu.

- Türkiye’de etnik ayrılıkçı hareket.

- Toffler, ABD dolarının bir vesileyle güç kaybetmesi halinde ABD’de bile federal birlikten ayrılmak isteyecek eyaletler çıkabileceğini tahmin ediyor. (Teksas ve Kaliforniya örneği bunu doğrular nitelikte.)

- Ulus devletlerin geliştirdiği sanayi medeniyetinde şu hususlar esastır:

- Standardizasyon
- Tektipçilik
- Merkeziyetçilik sayesinde insanlar, bu psikolojik etkilerle daha kitlesel bir hayat sürmekteydi.
- Ancak 1970'lerin ortalarından itibaren ve 1978 Washington Mutabakatı ile birlikte neoliberal kapitalizmin geliştirdiği postmodern yaklaşımlar ve algı yönetimleriyle toplumsal farklılaşmalar iyice arttı. Sonuçta şöyle özetlenebilecek gelişmeler ortaya çıktı:

- İnsanlara güven veren psikolojik ortam giderek zayıfladı.

- Kitlesellik giderek yerini mesleki, etnik kökene, dinin birleştirici gücünü zayıflatan mezhep, tarikat, cemaat ayrışmasına bıraktı. Etnik kökene, siyasi görüşe ve hatta müzik, sinema zevkine, spor/kulüp taraftarlığına dayalı derin bölünmelere tanıklık ediyoruz.

- Artık gelişmiş ülke ve bölgelerde şizofreni ve alzheimer yaygın bir hastalık haline gelmiş bulunuyor.

- Coşkunluk ve çöküntü halleri birbirini takip ediyor. Antidepresanlarla "prozak toplumu" oluşturuluyor.

- İnsanlar çok yoğun stres ortamında, kendileri ve dış dünya hakkında aşırı endişelere sahip.

- Bilgi toplumunun insan hayatına soktuğu temel faktör *her şeyin hızlanmasıdır*. Ulaşım ve iletişim bunun en tipik örneği olup kişinin psikolojik dünyasını alt-üst etmektedir.

- Toffler bu olguyu sanayinin *monokültüründen* bilgi toplumunun *çoklu kültürüne* kayma olarak nitelendiriyor.

- Yine Toffler “*Gelecek Şoku*” adlı ilk kitabında teknolojik ve toplumsal değişimin hızlanmasının kişi ve kurumlarda sebep olduğu ciddi bozulmaların ekonomide de yaşanacağını belirtiyor.

- Milli ekonomilerde para ve kredi akışı, sıcak paranın ve ulusüstü şirketlerin ulusdevletler üzerindeki psikolojik-ekonomik-siyasi-sosyal etkilerinin çok süratli olması; Toffler’e göre *çeşitlenme* ve *hızlanma* sistemi aşırı karmaşık bir hale getirmiş ve *metabolik* hızı da artırmıştır. Karmaşıklık ve hız faktörleri bir arada kaotik bir yapı oluşturmakta, bu ise *istikrarsız* ve *patlamaya hazır* bir yapının ortaya çıkmasına sebep olmaktadır.

3- Milli Para ve Milletlerarası Ödemeler Sistemi

- Küresel sistem, önümüzdeki 10-20 yıllık bir dönemde, sürekli ekonomik durgunluk ve büyük bir küresel ekonomik kaosa doğru gidiyor.

- Neoliberal dönüşümle birlikte sanayi toplumları; ulaşım, eğitim, sağlık, sendikacılık, bankacılık, siyaset vb. sistemler özellikle endüstri gelişimini tamamlamış ülkelerde artık önemli meseleleri çözemiyor.

- Çeşitlenme ve hızlanma sisteme aşırı yükleme yaparken bu süreçte hiçbir değere bağlı olmayan ama *uluslararası ödemeler sisteminin* varlık değeri/ödeme aracı

olmayı sürdüren ABD doları ve onu takip etmekte olan milli paralar (kâğıt para) küresel ekonomiyi *büyük tufan*'a sürükleyecek temel unsurdur.

- Sanayi uygarlığı geliştikçe para ve sermaye yani kapital sistemi finans endüstrisine dönüşerek altın ve gümüşten kâğıt paraya doğru evrildi.

- Başlangıçta, işleri altın ve gümüşe göre kolaylaştıran sanayi medeniyetinin ürünü kâğıt para artık dezavantaj haline dönüştü.

- Kâğıt para ile enflasyon yapmak, yani paranın kıymetini düşürüp genel fiyatlar seviyesinin artmasını sağlamak çok daha kolaylaştı.

- Paranın değerini düşürmek gerçekte adeta örtülü bir vergi koymak manasına gelir. Bu örtülü vergi geniş kitlelerden yukarıdaki, para sahibi dar bir kitleye servet transferi şeklinde işler.

- Osmanlı Türkiye'sinde "tağşiş" yani gümüş paraya değersiz maden katarak değerini düşürmek pek çok Yeniceri isyanına sebep olmuştur.

- Kâğıt paranın değerini düşürmek çok kolaydır. Ekonomik büyüme oranından daha fazla miktarda kâğıt para piyasaya sürülünce işlem tamamdır.

- Gelişmiş ülkeler ekonomik büyümede zorlanınca çözüm olarak piyasaya muhtelif yollarla fazladan para sürmeye başladılar.

- Piyasaya giren fazladan paranın mal değişimi için değil yeni mal üretimi için kullanılabileceğini düşü-

nüyorlar. Böylece enflasyon oluşturmada ekonomik büyüme hızlandırılabilir. Fakat bu teori sadece sanayileşmenin ilk aşamalarında geçerli olan bir düşünce tarzıdır...Ancak gelişmiş ülkelerde yapısal engeller olduğu için gerçek üretime değil *tüketime* ya da *spekülatif* yatırımlara yönelir. Sonuçta tüketime giden fazla para enflasyona, yatırım araçlarına giden fazla para, hisse senetlerinin, arsaların, evlerin vb. fiyatları suni olarak artar. Bu durum ise “balon oluşması” denilen süreçtir.

- Özellikle kalkınmış ülkelerde piyasalara fazladan sürülen para 1970’lerden bu tarafa dönem dönem muhtelif sektörlerde YATIRIM BALONLARI oluşmasına sebep olmuştur. En son 2000’li senelerde ABD emlak sektöründe oluşan balon 2008’de mortgage işlemlerinde patlamış ve küresel bir finansal-ekonomik krize sebep olmuştur.

- Roger Altman 2009 yılında Foreign Affairs dergisinde yazdığı “Büyük Çöküş” adlı makalesinde 2008 krizinin arkasından yılın son çeyreğinde kamu ve özel şirketlere ait problemli 2.5 trilyon dolarlık kredinin merkez bankaları tarafından satın alındığını belirtiyor.

- Eski ABD Hazine Bakan Yardımcısı ve Yatırım Bankacısı Altman, böylelikle belli başlı merkez bankalarının devasa tutarda nakit parayı piyasalara enjekte etmiş olduğunu, böylelikle tarihin gördüğü en büyük parasal operasyonun gerçekleştirilmiş olduğunu belirtiyor. Ayrıca ABD ve Avrupa hükümetleri büyük bankaların sermayelerine 1.5 trilyon dolar ilave ettiler. Kısacası krizin arkasından gelen ilk üç ayda piyasaya sürülen nakit para

4 trilyon doları geçmiş idi. Sonrası 20-30 trilyondan bahsediliyor.

- Parasal taban, para arzının en dar tanımını ifade eder. Bir ülkede dolaşımda bulunan bütün nakit parayı ve ticari bankaların merkez bankasında tutmakla yükümlü oldukları zorunlu karşılıkları ifade eder. Merkez bankalarının diliyle “M1” denir.

- Ticari bankalar merkez bankasında tuttıkları karşılıklara dayanarak kredi verir.

- Mesela; bir ülkede mecburi karşılık oranı %10 ise bir banka merkez bankasında tuttuğu 10 TL karşılığında 90 TL kredi verebilir.

- Parasal taban bir ülkede nisbi/oransal olarak zorunlu karşılık sistemi içerisinde bütün para arzının ne kadar genişleyebileceğini de gösterir.

- ABD’de *para tabanı* ya da *dehşet dengesi*: ABD’nin kuruluşundan itibaren yaklaşık 230 yılda para tabanı 2008 krizine kadar 825 milyar dolara çıkmıştı. 2008 finansal krizinden sonra alınan parasal genişleme politikalarıyla kurtarma tedbirlerinden sonra, FED St.Louis Bölgesi verilerine göre parasal taban 2013 yılının Eylül ayında 3.5 trilyon dolara ulaşmıştı.

- Hadisenin vahameti, görüldüğü gibi 230 yılda 825 milyar dolar, beş yılda para tabanındaki genişleme politikasıyla 3.5 trilyon. Öte yandan parasal genişleme politikaları 2014 yılının ağustosunda hâlâ sürmekteydi.

- Parasal taban aynı zamanda merkez bankası bilan-

çosunu da ifade eder. Bu sonuç para basma operasyonlarının kümülatif toplamı için bir göstergedir.

- Milli gelir veya GSYİH, bir ülkenin bir senede kendi sınırları içinde yaptığı toplam üretimin parasal değerini ifade eder. Parasal taban ya da Merkez Bankası bilançosunun milli gelire oranı ne kadar yüksek ise *para basma operasyonu* o derece büyük anlamını taşır.

- 2008 krizinden sonra başta FED olmak üzere, İngiliz Merkez Bankası BOE para tabanını %6'dan %20'ye, Japon Merkez Bankası BOJ zaten 2008 krizi öncesinde para tabanını %20'ye çıkarmıştı. 2014 sonunda ise %50'ye yani 2.7 trilyon dolara çıkardı. AB ülkeleri Merkez Bankası ECB'de bilançoyu yani para tabanını %30'a yükseltti. ABD Merkez Bankası FED ise 2015 sonuna kadar para tabanını milli gelirin %40'na yani 6 trilyon dolara çıkaracak, gelişmiş ülkelerin merkez bankaları çıldırmış durumda.

- Tarihte 1920'lerin hiperenflasyonunu yaşayan Almanya ve 1970'lerin Brezilyası dışında hiçbir devlet böyle bir para basma çılgınlığı yaşamadı.

4- Dow Jones'da Neler Oluyor

- Ekim 2007'de ABD borsa endeksi tarihinin en yüksek seviyesine, 14.198 puana çıktı.

- Mart 2009'da krizin etkisiyle 6.400 puana düştü.

- Piyasaya bol ve ucuz para sürüldü. Fazla para üretim ve tüketime değil çok büyük oranda spekülasyon yatırımlara aktı.

- Dow Jones Mart 2013'te 14.253 puana çıkarak kriz öncesini egale etti. Eylül 2013'te ise 15.000 puanı aştı.

- Peki ne olmuştu? Ne ABD ekonomisi ne de şirketlerinde elle tutulur bir reel büyüme söz konusu değildi. Ama ABD borsası kriz sonrasında %100'den fazla büyümüştü.

- Olup biten tek kelimesiyle *spekülasyon*du. Hisse senedi ve tahvil piyasasında aşırı paradan beslenen aşırı dozun oluşturduğu *balon* söz konusuydu. Elbette bundan Borsa İstanbul da nasibini alıyordu.

- Nitekim 15 Ocak 2013 tarihli yazısında Ufuk Korman Vatan gazetesinde bu hususa değiniyordu: Dünya Borsalar Federasyonu'na üye 50 borsa içinde Borsa İstanbul piyasa değeri en hızlı yükselen borsaydı. 2011 yılı sonunda 197 milyar dolar olan piyasa değeri dolar kurundaki gerilemenin de etkisiyle %60'lık artışla 2012'de 315 milyar dolara fırlamıştı. Türk Lirası bazında artış ise %53 mertebesindeydi. Buna mukabil Türk ekonomisi 2012 de sadece yüzde 2.2 büyümüştü. İşin daha da garibi Borsa İstanbul'daki 380 şirketin 109'u yatırımcısına zarar ettirirken sadece 81'i söz konusu rekorun kırılmasını sağlamıştı. Benzer durum 2013 yılında da devam etmiş Borsa İstanbul 78 binli seviyeden 22 Mayıs 2013'te 93 binli tarihi rekoruna ulaşmıştı.

- Bu duruma, yani hesapsız-kitapsız artışa dışarıdan gelen yabancı sermaye-sıcak para sebep olmaktaydı. 23 Ağustos 2013 tarihi itibariyle, Gedik Yatırım tarafından yayınlanan Yabancı İşlemler Raporu'na göre Borsa İstanbul'da yabancıların payı %62.3 düzeyindeydi.

- Türkiye'ye bu neviden-borsa gibi yatırıma giren sıcak para 2010 yılında 20 milyar dolar iken 2012 yılında 41 milyar dolara ulaşmıştı.

5- Çin Ekonomisinin Göstergeleri ve 1929 ABD Ekonomisini Yıkan Aşırı Üretim Meselesi

- Çin'in ekonomik verileri 2012 yılı sonunda, ABD ekonomisinin 1929 Büyük Buhran öncesi verileriyle benzeşiyor: Çin aşırı üretim meselesiyle karşı karşıya.

- Çin'de özel tüketim 2005-2010 yılları arasında ekonominin ortalama %35'ini meydana getirmişti. Bu oran ABD'de %70. Bu sebeple Çin üretim kapasitesini İHRA-CAT ile değerlendirmek mecburiyetinde.

- Kısaca ABD ve Batı Avrupa gibi sanayileşmiş ülkeler Çin'den mal almayı-ithalatı durdurursa, Çin, 1929'da ABD'nin içine düştüğü Büyük Buhran benzeri bir yıkımla karşılaşacak.

- ABD ve Avrupa ülkelerinin 2008 krizinden sonra tüketimi artıracak durumları yok.

- Dış talep azalınca Çin ekonomisi yavaşlamaya başladı. 2007'de %14 gibi devasa bir büyüme tedricen azalarak 2012 de %7'lere kadar düştü. Bu süreç devam ederse Çin ekonomisinin 1929 benzeri bir krize sürüklenerek dünya ekonomisini de peşinden sürüklenmesinden endişe ediliyor.

- Çin bu duruma karşı:

- Piyasaya para pompalıyor. 2008 krizinden sonra ilk parti 630 milyar dolardı.

- Faizleri düşürdü.
- Bankaların merkez bankasında tutmak mecburiyetinde oldukları karşılık oranlarını düşürdüler.
- İç tüketimi artırmaya çalışıyorlar.
- Ancak Çin, Batılı ülkelerin *tüketimine* muhtaç.
- Dünya Bankası verilerine göre 2008’de tüketim Çin ekonomisinin %48’ni oluştururken Eylül 2012’de %55’e yükseldi. Ancak bu rakamların içinde %13’ler seviyesinde dolaşan devlet tüketimi mevcut. Sadece özel tüketim anlamında baktığımızda oran 2008’de %35 iken 2011’de %37.7’ye çıkabilmişti.
- Ancak, Çin’de özel tüketimin artması bu ülkenin yegâne ekonomik avantajı ucuz *işgücünün* sonunu da getirir.
- Çin’in en önemli iki borsa endeksinden biri olan Şangay Birleşik Endeksi 2007’de 6.400 puanda iken Haziran 2013’te 2000 puan seviyesine inmişti.
- Çin emlak piyasası adeta alarm veriyor. Spekülatif kâr gayeli satın almalar had safhada. 2010 yılında Çin’de tahminen 64 milyon boş daire mevcuttu. Buna rağmen Türkiye’de olduğu gibi gayrimenkul fiyatları sürekli artmaya devam ediyor. Hasılı Çin ve Türk ekonomisinde korkulan çöküş çoktan başlamış olabilir.
- Çin’de bir başka problem, 2012 sonunda Ponzi tipi “yatırım” dümenleri ile 2 trilyon dolar kadar fon toplandığı konuşuluyor.
- Fitch 10 Nisan 2013’te Çin’in milli para cinsinden

kredi notunu “AA-” den “A+”ya düşürdü. Buna sebep olarak da ülkede hızla gelişen gölge bankacılık gösteriliyor.

- Çin’de bankaların özel sektöre verdiği kredilerin miktarı 2012 yılı sonunda milli gelirin %136’sına yükseldi.

6- Çin’de Ceviz Balonu

- Ekonomiye fazla para pompalamanın tehlikesini herhalde en iyi anlatan Çin’deki CEVİZ BALONU olsa gerek.

- Reuters muhabiri Jane Lanhe Lee tarafından hazırlanan habere göre, Çin de fazla para gidecek yer bulmadığı için ceviz sektöründe devasa bir balon oluşturmuş durumda.

- Eski Çin kültüründe bir çift cevizin avuç içinde çevrilmesinin kan dolaşımını düzenlediğine inanılır. Çin’in yeni zenginleri paralarını harcayacak yer bulamayınca eski kültüre bir hayat öpücüğü kondurmuşlar. Çin’de ceviz fiyatları son 10 senede yüzde 1000 artış göstermiş. Özel ve kaliteli bir çift ceviz 10 bin (ON BİN) dolara alıcı bulabiliyor.

- Balonları tetikleyecek ana faktörlerden biri Çin’in oldukça bozuk gelir dağılımı. The Economist dergisinde Ocak 2012’de yayınlanan bir yazıda ABD’nin Northwestern Üniversitesi’nden Victor Shih bu ülkede nüfusun en zengin %11’lik kesiminin 2 ila 5 trilyon dolarlık bir serveti kontrol ettiğini anlatıyor. Halbuki Çin halkının geri

kalan %99'u o kadar fakir ve o kadar zor şartlarda çalışıyor ki...

- BBC'nin haberine göre son yıllarda artan işçi intiharlarını engellemek için fabrika sahipleri binaların pencerelerini tel örgülerle kapatmışlar.

- Hasılı ABD'de ve Avrupa'daki tüketimin düşük seviyede devam etmesi, balonlardan birinin patlar gibi olması bile Çin'i ABD'nin 1929'da başına geldiği gibi derin bir ekonomik çöküşe sürükleyebilir.

E- Modern Para Sisteminin Temeli Kâğıt Banknot Dünya Ekonomisini Zehirliyor

- Sanayi medeniyeti ile birlikte değişim aracı olarak altın ve gümüşün yerini kâğıt para almıştır.

- Başlangıçta sisteme can suyu olan modern kâğıt para artık eskisi gibi sistemin hayatiyetini sürdürmez durumda; aksine dünya ekonomisinin kaldırılamayacağı kadar toksin meydana getirerek oluşturduğu balonlarla sistemi zehirlemektedir.

- Mevcut modern para sistemi finansallaşmış kapitalizmin değirmenine orantısız su taşımakta ve pek uzak olmayan bir süreçte özellikle *milletlerarası ödemeler sistemi*ni tarumar edecek gibi görünüyor.

Klasik Altın Standardı:

- 1871-1914 arasında milletlerarası ticaret, altın veya tamamen altına dayalı kâğıt para birimleri ile yapılmıştı. İngiltere bu dönemin süper gücüydü.

- Klasik altın standardında ülkelerin para birimleri

belirli bir oran ile altına sabitlenmişti. Böylelikle para birimleri de birbirilerine karşı da sabitlenmiş oluyordu. Buna göre her ülke kendi para biriminin arzu edilen her anda altına çevrilebileceğini baştan kabul ediyordu. Zaten başlangıçta kâğıt paralar altın ve gümüşü temsil eden sertifikalar şeklinde meydana çıkmıştı.

- 2014'ün üçüncü çeyreğinin sonunda dünyadaki altın rezervi toplamının 165 bin ton olduğunu belirtelim.

Altın Kambyo Standardı ve 1929 Büyük Buhranı:

- 1918'de, Birinci Dünya Savaşı sonunda milletlerarası ödemeler sistemi değiştirildi. Klasik altın standardı yerini *altın kambyo standardına* bıraktı.

- Bu sistemde sadece İngiliz sterlini ve ABD doları altına çevrilebilecekti. Ayrıca bu iki para da tamamen değil, kısmen ALTIN ile karşılanacaktı. ABD Merkez Bankası FED, piyasaya süreceği kâğıt paraların sadece %40'ı kadar altın tutacaktı.

- Yeni sistem ABD'ye, piyasaya, eskisine göre çok daha fazla miktarda para sürme imkânı sağladı. Basılı kâğıt paralar bankacılık sistemi tarafından krediye dönüştürüldü.

- Başlangıçta ABD ekonomisini olumlu etkileyen bu sistem sayesinde Amerikan ekonomisi 1920'ler boyunca hızla büyüdü. Ancak sonunda:

- a- Aşırı ve hızlı kredi artışı

- b- Gereğinden fazla üretim kapasitesi yüzünden 1929'da "Kara Perşembe" diye anılan hadise ile ABD borsası birden çöktü.

a- Krediler geri ödenemedi.

b- Şirket ve banka iflasları yaşandı.

- Kredilerin batması piyasadaki kâğıt paranın miktarının daralmasına yani deflasyona ve ekonomik küçülmeye sebep oldu.

- Altın, ekonomik zenginlik depolayan bir meta/kıymetli metaldir. Kâğıt para birimleri sadece iradeye dayalıdır. İradeye dayalı para birimlerine olan güven yıkılınca herkes altın ve kıymetli metalleri hatırlar.

- Altın kambiyo standardı çöktü. İngiltere 1931’de altın kambiyo standardını terk etti.

- 1933’te Başkan Roosevelt doların altına çevrilebilirliğini durdurdu. Yine ABD aynı sene sözleşmelerde yer alan altınla ödeme maddelerinin geçersiz olduğunu ilan etti.

- Hatta özel mülkiyeti kutsayan ABD’de, Amerikan vatandaşlarının altın mülkiyeti sahibi olmalarını yasakladı.

- 1934’te ABD, doların altına karşı değerini düşürdü. Bir Ons altın fiyatı 20.67 dolardan 35 dolara yükseldi. Buna göre dolar %40.09 devalüe edilmişti.

- Başkan Roosevelt artık aynı miktarda altına karşılık daha çok dolar vereceğini açıkladığı için dünya altınları ABD’ye akmaya başladı.

Bretton Woods Sistemi ve İki Kutuplu Dünya:

- 1939 yılında İkinci Dünya Savaşı başladı.

- 1941 yılına kadar bu savaşın dışında kalan ABD, Avrupa’ya bol miktarda mal sattı.

- Bu süreçte ABD dünya parasal altın rezervlerinin üçte ikisini ele geçirdi.

- Temmuz 1944'te 44 ülkenin temsilcileri ABD'nin New Hampshire eyaletinin Bretton Woods bölgesinde bir araya geldiler.

SONUÇ: Bütün ülkelerin kendi para birimlerini ABD dolarına sabitledi, ABD'nin de doları diğer merkez bankaları için ONSU 35 dolardan altına çevrilebilir hale getirmesine karar verildi. Bu yeni sisteme *bretton woods sistemi* adı verildi.

- Bu sistem ile milletlerarası ödemeler çok merkezci-likten iki merkezliliğe geçmiş oldu. Artık sanayi medeniyetinin özel mülkiyet tipinde tek merkez ABD olurken, devlet mülkiyeti türünde SSCB ortaya çıkmıştı. Böylelikle siyasi-ekonomik-parasal anlamda iki kutupluluk devreye girmiş oldu.

- Bu sistemde ABD basacağı kâğıt paralar için %40 altın bulundurma mecburiyetinden kurtuldu. Böylece üretim aracı olan PARAYI istendiği ölçüde basmanın önünde hiçbir engel kalmamıştı.

- Nükleer dehşet dengesinde, kapitalizmin 1960'ların ortalarına kadar süren hızlı büyüme dönemi yaşandı. (1945-1965)

Dolar Standardı, Altın ve Petrol Fiyatlarının Patlaması:

- 1965'lere gelindiğinde nüfusun yaşlanması, merkezleşme, kapitalist üretim biçiminin zirve noktasına ulaşması ancak buna karşın sanayi verimliliği artık eskisi gibi artmıyordu.

- Dönemin ABD Başkanı Lyndon Johnson, Amerikan ekonomisini canlandırmak için piyasaya *ekonomik büyümeden* daha fazla kâğıt para sürme politikasına yöneldi.

- Basılan karşılıksız dolarlar *büyük toplum* adını verdiği devlet yatırımlarına ve Vietnam Savaşı'na harcandı.

- Artık dolar, tek dünya rezerv parası olduğu için ABD fazla dolar bastığında gerçekte dünyanın geri kalanına bir nevi VERGİ salmış oluyordu.

- Daha fazla para basan-ekonomik büyümesinden fazla dolar basan ABD, dünyanın geri kalanından istediklerini alabilecekleri ilave bir satın alma gücü oluşturmuş oluyordu. Bu ek satın alma gücü hangi metayı satın almak isterse o metanın fiyatını arttıracaktı. Ekonomi-deki aktörler –başta spekülâtörler olmak üzere- hızla bu durumu fark ederek altına yöneldiler.

- Londra Altın Havuzu, Bretton Woods Sistemi çerçevesinde bir düzenleyici kurum olarak tasarlanmıştı.

- Burada ülke merkez bankalarının altının onsunu 35 dolarda tutmak için gerektiğinde piyasalara altın satmaları ve istediklerinde ellerindeki dolarları altına çevirmeleri öngörülmüştü...Ancak fazla basılan-karşılıksız dolarlar oyunu bozdu.

- ABD'nin müttefikleri bu durumdan rahatsız oldu. Fransa altın havuzundan çekildi. İngiltere Kasım 1967'de Sterlin'i devalüe etti. Havuzdan altın çıkışı normalin 20 katına çıktı.

- Altın havuzunda yıllar boyunca günlük satış miktarı beş tonu geçmemişti. Ancak Mart 1968'de günlük satış miktarı 200 tona ulaşmıştı.

- Altın havuzu kapatıldı. Paralel işleyen altın piyasası kendi fiyatını bulması için serbest bırakıldı. Bu süreçte resmi merkez bankası kuru hâlâ 35 dolardı.

- ABD'nin iktisadi büyümesinden daha fazla basılan karşılıksız dolarlar sebebiyle küresel finans aktörleri altına yönelmişlerdi. Sürekli değer kaybeden dolara karşı altın vardı artık.

- 1959-1971 arasında ABD hazinesi kasalarındaki altının %50'sinden fazlasını kaybetti. 15 Ağustos 1971'de ABD Başkanı Richard Nixon doların altına çevrilebilirliğini iptal etmek mecburiyetinde kaldı.

- Bunun manası diğer ülke para birimlerinin de serbest dalgalanmaya bırakılmasıydı. Böylelikle bütün dünya para birimleri tamamen *sadece devlet iradesine dayanan* para birimleri haline dönüştü.

- Bu süreçte pek çok merkez bankası artık bir nevi *dolar standardına* geçmişti.

- Milletlerarası ticarette altın yerine dolar kullanılmaya başlanmıştı. Bretton Woods sisteminin yerini dolar standardına bırakması sayesinde ABD'nin istediği miktarda dolar basmasının önünde hiçbir engel kalmamıştı.

- Bu enflasyonun tırmanması ve altına olan talebin daha da hızlanması manasına geliyordu... Türkiye ve gelişmekte olan ülkeler bu süreçte çok büyük zarar gördüler.

- Ekim 1973'te 4.Arap-İsrail Savaşı, Yom Kippur Savaşı patladı. Batı ülkelerinin tamamına yakını İsrail'i destekledi.

- Petrol İhraç Eden Ülkeler Teşkilatı (OPEC) buna karşılık petrol üretimini düşürdü ve ABD'ye ambargo

uyguladı. Genel inanış bunun petrol fiyatlarını artırdığı yönündedir.

- ABD’li yatırımcı-araştırmacı Mike Moloney, petrol üreticilerinin sadece enflasyonun sebep olduğu kayıplarını kapattıklarını belirtiyor. Enflasyon ise 1960’ların ortalarından itibaren ABD’nin karşılıksız dolar basmasının sonucuydu.

- James Ulysses Blanchard III adlı bir Amerikalı 1971’de Amerikan vatandaşlarının altın sahibi olabilmesi yönünde bir kampanyaya önderlik etti. Nihayet 31 Aralık 1974’te Başkan Gerald Ford Amerikan vatandaşlarına altın sahibi olabilme hakkını tanıyan kanunu onayladı.

- 1974 yılında altının onsu 200 dolara yaklaşmıştı ve 1978’de altın 200 dolar bariyerini aştı. 1979’da 300 dolar sınırını geçti.

- Ana akım yatırım uzmanları, finansçılar ve medya, altının artık tepe noktaya ulaştığını daha fazla fiyatının artmayacağını ilan ettiler. Ancak yanıldılar. Ocak 1980’de altının onsu 850 dolar olmuştu.

Milletlerarası Ödemeler Sisteminde Tek Merkez ve Tek Kutuplu Dünya:

- 1971’de dolar standardına geçilmesi ve 1991’de SSCB’nin dağılması ile milletlerarası ödemeler alanında tamamen kâğıt paraya dayalı ve tek merkezden yönlendirilen bir yapıya geçildi.

- Artık bütün dünyanın milletlerarası para sistemi ABD Merkez Bankası FED’in kararlarına göre yön bul-

yor. FED ise sahipleri küresel finans endüstrisini kontrol eden bir avuç elit grubun bankası tarafından kontrol edilen özel bir şirket.

Dolar-Merkezileşme-Düşüş:

- Önemli bir nokta da şudur: Bir alanda *merkezileşme* bir kez tamamlandığında söz konusu alanda verimlilik de düşmeye başlar. Milletlerarası ödemeler alanındaki merkezileşmenin 1971-1991 döneminde tamamlanmasıyla birlikte ABD'nin ve doların gerilemesi de başlamış oldu.

- ABD, 1991'den bu tarafa ekonomisini canlı tutabilmek için her geçen gün daha fazla karşılıksız basılmış doları piyasaya sürüyor:

a- 1990'ların sonunda teknoloji hisseleri/dat.com balonu

b- 11 eylül 2001 ve sonrasında piyasaya olağanüstü para pompalama...

- Dünyada hiçbir ülke, ABD'nin karşılıksız para basma avantajına sahip olduğu kadar bir avantaja sahip değil. Bu durumu ABD'li politikacılar ve Evanjelist çevreler ABD'ye Tanrı'nın bahsettiği, doğuştan gelen bir hak olarak görüyorlar.

- Bu avantaj ABD'ye tarihin en büyük bütçe ve dış ticaret açıklarını yönetebilme şansını veriyor.

- ABD kendi ekonomik büyümesinden daha fazla dolar basarak-karşılıksız bir şekilde küresel çapta enflasyona ve muhtelif alanlarda balonların oluşmasına sebep

oluyor. Böylelikle sadece Amerikalıları değil bütün dünya milletlerini bir tür gizli vergiye tabi tutuyor.

- Aslında avantaj gibi görünen bu durum gerçekte çaresizlikten doğan ama sadece Amerika'nın %1'ini besleyen, finans endüstrisini giderek zıvanadan çıkaran bir sonuca doğru gidiyor.

- ABD *bastığı karşılıksız/fazla dolarları* iki türlü harcıyor:

- a- Devlet yatırımları yaparak;

- b- Yurtdışından kendi üretip sattığından daha çok mal, hizmet, hammadde getirerek.

- ABD hükümetleri, özellikle 1970'lerin ikinci yarısından başlayarak özel sektörün yapmadığı yatırım ya da harcamaları gerçekleştirerek, ekonomik büyümenin önünü açmaya çalışıyor. Özellikle devamlı bütçe açıkları veriyorlar.

ABD'nin Devlet Borçları:

- Bütçe açıkları 1995-2000 arasında kısmen azalsa da sonra yine hızla yükseldi.

- ABD'nin devlet borçları (eyaletlerin dışında federal devlet borçları) 1970 yılında ülkenin bir yıllık milli gelirin oranı %40 seviyesinde iken 2012 yılında bu oran %102'ye ve 15 trilyon dolara çıktı. 2014'ün son çeyreğinde ise 17.1 trilyon dolara yükselmişti.

- ABD devleti, Japonya'nın ardından dünyanın en borçlu devleti durumunda. 2012 sonunda Japonya milli gelirinin %212'sine varan devlet borcuyla dünyada bir

numaraydı. Benzer durum euro kullanan ülkeler için de söz konusu olup, ortalaması %95'ler mertebesindedir.

- Borçla tüketim, hem daha pahalı hemde geleceğin, kazanılmamış bir geliri tüketmek demektir.

- 2000'li yılların başından beri ABD, Avrupa ve Japonya da *devlet-şirketler-hane halkı/bireyler* borç batağında. Aşırı kaynak tüketimine yol açan bu borç sarmalı bütün sistemi yıkıma doğru sürüklüyor.

- ABD'nin kamu/devlet borcundaki artış hızı 2008 krizinden sonra iki katına çıkmıştı. 2000'nin sonunda 5.75, Lehman Brothers'ın battığı Eylül 2008'de 9.67 ve Eylül 2013'te 16.7 trilyon dolara fırladı.

- Ayrıca ABD'nin en büyük meselelerinden biri, ABD sosyal güvenlik (Social Security) ve sağlık sigortası (Medicare) gibi programlara gelecekte yapılması gereken *finanse edilmemiş yükümlülüklerdir*. Bunlar Amerikan devletin vatandaşlarına verdiği sözlerdir. Fakat devlet henüz bu yükümlülüklerini nasıl karşılayacağını belirlememiş durumda.

- ABD, eski Baş Mali Denetçi-Sayıştay Başkanı-David Walker 2000'den 2006 yılına kadar geçen sürede ABD'nin finanse edilmemiş yükümlülüklerinin 20 trilyon dolardan 50 trilyon dolara yükseldiğini söylemişti. FED Dallas Bölge Başkanı Richard W.Fisher ise 2008'de yaptığı bir konuşmada finanse edilmemiş yükümlülüklerin 99.2 trilyon dolara ulaştığını ifade etmişti. Bu gidişatı çok tehlikeli bulan Sayıştay Başkanı David Walker Mart 2008'de bu görevinden istifa etti.

- Michael Hodges "*Büyükbaba Ekonomik Raporu*" adlı

kitap-raporun yazarı. Sürekli bu çalışmasını güncelleyen Hodges ise ABD' nin **kamu-özel** borçlarını bir arada değerlendiriyor:

a- Eyalet ve mahalli hükümet borçları

b- ABD federal devlet borçları

c- Hane halkı borçları

d- Reel sektör borçları

e- Finans sektörü borçları

f- Devletin finanse edilmemiş yükümlülüklerini toplayan hesabına göre 2008' de 117 trilyon dolar.

g- Hodges'un hesabına göre ABD'nin toplam borcu 2012 yılı başında 183 trilyon dolara çıkmıştı.

Hodges'un güncel raporunda³²⁵ 2014 sonunda ABD' nin yıllık üretimi 15.5 trilyon dolar, dünyanınki ise yaklaşık 80 trilyon dolar civarında.

ABD'nin Cari Açığı ve doların Asimetrik Gücü:

- ABD, doları küresel para haline getirmesinin avantajını kullanarak dünyanın geri kalanından somut karşılığını vermeden mal ve hizmet almaya devam ediyor.

- ABD ekonomisi 1980'lerden bu tarafa dış ticaret açığı ve daha detaylı değerlendirmeye göre *cari açık* veriyor. Bu açıkları *dolar basarak* karşılıyor. Böylelikle yurt dışından edindiği/satın aldığı mal ve hizmetlere adeta karşılıksız olarak el koyuyor. Çünkü basılan 100 dolarlık banknotun maliyeti 6.5 cent.

325- <http://grandfather-economic-report.com/debt-summary-table.htm>

- ABD 1980-2000 döneminde genelde milli gelirinin %2-4'ü arasında devamlı cari açık verdi. Bu oran 2006'da %5.9'a ve 803 milyar dolarla tarihi rekor kırdı. 2007'de bu oran %6 yani 739 milyar dolar iken 2012'de %3 - 475 milyar dolar olarak gerçekleşti.

- *Fracking* adı verilen bir yöntemle, yani kayalar arasına sıkışmış tabi gazın kaya katmanlarına tazyikli su sıkılarak/basılarak çıkarılması. Bu yöntemle ABD ciddi bir şekilde ucuza doğal gaz ve petrol çıkarıyor. Milletlerarası Enerji Ajansı (IEA) Kasım 2012'de yayınladığı bir raporda ABD'nin 2020'de net tabii gaz ihracatçısı konumuna gelebileceğini, 2035 yılında da kendi kendine-enerjide yeterli hale gelebileceğini tahmin ediyor.

- Ancak "fracking" yöntemi ekstra enerji ve özellikle su kullanımı gerektiriyor. Yeraltı su kaynaklarını kirleten bir yöntem olduğu iddiaları yaygın.

- ABD'nin 2012'de petrol ve petrol ürünlerine ödediği toplam yıllık tutar 313 milyar dolar.

- James Hagerty, 18 Mart 2013 tarihli Wall Street Journal gazetesinde yazdığı bir makalede, imalat sanayinde başı çeken, ulusötesi şirketler yatırım kararlarını enerji maliyetlerinden ziyade gelecekte talebin nasıl bir seyir takip edeceğine bakarak veriyorlar.

- Bu bağlamda, ABD kaya kazı sayesinde enerji masraflarını azaltsa bile kontrol edemediği *ulusüstü* şirketlerin yatırımlarını ve dolayısıyla üretimlerini talebin hızla artmasının beklendiği Çin ve Hindistan gibi geç sanayileşen ülkelere kaydırmasını engelleyemiyor.

- ABD'li bir araştırma kuruluşu olan "Manufacturers

Alliance for Productivity and Innovation” ın verilerine göre ABD’nin bütün imalat ürünlerinde verdiği dış ticaret açığı 2011’de 673 milyar dolar, 2012’de 687 milyar dolardır.

Doların Servet Değeri Fonksiyonunun Erozyona Uğraması:

- Bütün küresel finans sistemi bir ödeme ve değer/servet aracı olarak ABD dolarına bağlı. Dolara olan milletlerarası güven sarsılırsa, önce ABD doları arkasından küresel finans sistemi çöker. Doların arkasında sadece ABD hükümetlerinin iradesi var. Dolar bir altın değil, kâğıt parçası. Burada önemli olan doların dünya genelinde servet değeri taşıyıp-işlevini sürdürmesidir. Ülkeler ve bireyler, ABD’ye mal satan ülkeler biriktirdikleri doların asgariden başlangıçdaki değerini muhafaza etmesini arzu ederler.

- ABD’nin senelik vergi gelirleri 2012’de 2.5 trilyon dolar seviyesindeydi.

- ABD dolarının gücü, özellikle 1990’ların başından itibaren ülke ekonomisinin gücünden çok *amerikan ordusunun gücüne dayalı* olarak durumunu korudu.

- Ancak Körfez Savaşı, Irak ve Afganistan’ın işgali, ABD ordusunun küçük ülkeleri kolayca işgal ettiğini fakat oralarda karşılaştığı *asimetrik* dirençlerle baş edemeyeceğini gösterdi.

ABD Dolarına Çin ve Japonya'nın Hayat Öpücüğü:

- Özel Sektör ABD hazine bonolarına pek güvenmiyor. Çin ve Japonya ABD devlet bonolarının en büyük yatırımcıları.

- Haziran 2013 raporuna göre, ABD hazinesinin 5.6 trilyon dolar değerindeki bonolarının 1.276 trilyon doları Çin'in, 1.08 trilyon doları Japonya'nın elinde.

- Bu iki ülke ekonomisini büyük çapta ABD'ye mal satarak sürdürüyor.

- Milletlerarası ticaret ve döviz rejimi kurallarına göre Çin Merkez Bankası (PBC) ve Japonya Merkez Bankası (BOJ) ellerinde biriken dolarları milletlerarası para piyasalarında satıp yerine kendi milli paraları yuan ve yen almaları gerekir. Ancak bu durumda küresel mali piyasada dolar bollaşır yuan ve yen az bulunur hale gelir ve bu durumda dolar ucuzlar, yuan ve yenin değeri artar. Bu da Çin ve Japon mallarının ABD'de pahalı hale gelmesine sebep olur; bunu Çin'de, Japonya da istemiyor.

- *Bu sebeple;* Çin ve Japonya milletlerarası ticaret ve döviz sistemini ABD ile işbirliği yaparak ALDATMA yoluna gidiyorlar.

- NASIL: PBC ve BOJ fazla dolarları nötralize etmek için ihracattan elde ettikleri dolarları dolar cinsinden yatırım aracı olan ABD hazine kâğıtlarına yatırıyorlar. Reel faiz makul olduğu ölçüde sistem çalışıyor. Böylelikle doların değer kaybı, yuan ve yenin değer artışı önlenmiş oluyor.

- Ancak; 2008’de patlak veren küresel finans krizi bu oyunun daha fazla sürdürülelemeyeceğini de gösterdi.
- Çin ve Japon merkez bankaları doları suni bir biçimde değerli tutuyorlar.
- ABD ekonomisini sürdürebilmek için her yıl büyüme oranından fazla dolar basarak dünya ekonomisine enjekte ediyor. Böylece balonlar oluşuyor. Balonlar da 2008’de olduğu gibi büyük krizlere sebep oluyor.
- ABD ve Almanya gibi ülkeler döviz rezervlerinin %70’ini altın olarak tutuyorlar.

Para ve Siber Güvenlik:

- Paranın risklere karşı korunma ihtiyacı 20. yüzyılda sigorta sektörünün büyük gelişme sağlamasına vesile oldu.
- Son yıllarda para ile alakalı kurumlara yönelik siber saldırılar oluyor ve siber savaşlar yaşanıyor.
- Mali dünyada güven, bir başka söyleyişle inanç her türlü istatistik ve matematikten önce gelir.
- 2007’de açılan tarihin ilk siber savaşına şahit olduk. İnternete oldukça entegre olmuş Estonya, Rusya’ dan yönlendirilen bir elektronik saldırı altında kaldı. Kamu düzeni tabanı felç olan Estonya NATO’dan acil yardım istedi.
- Estonya’nın başşehri Tallin’de (Osmanlı Türkiye’sini paylaşma hesapları yapan Avrupalıların ve Rusların ilk toplantı yaptığı sisli-puslu ve güzel bir şehir) NATO’ya bağlı bir *e-savunma* merkezi kuruldu. Ancak

kısa bir müddet sonra bu merkezde çalışan iki kişinin Rus gizli servisinin ajanı olduğu ortaya çıktı.

- İran'ın nükleer programını sabote eden ve bu ülkeye yüz milyonlarca dolar zarara sokan STUXNET adlı bilgisayar virüsünün ABD ve İsrail tarafından hazırlandığına inanılıyor.

- Çin, ABD, İsrail, Rusya ve Almanya'nın ve hatta İran'ın resmi ve örtülü *siber orduları* var.

- Çin merkezli hacker saldırıları ABD'nin hem özel hem kamu kuruluşlarını fena halde hırpalamakta, milyar dolarlık zaman ve diğer türden kayıplara sebep olmaktadır.

- 2008'de Çin merkezli hacker'ların elektronik saldırılarla ABD'nin The Wall Street Journal, The Washington Post, The New York Times ve Bloomberg gibi büyük medya kuruluşlarının sistemlerine sızarak, birkaç hafta öncesine kadar Çin ile alakalı hazırlanan haberleri her safhada anlık olarak takip ettikleri ortaya çıktı.

- ABD'li yetkililerin açtığı soruşturma kapsamında Çin Ordusu'ndan ayrılan kişilerin kurduğu Huawei ve ZTE şirketlerinin ABD'de kullanılan baz istasyonu, modem, telefon gibi cihazları incelemeye alındı. Bu şirketlerin Türkiye'de de faaliyette bulunduğunu belirtelim ve Fransızlar, Almanlar benzer iddiaları Microsoft için de ileri sürmektedirler.

- ABD Siber ordusunu;

- a- Milli güçler,

- b- Muharabe gücü,

c- Siber Savunma Birimi şeklinde üçe bölüdü.

d- E-asger sayısını da 900'den dört bine çıkardı.

- Ferdi ve kurumsal siber-güvenlik ve özel-bireysel "Big Brother" meselesi önümüzdeki yılların en önemli konuları olarak gerek ferdi hayat gerek kamu hayatı bağlamında çok önemli tartışma konuları olacak.

F- Dünya Merkez Bankası Projesi ve Dijital Para Birimleri ve Bitcoin

- 11 Eylül 2001 saldırıları ile başlayan ve 2008 finans krizi ile zirveye ulaşan *kontROLSÜZ* para basımı ve piyasalara sürülmesi, dünyayı paraya boğmuş vaziyette.

- Bildiğimiz manada, modern sanayi toplumunun kullandığı devlet iradesine dayalı kâğıt para birimleri güç ve itibar kaybediyor.

- Bu şartlarda altın-gümüş gibi para özelliği taşıyan kıymetli metallerin yanında "*dijital para*" diye tanımlanan yeni bir para cinsinin prim yapacağı söyleniyor.

- İlk olarak 1990'lı yılların ikinci yarısında piyasaya sürülen fakat o dönemde kullanılmayan-yok olan dijital paralar 2005 yılından sonra tekrar ortaya çıktı ve etkili bir biçimde kullanılmaya başladı.

- Dijital para birimleri tıpkı kâğıt para birimleri gibi değişim ve değer/servet biriktirme araçları olarak ortaya çıktı.

- Malum bilgi teknolojilerindeki gelişim ile milli kâğıt para birimlerinin sadece elektronik *kayıt* olarak bilgisayarlarda işlem gördüğünü biliyoruz.

- *Dijital para birimi*: Sadece elektronik bilgisayar kaydı olarak mevcut olan fakat herhangi bir milli para birimine bağılı olmayan ve devletlerden tamamen bağımsız yeni bir para birimidir.

- Başlangıçta dijital para birimlerinin altın ve gümüşe dayalı olan tipleri vardı. Ancak bilahare hızlı bir şekilde sadece iradeye dayalı olan dijital para birimleri ön plana çıktı.

- Kapitalist sistemin temelini oluşturan kâğıt paralar da başlangıçta altın ve gümüşe dayanırken daha sonra tamamen devlet iradesine dayalı hale getirilmişti.

- Dijital para birimleri herhangi bir devlet veya merkez bankası iradesine dayanmıyorlar. Bazıları bir şirket iradesine dayanırken en çok kullanılan dijital para birimlerinin kimler tarafından piyasaya sürüldüğü bile bilinmiyor.

- Bitcoin: En meşhur dijital para birimi olan bitcoin, Satoshi Nakamoto takma adıyla tanınan ve gerçek kimliği bilinmeyen bir bilgisayar programcısı tarafından yazıldı. Herhangi bir merkez bankası, resmi kuruluş ya da şirket tarafından çıkarılmayan bitcoin, 3 Ocak 2009'da hayata geçti.

- Merkezi bir yapıya sahip olmayan bitcoinler, internette bedava film ya da müzik paylaşılan bittorent ağlarına benzer şekilde noktadan-noktaya dağıtık bir ağ özelliği göstermekte.

- Bu ağda gerçekleşen ödemeler diğer noktalara anında ulaşıyor. Böylelikle hangi adresten hangi adrese ödeme yapıldığı kayıtlara geçiyor.

- Toplanan kayıtlar *blok* ismi verilen yapıların içinde yer alıyor. Sistem, her bir blok üzerinde yüksek işlem gerektiren bir “hash algoritması” uygulayarak belirli bir sıfır sayısıyla başlayan ifadenin bulunmasını istiyor. Yaklaşık 10 dakikada bir tekabül eden bu işlemi gerçekleştiren ilk kullanıcıya önceleri 50 bitcoin mükafat veriliyordu. Son zamanlarda bu tutar 25 bitcoine düşürüldü. Böylelikle bitcoinler piyasaya sürülmüş oluyor.

- Bu sistemde her bir blok kendisinden önce gelen son bloğunda hash ifadesini içeriyor. Böylelikle bozulması çok zor bir blok zinciri meydana geliyor. Burada maksat çifte harcamayı engellemek ve gönderimleri kayıt altında tutmak. Verilen mükafat miktarı her 210 bin blokta bir, yaklaşık dört senede bir yarı yarıya düşürülüyor. 50, 25, 12.5 gibi...

- Bitcoinlerle alım-satım yapabilmek için bir sanal cüzdan sahibi olmanız gerekiyor. Bu programı bilgisayar veya telefonunuza kurup işlem yapmaya başlıyorsunuz.

- Bitcoinini bildiğimiz kâğıt para birimlerinden ve onların elektronik kayıtlarından ayıran en önemli özelliklerinin başında işlemlerin gizliliği geliyor. İşlemler kayıt altında ama programın özelliği gereği kimin ne kadar bitcoin sahibi olduğu veya bu para birimi ile kimlerin hangi tutarlarda hangi tip işlemler yaptığı tamamen gizli.

- Bitcoinin yerleşmesini sağlayan öncelikli özelliği gizlilik oldu. Herhangi bir devlete vergi vermek istemeyenler ve kanuni olmayan yollardan kazandıkları paraları aklamak gayesinde olanlar bu yeni para birimine ilgi gösteriyorlar.

- Bir diğ er husus, bitcoin'in arkasındaki gücün k re-
sel finans endüstrisini elinde tutan elitist yeni dünya d -
zeni lobisinin olduğu iddiaları. Böylelikle kurulma
 alışmaları zaman zaman gündeme düşen *dünya merkez*
bankası ve onun sahipleneceği dijital para bitcoin.

- 12 Nisan 2013 tarihli *The Independent* gazetesinde
yazdığı makalede Nikhil Kumar, halen kullanımda 11
milyon bitcoin olduğunu, bu dijital paranın ABD doları
cinsinden değerinin bir milyar dolar seviyesinde oldu-
ėunu iddia ediyor.

- Bitcoinin ikinci özelliği, bu dijital paranın sayısı
milli kâğıt banknotların aksine sınırlı. Programa tanım-
lanmış maksimum bitcoin sayısı 21 milyon. Bu özelliğin-
den dolayı bitcoinlerin klasik para birimleri cinsinden
değeri, talep artmaya devam ederse, sürekli yükselmek
durumunda.

- Bitcoin, milletlerarası olarak diğ er para birimleri ile
de serbest bir biçimde dalgalanan fiyatlar ile alınıp satı-
labiliyor.

- Bitcoin başlangıçta 20 dolar civarında dolaşırken
2013 yılı nisanında 270 dolara kadar  ıktı. Daha sonra da
70 dolara indi. Bu süreçte Güney Kıbrıs Rum kesiminde
Rusların off-shore hesaplarına el konulacağı dedikodusu
 ıkmıştı.

- Bitcoinin bir başka özelliği, klasik kâğıt paralar ge-
nelde, bir birim para en fazla 100 birim bozukluğa ayrı-
labiliyorken bitcoin noktadan sonra 100-milyonuncu
basamağa kadar birimlere ayrılabilir.

- Bitcoin ve diğ er dijital paralar bilgi teknolojisinin

ilerlemesi ile “süper iradeye dayalı para”nın doğuşunu veya böyle bir projeye bağlı olarak test-drive olabilir. Çünkü küresel boyutta olabilecek “süper irade”nin kaynağı sadece küresel finans endüstrisini kontrol eden elitler lobisi olabilir. Çünkü bitcoin ve dijital paralar ulus devletlerin kontrol sahası dışındaki oluşumlar. Bitcoin ve benzerleri milli devletler ve milli kâğıt para sistemlerini tehdit ediyor.

- “*The Social Network*” filmine konu olan ve Facebook projesinin fikir babası olduklarını söyleyen ikizler, Winklevoss kardeşler bitcoine 11 milyon dolar yatırdıklarını açıkladılar.

- Bitcoin dışında, diğer dijital para birimleri şunlardır: Compumatrix, Ven, Ripple, IXcoin, Litecoin, Microcash, BBQCoin, PPCoin, Terracoin, Freicoins, Novacoin ve RuCoin. Bunların dolaşım hacimleri oldukça düşük. Bitcoin’e en yakın rakip, Compumatrix’in değeri 101 milyon dolar.

- ABD iç güvenlik otoritesi, 15 Mayıs 2013’te dünyanın en büyük bitcoin alım-satım sitesi Mt.Gox’a dolar aktarımını sağlayan Dwolla isimli Iowa merkezli şirketin ilgili hesaplarını dondurdu.

- Bitcoin ile ilgili bir başka şikâyet ise uyuşturucu ticaretinde ve kara para aklamada kullanıldığı yönünde.

G- Altın ve Kıymetli Metal Potansiyeli

Milletlerarası piyasalarda altın fiyatı *troy ons* adı verilen ve yaklaşık 31.1 grama denk gelen bir ağırlık birimine göre belirlenir.

- Bir ons altın 2001’de 252 dolar iken 2014 Eylül ayında 1300 dolar civarında.

- Ağustos 2008’de yayımlanan “Altın ve Gümüşe Yatırım Rehberi” adlı kitabın yazarı Mike Maloney’e göre, tarih boyunca devletler ne zaman mali olarak zor durumda kalsalar, çeşitli yöntemlerle para birimlerinin değerini düşürüyorlar. Böylelikle enflasyona yol açarak halkın elinden zenginliklerini çekip alıyorlar. Moloney bu durumu “devletlerin altını aldatmaya çalışmaları” olarak tanımlıyor.

- Altını aldatmanın tarihi, altını temsil eden-ettiği söylenen kâğıt paraların dolaşıma sürülmesiyle başlıyor.

- Herhangi bir devlet piyasaya ne kadar çok kâğıt para sürerse, altın düzeltme yaptığında fiyatının o kadar çok artmasına sebep oluyor.

- Moloney, kitabında 1934 ve 1980’de ABD’nin aşırı para basmasının ardından altın fiyatlarının yükselişini anlatıyor. Söz konusu tarihlerde altın fiyatının, Amerikan hazinesi altın stokları ABD parasal tabanını yakalayan kadar yükseldiğini ortaya koyuyor.

- 230 yılda 825 milyar dolara ulaşan ABD para tabanı ya da merkez bankası bilançosunun 2008 krizinden sonra, beş yılda 3.5 trilyon dolara çıktığını biliyoruz.

- Mike Moloney *kredi kartları* borçlarının da parasal tabanı genişlettiğini söylüyor. Yani ödenmemiş kredi kartı borcunu da para tabanına ekliyor.

- FED verilerine göre ABD’de, Temmuz 2013’te ödenmemiş kredi kartı borçları 850 milyar dolar civarında.

- Eylül 2013'te, FED verilerine göre, parasal taban takriben 3.5 trilyon dolar.

- Temmuz 2013'teki resmi verilere göre ABD hazine-sinin altın stokları 261 milyon 499 bin ons seviyesinde.

- Bu durumda 4.350 trilyon dolar gibi bir rakama ulaşan parasal taban ve ödenmemiş kredi kartı borçlarını karşılayabilmesi için altının ons fiyatının 16.507 dolara çıkması gerekiyor.

- Mike Moloney Ağustos 2011'de yayımlanan "Debt Collapse" (Borç Çöküşü) adlı belgesel sunumda altının yükselebileceği potansiyel fiyatı Dow Jones endeksi üzerinden gösteriyor.

- *Tarihsel ortalama dow jones ve altın fiyatı:* Belirli bir dönemdeki Dow Jones puan değerini yine aynı dönemdeki altın fiyatına böldüğümüzde tarihsel ortalama olarak Dow Jones endeksinin *dört ons* altın satın aldığını görüyoruz.

- 1934 ve 1980 gibi büyük balonların ortaya çıktığı dönemlerde Dow Jones endeksi, önce çok yüksek oranlarda altın alabilir pozisyonlara geliyor. Endeksin 1929 bunalımı öncesinde yaklaşık 20 ons. 1970 öncesinde yaklaşık 30 ons ve 2000 yılı öncesinde 45 ons altın satın alabildiği noktalara kadar şıftığı görülüyor.

- Dow Jones endeksi balonların tepe noktasına ulaşış altın halkın hücumu ile değer kazanmaya başladığında tarihsel ortalamanın daha da aşağısını görmeden "1'e 4" oranına *dönüyor*.

- Maloney Dow Jones altın ilişkisini 1934, 1980 ve günümüzdeki değerler açısından analiz ediyor. Ona göre,

Eylül 2013'te altının ons fiyatı 1360 dolar civarında ve Dow Jones endeksi de 15.191 puan dolaylarında. Yani altın 2000 yılından itibaren değer kazanmasına mukabil Dow Jones hâlâ 11 onstan fazla altın satın alabiliyor.

- Yine Maloney'nin analizlerine göre, balon ne derece büyük olursa altının 1'e 4 oranının o kadar aşağısını gördüğü anlaşılıyor.

- Ayrıca bu kez altın, yani bir ons altın iki Dow Jones endeksi satın alabilecek duruma gelene kadar değer kazanacak. Oran bu kez 0.5'e 1 olacak diyor Maloney. Bunun anlamı, Eylül 2013 rakamlarına göre bir ons altının yükselme ihtimali olan potansiyel fiyatı 30.382 dolar.

- Bir başka anlatımla, altının onsu milletlerarası piyasa 1360 dolar civarında. Türkiye'de ise tam ata lira altın fiyatı 597 Türk Lirası seviyesinde. Maloney'in analizini dayandırdığı, parasal tabanın altın varlığına bölünmesi hesabına göre altının ons fiyatı 12 kat artabilir. Bu durumda tam ata liranın fiyatı da 12 kat yükselişle 7164 TL olabilir. Öte yandan Maloney'in Dow Jones endeksinin altın ile ilişkisine dair tahminlere göre ise altın 22 kat artabilir. Yani ata lira 13134 TL'ye kadar yükselebilir.

- Bu rakamları ne hayal görelim ne de sizi ürkütsün. Başta FED olmak üzere, sanayileşmiş ülke merkez bankaları delicesine para basıp piyasalara sürüyor. Bu paralar genellikle borsa-altın eksenine gidiyor/gidecek.

NETİCE: Herkes hesabını iyi yapsın. *Altın, gümüş, platin, paladyum* fiyatları tarihte hiç olmadığı kadar yükselecek.

1- Bazı Ülkelerin Altın Rezervleri/Stokları

- 20 Ağustos 2014 tarihi itibariyle, dünya merkez bankalarının altına yöneldikleri görülüyor. Merkez bankalarının bir önceki yıla göre altın stokları %28 yani 118 ton arttı. Son 10 yılda Rusya 600 tondan fazla altın alarak en çok altın alan ülke oldu.

- Aşağıda bazı seçilmiş ülkelerin altın rezervleri görülüyor:

ABD	8334	TON	İsviçre	1040	TON
Almanya	3384	TON	Japonya	765	TON
İtalya	2452	TON	Hollanda	613	TON
Fransa	2435	TON	Hindistan	558	TON
Rusya	1095	TON	Türkiye	513	TON

- Simon Constable, Haziran 2012’de Wall Street Journal’da yazdığı makalesinde, 1966-2007 döneminde altın satıcısı konumunda olan dünya merkez bankalarının, 2008 finansal krizi ile birlikte alıcı konumuna geçtiklerini belirtiyor.

- Constable’ın aktardığına göre, emtia danışmanlık şirketi CPM Group’tan Jeff Christian, merkez bankalarının önümüzdeki orta vadeli bir sürede sürekli küçük miktarlarda altın almaya devam edeceklerini belirtiyor. Merkez bankalarının dünya altın üretiminin %10’u dolayında alıma devam edeceklerini; alımı küçük tutmalarının sebebinin ise altın fiyatlarını birden zıplatmamak olduğunu belirten Christian, bunun bile altın fiyatlarının devamlı tırmanmasına sebep olacağına dikkat çekiyor.

- 1999'dan beri, euronun kuruluşu ile birlikte onu güçlendirmek için devamlı altın satan Avrupa ülkeleri 2009'dan beri altın satışlarını durdurdu.

- Günümüzde en büyük RESMÎ altın rezervleri 10800 ton ile AB ülkeleri ve 8134 ton ile ABD. Hem ABD'de hem AB ekonomilerinde döviz rezervleri içindeki altının payı %70 dolayında.

- Amerikalı avukat, yatırım bankacısı ve ekonomist James Rickards "Currency Wars" (*Kur Savaşları*) kitabının yazarı. Türkçeye de çevrilen kitap dünya çapında ilgi görüyor. Yine aynı uzmanın "*Paranın Ölümü*" adlı bir kitabı da 2014 yılı içinde yayımlandı.

- Rickards, İran'a ait Press TV'ye Eylül 2012'de verdiği bir röportajda 2008 mali krizinden sonra FED'in aldığı tedbirlerin Çin'in ABD'nin doların değerini koruyacağına dair inancını iyiden iyiye sarstığını ifade ediyor.

- Rickards'a göre, ABD Çin'e yuanı daha pahalı hale getirmesi için baskı yapıyor. Çin ise ihracat için ucuz yuana devam ederken ABD'nin baskısına altın olarak cevap veriyor.

- Yine Rickards'a göre, merkezinde dolar-yuan savaşı olan dünya döviz kuru savaşı yaşanıyor ve sonuçta bütün küresel sisteme *reset atılmasının* gerekeceği bir *kader gününe* kadar bu savaş devam edecek. Sonrasında ise yeni bir küresel para rejimi kurulacak.

- Rickards, Pekin yönetiminin altın rezervlerini muhtemelen şimdiden 2000 tonun üzerine çıkardığını ve 4000 tonun üzerine çıkıncaya kadar altın alımına devam

edeceğini, sonrasında ABD'nin gözlerinin içine bakacağını belirtiyor.

2- Rickards'ın Döviz Savaşının Sonu:

"Kader Günü" ve Altın ile ABD'nin Parasal Tabanı

- 1970-1980 döneminde altına hücum yaşanmıştı. Ons fiyatı 35 dolardan 850 dolara tırmanarak 24 kat fiyat artışı olmuştu.

- 1980'de ABD'nin parasal tabanı 135 milyar dolar ve ödenmemiş kredi kartı borcu toplamı 60 milyar dolardı. Yani piyasada altının peşine takılabilecek para miktarı 195 milyar dolardı. Yine o dönemde ABD hazinesinin altın stokları 264 milyon ons dolayındaydı. Mike Maloney'in Debt Collapse belgeseline göre dünya üzerinde piyasalarda satın alınabilecek altın miktarı 2 milyar ons civarındaydı.

- 21. yüzyılın *altına hücumu* 2000 yılında başladı ve bilinen en büyük altına hücum hareketidir.

- Günümüzde ABD hazinesinin altın stoğu 262 milyon ons.

- Dünya piyasalarında satın alınabilecek altın miktarı da 2.2 milyar ons düzeyinde. Yani 1980'deki miktarın yaklaşık aynısı. Dünyanın yıllık altın madeni üretimi 87 milyon ons.

- Halbuki: 2014 yılının dördüncü çeyreğinin başında ABD'de parasal taban ve ödenmemiş kredi kartlarının toplam borcu 4 trilyon 350 milyar doları aşmış durumda.

a- Bu durumda satın alabilecek altın miktarı aynı

b- Fakat söz konusu altının peşine düşebilecek para miktarı sadece ve sadece ABD’de 20 kat artmış durumda.

c- Öte yandan dünyanın diğer sanayileşmiş ülke merkez bankalarında çılgınlar gibi para basmaya devam ettiklerini ve piyasaya pompaladıklarını biliyoruz.

• Bütün bunlara ek olarak 1970-1980 döneminin haberleşme, teknolojik şartları ile bugünü mukayese edince durum çok daha farklı. Sahi spekülatif yatırımları bir kenara koysak bile altının ons fiyatı nasıl bir patlama yapar? Dünyada beş bin yıldan bu tarafa çıkarılmış elde mevcut altın miktarı 165 bin ton.

3- Gümüş ve Platini Asla Gözardı Etmeyiniz

• Tarih boyunca altının yanında gümüş daima para ve servet depolama işlevi görmüştür.

• ABD’nin platin standardı ve gelecekte monatomik elementlerin ulaşım sisteminden teknolojik gelişmelerde oynaması muhtemel rolleri düşünülünce platin ve benzeri madenler altın ve gümüşün hemen yanında konumlanacak.

• Lidyalılar ilk parayı altın-gümüş karışımı “elekt-rum” adlı alaşımdan yapmışlardı. Osmanlı Türkiye’inde gümüş para “akçe” uzun dönem kullanılmıştı. Hatta gümüş paraların “tağşiş”i (bir nevi devalüasyon) sebebiyle Yeniçeri isyanları yaşandığını biliyoruz.

• ABD’nin son yüz senede yaşadığı finans ekonomi olayları ders alınması gereken mali ve iktisadi tarih ni-

tebliğinde. Bugün olanlar geçmişte de aynen böyle gelişmişti.

- Başkan Roosevelt 1934 tarihinde gümüş satın alma Kanunu'nu imzaladı ve ABD dünyanın en büyük gümüş stoklarını toplamaya başladı. 1950'de ABD'nin gümüş stokları 3.5 milyar ons ile tarihi zirvesindeydi.

- 1965 yılı başında ABD kendi madeni para sisteminde gümüşü çıkarmak mecburiyetinde kaldı. Çünkü 1960'larda Amerikan halkı net gümüş alıcısı haline gelmişti.

- 1979'da halk yeniden gümüşe hücum etti. 1960'ların başında bir ons gümüş 1.29 dolar iken 1979'da 5.9 dolardan 1980'de 50 doların üzerine çıktı.

- 2006'da Amerikan halkı son yüz yıllık dönemde üçüncü kez tekrar gümüşte net alıcı haline geldi. 2014'ün sonunda bu durum hâlâ devam etmekteydi. Yatırımcılar 2009-2011 döneminde senede ortalama 130 milyon ons gümüş satın aldılar.

- Mayıs 2013'te Gümüş Yıllığı yayınlayan ABD'li emtia danışmanlık şirketi CPM Group verilerine göre, 2012'de gümüşe yatırımcı talebinin bir önceki seneye göre %32.1 artışla 122.5 milyon onsa yükseldiğini görüyoruz. Daha önceki verilere baktığımızda sadece 1980 ve 1983'te 100 milyon onsu aştığını görüyoruz.

- 2006'da Amerikan halkının gümüşte net alıcı haline gelmesi fiyatları önce 5 dolardan 15 dolara yükseltti. 2008 krizi ile beraber alımların senelik 100 milyon onsu aşması gümüşün ons başına fiyatını 15 dolardan 43 dolara getirdi. Eylül 2014'te gümüşün ons başına fiyatı 23 dolar civarında seyretilmekteydi.

- Gümüş fiyatı 2006'dan bu tarafa dört kattan fazla artmış olmasına rağmen gerçekte potansiyel yükselişin henüz başında olduğumuzu düşünüyorum. Çünkü gümüş fiyatları son 20-30 senedir suni olarak düşük tutuldu.

- 1990'larda ABD'de ve gelişmiş ülkelerde hisse senetlerine yatırım furyası başladı. Yatırımcılar gümüşlerini satın özellikle teknoloji hisselerine yatırım yaptı.

- CPM verilerine göre yatırımcılar 1990-2005 döneminde 1 milyar 654 milyon ons gümüş sattılar. Bu neredeyse 1970'lerde satılan miktarın dokuz katıydı. Elbette bu miktar gümüşün satılması fiyatları aşağı doğru baskılamıştı. Pek çok ülke madeni paralarındaki gümüşü çıkarıp satmışlar ve bu sistemden çıkmışlardı.

- ABD'nin resmi jeolojik araştırmalar kuruluşu USGS'nin gümüş madeni hakkındaki 2012 verilerine göre, ABD 3.5 milyar onsluk gümüş rezervini de satmış ve hiç gümüş rezervi kalmamış. Bu satışlar da gümüş fiyatını baskılamıştı.

YEDİNCİ BÖLÜM

MİLLETLERARASI TİCARET VE FİNANSMAN

A- Milletlerarası Ödemeler Sistemi ve Libor Manipülasyonu – Altın/Gümüş Manipülasyonu

LİBOR: Londra bankalararası para piyasasında, kredibilitesi yüksek bankaların birbirlerine ABD doları üzerinden borç verme işlemlerinde uyguladıkları *temel faiz oranıdır*.

- Milletlerarası banka piyasasında bankaların birbirlerine borçlanarak nakit ihtiyaçlarını süratli bir şekilde karşılayabilmeleri için kullanılır.
- Milletlerarası mali piyasalardan borçlanan ülkelerde *libor+faiz* oranları üzerinden borçlanırlar.
- Libor'dan sonraki+yani ilave faiz oranını belirleyen en önemli etken AAA+ ile başlayıp aşağıya doğru giden, derecelendirme kuruluşlarının verdiği *notlardır*.
- 2013 yılı sonunda dünyadaki büyüklüğü 800 trilyon doları geçen (Dünyanın toplam milli geliri 80 trilyon dolardır-2013) toplam finansal türev ürünler/ araçlar piyasası, işlemlerinin 500 trilyon dolarlık kısmı *faiz oranı swaplarından* oluşur.
- Faiz oranı swapları sabit faizle borçlanmış bir kurumun ödemelerini değişken faize çevirmesine veya tam tersine imkân verir.

- Değişik döviz cinsi yükümlülükler arasında da swap yani takas yapmak mümkündür.

- Libor bu işlemlerde temel faiz göstergesidir.

- Dünyanın 10 büyük bankası da faiz oranı swapları arasında kurumlar / bankalararasında aracılık yaparak komisyonlardan milyonlarca dolar kazanırlar.

2012 yılının haziran ayında İngiliz Barclays Bankası hakkında yapılan bir soruşturma dünyanın bütün büyük bankalarının kendi aralarında adeta bir kartel oluşturarak liboru istedikleri gibi manipüle ettikleri ortaya çıktı.

ABD, İngiltere ve İsviçre gibi ülkelerde büyük bankalara milyarlarca dolarlık ceza kesildi.

ABD ve İngiltere merkez bankalarının ve kamu kurumunun/mali kurumların en az 2007 yılından bu tarafa libor manipülasyonun farkında oldukları ortaya çıktı.

2012'nin Temmuz ayında Financial Times'a konuşan eski bir "trader" a göre ise Libor manipülasyonu 1991 yılından beri yapılıyordu. Buna rağmen 2008 krizine kadar tedbir alınmamıştı.

Faiz oranı swapları ilk kez 1971'de doların altın karşılığının kaldırılmasının ardından milletlerarası döviz piyasasında yaşanan büyük oynaklıkları gidermek için uygulamaya konulmuştu.

Yani 1971'e kadar döviz kurları arasında *altın* ve *gümüş* ile sağlanan istikrarın yeniden tesis edilmesi için *faiz swapları* devreye sokulmuştu.

Altın ve gümüş fiyatlarının suni bir şekilde baskılanması ile Libor'un suni şekilde düşük tutulması ilk başta birbirinden bağımsız olaylar gibi görünüyorlar.

Halbuki bankaların kredilerini *faiz oranı swaplarını* ve *liboru* manipüle etmek mecburiyetinde (!) hissetmeleri gerçekte bize milletlerarası ödemeler sisteminin artık nasıl da kontrol dışına çıktığının ve çok büyük bir finansal tsunaminin eşiğinde olduğunu gösteren apaçık delildir.

Bir banka veya finansal kuruluşun elinde olmadığı halde müşterilerine altın ve gümüş satarak; altın ve gümüş hesabı açması ya da muhtelif yöntemlerle liboru suni bir biçimde düşük tutması, 2008 krizinden önce bankaların doğru dürüst bir işi ve geliri olmayana ev kredisi vermesinden çok daha tehlikelidir.

Bu yeni manipülasyon hem daha büyük hem daha sistematik RİSK anlamına geliyor.

Müşteriler ve/veya altın-gümüş hesabı açmış olanlar dolar zayıfladığında ve/veya herhangi bir krizde bankalardan-finans kurumlarından altın ve gümüşlerini talep ettiklerinde birden dünya piyasasında düşünülenlerden çok daha az altın-gümüş olduğu ortaya çıkacak. Bu durumda bu iki metalin fiyatları herhalde tahmin edilemez bir noktaya ulaşacak.

Dünyanın en “güvenilir” en büyük finansal kuruluşları altın ve gümüş gibi kıymetli metalleri *ellerinde olmadığı halde açığa satma* yöntemi ile manipüle ederek gerçekte artık kontrol dışına çıkmaya başlayan milletler-

arası ödemeler sistemini suni tedbirlerle kontrol altında tutmaya çalışıyorlar.

“Batmasına göz yumulmayacak kadar büyüklüğe” ulaşan bankalar-finans kuruluşları aynı gayeyle ve aynı yöntemlerle başka önemli finans endüstrisi piyasalarını manipüle ediyorlar.

14 Temmuz 2014 tarihinde OpedNews web sitesinde, ABD Başkanı Reagan dönemi Hazine Bakan Yardımcısı ve ödüllü iktisatçı Paul Craig Roberts “Gerçek Libor Skandalı” adlı bir yazı yayımladı: Wall Street Bankaları çok aşırı miktarlarda faiz oranı swapını piyasaya satarak adeta faizler üzerinde kısa pozisyon alıyorlar. NİÇİN?..

Bono gibi yatırım araçlarının faiz gelirleri yanında bir de kendi fiyatları vardır. Bir devlet veya kurum borçlanmak için bono satarken, sattığı bonoyu bir önceki dönemde çıkardığı bononun faizinden daha düşük bir faizle piyasaya sürebilir.

Bu durumda daha önceki dönemde sattığı bononun *ikinci el* piyasada fiyatı artar. Zira artık bu eski bono yeni bonodan daha fazla faiz geliri sağlayan bir yatırım aracı haline gelmiştir.

Roberts’a göre, Wall Street’deki banka finans kuruluşları/büyük bankalar da faizleri düşük tutarak ellerindeki *hazine bonusu* vb. faiz getirili yatırım araçlarının fiyatlarını olması gerekenden daha yukarı da tutuyorlar. Böylece *yaratıcı muhasebe yöntemleri* ile banka bilançoları gerçekte olduğundan daha güçlü gösteriliyor.

Yine Roberts’a göre, büyük banka finans kuruluşla-

rının doğrudan müdahale ile liboru düşük tutmalarını FED ve BOE (İngiliz Merkez Bankası) biliyor. Büyük bankaların hem libor manipölasyonunu hem de açıktan piyasaya çok fazla faiz oranı swapı satmaları, borçları devasa boyutlara ulaşmış ABD, İngiltere gibi sanayileşmiş Batı ülkelerinin devlet yönetimleri tarafından tercih ediliyor. Bedeli ise tasarruf sahibi halk ödüyor.

Ancak, yukardaki sebeplerle, yeni bonolar çıkarılıp, faizlerin düşük tutulması-bono fiyatlarının yukarı itilmesi oyununda sonuna gelinmiş bulunuyor.

Roberts'ın ifadesiyle *bono piyasasında* oluşan devasa *balonun* patlaması zaman meselesi.

Diğer taraftan gelecek bilimcisi Alvin Toffler, 2006'da yayımladığı "*Zenginlik Devrimi*" adlı kitabında bilgiye dayalı ekonominin paraya dayalı ekonominin yerine nasıl geçeceğini ve yeni üretim biçiminin özelliklerini detaylarıyla anlatır.

B- Hisse Senetleri ve Krediler

Hisse Senedi:

- Özellikle 2008 krizinden sonra dünya bol ve ucuz paraya boğulmuş durumda.
- Bu durum hisse senedi piyasalarında da anormal fiyat şişmeleriyle yeni *balonlar* oluşturuyor.
- Endekslerin devamlı yükseldiğine bakarak borsada oynamak tehlikeli ve yanıltır.

- Borsada, her şeye rağmen oynamak isterseniz altın ve gümüş gibi kıymetli maden hisselerine, sağlık, siber-güvenlik ve tarım sektörlerinde-özellikle organik tarım alanlarında faaliyet gösteren şirketlerin hisselerini öneririm. Ancak her şirketin özel durumunada bakınız.

Krediler:

- Bu dönemde gelirinize uygun, uzun *vadeli ve sabit faizli* kredi almak en akıllıca işlerden biridir.
- Para birimleri sürekli değer kaybederken/kaybedeceğinden uzun vadede aldığınız krediyi kolayca ödeyebilirsiniz.
- Aldığınız krediyi tüketimde değil gelir getirici faaliyetlerde kullanınız.

Küresel ekonomide asıl mesele, büyük krizi başlatacak kıvılcım hangi balonun patlaması değil milletlerarası ödemeler sisteminde düğümlenecek. Çok büyük bir ihtimalle, James Rickards'ın "*Kur Savaşları*" ve "*Paranın Ölümü*" adlı kitaplarında da detaylı bir şekilde anlattığı türden gelişmeler sonucu ABD doları ile alakalı bir mesele yaşanacak. Böylelikle milletlerarası ödemeler sistemi ortak *ödeme ve değer – servet depolama* aracı doların çöküşü ile kilitlenecek.

Dolarda sorun çıktığı dönemlerde altın başta olmak üzere kıymetli metallerde mutlaka kayda değer fiyat artışları görürüz.

Dünya ekonomisi son 50 yıldır paraya dayalı ekonomiden bilgiye dayalı ekonomiye geçiyor. Bu büyük de-

ğışimin bugün gelinen aşamasında paraya dayalı eski sistem büyük bir kırılma yaşayacağı anlaşıyor.

Küresel ekonomi çok büyük bir kriz yaşanmadan, bilgiye dayalı üretim ve hayat biçiminin önündeki engelleri kaldırılamayacak.

- Ekonomi; çok sayıda faktörün işin içinde olduğu bir sosyal bilim olup laboratuvarı da tarihtir.

- Küresel ekonominin ABD’den başlayarak 2008’den beri yaşadığı büyük kriz önce gelişmiş ülkeleri vurdu. Bu finans endüstrisi merkezli kriz sadece bir kısım ah-laksız/açgözlü-beceriksiz kişilerin omzuna yıkılsa da, mesele sistematik olup kişisel istismarlarla oluşacak bir hadise değildir.

- 1978 Washington Mutabakatı ile başlayan neoliberal-küresel serbest piyasa temelindeki sistematik problemler *ekonomik kriz* olarak karşımıza -irili ufaklı- çıkan bir olgu olup kapitalist sanayi toplumu medeniyetinin sınırlarına ulaşmasından kaynaklanıyor.

- Sanayi toplumu medeniyetinin yerini bilgi toplumu medeniyeti alırken daha sık ve daha büyük, belki buna tsunami demek doğru olacak, ekonomik krizler/kriz yaşayacağız.

- Kapitalizm de sosyalizm de para ya da sermaye merkezli yani temel üretim aracının para olduğu üretim biçimidir. Kapitalizmin hem özel mülkiyet hem de devlet mülkiyeti tipleri vardır. Sovyetler ya da sosyalist/ko-münist sistemde temel üretim aracı para idi. Ancak sermaye tamamen devlete aitti. Devlet herkesi bir ücret,

yani para karşılığında çalıştırıyordu. Bu tam manasıyla saf kapitalizmden başka bir şey değildir. Öte yandan gerek kapitalizm gerek sosyalizm Judeo-Hıristiyan kültürünün/medeniyetinin seküler ürünü olup her ikisi de *aydınlanma* gibi ortak bir temele dayanır.

- Ortaya çıkmasından 20 yıl önce interneti tahmin eden meşhur gelecek bilimci Alvin Toffler yine 20 yıl önce ABD'nin Körfez'de bir petrol ülkesini işgal edeceğini ve buna mukabil Arap-Müslüman teröristlerin ABD ve Avrupa'da dehşet verici eylemler gerçekleştireceğini haber vermişti.

- Toffler'a göre, toplumsal üretim biçimlerinde üç ana dalga vardır:

- a- Birinci dalga, tarım toplumlarıdır.

- b- İkinci dalga, sanayi toplumlarını ifade eder. Toffler ikinci dalga sanayi toplumlarının 1960'larda zirveye ulaştığını ve sonra düşüşe geçtiğini belirtir.

- c- Üçüncü dalga, bilgi toplumu olup yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

- Toffler'e göre sanayi toplumları içinde doğan bilgi toplumunun temel üretici güçlü para değil *bilgidir*.

- Sanayi toplumunda kitlesellik ve tek tiplik özellikleri vardır. Ancak bilgi ekonomisinde kitlesellik yerini bireyselliğe bırakıyor.

- İkinci Dünya Savaşı sonrasında 1970'lere gelindiğinde sanayi toplumu ötesine geçen Batı medeniyeti ülkelerinin önder ülkelerinde baş gösteren ve günümüzde

artık iyice devasa boyutlara ulaşan çatışma -gerek ülkeler içi gerek ülkelerarası -ne kapitalizm-komünizm çatışması ne de Batı-İslam çatışmasıdır. Özellikle son 30 yılda dünyamızı şekillendiren asıl çatışma sanayi medeniyeti ve bilgi toplumu medeniyeti arasındaki doğum çatışmasıdır.

- Judeo-Hıristiyan temeli sanayi medeniyetinin ürünü olan ve adeta kutsal kabul edilen kurum ve araçlar, başta hiçbir değer kriterlerine bağlı olmayan para olmak üzere, artık insanlığın ekonomik, sosyal ve siyasi meselelerini çözemiyor.

- Önceleri ABD’de takıntılı marjinal tipler olarak görülen, kendilerini felaket durumlarına hazırlayan insanların sayısı günümüzde o kadar arttı ki ABD merkezli National Geographic “doomsday Preppers” (Kıyamet Gününe Hazırlananlar) adıyla bir seri belgeseli dünyanın pek çok ülke televizyonlarında-kanallarında yayınlandı.

- Bu seri belgeselin çok başarılı izlenme oranları alması bir yana başta ABD’de olmak üzere mevcut ekonomik-siyasi sisteme güvenin ne kadar azaldığını göstermesi oldukça manidardır.

- Bu programda; a) Ekonomik kriz-felaket, b) Nükleer-biyolojik-kimyasal saldırı ihtimali diğer pek çok felaketin önüne geçmiş bulunuyor. İnsanlar felaketle karşılaştığında ailesini nasıl koruyabileceğine dair su, gıda, sağlık gereçlerini nasıl tedarik edebileceğine yönelik projeler geliştirmektedirler.

- Batılı sanayileşmiş toplumlarda ve benzer sistemle yürüten kalkınmakta olan ülkelerde de kendini bayağı hissettiren husus şudur: “Batı’nın bireyi adeta yolunu kaybetmiştir.”

- Bu manada bütün sistemi “algıları kazanmak” üzerine kurgulayan ABD film endüstrisi bilinçaltı operasyonları yapmaktadır. Sinemada David Lynch’in “Lost Highway” filmi ile televizyonda J. J. Abrams’ın “Lost” dizisi Judeo-Hıristiyan Batı Medeniyeti’nin kültürünün oluşturduğu *kayıp* akımına tam anlamıyla örnek oluşturan yapımlardır.

- Sanayi toplumunun *yapısal krizi* Batı’nın popüler kültür ürünlerine de yansımış durumda. Judeo-Hıristiyan değerlerden beslenen aydınlanmacı seküler, kapitalist sanayi medeniyetinin geliştirdiği, hayatı açıklamaya yönelik pozitivist, rasyonalist, materyalist, Marksist, varoluşçu, Freudçu, yapısalcı, Kabalist vb. bütün felsefi akımların artık olayları tam açıklayamadığı ve insanlığın meselelerine çözüm getiremediği anlaşılmıştır.

- Bir tarafta sürekli açık tutulan “para muslukları” diğer tarafta devasa işsiz orduları... Mesela 1987-2006 yılları arasında ABD Merkez Bankası FED’in Başkanı Alan Greenspan’ın başını çektiği, finansal denetim mekanizmalarının ortadan kaldırılması, deregülasyon politikaları, ucuz para politikaları sistematik olup 2008 krizine sebep olmuştur.

- 2008 krizini önceden gören ve ikaz eden pek az iktisatçıdan biri olan, 2006 yılında krizi tam olarak tarif ve tahmin eden Prof.Nouriel Roubini 2010 yılında Stephen

Mihm ile birlikte yazdıkları “Kriz Ekonomisi” isimli kitapta finansal-ekonomik krizlerin önümüzdeki dönemde daha da sık görüleceğini ifade ediyor.

- Mike Maloney, ABD’de çok satanlar arasına giren kitabı “Altın ve Gümüş’e Yatırım Rehberi” isimli kitabında, ABD’nin özellikle 1970’lerden sonra uyguladığı para biriminin değerini düşürme politikasının milletler-arası ticaretin para birimi olan ABD dolarının ve onunla beraber bütün dünya finans sisteminin çökeceğini detaylı bir şekilde anlatıyor.

- Peter Schiff, Euro Pasific Capital Başkanı ve 2008 krizini önceden tahmin eden finans uzmanı. Martin Borgs ve Johan Norberg tarafından çekilen “Overdose” isimli belgesel filmde Peter Schiff’in görüşlerine, ABD’nin piyasaya devamlı para sürmesi, hastayı iyileştirmeyen doktorun, uyuması için ona sürekli alkol vermesine benziyor. Ancak bir noktadan sonra hastanın vücudu daha fazla alkolü kaldıramayacak ve hasta ölecek.

- Yine Overdose belgeseline konuşan trend analisti Gerald Celente; 1987 borsa çöküşünü, 2000 internet balonu ve emlak balonunun patlamasıyla 2008 krizini önceden bilen bir uzmandır. Ekonomide balon teriminin bir sektörde fiyatların gerçek bir sebep yokken aşırı yükselmesi hali olduğunu söyler. Yatırımcılar yükselen fiyatların peşine takılıp söz konusu sektörde gereksiz yatırım yaparlar. Genelde piyasalara suni bir biçimde dışarıdan fazladan ucuz para verilmesi balonları şişiren sebeplerdir, diye durumu izah ediyor.

- Gerald Celente sözlerini şöyle sürdürüyor: “2008 krizi sonrası devreye sokulan yüz milyarlarca dolarlık kurtarma paketleri *asıl büyük çöküşe* sebep olacak.” Kurtarma adı altında balonların balonu oluşturuluyor ve bütün dünya işin içinde. Bu süreçte Wall Street’in başını çektiği kumarhane kapitalizminden oyuncular payını almak istiyor.

- 1974 yılında yazdığı kitabın ismini “Eko-Spazm” koyan Alvin Toffler şu önemli uyarıda bulunuyor:

- Bilgi toplumunun ortaya çıkardığı yeni olgular sebebiyle, eski ve gelişmiş sanayi toplumları gelecekte kendilerini sanayi toplumunun daha önce geçirdiği iki farklı felaketin karışımı içinde bulacaklar:

- a- Almanya’nın 1923’te yaşadığı hiperenflasyon-yüksek ve hızlı fiyat artışları

- b- 1929’da ABD’nin yaşadığı büyük ekonomik durgunluk

SONUÇ: Enflasyon ve durgunluğun bileşimi *stagflasyon*. Bu ise dünya ekonomisinin çöküşü anlamına gelir.

- Macar Musevisi, ABD’li spekülâtör yatırımcı George Soros’a göre; 1997’den bu yana sermaye çok hızlı küreselleşirken, pek çok diğer ekonomik faktör milli sınırlar içinde kalmış olup, bu temel çelişki bütün finansal sistemi büyük bir yıkıma doğru sürüklüyor.

- Yine Soros, 2008’de yayımladığı “*Finansal Piyasalar için Yeni Paradigma*” isimli kitabında son 25 yılda dünyada bir “süper-balon” oluştuğunu ve artık bu balonun patlamak üzere olduğunu anlatıyor.

C- Altın - Gümüş ve Kıymetli Metallerde Manipülasyon

- ABD’li Ted Butler, eski bir broker ve gümüş uzmanı. 1985’ten beri gümüş üzerinden manipülasyon yapıldığını iddia ediyor.

- Butler’a göre belirli bir grup New York Emtia Borsası’nda (COMEX) gümüş fiyatını manipüle ediyor. Bunun için piyasaya büyük miktarda *gümüş sürüyor*. Ancak buradaki temel problem, *satılan gümüşün gerçekte mevcut olmaması*. Yani *açığa* satış yapılıyor.

- Benzer şekilde *açığa* satış işlemi *altın* ve diğer kıymetli metaller için de geçerli. Bunlardan biri bankaların açtığı *altın hesabı*.

- DİKKAT: COMEX’te alım satımlar vadeli kontratlarla yapılıyor. Bu kâğıtlar sadece gelecekte bir miktar gümüş vereceklerini *taahhüt* ederler. Kontratın satıcı tarafında olan kişinin ya da kurumun sözleşme yapıldığı anda elinde gümüş olması şart değildir.

- Vadeli emtia kontratları içinde, sebepsiz bir şekilde, gümüş kontratları yüzde olarak en büyük miktarı oluşturuyor.

- Butler’a göre, bu kontratlarda gümüş satan yatırımcıların sayısı “en küçük grup” yatırımcıyı oluşturuyor. Yani küçük – konsantre bir grup.

- 17 Mart 2012’de Jim Puplava’nın programında Butler gümüş satanların son derece “konsantre” bir yapı sergilediğini anlatıyor.

- Uzun Pozisyon: Bir malı bir müddet sonra satmak üzere satın almaya *uzun pozisyon*” denir.

- Kısa Pozisyon: Bir malı bir müddet sonra geri almak üzere satma işlemi ise *“kısa pozisyon”* olarak adlandırılır.

- Kısa pozisyon alanlar söz konusu malın fiyatının düşmesini uzun pozisyon alanlar ise fiyatının artmasını beklerler.

- Butler, ABD’nin vadeli işlemler ve opsiyon işlemlerini denetleme ve düzenleme otoritesi CFTC tarafından yayımlanan “Commitment of Traders” (COT) raporuna dikkat çekiyor.

- COT Resmi raporuna göre;

⇒ Gümüşteki kısa pozisyonların çok büyük bir bölümü sadece DÖRT yatırımcının elinde. Bunların sadece bir tanesi aslan payını kontrol ediyor.

⇒ SONUÇ / YORUM : Tek bir kuruluş, elinde mevcut olmayan gümüşü, vadeli kontratlar piyasasında satarak dünya gümüş fiyatlarını hem belirliyor hem de suni olarak düşük tutuyor.

- Casey Research Şirketi’nin web sitesinde yayımlanan “Ed Steer’s Gold and Silver Daily” isimli raporun 12 Ocak 2013 tarihli sayısında yer alan COT raporuna göre gümüşte toplam *net kısa pozisyon* 206.3 milyon ons düzeyinde.

- En büyük dört yatırımcının gümüşteki kısa pozisyonları 230.4 milyon ons. En büyük yatırımcı JP Morgan ise gümüşte 140 milyon ons, yani net kısa pozisyonların %68’ine sahip.

- USGS'nin verilerine göre, dünyanın gümüş üretimi 2012'de 772 milyon ons düzeyinde. Buna göre, o tarihte vadeli işlemler piyasasında en büyük dört yatırımcı dünya gümüş madeni üretiminin *üçte biri kadar* gümüşü ellerinde olmadığı halde *açığa satmış* yani kısaca pozisyon almış durumdalar. J. P. Morgan'ın kısa pozisyonu ise dünya üretiminin *beşte biri* seviyesinde. Görülüyor ki altın - gümüş ve kıymetli metaller manipülasyonunda da faiz - döviz manipülasyonundan tanıdığımız benzer isimler karşımıza çıkıyor.

- Jim Puplava'nın "garip" olarak değerlendirdiği bu durumu Butler'in analizlerini dayandığı verileri yayımlayan denetleme ve düzenleme otoritesi CFTC'den komisyon üyesi Bart Chilton aynı programda şu sözlerle durumu anlatıyor:

"Keşke bu bir garip bir durum olsaydı. Aslında garip değil, çünkü çok uzun süredir devam ediyor. Bu durum oldukça endişe verici. Yani bu piyasa canavarları bazen bütün piyasanın %25 ila 30'unu kontrol ediyorlar. Şimdi dışarıda hatta CFTC'de bazıları bir piyasada %25 - 30 mesele oluşturmaz diyecekler. Ancak kesinlikle inanmıyorum ki bu konsantre yapı piyasayı istediği gibi aşağı ya da yukarı yönlendirebilir..."

Anlaşıyor ki CFTC'nin üyeleri de durumun farkında. Ama nedense kimse görmüyor (!)

- Benzer durum *altında* da mevcut. Yine aynı tarihte, 12 Ocak 2013 itibariyle COMEX'te altın madeninde *net kısa pozisyon* 18 milyon ons ve en büyük dört yatırımcının kısa pozisyonu takriben 12 milyon ons. En büyük

sekiz yatırımcının kısa pozisyonu ise takriben 17.4 milyon ons; yani net kısa pozisyonların neredeyse tamamı.

- Yine USGS'nin 2012 rakamlarına göre dünyanın senelik altın madeni üretimi 86.8 milyon ons.

SONUÇ/YORUM: Görülüyor ki, sadece sekiz büyük yatırımcı, dünyanın toplam altın üretiminin beşte biri yani %20'si kadar altını ellerinde olmadığı halde açığa sattığını ve bütün vadeli altın piyasasını şekillendirdiğini ve *manipüle ettiğini* gösteriyor.

- 13 Mart 2013 tarihinde The Wall Street Journal gazetesinde Katy Burne, Matty Day ve Tatyana Shumsky imzası ile yayımlanan habere göre CFTC yetkilileri, milletlerarası bankaların Londra piyasasında *altın* ve Gümüş fiyatlarını nasıl belirlediklerini inceleme altına aldılar. Ancak habere göre bu bir RESMÎ soruşturma değil.

- CFTC, 2008 yazında gümüş fiyatlarında görülen ani ve sert düşüşün manipülasyondan kaynaklandığı iddiaları üzerine açtığı soruşturmayı da şu ana kadar ne kapattı ne de sonuçlandırdı.

- 2010 ve 2011'de ABD'de 43 yatırımcı JP Morgan'ı *gümüş fiyatlarını manipüle ederek haksız kazanç sağlamakla suçladı* ve mahkemeye verdi.

- Jonathan Stempel imzalı, konuyla alakalı Reuters haberine göre Manhattan Bölge Mahkemesi'nde görevli hakim 18 Mart 2013 tarihinde verdiği kararda, yatırımcıların JP Morgan'ın fiyatları ETKİLEME yeteneğine sahip olduğu görüşünü kabul etti. JP Morgan da bu gö-

rüşe karşı savunma yapma ihtiyacı duymadı. Fakat aynı hakim bankanın kasıtlı olarak olağandışı fiyat oluşmasını sağladığı iddiasını kabul etmedi.

- *Niçin resmi otorite durumu bilmesine rağmen ciddi bir şey yapmıyor?* : Başta ABD olmak üzere devlet iradesine dayalı kâğıt para birimleriyle çalışan milletlerarası ticaret ve finans sistemine karşı, kendi para birimlerine karşı alternatif oluşturan altın ve gümüşün fiyatının çok yükselmesi arzu edilmiyor.

- Ted Butler’a göre ABD, ürettiğinden çok daha fazla gümüş tüketen bir ülke. Bu sebeple gümüş fiyatları suni olarak baskı altında tutuluyor.

- Diğer taraftan siyasi mekanizmalar ve bürokratik kontrol otoriteleri, küresel çapta Libor-döviz-faiz-altın – gümüş ve kıymetli metal manipülasyonu yapan, ulus-üstü küresel finans elitlerine karşı güçsüz ve zayıf.

SONUÇ: Bütün dünyada seçkinlere göre değil, halka – çoğunluğa göre işleyen bir demokrasi, yeni şartları çok iyi bilen bir siyaset ve denetim kurumlarına ihtiyaç var. İlk şart ise ahlakın erdem ve temel kabul edilmesi.

SONUÇ

Küresel Para Oyunları ve Psiko-Siber Savaşta Dolar-Altın-Fed ve Askeri Güç

Kapitalizmin örtülü rezaleti, hiçbir noktada esas olarak serbest emek etrafında teşkilatlanmış olmamasıdır. Ancak bundan da kötüsü yeni küresel paranın kökleri, Haçlı Ordularından neşet eden ve/veya Haçlı Orduları ruhunu harekete geçiren Tapınak Şövalyeleri'nden daha sıkı bir şekilde askeri güce bağlandı. Bu gücün koruması altında ABD neredeyse her istediğinde para basma yetkisini almış, finans endüstrisi ödeyemeyeceği trilyonlarca borca girmeyi başarmış, küresel ekonomiyi de durma noktasına getirmiştir. Üstelik bu durum 2008 krizinden sonra bile devam etmektedir.

2008 krizi ve sonrasında “batmasına göz yumulamayacak” devasa cesamete-birleşmelerle ulaşmış ABD bankaları serbest pazar ekonomisinde faaliyette bulunuyoruz, devlet bu işlere müdahale etmesin numarasından açıkça vazgeçerek finans tabanlı krize reaksiyon göstermiştir. Böylece ellerindeki bütün varlıkları, ABD hazine bonolarını satın alan Birleşik Devletler Merkez Bankası, FED kasalarına aktardılar.

Böylelikle, konunun uzmanlarının dışında hiç kimse- nin anlamasına imkân olmayan başka bir yaratıcı finans uygulaması-esrarlı sihirbazlık numarasıyla, krizin başlangıcında 400 milyar dolar civarında bir bataklık varken,

bu işten daha önce hiç olmadığı kadar büyük rezervlerle-trilyonluk varlık artışıyla çıktılar.

ABD finans endüstrisinin kontrolündeki FED, 1971 yılından bu yana karşılıksız dolar basmaktadır. Halbuki “para basma ve değerini düzenleme” yetkisini sadece Kongre’ye veren ABD Anayasası’nın (1.8.5) doğrudan doğruya ruhuna aykırıdır. Hiç şüphe yok ki bu hüküm merkez bankası kurulmasına –mevcut şartlara benzer şekilde- karşı çıkan Başkan Jefferson ve destekçilerinin ısrarıyla konulmuştur. ABD’de halen madeni paralar direkt olarak hazine tarafından basılır. Birleşik Devletlerin banknotları –kâğıt parası ise, hazine başkanı tarafından imzalanmakla beraber hazine tarafından değil Federal Reserve(FED) tarafından basılır. Bunlar teknik olarak banknottur, ancak İngiliz merkez bankası Bank of England’da olduğu gibi, bir bankaya bunları basmak için tekel hakkı vermiştir.

FED nasıl çalışır?

Teknik olarak bir dizi aşama mevcuttur. Genel olarak hazine bonoları halka arz eder ve FED bunları geri satın alır. Daha sonra FED bu şekilde meydana getirilen yaratılan paraya özel düşük faiz oranıyla (the prime rate) başka bankalara kredi olarak verir, böylece Amerikan finans endüstrisini kontrol eden bankerlerin sahibi olduğu devasa bankalar daha yüksek oranda kredi verebilirler.

FED bankacılık sisteminin düzenleyicisi sıfatıyla, ayrıca kademeli rezerv oranı tespit eder. Bu durum bankaların FED’den kredi olarak aldıkları veya mevduat

olarak ellerinde bulunan, veya başka bir biçimde aktifleri sayılan her dolara karşılık kaç dolar “kredi verebilecekleri” – fiilen, yaratabilecekleri – hakkındadır. Teknik olarak bu oran “bir” e “on” dur, ancak bankaların bunun çok çok üstüne çıkmalarına izin veren muhtelif hukuki boşluklar mevcuttur. 2008 krizine giden sürecin en önemli nedenlerinden biri bu husustur.

Gerçekte doların küresel asimetrik gücünün son yıllarda en büyük zaafiyeti askeridir. Şu anda Çin’in Tayvan’a bakan bir bölgesinde Çin’in hava savunması o derece yoğun ve teknolojik olarak o kadar ileri seviyededir ki ABD Hava Kuvvetleri artık arzu ettiği zaman bunu delebileceğinden emin olamamaktadır³²⁶. Çünkü ABD’nin yeryüzündeki askeri gücü, sonuçta 1990’da Sovyet Bloku’nun dağılmasıyla birlikte öyle bir dünya meydana getirmiştir ki istediği zaman, sadece birkaç saat önce emir vererek dünyanın herhangi bir yerine bomba yağdırabilmekteydi. Yeryüzünde başka hiçbir devlet böyle bir gücün sahibi olamamıştır. İşte bu nokta çok önemlidir. Dünya medeniyetinin yani bütün dünyanın para sisteminin doların etrafında teşkilatlanmasını sağlayan şey tam olarak bu olağanüstü askeri güç idi.

Birleşik Devletler’in ticaret açığından dolayı, çok büyük miktarda dolar ABD dışında dolaşmaktadır. Başkan Nixon’un doları dalgalanmaya bırakmasının bir sonucu da diğer ülke merkez bankalarının bunları ABD hazine bonolarını satın almak için kullanmak dışında yapabilecekleri pek bir şeyin olmamasıdır.

326- David Graeber, “Borç-İlk 5000 Yıl”, Türkçesi: Muammer Pehlivan, Everest Yayınları, İstanbul, 2015, s.484.

ABD dolarının dünyanın *rezerv para birimi* haline geldiği söylenirken kastedilen tam manasıyla budur.

Söz konusu ABD hazine bonoları, bütün bonolar gibi eninde sonunda vadesi gelecek ve geri ödenecek kâğıtlardır. Fakat bu durumu daha 1970'lerin ortalarında fark eden ekonomist Michael Hudson şöyle bir tespitte bulunmaktadır:

“Bu hazine IOU’ları (bonoları) dünyanın para temeline eklemleendiği nisbette geri ödenmek mecburiyetinde kalmayacak, sonsuza kadar elden ele devredecektir. Bu özellik ABD’nin küresel serbest piyasa – serbest finansal macerasının özüdür, bütün dünyanın sırtına yüklenmiş vergidir.”³²⁷

Nitekim Çin Hükümeti’nin elinde 3.5 trilyon, Japon Hükümeti’nin elinde 2.8 trilyon dolar tutarında ABD hazine bonosu bulunmaktadır. Dallas FED Başkanı Richard Fisher’e son Çin seyahati esnasında gittiği her yerde dönemin Amerikan Merkez Bankası Başkanı Ben Bernanke’ye şu mesajı iletmesi söylenmiş: “ABD hazine bonolarının satın alınması için havadan kredi oluşturmayı bırakın.”³²⁸

Burada bir hususa dikkat etmek gerekiyor. Tedavülde dolaşan doların zaman geçtikçe değer kaybetmesi herkesin şöyle veya böyle malumu. Bunun yanında, dahası zaman geçtikçe, düşük faiz ödemesi ve enflasyon

327- Michael Hudson, “Reconstructing the Origins of Interest-Bearing Debt and the Logic of Clean Slates”, -In Debt and Economic Renewal in the Ancient Near East – Bethesda, CDI Press, 2002, s.12.

328- Mary Anastasia O’Grady, WSJ, 23 Mayıs 2009.

etkilerinin bir araya gelmesiyle söz konusu hazine bonolarının değeri azalıyor. Vergi etkisini de ilave ettiğimizde ortaya çıkan duruma ekonomi uzmanları, buna, “senyoraj” demeyi yeğliyorlar.

Sonuç, ABD’nin Pentagon – FED merkezli emperyal gücü asla geri ödenemeyecek borca dayanmaktadır. 2015 yılı başında Birleşik Devletleri federal hükümetinin borcu 17.5 trilyon dolar ve eyalet hükümetlerinin toplam borcu ise 108 trilyon dolar olup ABD’nin toplam borç stoku 125.5 trilyon dolardır. Bu ülkenin 2014 sonundaki toplam milli geliri 14.5 trilyon dolardır.

Watergate skandalı ile siyasi hayatı biten ve başkanlık koltuğundan ayrılmak mecburiyetinde kalan Başkan Nixon’un döneminden bu yana, ABD hazine bonolarının en önemli denizaşırı alıcıları fiilen Birleşik Devletler ordusunun işgali altında bulunan ülkelerin bankalarıdır. Batı Avrupa’da Nixon’un bu husustaki en önemli müttefiki, o dönemde üç yüz binden daha çok ABD askerine ev sahipliği yapan Batı Almanya olmuştur.

1980’lerin sonundan itibaren odak noktası Güneydoğu Asya’ya, özellikle Japonya, Tayvan ve Güney Kore gibi devletlerin merkez bankalarına kaydı. Bu ülkelerin Amerikan askeri koruması altında olduğu bilinen bir durum, nihayet Çin Halk Cumhuriyeti, ABD’ye tüketim malları ihracatı sebebiyle ve küresel merkez sermaye politikası gereği Amerikan hazine bonusu kâğıtlarının en büyük alıcı ve stokçusu haline geldi. Dahası, doların küresel statüsü ve asimetrik gücü, petrolün 1971’den beri esasen dolar ile alınıp – satılması için kullanılan tek para

olması sayesinde sürdürüldü. Nitekim, OPEC yani petrol üreticisi ülkelerin dolar dışında başka bir para birimi ile alışveriş yapma teşebbüslerine yine OPEC üyesi Suudi Arabistan ve Kuveyt, Katar gibi ABD'nin askeri koruması altında bulunan ülkelerin kesin bir dille karşı çıkmaları sayesinde bir sonuca ulaşamadı.

Bir başka misal, 2000 yılında Irak lideri Saddam Hüseyin petrol alışverişlerinde dolardan çıkarak euroya geçiş yaptı. Bunu 2001 senesinde İran takip etti. Sonuç olarak Irak işgal edildi. Dolardan euroya geçen Irak, İran ve Kuzey Kore, Başkan Bush tarafından "Şer Ekseni" diye damgalandılar. Elbette bu hususta sebep-sonuç daha detaylı olarak tartışılabilir. Mesela euro kullanan Almanya ve Fransa tutarlı bir biçimde Irak'ın işgaline karşı çıkarken İngiltere gibi avroya şüpheyile bakanlar ABD'ye müttefik oldular. Netice olarak dolar dışı alternatif bir para ile milletlerarası ticaret yapmayı düşünen siyasetçiler arasında yaygın bir korku oluştuğunu söyleyebiliriz. Zaten yapılmak istenen algı yönetimi bu yönde idi ve sonuç başarılı oldu.

Şimdi de dolar-euro paritesine bakarak bir analiz yapmaya çalışalım. Anlaşılır ve kolay olması bakımından rakamları yuvarlayalım. 2001 yılının başında dolar-euro paritesi 0.82'den ibaretti. 2008 yılı sonunda ise 1.60'lar seviyesine çıktı. Bu dönemde Avrupa'dan ABD'ye 2.5 trilyon euro sermaye akışı oldu. Dow Jones endeksi de bu dönemde, 2001'de 7000 iken 2008'de 16000'e çıktı. Bunun manası Avrupa'dan ABD'ye euro üzerinden sermaye aktaranlar hemen hemen hiç kazanç

elde edemediler. Nihayet Mart 2015'te dolar euro paritesi 1.04'e kadar geriledi. Çünkü dolar-euro paritesi sistematik olarak ABD'de bulunan trilyon dolarlık 25 fon tarafından sürekli manipüle edildi. Bu fonlardan birinin büyüklüğünün 12.5 trilyon olduğunu da belirtelim.

Benzer bir durum altın için de söz konusudur. Yine rakamları yuvarlayalım. 2000 yılında bir ons altın (31.1 gr) 300 doların altında idi. 2008 sonuna gelindiğinde 1900 doların üzerine çıktı. İngiliz Merkez Bankası - ki özel şirkettir - altındaki bu tırmanışı durdurabilmek için 750-800 ton altın satmak durumunda kaldı ve bu işlem-den 20 milyar dolar zarar etti. Peki satılan bu kadar altını kim niçin aldı?

Burada şimdiden bir "kehanet" sayılabilecek bir öngöründe bulunmak istiyorum. 2019/2020 yıllarında altının onsunun önce 3000 dolar bilahare 5000 dolar seviyelerini göreceğini düşünüyorum. Buradan hareketle, ABD dolarının "serbest dalgalanmaya" bırakılması, ilk başta bizatihi kapitalizmin kuruluşunda temel teşkil eden SAVAŞÇILAR ile FİNANSÇILAR arasındaki ittifakın bozulmasına değil, aksine aşırı yüceltilmesine işaret ediyor. Sanal paraya geri dönüş, şeref ve güven ilişkilerinin büyük geri dönüşüne yol açmadı³²⁹.

- Dünyada ilk genel maksatlı kart olan "Amerikan Express" (AMEX) 1959 yılında icat edildi.

- Gerçek manada milli-modern kredi kartı sistemi 1968 yılında Visa ve MasterCard'ın uygulamaya sokulmasıyla doğdu.

329- David Graeber, "Borç-İlk 5000 Yılı, s.383.

- Banka Kartı (debit card) 1970'lerin inovatif ürünüydü ve şu andaki, nakitsiz –büyük ölçüde- ekonominin temelleri 1990'larda atılmıştı.

Yukarıda sıraladığımız bu yeni düzenlemeler bireyler arasındaki ilişkiler vasıtasıyla değil, KÂR maksatlı şirketler vasıtası ile yapılmaktaydı. Bu uygulama küresel merkez sermayeyi kontrol eden ve ABD merkezli kredi kartı endüstrisinin – neoliberal küresel para piyasalarının en görkemli siyasi zaferleri arasında, 1978 Washington Mutabakatı'na giden yol haritasının en eski ve en büyüklerinden biriydi. Zira uyguladıkları faize ilişkin bütün kanuni kısıtlamalar kaldırıldı. Zaten istenen de bu idi. Kontrolsüz bir finans endüstrisi ve kontrolsüz ve vicdansız bir faiz yolunun açılması.

1978 Washington Mutabakatı'ndan bugüne kadar gördüklerimiz, yeni küresel paranın kökleri eskiden olduğundan daha sıkı bir şekilde askeri güce bağlandı. Neoliberal-küresel serbest piyasa düzenindeki finans sistemi bütün dünyada borç köleliği, emek kullanımının giderek ucuzlatılması ana prensibi olmaya devam ediyor.

Antik Ortadoğu'nun Tanı Kralları veya Ortaçağın Katolik dini otoriteleriyle – Topınak Şövalyeleriyle her anlamda paralellik kurulabilecek kapsayıcı büyük kozmik kuruluşlar meydana getirildi. Ancak bunların hiçbirisi borçluları korumak için değil, alacaklıların haklarını her şartta elde etmek için oluşturuldu.

Bu hususta IMF (Milletlerarası Para Fonu) oldukça çarpıcı bir misaldir. Bu kurumda uygulamaya konabile-

cek karar mekanizması için %85 çoğunluk gereği şartı vardır. ABD hazinesinin temsil yetkisi %16 küsur olduğundan IMF’den küresel merkez sermayenin arzularına aykırı hiçbir karar çıkmaz. Çünkü FED (ABD Merkez Bankası) ve ABD hazinesi şu veya bu şekilde Wall Street “Eke”lerinin (Tanrı’ya kafa tutan en büyük para gücüne sahip olanlar) kontrolü altındadır³³⁰. Bu durumda IMF, sadece Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Teşkilatı değil, aynı zamanda bunlarla bağlantılı çalışan sayısız ekonomik birlik, ticari kuruluş ve sivil toplum teşkilatının (NGO) bünyesinde özel bir yeri olan küresel bürokrasinin en tepesinde yer alır.

Bu koronun çaldığı müziğin ortak nakaratı “herkes borcunu ödemelidir” olup, istisnası ABD hazinesinin ödeyeceği borçlardır.

Bu küresel siyasi-bürokratik şebekeye göre, herhangi bir devletin temerrüde düşmesi gibi bir felaket durumunda, küresel para sisteminin bütünüünün mahvolacağı, Addisson’un tasviri ile, küresel ekonominin çuvallar dolusu bütün (sanal) altınının değersiz çubuklara yani kâğıtlara dönüşeceği. Bunların hepsi doğrudur. Zira 1971’den beri karşılıksız basılan ABD doları merkezli dünya para sistemi ve bunun üzerinden yürütülen milletlerarası ticaret sistemi bıçak sırtında gidiyor. 2014 sonunda dünya ekonomisinin toplam milli geliri 80 trilyon dolar civarında iken, küresel sistemde dolaşan sanal para 840 trilyon dolar mertebesinde.

330- Inside Job, DVD Belgesel, Sony, 2010.

William Greider'in Federal Reserve'in (FED) hikâyesini anlattığı "The Secret of the Temple-Tapınağın Sırrı" (1989) adlı eserine bu ismin verilmesi tesadüf değildir. Aslında FED'de çalışanların çoğu kendi aralarında böyle tanımlıyorlar: "Sistem tıpkı bir Kilise gibidir... Bir papa, başkanlar, kardinaller heyeti, guvernörler ve banka başkanları vardır, bir de mahkemesi ve üst düzey yöneticileri. Bunun seküler muadili ticari bankalardır... Hatta Cizvitler, Fransiskanlar, Dominikanlar ve Evanjelistler gibi dini tarikatlarımız bile mevcut, sadece onlara pragmatistler, moneteristler ve noe-Keynes'ciler adını veriyoruz"³³¹.

ABD altın rezervlerini Fort Knox'ta saklıyor. Bu hem doğru hem yanlış bir bilgidir. Evet ABD hazinesinin, yani ülkenin kendisine ait olan altın rezervleri gerçekten de Fort Knox'ta, West Point askeri akademisinde, yerin metrelerce altında saklanıyor. Ama Federal Reserve'in altın rezervleri ve sayısı 100'den fazla olan diğer ülke merkez bankalarının, hükümetlerin ve organizasyonların rezervleri, New York Şehri, Manhattan'daki 33.Liberty Caddesi adresinde, 11 Eylül 2001'de iki uçak çakılan ikiz kulelerin iki blok ötesinde bulunan Federal Reserve binasının altındaki kasalarda saklanıyor.

FED'in kendi internet sitesine göre aşağı yukarı 5000 metrik ton (266 milyon ons) dolayında olan bu birleşik altın rezervleri, tarih boyunca topraktan çıkarılmış bütün altının yaklaşık beşte biri ile dörtte birini oluşturuyor.

331- William Greider, "The Secret of the Temple", 1989, p.54.

1931 yılından beri yürürlükte olan ve II .Dünya Savaşı'nın sonuna doğru 1944'te Bretten Woods mutabakatıyla da teyit edilen küresel para politikasında bir dönem 15 Ağustos 1971 yılında kapanıyordu. ABD Başkanı Richard Nixon, yabancıların elinde bulunan Amerikan dolarının artık altına çevrilemeyeceğini o gün ilan etmişti. Böylelikle milletlerarası altın standardının son kalıntısı da tarih oluyordu³³². Bu arada hemen belirtelim 1934 yılından beri ABD vatandaşları doları altına tahvil edemiyordu. ABD dışında bulunan dolarların tamamı, bir ons altına karşılık 35 dolar kuru üzerinden altına çevrilebilecekti. Başkan Nixon aldığı kararla bugüne kadar devam eden, serbest dalgalanmaya bırakılmış küresel para rejimini başlattı.

ABD Hükümeti, Fort Knox'daki yerin metrelerce altındaki çelik kasalarda saklanan dünyanın altın rezervinin çok büyük bir miktarına sahipti ama başta Fransa Devlet Başkanı Charles de Gaulle olmak üzere diğer devletlerin dolarlarına mukabil altın talep etmeye başlamalarıyla hızla azalıyordu. Diğer taraftan en fakir ülkeler merkez bankası rezervlerinde dolar bulundurmaktaydı. Başkan Nixon'un dolar kurunu serbest bırakarak altınla olan bağını tamamen koparması sonucunda altın fiyatları füze gibi fırlayarak bir ons altın 600 dolara çıktı. Böylelikle ABD'nin altın rezervinin değeri müthiş bir şekilde artmış oldu. Doların değeri dibe çakıldı. Bunun neticesi olarak altın rezervi olmayan fakir

332- Michael Hudson, "Super Imperialism : The Origins and Fundamentals of U.S. World Dominance", Pluto Press, London, 2003.

ülkelerden, ABD ve İngiltere gibi altın rezervine sahip zengin ülkelere olağanüstü müthiş bir NET servet transferi gerçekleştirilmiş oldu. Bu operasyon başta ABD olmak üzere küresel ekonomide kalıcı bir enflasyon dönemi başlattı.

Bir hususun altını çizelim. ABD'nin ileri sürdüğü gerekçeleri ne olursa olsun, küresel kredi – para sistemi altına bağlı olmaktan çıkarıldığı yani, 15 Ağustos 1971'den itibaren, insanlık dünyası para-finans tarihinin yeni bir safhasına girdi ve üstelik birkaç düzine para-kredi uzmanı dışında kimsenin tam olarak anlamadığı bir aşama...

Eylül 2001'de İkiz Kuleler'e iki uçak çakılıp yıkıldığı zaman, yeryüzünün pek çok yerindeki az sayıdaki insanın sorduğu ilk sorulardan biri şöyleydi : "İkiz kulelerin altında veya yakınında olduğu söylenen paraya-altınlara ne oldu?" ABD Merkez Bankası (FED), New York Manhattan'da saklanan altınların oldukça sıra dışı bir kasada muhafaza edildiği biliniyor. Manhattan da İkiz Kulelere yakın yerin altında deniz seviyesinden takriben 15 metre altında veya bir başka ifadeyle cadde seviyesinden takriben 25 metre yerin altında kayaların üstüne yerleştirilmiş özel kasalarda duruyor. Kasalar 122 bölmeden oluşuyor. Kasaya ulaşmak için külçe altın yüklü paletler FED'in asansörlerinden birine yerleştirilerek cadde seviyesinden 7 kat aşağıya, kasa katına gönderilir. Burada her şey kontrol edildikten sonra, altın külçeleri kasanın ilgili devletlerine ve resmi milletlerarası kuruluşlara tahsis edilmiş 122 bölmeden birine bir kaçına yerleştirilir.

Kasalarda sadece numaralar vardır. Altın istifçileri hangi numaranın kime ait olduğunu bilmezler.

FED ve dolar meselesi ABD'nin en netameli meselesidir³³³. Başkan Thomas Jefferson'un döneminden beri Birleşik Devletlerdeki bankacılık sistemi, FED ve dolar pek çok "komplo teorisine" spekülasyona ilham vermektedir: Masonlar, Siyon Liderleri, Tapınak Şövalyeleri veya 1776'da Almanya'da kurulan gizli tarikat İlluminati yahut İngiltere Kraliçesi'nin uyuşturucu - kara para aklama operasyonları... Bütün bunlar her şeyden önce ABD Merkez Bankası FED'in kurulması için uzun bir zamanın geçmesinin, üçü ölen dört Amerikan başkanına suikast yapılmasının ana sebebidir. ABD'de her daim bir finans spekülasyonu olduğunu Amerikan ekonomi finans tarihinden öğreniyoruz.

Amerika'da bankaların *hiç yoktan para yaratma* veya başka bir banka-bankerlik grubunun bunu yapmasını önleme gücü, her daim Amerikan ekonomisinin aşıl topuğudur. Çünkü bu durum söylenen ve propaganda edilenin tam tersine, "serbest piyasa" ve "piyasanın demokratik eşitliği" ile uyuşmaz. Fakat 15 Ağustos 1971'de dolar-altın bağının koparılarak doların "serbest dalgalanmaya" bırakılması ve 1978 Washington Mutabakatı ile, o günlerden bugüne, bütün para düzenlemelerine yataklık eden, deregülasyon/kuralsızlaştırma-serbestleştirme politikalarına karar verenlerin perdenin arkasındaki "büyücüler" olduğu gerçeğini de ortaya çıkarmıştır. Zira bu tarihlerden itibaren dünyaya dayatı-

333- David Ovason, "Dolar Banknotundaki Gizli Semboller", Türkçesi: Cem Şen, Klan Yayınları, İstanbul, 2005.

lan neoliberalizm-serbest piyasa ortodoksisi gereğince, fiilen insanlığın tamamı salak yerine konularak, bir tabiat gücüne benzetilerek, yükselen ve düşen fiyatlarıyla *piyasaların* kendi kendini düzenleyen bir ilahi sistem olduğuna inanmamız istendi. Açıkça FED'in başındaki Alan Greenspan veya benzerlerinin Wall Street bankerlerinin arzusu doğrultusunda verdikleri faiz oranı kararlarını görmezden gelmemiz isteniyordu³³⁴.

Tapınak Şövalyelerinden 1815 Waterloo'ya para savaşları zaman zaman din kisvesi altında olmak üzere yüzyıllardır süregeliyor. Modern para-banknot sistemi para savaşlarını daha ölümcül ve kitlesel hale getirmiştir. Modern para kamu borcuna dayanmakta olup, hükümetler, başta ABD olmak üzere, savaşları finanse etmek için borçlanmaktadır. Bu durum Waterloo'da ne derece gerçek ise günümüzde de o kadar gerçektir.

Merkez bankalarının icadı, Rönasans İtalya'sında kendini göstermeye başlayan, sonunda *finansal kapitalizmin* en önemli dayanaklarından biri haline gelen *finansçı-savaşçı* menfaatler arasındaki işbirliğinin kurumsallaşmasını temsil eder. Günümüzde merkez bankaları seçilmiş hükümetlere karşı bağımsızlık iddiasında bulunurken ve / veya küresel merkez sermaye kurumları tarafından böyle tasavvur edilirken aynı merkez bankaları küresel merkez sermaye kurumu BIS'e karşı asla bağımsız olamamaktadır³³⁵. Borç krizi, mesela ABD için 1970-

334- William Greider, "The Secret of the Temple", 1989, p.54.

335- James MacDonald, "A Free Nation Deep in Debt : The Financial Roots of Democracy", Princeton University Press, Princeton, 2006.

1972 arasında Vietnam ve 2003 yılında ise Irak'ın işgalinde atılan bombaların atılması için gereken devasa-küresel askeri altyapının masraflarını ödeme ihtiyacının doğrudan bir sonucuydu. 1971'in 15 Ağustos'undan itibaren ABD'nin altın rezervlerini hızla azaltan ve küresel sermayeyi kontrol eden bankalara her türden spekülasyonun -altın/dolar- önünü açan hadise buydu. Günümüzde ABD Federal Hükümeti'nin toplam borç stoku 17.5 trilyon dolar olup, ülkenin 2015 sonundaki milli geliri 15 trilyon dolayındadır.

Altını sürekli çizdiğim gibi 15 Ağustos 1971'de altın-dolar bağının koparılmasıyla, dolar serbest dalgalanmaya bırakılmış ve tamamen *itibari paraya* dönüştürülmüştür. Ancak bu paranın arkasında duran ABD hükümetinin giderek artan borç stoku yanında, her gün aş evlerinden yemek yemek mecburiyetinde kalan 49 milyon Amerikan vatandaşı olduğunu ve ülke nüfusu olan 320 milyonun %15'ine tekabül ettiğini de belirtmek gerekir. Bırakınız eşitsizliği, adaletsizliğin hangi boyutta olduğunu bize eski IMF baş iktisatçısı Stigliz son kitabında oldukça detaylı bir şekilde anlatıyor.

Hollywood film endüstrisinin bilinçaltı operasyonları ile neoliberal dönüşümde oynadığı rol ve üstlendiği misyon artık biliniyor. Bu bağlamda *Görevimiz Tehlike* serisinin ilk filminde kurtarıcımız, başkahraman Ethan Hunt'ın (Tom Cruise) çalıştığı her şeye kadir, her yere ulaşabilir istihbarat ajansının kısaltması IMF yani Impossible Mission Force / *İmkânsız Görev Kuvveti* idi.

International Monetary Fund yani gerçek IMF, mil-

letlerarası para fonu bina ve tesisleri havaya uçurmak veya arzu etmedikleri siyasetçi vs. kişilere suikast yapmak için gizli ajanlar göndermeyebilir. Fakat “ekonomik tetikçiler”³³⁷ vasıtası ile gelişmekte olan ülkelerin milletlerarası finansmana erişiminde karşılaşılan bekçi rolü sebebiyle Ethan Hunt’ın istihbarat ajansından korkulduğu gibi korkulmaktadır.³³⁸

Bu bağlamda küresel para politikaları sonsuz sırlarla doludur. Bazen kasıtlı, bazen spekülasyon, bazen manipülasyon... Henry Ford’ un şu sözleri anlatmak istediğimizi en iyi şekilde özetler: “Eğer sıradan Amerikalılar bankacılık sisteminin gerçekten nasıl çalıştığını öğrenseler, ertesi gün devrim olabilir.”

1971’de dolar-altın bağının koparılması ve 1978 Washington Mutabakatı ile hedeflenen gaye; Amerikan dolarının bankalar tarafından sürekli olarak inovatif metodlarla yaratılmaya devam edilmesidir ancak daha önemlisi ABD’nin doları dalgalanmaya bırakması neticesinde, paradoksal olan bankalar tarafından yaratılan paranın dünya ekonomisinin *rezerv* para birimi olan *altının* yerine geçmesidir. Bu durum, Pentagon’un da desteği ile, yeryüzünün nihai değer deposu olarak dolara asimetrik bir güç kazandırarak ABD’ye müthiş ekonomik avantajlar sağlamaktadır.

Bir hususu hemen belirtmekte fayda var. ABD’nin borcu 1790’lardan beri hep olduğu gibi, hâlâ savaş bor-

337- John Perkins, “*Confession of an Economic Hit Man*” Random House, London, 2005.

338- Ha-Joon Chang, “*Sanayileşmenin Gizli Tarihi*”, Türkçesi : Emin Akçaoğlu, Epos Yayınları, Ankara, 2012, s.201.

cudur. ABD'nin Pentagon için yaptığı harcama, dünyadaki bütün diğer milletlerin toplam askeri harcamasından daha fazladır ve askeri harcamalar sadece hükümetin sanayi politikasının temeli olmakla kalmamaktadır; aynı zamanda bütçede öyle büyük bir paya sahiptir ki pek çok uzmanın tahminine göre, bu askeri harcama olmasa, ABD'nin bütçesi hiç açık vermez³³⁹. Takriben 800 denizaşırı askeri üs vasıtasıyla ABD ordusu küresel güç olma gayesi gütmektedir.

Altın rezervinin yerini alan dolar banknotu yeni küresel para olup eskiden olduğundan daha katı bir şekilde askeri güce bağlıdır. Diğer taraftan ABD'nin ekonomik gücü 1971 yılından sonra dünyanın geri kalan kısmına göre azalmaya başlamıştır. Bu durum bir gerçeği vurgulamaya ziyadesiyle hizmet ediyor: Mevcut paranın aslı yoktur. Dolar *gerçekte* herhangi bir şey değildir. Dolayısıyla tabiatı her daim bir siyasi tartışma konusu olmuş, olmaya da devam edecektir.

ABD tarihinin ilk dönemlerinden bu tarafa geçerli olan bir husus vardır: Altıncılar-dolarcılar, serbest bankerler, iki-metalciler, gümüşçüler bunun canlı misalleridir. Hatta Amerikan halkının merkez bankası fikrine bile son derece şüpheli bakmalarından dolayı ABD Merkez Bankası Sistemi, İngiltere Merkez Bankası'ndan 300 yıl sonra kurulmuştur.

2008 yılındaki finansal çöküş ise 1971/1978'de atılan bilinçli adımların yani alacaklılar ile borçlular, zenginler ile fakirler arasındaki siyasi kavgalarla geçen takriben 30

339- David Graeber, "Borç", s.381.

yıllık bir dayatmanın sonucuydu. Zaten daha 1994'teki LTCM (Long Term Capital Management) hadisesi ile çöküş için bir dalaverenin olduğu ortaya çıkmıştı. Küresel merkez sermayenin ekeleri, kurbanlarını kendilerini kefaletle serbest bırakmak için zorlayabileceklerinden gayet emin olarak, çöküş için tasarlanmış inanılmaz-inovatif finans teknikleriyle karmakarışık bir *ponzi oyunu* sergilediler. Başka bir anlatımla, bizi iradi değer deposu dolar banknotunun ve kredinin tanımına ilişkin küresel kavganın zirve noktası.

2008 çöküşünden sonrada kazananların çöküşün aktörleri, kaybedenlerin ise %99 luk halk kesimi olduğu anlaşıyor. Boston Consulting Group'un (BCG) 2014 yılı "Küresel Servet Raporu"na göre, küresel zenginlerin serveti 2014 yılı sonunda 164 milyar dolara çıktı. Özellikle sermaye piyasalarında görülen hızlı çıkışlar küresel zenginlerin servetini bir yılda 18 trilyon dolar yükseltti³⁴⁰. Rapora göre 2013 yılında 146 trilyon dolar olan küresel servet oranı 2014 yılında %12'lik artışla 164 trilyon dolara yükseldi.

BCG servete ölçü olarak kişilerin hisse senedi veya tahvil gibi hızla nakte dönüştürülebilecek varlıklarını dikkate alıyor. Bu çalışmada kişilerin sahip oldukları gayrimenkul, şirket payları ve herhangi bir neviden taşınabilir malı hesaba katılmıyor. Küresel servette bu hızlı yükselişe gerekçe olarak dünya borsalarındaki hareketlilik gösteriliyor. Araştırmada dikkat çeken bir diğer husus, 164 trilyon dolarlık küresel servetin %41'i 15 mil-

340- Boston Consulting Group, Haziran 2015.

yon kişiye ait. Bu oranın 2019 yılında %46'ya çıkacağı tahmin ediliyor. Küresel elitlerin serveti 2012'de 131, 2013 yılında 147 trilyon dolar iken 2019 yılında 222 trilyona ulaşacağı tahmin ediliyor. Diğer taraftan başta Amerikan toplumu olmak üzere %99'luk kesim *tefeciler* ve *rehinciler* arasına sıkışmış durumda. ABD'de neredeyse her köşe başında rehinciler demir parmaklıklarla çevrili işyerlerinde para edebilecek neyin varsa rehin alıp fahiş faizle-fiyatla çaresiz kapısına gelenlere borç veriyor. ABD'de 1980'de, daha önce faiz oranını %7 ile 10 arasında sınırlı tutan Amerikan federal faiz kanunları, Birleşik Devletler Kongresi'nin kararıyla iptal edildi. Bir nevi ülkedeki siyasi yolsuzluk meselelerini, yasama yetkililerinin yani Temsilciler Meclisi ve Senato üyelerinin rüşvet almasını fiilen kanuni hale getirerek – *lobicilik* diye yeni bir isimle – meşrulaştırması gibi.

ABD'de de tefecilik meselesi de reel faiz oranları yıllık %25 hatta bazı hallerde %50' dir. Mesela küçük miktarlarda kısa vadeli kredilerde %120 yapılarak, bir kenarda meşrulaştırılmış durumda. Artık borçlu çoğunluktan tahsilat yapmak için kiralık katil ya da borçluların kapısına sakatlanmış hayvanlar bırakacak kişiler tutmak gerekmiyor. Neoliberalizmin *paraokrasi* düzeninde artık hakimler, avukatlar, icra memurları ve polis yeterliydi. Üstelik bu düzenleme öyle eksantrik tanımlamalarla isimlendirildi ki; "finansın demokratikleştirilmesi"³⁴¹ veya "gündelik hayatın finansallaştırılması"³⁴² gibi akla ziyan tanımlamalar.

341- Thomas Friedman, "The Lexus and the Olive Tree", 1999.

342- Randy Martin, "The Financialization of Everyday Life", Temple University Press, Philadelphia, 2002.

ABD’de neoliberal küreselleşmeye – küresel serbest piyasaya giden adımların birincisi 1971’de dolar-altın bağının koparılması, doların değerinin serbest bırakılmasıyla atılmıştı. İkincisi 1978 Washington Mutabakatı ile adlandırabileceğimiz deregülasyon/kuralsızlaştırma politikaları ve nihayet üçüncüsü 1980 tarihli “Mevduat Kurumlarının Serbestleştirilmesi ve Parasal Kontrol Kanunu” idi. Görünürde 1970’lerin sonlarındaki – 1971’den itibaren bolca basılan karşılıksız ABD dolarının etkisiyle – yıkıcı enflasyona reaksiyon olarak bu kanun getirilmişti. Ancak 1980’lerin sonunda enflasyon kontrol altına alındıktan sonra da bu kanun yürürlükte kaldı. Böylece eyaletlerin faiz tavanları da yürürlükte kaldı, fakat kredi kartı şirketleri gibi kurumların hangi eyalette faaliyet gösterdiklerine bağlı olmaksızın kayıtlı oldukları eyaletin kanunlarına tabi olmalarına imkan verildi. Bu sebepten çoğu, herhangi bir faiz tavanı olmayan Güney Dakota eyaletine kayıtlıdır. Bu düzenleme ve dönüşüm operasyonları ABD dışındaki ülkelere *neoliberalizm* adıyla taşındı. Türkiye’de 24 Ocak 1980 Kararları adı verilen düzenlemelerle bu trenin son vagonuna itildi. 1945’ten 1975’e kadar kapitalizmin kurtarıcısı olan Keynesçiliğe, 1978’den 2009’a süren zaman diliminde, başta ABD’de Ronald Reagan ve İngiltere’de Margaret Thatcher olmak üzere, ana akım iktisatçılar, siyasetçiler, gazeteciler sistematik bir saldırı yürüttüler.

Sonra yavaş yavaş anlaşılmaya başlandı. Ekonomik – finansal güvenlik olmaksızın siyasi hakların hiçbir anlam taşımayacağı. 2008 finansal çöküşü ile birlikte bir husus net olarak ortaya çıktı. Neoliberal küreselleşme ile

birlikte siyasi haklar ekonomik açıdan manasız hale gelmek üzereydi. Üretkenlik ile ücretler / hane halkı geliri arasındaki bağ tamamen kopmuştu. Finans endüstrisi önüne gelen her şeyi yutuyordu.

Başlangıçta *monetarizm* adı verilen doktrine göre para artık altına veya başka bir değere ayarlı olmasa bile, hükümet ve merkez bankası politikası birinci planda, para sanki kıt bir meta imiş gibi hareket edilmesini sağlamak üzere para arzını dikkatle kontrol altında tutmak mecburiyetindeydi. Aynı anda, sermayenin finansallaştırılması, piyasada yatırım yapılan paranın çoğunun üretim ve ticaretle bağının tamamen kopartılması, sadece spekülasyon ve manipülasyondan ibaret olması manasına gelse bile. Nitekim 2014 yılında küresel ekonominin milli gelir toplamı yaklaşık 80 trilyon dolar iken sistemdeki para miktarı 830 trilyon dolar gibi devasa bir rakama ulaşmıştı. Bu sonucun başlangıcı ise 15 Ağustos 1971’de dolar-altın bağının koparılması ve o tarihten bu yana karşılıksız ve ölçüsüz dolar basımıdır. Küresel ekonominin dolayısıyla insanlığın içine itildiği, karşılıksız dolar merkezli dünya para sistemini ve çöküşü Martin Luther King Jr’nin 1963 yılında Lincoln Anıtı merdivenlerinde söylediği aşağıdaki sözleri muhteşem bir şekilde anlatıyor:

“Bir manada bugün, ülkemizin başkentine artık çekelerimizi paraya çevirmek için geldik. Cumhuriyet’imizin mimarları Anayasa’nın ve Bağımsızlık Bildirgesi’nin muhteşem sözlerini yazarken öyle bir senede imza atıyorlardı ki, her Amerikalı bu senedin mirasçısıydı. Bu senet herkesin, evet siyah veya beyaz herkesin ‘Vazge-

çilmez ve Devredilmez Yaşama, Hürriyet ve Mutluluğu Arama' haklarını teminat altına alma vaadiydi. Bugün artık ortaya çıktı ki Amerika, vatandaşlarının renkleri söz konusu olduğunda bu vaadini yerine getirmemişti. Amerika, bu kutsal yükümlülüğünü ifa etmek yerine, siyah halka sahte bir çek vermiştir, üzerine *karşılıksızdır* yazılarak iade edilen bir çek."

Küresel merkez sermayeyi kontrol eden seçkinler oligarşisi, insanlığın eline "dolar" yazan bir tomar kâğıt tutuşturarak, sadece insanlığın maddi değerlerini değil her neviden manevi değerlerini ve kutsallarına da el koymuş durumda. Martin Luther King'in veciz sözündeki "Siyah halk" yerine "insanlık" kelimesini koyarak bir kez daha okumak anlatmak istediğimizi kısa ve öz olarak ifade eder.

ABD'de uzun süre çok satanlar listesinde kalan "Altın ve Gümüş'e Yatırım Rehberi" adlı kitabın yazarı - araştırmacı Mike Maloney'e göre, 2400 yıldır devletler ne zaman finansal olarak zor duruma düşseler muhtelif yöntemlerle para birimlerinin değerini düşürüyorlar. Böylece devamlı fiyat artışları, yani enflasyona sebep teşkil ederek vatandaşlarının elinden zenginliklerinin bir kısmını çekip alıyorlar.

Maloney, 1970'lerden sonra ABD'nin hızlanan bir şekilde bu para politikasını uyguladığını ve devam eden bu sürecin sonunda dünyada bütün ülkelerin dış ticaret yapmak için kullandıkları ABD dolarının ve onunla beraber bütün dünya finans sisteminin çökeceğini anlatıyor.

“Overdose”, Martin Borgs ve Johan Norberg tarafından yapılan belgesel bir film: Belgeselde 2008 krizini çok önceden tahmin eden “Euro Pasific Capital” finans – yatırım şirketinin Başkanı Peter Schiff’in görüşlerine de yer veriliyor. Schiff’e göre, ABD’nin piyasaya devamlı para basarak sürmesinin hastayı iyileştiremeyen doktorun, uyuması için ona sürekli alkol vermesine benzetiyor. Neticede bir noktadan sonra hastanın bünyesi daha fazla alkoldü kaldıramayacak ve hasta kaybedecek.

Ekonomide balon terimi herhangi bir sektörde, ortada gerçek bir sebep yokken fiyatların aşırı yükselmesi halini ifade ettiğini söylemiştik. Bu süreçte yatırımcılar yükselen fiyatların arkasına takılıp bu sektöre lüzumsuz yatırım yaparlar. Bu durumda genel olarak piyasalara suni bir biçimde – karşılıksız basılan – dışarıdan fazladan ucuz para verilmesi balonları şişiren sebeplerdir.

2008 finansal krizinden sonra, başta ABD ve diğer gelişmiş ülkelerin banka kurtarma paketleri ile sözü edilen kuruluşlara trilyon dolarlarla ifade edilen paralar aktardıkları kurtarma operasyonları yaptıklarını biliyoruz.

2008 krizini, 2000 yılındaki “internet balonu”nu ve 1987 borsa çöküşünü önceden tahmin eden finansal trend analisti Gerald Celente yukarıda sözünü ettiğimiz “Overdose” adlı belgeselde, *kurtarma* operasyonları için şu değerlendirmede bulunuyor: “Daha önce internet balonu ve arkasından da emlak balonunu şişirenler şimdi de bütün balonların balonunu şişiriyorlar. Buna kısaca *kurtarma balonu* deniliyor. Ancak bu kez bütün dünya ekonomisi ve ülkeleri işin içinde... Küresel finans siste-

minin çalışmasını sürdürmesi için sisteme ucuz para pompalamaya devam ediyorlar... Bu kurtarma balonu da patlayacak ve yeni bir küresel kriz olacak.” Çünkü artık iyice ortaya çıktı ki ABD eski ekonomik ve askeri gücünde değil. Bu sebepten dolayı dolar merkezli küresel para sisteminde bir kaos yaşanması kuvvetle muhtemel³⁴³.

Küresel ekonomik – finansal felaket ikazını yapanlar sadece yukarıdaki isimlerle sınırlı değil. Ünlü Musevi yatırımcı George Soros³⁴⁴, Soros’un eski ortağı Jim Rogers, ABD Eski Sayıştay Başkanı David Walker, Ekonomi Nobel’i verilen Vernon Smith, *“Doların Yaklaşan Çöküşü ve Bundan Nasıl Kâr Edersiniz”* isimli kitabın yazarı James Turk ve meşhur yatırım danışmanı Marc Faber gibi daha pek çok isim.

Bir başka isim ABD’nin eski Hazine Bakan Yardımcısı ve yatırım bankacısı Roger Altman, 2009 yılında Foreign Affairs dergisinde “Büyük Çöküş” başlıklı bir makale yazdı. Yazara göre, dünyanın önde gelen merkez bankaları 2008 Krizi’nin hemen ertesinde, yani 2008 yılının son çeyreğinde kamu ve özel şirketlere ait 2.5 trilyon dolarlık problemli kredileri satın aldı. Böylelikle merkez bankaları devasa meblağdaki bu nakit parayı piyasalara enjekte etmiş ve tarihin kaydettiği en büyük parasal operasyonu gerçekleştirmiş oldu. Krizin sadece ilk döneminde piyasaya sürülen nakit para dört trilyon doları geçmişti. 2015 yılının ortasında piyasalara sürülen “kur-

343- Süleyman Yaşar, Sabah Gazetesi, 13 Şubat 2013.

344- Newsweek, Ocak 2012.

tarma" paraları meblağının 50 trilyon doları geçtiği tahmin ediliyor. İradî bir banknot sınırsızca basılıyor.

15 Ağustos 1971'de altının onsu 35 dolar idi. Başkan Nixon'un dolar – altın bağıını koparan kararı ile 1974'te altının onsu yaklaşık 200 dolar iken, 1979'da 300 dolar seviyesine geldi. Ocak 1980'de ise altının onsu 850 doları gördü. Bu rakam 1971'deki değerin tam 24 kat fazlasıydı. Günümüzde, yani 2015 yılının ortasında altının onsu 1178 dolar. Altın iner – çıkar ancak değerinden hiçbir şey kaybetmez. Ancak 2008 sonunda 1900 doları gören altının onsu 2019/2020'lerde herhalde herkese "vay be!" dedirtecek bir yükseliş seyri gösterecek.

Zaman ve mekân algısını değiştiren siber âlem internet üzerinden, yürütülecek olan daha hızlı ve yıkıcı bir küresel para oyunları ve psiko-siber savaş önümüzdeki 30 yılda millî devletleri çöktürmek için yoğun şekilde kullanılacak olup, insanlık alemi bir dizi şoklarla farklı bir gerçeklikle tanışacaktır. Bio-psiko-sosyal/içtimai bir canlı olan insan artık internetin-siber âlemin yavaş yavaş kendisini kontrol ettiği sanal bir gerçekliğe doğru evrilmektedir. Fiziksel ve sanal gerçeklik birbirine karışmakta olup, sanal hayatlar fiziksel gerçekliğin yerini almaktadır. İnsanlığın bütün paradigmaları hızla değişecektir.

Yeni küresel hegemonya savaşlarından biri, en önemlisi *samanlıkları aramayı* kolaylaştıran internet-siber âlem vasıtasıyla *para-psiko siber savaş* şeklinde olacaktır. Paranın küresel "cilvesi" daha da çekici-yıkıcı hale getirilecek tacizci casusluk programları artacaktır.

İngiliz NSA'sı diye bilinen GCHQ'nun eski başkanı Sir David Omand şöyle der: "Bizim aklımız var, onların parası. Bu çok iyi sonuç veren bir iş birliği."

KAYNAKÇA

- John Tirman, 100 Ways America is Screwing up the World.
- Paul Feyerabend, "Bilimin Tiranlığı", Türkçesi : Barış Yıldırım, Sel Yayınları, İstanbul, 2015.
- James Rickards, "Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu", Türkçesi; Neşenur Domaniç-Nusret Avhan, Scala Yayıncılık, İstanbul, 2013.
- George Friedman, "Amerika'nın Gizli Savaşı-Amerika ve Düşmanları Arasındaki Küresel Çatışma", Türkçesi: Enver Günsel, Pegasus Yayıncılık, İstanbul, 2014.
- Carmen M.Reinhart ve Kenneth S.Rogoff, "Bu Defa Farklı-Finansal Çılgınlığın 800 Yıllık Tarihi", Türkçesi: Levent Konyar, NTV Yayınları, İstanbul, 2010.
- Charles P.Kindleberger, "Manias, Panics and Crashes: A History of Financial Crises", Basic Boks, New York, 1989.
- Ramazan Kurtoğlu, "Küresel Hegemonya Savaşları-İklim, Su ve Gıda", Orion Yayınları, 2.Baskı, Ankara, Ekim 2014.
- Jacques Attali, "Yahudiler, Dünya ve Para - Yahudi Halkının Ekonomik Tarihi", Türkçesi : Berna Günen, Kırmızı Kedi Yayınevi, İstanbul, 2009.
- Daily Mial Muhabiri, 22 Temmuz 1923.
- Catherine Eagleton ve Jonathan Wlliams, "Paranın Tarihi", Türkçesi: Fadime Kahya, İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 2011.
- Qiao Liang and Wang Xiangsui, "Unrestricted Warfare", Pan American Publishing, Panama City, 2002.
- James Rickards, "Kur Savaşları-Bir sonraki Küresel Krizin Oluşumu".
- Joseph A.Tainter, "The Colllapse of Complex societies", Cambridge University Press, Cambridge, 1988.
- Ayfer Yıldız, Milliyet Ekonomi, 7 Mart 2013.
- Glenn Greenwald, "Saklanacak Yer Yok-Edward Snowden Ulusal Güvenlik Dairesi ve ABD Gözetleme Devleti", Türkçesi: Türkan Çolak, Profil Yayınları, İstanbul, 2015.
- Michel De Certeau, "The Practice of Everyday Life", Çeviren: Steven Rendall, University of California Press, Berkeley, 1984, p.93.

• David Harvey, "A Brief History of Neoliberalism", Oxford University Press, New York, 2005, p.1.

• Luc Bottanki and Eve Chiapello, "The New Spirit of Capitalism", Çeviren : Gregory Elliott, Verso, London, 2006, P.XXXVII-IX.

• Zygmunt Bauman, "Globalization : The Human Consequences, Cambridge Polity, 1998, p.8.

• David Harvey, "The Condition of Postmodernity: An Enquiry into the Origins of Cultural Change", Basil Blackwell, Oxford, 1989, p.310.

• David Harvey, "A Brief History of Neoliberalism", Oxford University Press, New York, 2005, p.3.

• Manuel Castells, "The Information Age: Economy, Society and Culture, Volume I:The Rise of the Network Society" Blacwell, 2. Baskı, Oxford, 2000, p.101.

• Mark Bould, "Bilimkurgu", Türkçesi : Sinan Okan - Ertuğrul Genç, Kolektif Kitap, İstanbul, 2015.

• Frantz Fanon, "Black Skin, White Masks", Çeviren : Charles Lam Markman, Pluto, London, 1986, p.30.

• Edward W. Said, "Culture and Imperialism", Chatto and Windus, Londra, 1993, p.6.

• Ella Shohat and Robert Stam, "Unthinking Eurocentrism:Multiculturalism and the Media", Routledge, London, 1992, p.93.

• Frantz Fanon, "The Wretched of the Earth", Çeviri : Constance Farrington, Penguin, Harmondsworth, 1967, p.61.

• Benita Parry, "Postcolonial Studies: A Materialist Critique", Routledge, London, 2004, p.113.

• Ronay Jr. Istvan and Csicsery, "Science Fiction and Empire", Science Fiction Studies, 2003, Volume 90, p.231-245.

• John Rieder, "Colonialism and the Emergence of Science Fiction", Wesleyan University Press, Middletown, C.T, 2008, p.3.

• Ian Baucom, "Out of Place : Englishness, Empire, and the Locations of Identity" Princeton University Press, Princeton, 1998, p.184.

• David Graeber, Borç-İlk 500 Yıl", Türkçesi : Muammer Pehlivan, Everest Yayınları, İstanbul, 2015.

• Jacques de Vitry, Lee Gaff, 1990, p.64.

• Simon Johnson, "The Quit Coup", The Atlantic Monthly, May 2009, <http://www.the-atlantic.com/doc/200905/imf-advice>

• Burce H. Mann, "Republic of Debtors : Bankruptcy in the Age of American Independence, Cambridge : Harvard University Press, 2002.

• Chris Serres and Glenin Howatt, "In Jail for Being in Debt-Borçlu Olduğu İçin Hapiste", Minneapolis, St. Paul Star Tribune, 9 Haziran 2010-www. startribune. com/ local/ 95692619.html

• Gary D.Solis, "The Law of Armed Conflict, International Hummanitarian Law in War", Cambridge University Press, 2010, p.50-51.

• James Rickards, "Currency Wars", Portfolio-Penguin, New York, 2011.

• Stefan Oeter, "Methods and Means of Combat", in The Handbook of International Humanitarian Law, 2nd Edition, Dieter Fleck (Ed.), Oxford University Press, 2010, p.126.

• Protocol Additional to The Geneva Conventions of 12 August 1949, and Relating to The Protection of Victims of International Armed Conflicts (Additional Protocol I), 8th June 1977, art.36.

• 28th International Conference of The Red Cross and The Red Crescent, Declaration, Agenda for Humanitarian Action Resolution, Geneva, 2-6 December 2003, p.16.

• Gülten Kazgan, "Yeni Ekonomik Düzendeki Türkiye'nin Yeri", 2.Baskı, Altın Kitaplar, 1995, İstanbul.

• Nadir Eroğlu, "Küreselleşme: İktisadi Yönelimler ve Soysa-Politik Karşıtlıklar".

• Aylin Çiğdem Köne, "Para-Sermayenin Yeniden Yapılandırılması: Türk Özel Bankacılık Sektörü Örneği", Doğuş Üniversitesi Dergisi, 4(2) 2003.

• Thomas I.Palley, "Financialization: What It Is and Why It Matters", The Levy Economic Institute, Working Paper, No:525, 2007, p.4.

• Erinç Yeldan, "Küreselleşme Kim İçin?", Yordam Kitap, İstanbul, 2008.

• Engelbert Stockhammer, "Financialization and The Slow-down of Accumulation", Cambridge Journal of Economics, Vol.28(5).

• Nuray Ergüneş, "Global Integretion of The Turkish Economy in The Era of Financialization", Research on Money and Finance, Discussion Paper 8, 2009.

• Gerald Epstein, "Financialization and The World Economy", Edward Elgar Publishing Limited, USA, 2005, p.3.

• Nuray Ergüneş, "Global Integretion of The Turkish Economy in The Era of Financialization", Research on Money and finance, Discussion Paper 8, 2009.

• TCMB, Finansal İstikrar Raporu 2010 ve Diğer Yıllara ait benzer veriler.

• DVD-Jack Ryan:Shadow Recruit/Gölge Ajan-Paramount Pictures, 2014, Yönetmen:Kenneth Branagh.

• Misha Glenny, "Kara Para Dünyanın Hackerları Bugünün Mafyaları", Türkçesi, Harika Karavin, Arunas Yayıncılık, İstanbul, Nisan 2012.

• Wired, Ekim 2012.

• Mahfi Eğilmez, "Küresel Finans Krizi Piyasa sisteminin Eleştirisi", Remzi Kitabevi, 6.Baskı, İstanbul, 2010.

• 1973 arap-İsrail Savaşı. Dört Arap Devleti ile İsrail arasında 6-26 Ekim 1973'te başlayan savaş.

• Yergin, D, "The Prize: The Epic Questfor oil, Money and Power", Simon and Schuster, New York 1992, p.625.

• Trillin, C, "U.S Journal: Boston Parallels", New Yorker, 21 Ocak 1974.

• Movawad J., "One Year After Oil's Price Peak: Volatility", 10 Temmuz 2009, Green Blog.

• Diouf, J, Roma'daki Dünya Gıda Güvenliği Komitesi 35.Oturumunda Sunulan, Tebliği, 14 Ekim 2009.

• Meyers, W.H, Meyer, S, "Gıda Fiyat Fırlamalarının Sebep ve Sonuçları", Gıda ve Tarım Siyaseti Araştırma Enstitüsü-(FAPRI), Missouri-Columbia üniversitesi, 8 Aralık 2008.

• Jeremy Rifkin, "Üçüncü Sanayi Devrimi", Türkçesi: Pelin Sıral-Murat Başekim, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014.

• World Energy Outlook 2010, Executive summary, Paris, p.6.

• Pfeifer, S.Financial Times, 4 Ocak 2011.

• Wolf, M., Financial Times, 4 Ocak 2011.

• 14.yüzyılda onuncu Mansa veya Finans İmparatorluğu'nun yükseliş dönemindeki imparatoru. Dünyada gelmiş geçmiş en çok kişisel servete sahip olduğuna inanılır. Seçkin servet sahipleri.

• Su, B.W, "İstihdam Manzarası: 2000-10 2010'a ABD Ekonomisi", Washington, D.C, İş İstatistik Bürosu, <http://www.bls.gov/opub/m/r/2001/11/artifull.pdf>

• ABD Federal Rezervi, ABD Fon Hesaplarının akışı: Akış ve Ödenmemişler, Üçüncü Çeyrek 2008, WD, 11 Aralık 2008.

• P.Krugman, "Kapatın Şu Meczaları"ı New York Times, 12 aralık 2010, s.A25.

• Realty Trac, 12 Ocak 2011.

• Peck, D. "Yeni işsiz Çağ Amerikayı Nasıl Dönüştürecek", Atlantic, Mart 2010.

• Ercüment Kılıç, "Sahibinden Satılık Amerika", Babil Yayınları, İstanbul, 2008.

• The Guardian, 09.10.2013, <http://www.theguardian.com/news/datablog/2013/oct/09/worlds-wealthy-where-russia-rich-list>

• Yves Lacoste, "Büyük Oyunu Anlamak. Jeopolitik: Bugünün Uzun Tarihi", Türkçesi: İsmet Akça, NTV Yayınları, İstanbul, 2007.

• MSNBC, 28 Ağustos 1998, Marshall Goldman.

• John Lloyd, The New York Times, 8 Ekim 2003.

• Dr.Betsy Gidwitz, "Jerusalem Center for Public Affairs", Jerusalem Letter, 15 Eylül 1999.

• Time, 19.12.2007.

• İsmail Tokalak, "Yahudiliğin Kökenleri ve Küresel Gücü", Ataç Yayınları, İstanbul, 2014.

• Forbes Names Russia's New Wealthiest Man, Pravda. Ru.19.04.2012.

• Nejat Tarakçı, "Türkiye ve Dünya Üzerine Jeopolitik Analizler", Çantay Yayınları, İstanbul, 2007.

• Lisa McAdams, "Russia Losing Battle in population Growth", 8 Mart 2006, www.voanews.com

• Kobi Nahshoni, "Israeli Jews Believe in God", Y.Net News, 28.01.2012.

- Jewish Daily Bulletin, July 27, 1935.
- The Jewish Courier, January 17, 1924.
- İrene Melikoff, "Hacı Bektaş, Efsaneden Gerçeğe", Türkçe: Turan Alptekin, Cumhuriyet Yayınları, İstanbul, 1999.
- W.D.Rubenstein, "A History of The Jews in The English-Speaking World", Macmillian Press, London, 1996, p.37.
- David Glassman, "Anti-Semitic Stereotypes Without Jews: Images of The Jews in England 1290-1700", Wayne State University Press, 1975, p.17.
- Robert Chazan, "The Jews of Medieval Western Christendom, 1000-1500", Cambridge University Press, New York, 2006, p.159.
- Michael Prestwich, "Edward I", Yale University Press, 1997, p.306.
- Deanna Spingola, "The Ruling Elite: A Study of Imperialism Genocide and Emancipation", Trafford Publishing, USA, 2011, p.2.
- Pamela Fletcher Jones, "The Jews of Britain", Windrush Press, Gloucestershire, 1990, p.81.
- Stephen J.Lee, "Gladstone and Disraeli", Routledge Publ., Oxon, İngiltere, 2005, p.107.
- Benjamin Disraeli Venetia, "Tancred", Henry Colburn Publ., London, 1847, Frederick Warne, 1866, p.262.
- Richard Davis, "The English Rothschilds", University of North Carolina press, Chapel Hill, N.C, 1983, p.86.
- William Guy Carr, "Pawns in The Game", GSG ve Associates, San Pedro-California, 1954, 1958, p.20-24.
- Woodrow Wilson-William Bayard Hale, "the New Freedom: A Call for The Emancipation of The Generous Energies of People", Doubleday Publ., New York, 1913, 1961, p.201.
- Ian Adams, "Political Ideology Today", Manchester University Press, 1993, p.16.
- Jerry W.Markham, "A Financial History of The United States", Vol.I, M.E.Sharpe Inc., New York, 2002, p.251.
- Irving Katz, "August Belmont: A Political Biography", Columbia University Press, New York and London, 1968.
- Jacob Henry Schiff-maddesi-, Dictionary of American Biography.

- Howard Zinn, "Amerika Birleşik Devletleri Halklarının Tarihi", Türkçesi: Sayan Özer, İmge Kitap, Ankara, 2005.
- John Steele Gordon, "Hamilton's Blessing: The Extraordinary Life and Times of Our National Debt", Penguin, New York, 1998.
- Ellen H.Brown, "Web of Debt", Third Millenium Press, Louisiana, 2007, p.2-<http://www.garynorth.com/public/6871.efm>
- Stephen Lendman, "How Wall Street Fleeces America", Clarity Press, Atlanta, 2011, p.14.
- Alain Pilote, "The History of Banking Control in The United States", The Vers Demain Journal, Ekim-Kasım 1985-<http://www.michaeljournal.org/plenty49.htm>
- Paul Vallet, "The Rothschild Story: A Golden Era Ends for Secretive Dynasty", The Independent UK, 16 April 2004.
- Ellen H.Brown, "Web of Debt", Third Millennium Press, Loisiaana, 2007, p.23.
- Mike Kirchubel, "Vile Acts of Evil: Banking in America", Create Space Publ., USA, 2009, p.40.
- Murray Rothhard, "The Panic of 1819: Reaction and Policies", Colombia University Press, New York, 1962, 2007.
- To Colonel James Monroe, Monticello, 1 January 1815, <http://yamagaguchy.com/library/jefferson/monroe.html>
- Raphl Keyes, "Rules of Misquotation", USA, 1992.
- J.Edgar Hoover, "Bankers and Banks Quotes and Savings", [www.wikiquote.org/wiki/j-edgar-hoover/news summeries](http://www.wikiquote.org/wiki/j-edgar-hoover/news_summeries), 07/04/1955.
- Henry Clews, "Twenty-eight Years in Wall Street", J.S.Ogilvie Publ., New York, 1888-1901/Mike Kirchubel, Vile Acts of Evil: Banking in America" Create Space, USA, 2009, p.41-42.
- Archer H.Shaw, "The Lincoln Encyclopedia", Macmillian Publ., New York, 1950, p.40-Harvey Wasserman, "America Born and Reborn", Macmillian Publ., New York, 1983, p.89-90, 313 .
- Allan Peksin, "Garfield: A Biography", Kent State University Press, kent, Ohio, 1978, p.13.
- Henry F.Graff(Editor), "The Presidents: A Reference History: Arthur S.Link, woodrow Wilson, Macmillian Publ., New York, 1997, p.370.

- Gary H.Kah, "En Route to Global Occupation", Huntington House Publ., Lafayette.L.A, 1996, p.13.
- Eustace Mullins, "The Secret of The Federal Reserve", Bankers Research Institute, Staunton. Virginia, 1983, p.179 – Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, Staunton, Virginia: Ezra Pound Institute of Civilization, 1987, 1992.
- George Akerlof-Paul Romer, "Looting: The Economic Underworld of Bankruptcy for Profit", Brooking Papers on Economic Acticity 24, Brookings Institution, Washington D.C, 1993.
- Ron Paul, "End The FED", Grand Central Publ., Hachette Book Groups, New York, 2009, p.1-2.
- Who Controls America? Who Controls The Federal Reserve System?, <http://thezog.wordpress.com/who-controls-the-federal-reserve-system-part-I/>
- Paul Findley, "They Dare to Speak", Lawrence Hill Boks, Illinois, 1989, p.114 .
- Presidential Decree, Executive Order EO 110-11110.
- Michael Collins Piper, "Final Judgement", Wolf Press, Washington D.C, 1993-Paul Findley, "In Kennedy Assassination, Anyone but MOSSAD is Fair Game for US Media", Washington Report on Middle East Affairs, March 1992.
- Philip Shenon, "A Cruel and Shocking Act: The Secret History of The Kennedy Assassination", Henry Holt and Co. Publ., New York, 2013, p.24.
- Steve North, "Le Harvey Oswald's Killer Jack Ruby Came From Strong Jewish Background", The Jewish Daily Forward, 17.11.2013.
- George Manbiot, "Our Economic Ruin Means Freedom For The Super-Rich", The Guardian, 30.07.2012.
- Wayne Madsen, "Rahm Emanuel Israeli Spy", 19.11.2008, www.rense.com-Victor thorn, Rahm Emanuel: Ardent Zionist Called Obama's Svengali, www.american-freepest.com
- Andrew B.Adler, "What Would You Do", Atlanta Jewish Times, 13.01.2012 .
- John Mearsheimer-Stephen M.Walt, "The Israel Lobby", Ferrar straus and Giroux, new york, 2007, p.24-27
- Mary Anastasia O'Grady, WSJ, 23 Mayis 2009.
- Julian Assange, Wikileaks kurucusu, Aralık 2012.

- The New Scientist, 11 Ekim 2011, 2835.
- Neil Postman, "Yeni Dünya Düzeni-Teknopoli", Gelenek Yayınları, İstanbul, 2004, s.12.
- Alfred W.McCoy, "Beyond Bayonets and Battleships: Space Warfare and the Future of U.S., Global Power, Global Research, 11.11.2012.
- Plato, s.96.
- C. Güney-R.N.Çelik, "Mekansal Bilişim ve Mekansal Yönetişim", İTÜ İnşaat Fakültesi Jeodezi Anabilim Dalı, TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisler Odası, 12.Türkiye Bilimsel ve Teknik Kurultayı, Ankara, 11-15 Mayıs 2009.
- Skype rats out alleged Wikileaks supporter without waiting for Court warrant, RT News 12.11.2012, <http://rt.com/usa/news/skype-warrant-dutch-isight-530/>
- Hacker'in Akıllı Tamer Şahin: Türkiye'nin İlk Bilgisayar Korsanının Anıları", Doğan Kitap, İstanbul, 2012.
- Jon Rappoport, "Facebook, The CIA, DARPA and The Tanking IPO", Natural News, 21.08.2012, Juliette Garside, Facebook's investors-who owns what, The Guardian, 31.01.2012.
- Josh Dunlop, "Who Owns Facebook?-The 10 Richest Facebook Shareholders", 9 Şubat 2012, -<http://www.incomediary.com/who-owns-facebook-the-10-richest-facebook-shareholders>
- Who Owns Facebook, <http://whoownsfacebook.com>
- Yalçın Bayer, "İnternet Güvenliğimiz İsrail'e Teslim", Hürriyet, 9.6.2010.
- The World's 50 Richest Jews, The Jerusalem Post, 07.09.2010.
- The Jewish hand behind internet, Freedom Research, Haziran 2009, http://www.fourwinds10.net/siterun_data/media/internet/news.php?q=1262024557
- Michael Arrington, Zynga CEO Marc Pincus: I did Every Horrible Thing in The Book Just To Get Revenues, TC(Tech Crunch) 06.11.2009-<http://techcrunch.com/2009/11/06/zynga-scamville-mark-pinkus-facebook/>
- Michael Arrington, "Zynga Will No Longer Take A Cut of Charitable Donations", TC(Tech Crunch) 16.11.2010.
- Karin Abraham, "Jews Control Media, "Peace" Professor Galtung Claims" The Times of Israel, 26.04.2012-<http://humanist.no/galtung.html>

- Ben Bagdikian, "The Media Monopoly", Beacon Press, Boston, 2004, p.3.
- Nuh Gönültaş ve Eşret Günaydın, "Dijital Röntgeci Sam Amcanın Soğuk Nefesi", Karakutu Yayınları, İstanbul, 2003.
- R.E.McMaster Jr., "The Power of Total Perspective", Arizona, USA.
- Earl Jones, "Intelligence Newsletter", Christian Crusade for Truth, Temmuz/Ağustos 1995, s.2.
- İncil, Yuhanna, 16:2.
- İncil-Vahiy 6:7-8.
- İncil-Vahiy 13:8.
- Texe Marrs, "İlluminati-Entrika Çemberi, Türkçesi: Ali Çimen ve Petek Demir, Timaş Yayınları, 4.Baskı 2002, İstanbul.
- Akşam Gazetesi, 10 Ocak 2005.
- Serhat ayan, Gelecek, akşam Gazetesi, 29 Mayıs 2004
- Ali Çimen, "Echelon-İstihbarat Dünyasının Perde Arkası", Timaş Yayınları, 3.Baskı, İstanbul, Şubat 2003.
- Uğur Gürses, Hürriyet Gazetesi, 20 Ekim 2014.
- Inside Job, DVD Belgesel, Sony, 2010.
- Jack Ryan: Shadow Recruit-Gölge ajan, Paramount Pictures, 2014-DVD.
- M.Wolf, Financial Times, 23.09.2008.
- K.Parker, "Tepedeki Şehir Yaşayabilecek mi?", Washington Post, 5 Aralık 2010, s.A23.
- Jarraud M.ve Steiner, A "İklim Değişikliği 2007 Sentez Raporu-önsöz" 17 Kasım 2007, Valencia, İspanya: İklim Değişikliği Hükümetlerarası Paneli, http://www.ipcc.ch/publications_and_data/ar4/syr/en/frontmattersforeworld.html
- İklim Değişikliği 2007 Sentez Raporu.
- J.Sato Hansen, M.Kharecha P.Beerling, D.Bennar, R.Mason-Delmotte, Open Atmospheric Science Journal, 2(1), 2008.
- Jeremy Rifkin, "Üçüncü Sanayi Devrimi", Türkçesi: Pelin Sıral ve Murat Başelim, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014.
- Kader Balıkçı ve Ayşegül Sarsar, "Büyük Birader Yaşıyor", Akşam 1 Aralık 2002.

- HaberTürk, 7 Şubat 2003.
- John Parkins, "Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı", April Yayıncılık, Ankara, 2005.
- Wired, Ekim 2012.
- Akşam Gazetesi, 10 Ocak 2005.
- Ramazan Kurtuluş, "Din ve Küresel Ekonomi Politik", Orion Yayınları, Ankara, 2014.
- DVD Film, "Jack Ryan-Shadow Recruit/Gölge Ajan", 2014, Paramount Pictures.
- Umut Eroğlu, Milliyet Pazar, 11 Ocak 2015.
- Map.ipviking.com
- Umut Eroğlu, "Siber Savaş Hiç Bitmeyecek", Milliyet Pazar, 11 Ocak 2015.
- Benjamin Sutherland, "Karaborsada Veri'nin Yükselişi", Newsweek, 22 Aralık 2008.
- The Joint Publication 1-02, Department of Defense Dictionary of Military and Associated Terms, 2009, http://www.dtic.mil/doctrine/new_pubs/jpl_02.pdf#search=cyber%20space
- European Commission, Glossary and Acronyms, http://ec.europa.eu/information_society/tl/help/glossary/index_en.htm#c.
- James E. Cartright, Vice President of the Joint Chiefs of Staff, "Joint Terminology for the Cyber Space operation", memorandum for Chiefs of the Military Services of the Combating Commands of the Directors of the Joint Staff Directorates, Joint Terminology for the Cyber Space Operation, 2011, p.5.
- Oona Hathaway, Rebecca Crootof et.al., "The Law of Cyber Attack", California Law Review, Vol.100, n.187, 2012, p.821.
- Dennis Heather Harrison, Cyber Warfare and the Laws of War, Cambridge University Press, 2012, p.6.
- Nedret Ersanel, "Siber İstihbarat-Sanal ve Dijital Casusluğun Anatomisi", ASAM Yayınları, Ankara 2001, s.2.
- Nuh Gönültaş ve Eşref Günaydın, "Dijital Röntgenci-Sam Amcanın Soğuk Nefesi", Karakutu Yayınları, İstanbul, 2003, s.10.
- Aktüel Dergisi, Eyvah Furby, 26 Ağustos 1999.

- Sun Tzu, "Savaş Sanatı", s.113-121.
- Neil Munro, The Quick and Dead, 1990.
- Enenen Tik, Kadir Kaska ve İis Vihul, "International Cyber Incidents- legal Considerations, Cooperative Cyber Defence Centre Excellence, Talin, 2010.
- Wired Magazine, "Hackers Take Down The Most Wired Country in Europe", 21.08.2007.
- Jeffrey Carr, "Inside Cyber Warfare-Mapping The Cyber Underworld", O'Reilly, 2010, p.181-182.
- Lesley Swanson, "The Era of Cyber Warfare, Applying International Humanitarian Law to The 2008 Russian-Georgian Cyber Conflict", Loyola of Los Angeles International and Comparative Law Review, Vol.32, 2010, p.303-333.
- David P.Fiddler, "Recent Developments and Revelations Concerning Cybersecurity and Cyberspace: Implications for International Law"-<http://www.asil.org/insights/110608.cfm>
- The Economist, "Cyber Warfare: Newly Nasty", 24 Mayıs 2007.
- Susan W.Brenner, "Cyberthreats-The Emergin Fault Lines of The Nation States", Oxford University Press, 2009, p.2.
- Jeremy Richmond, "Evolving Battlefields: Does Stuxnet Demonstrates a Need for Modifications to The Law of Armed Conflict", Fordham Journal of International Law, Vol.35, n.3, 2012, p.850-852.
- David Albright, Paul Brannan, Christina Walrond, "Did Stuxnet Take Out 1000 Centrifuges in at The Natanz Enrichment Plant", Institute for Science and International Security, 22 Aralık 2010.
- William J.Broad, "Israeli Test on Worm Called Crucial in Iran Nuclear Delay", The New York Times, 15 Ocak 2011.
- Geoffrey Wootten, "Waterloo 1815", Türkçesi: M.Okan Doğan, İş Bankası Yayınları, İstanbul, Kasım 2012.
- Haydar Kazgan, "Galata Bankerleri", 2.Cilt, Orion Yayınevi, Ankara, 2006.
- İsmail Tokalak, "Paranın İmparatorları-Rotschildlerin Küresel Gücü", Ataç Yayınları, İstanbul, 2014.
- Ignatius Balla, "The Romance of The Rotschilds", Eveleigh Nash Publ., London, 1913, p.88,92.
- Egon Ceaser Corti-Brian and Beatrix Lunn, "Rise of the

House of Rotschild", Cosmopolitan Books Corp., USA, (1928), 1972, p.30.

- Frederic Morton, "the Rotschilds Portrait of a Dynasty", New York-Tokyo, Kodansha International Publ., (1961), 1991, p.94.

- Roland Perry, "The Fifth Man: Soviet Super Spy The", Pan Books, London, 1994-Peter Wright-Paul Greengrass, "Spycatcher", Stoddart Publ., Toronto, Australia: William Heinemann Publ. 1987.

- William Engdahl, "The Secret Financial Network Behind Wizard George Soros" (EIR) Executive Intelligence Review, 1.11.1996.

- Ashley Mote, www.ashleymote.co.uk/viewvideo.php

- Forbes, Eylül 2007.

- Nicholas Hagger, "The World Government", Ropley Ing, O-Books-John Hunt Publ.2010, p.6.

- Niall Ferguson, "The Ascent of Money: A Financial History of The World", Penguin Books, London-New York, 2008, p.80.

- E.C.Knuth, "The Empire of The City", USA, 1944, p.71-http://openeye.weebly.com/uploads/2/0/6/3/2063270/the_empire_of_the_citypdf

- İngiltere'de Yahudilerden ve Rothschild ailesinden ilk kez milletvekili olan ve ilk defa asilzade ünvanı alan Baron Lionel Nathan de Rothschild'in (1808-1879) oğlu olan Baron Nathan Mayer Rothschild (1840-1915) gerçekte dedesinin ismini almıştı. Aile imparatorluğunu daha da büyüüttü.

- Ignatius Balla, "The Romance of The Rothschilds", Eveleigh Nash Publ., London, 1913.

- The John Reeves, "Rothschilds: The Financial Rulers of Nations", Chiswick Press, London, 1887.

- Derek Wilson, "Rotschild The Wealth and Power of a Dynasty", Charles Schibner's Sons, New York, 1988, p.92.

- William Engdahl, "The Secret Financial Network Behind Wizard George Soros", Executive Intelligence Review (EIR), 1.11.1996.

- Niall Ferguson, "The House of Rotschild: The World's Banker 1849-1999", Penguin Books, London, 2000, p.154.

- Mahmut Çetin, "Boğaz'daki Aşiret", Biyografi.net, İstanbul, 4.Baskı, 2002.

•Ethem Eldem, "A History of Otoman Bank", Otoman Bank Research Center, İstanbul, 1999, s.62.

•Niall Ferguson, "An Otoman Warning for Indepted America", The Financial Times, 01.01.2008

•Niall Ferguson, "Empire: The Rise and Demise of The British World Order and The Lessons for Global Power", Penguin Books, London, 2002, p.208.

•Carroll Quigley, "The Tragedy and Hope: A history of The World in Our Time", The MacMillian Company, 1966, p.56.

•Anton Darms, "The Delusion of British-Israelism", Loizeaux Brothers Inc., New York, 1938, 1940, p.187.

•Mim Kemal Öke, "Saraydaki Casus: Gizli Belgelerle II.Abdülhamid Devri ve İngiliz Ajanı Yahudi Vambery, Hikmet Neşriyat, İstanbul, 1991, s.139.

•Mustafa Özel, "Kapitalizm, Hıristiyanlık ve Yahudilik"-Kapitalizm ve Din adlı kitabı içindeki makale-Ağaç Yayıncılık, Alternatif Üniversite Serisi, İstanbul, 1993, s.14.

•Ramazan Kurtoglu, "Evanjelizm" Orion Yayınları, 6.Baskı, Ankara, 2014.

•Niall Ferguson, "The House of Rothschild", Penguin Books, London, 2002, p.273-280.

•Derek Wilson, "Rothschild: A Story of Wealth and Power", Andre Deutsch, London, 1988, p.339.

•Raphael Pathai: (Edit) Encyclopedia of Zionism and Israel, Vol.2, "Rothschild Baron Edmond-James de", Herzl Press, New York, 1971, p.966.

•John Henry Paterson, "With The Zionist in Gallipoli", Hutchinson and Co., London, 1916, p.36.

•John Henry Paterson, Sion Katır Birliği Komutanından-Çanakkale Savaşında Siyonistler, Türkçesi: Ozan K.Sarioğlu, DBY Yayın, İstanbul 2011.

•Martin Sieff, "The Politically Incorrect Guide to The Middle East", Regnery Publishing, Washington D.C, 2008, p.19.

•Hürriyet Gazetesi, 01.04.2007.

•Dr.Yılmaz Argüdan, "Keys to Governance Strategic Leadership for Quality of Life", Palgrave MacMillian Publ., London, 2011.

- <http://www.arguden.net/home.aspx>
- Jim Marrs, "The Trillion Dolar Conspiracy", Harper Collins Publ., New York, 2011, p.4.
- George Manbiot, "Our Economic Ruin Means Freedom for The Super-Rich", The Guardian, 30.07.2012.
- John Harlow, "Billionaire Club in Bid to Curb Overpopulation", the Sunday Times, 24.05.2012.
- Lisa Miller, "The Money-Empathy Gap", New York Magazine, 01.07.2012.
- Jacob S.Hacker-Paul Pierson, "Winner-Take-All Politics: How Washington Made The Rich Richer", simon and Schuster Publ., New York, 2011.
- E.C.Knuth, "The Empire of The City", USA, 1944, p.71
- John Howard Lawson, "The Hidden Heritage", The Citadel Press, New York, 1950.
- Mike Kirchubel, "Vile Acts of Evil; Banking in America", Create Space, USA, 2009, p.10.
- Alan Greenspan, "The Age of Turbulance", Penguin, New York and London, 2007.
- Economist, "The O'Neill Doctrine", 25 Nisan 2002.
- Paul Krugman, "Will There Be a Dolar Crisis?", Economic Policy 51 (July) 437-467/"Wile E Coyote anı": Chuck Jones'ın Road Runner çizgi filmindeki talihsiz karakter. Planları hep suya düşer ve bir yamacı tırmanırken, altında tutunacak bir dal bulamadığı anlar onu beklerdi.
- Martin Wolf, "Fixing Global Finance", John Hopkins University Press, Baltimore, 2008.
- Michael Dooley, David Folkerts-Landau, Peter Garber, "An Essay on The Revived Bretton Woods System", International Journal of Finance and Economics 9(4):307-313.
- James Rickards, "Kur Savaşları-Bir Sonraki Küresel Krizin Oluşumu", s.221-222.
- Mehmet Çay, "Küreselleşme ve KOBİ'lerin Türkiye-Japonya Örnekleri", İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü-Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2014, s.76.
- <http://grandfather-economic-report.com/debt-summary-table.htm>
- David Graeber, "Borç-İlk 5000 Yıl", Türkçesi : Muammer Pehlivan, Everest Yayınları, İstanbul, 2015.

•Michael Hudson, "Reconstructing the Origins of Interest-Bearing Debt and the Logic of Clean Slates", -In Debt and Economic Renewal in the Ancient Near East - Bethesda, CDI Press, 2002.

•Mary Anastasia O'Grady, WSJ, 23 Mayıs 2009.

•Inside Job, DVD Belgesel, Sony, 2010.

•William Greider, "The Secret of the Temple", 1989, p.54.

•Michael Hudson, "Super Imperialism : The Origins and Fundamentals of U.S. World Dominance", Pluto Press, London, 2003.

•David Ovason, "Dolar Banknotundaki Gizli Semboller", Türkçesi : Cem Şen, Klan Yayınları, İstanbul, 2005

•William Greider, "The Secret of the Temple", 1989, p.54

•James MacDonald, "A Free Nation Deep in Debt : The Financial Roots of Democracy", Princeton University Press, Princeton, 2006.

•Ramazan Kurtoğlu, "Küresel Para Savaşları ve Davranış Ekonomisi - Nörofinans", Orion Yayınları, Ankara, 4.Baskı, 2015.

•John Perkins, "Confession of an Economic Hit Man" Random House, London, 2005.

•Ha-Joon Chang, "Sanayileşmenin Gizli Tarihi", Türkçesi : Emin Akçaoğlu, Epos Yayınları, Ankara, 2012.

•Boston Consulting Group, Haziran 2015.

•Thomas Friedman, "The Lexus and the Olive Tree", 1999.

•Randy Martin, "The Financialization of Everyday Life", Temple University Press, Philadelphia, 2002.

•Süleyman Yaşar, Sabah Gazetesi, 13 Şubat 2013.

•Newsweek, Ocak 2012.

RAMAZAN KURTOĞLU

PSİKO-SİBER
SAVAŞ

Para Oyunu

Küresel seçkinlerin gizli "para oyunu"nın deşifresi ve gözlerden kaçan büyük siber savaşın kodları bu kitabın satır aralarında... Aslında bize gösterilen çok farklı bir dünyada yaşıyoruz. Gizli kapılar ardında ve kimi zaman gözlerimize baka baka büyük finans ve para oyunları sergileniyor. Peki bu finans oyunları paranın kimlerin eline kolayca geçmesine hizmet ediyor? Dünyada iki milyardan fazla insan açlık sınırındayken, sayısı binleri bile bulmayan bir grup seçkin nasıl tüm dünyanın gelirine ve varlığına sahip oluyor? Yoksa gizli "para oyunları" ve "psiko siber savaş"la mı?

- Elektronik Big Brother bizi nasıl gözetliyor? Düşünce polisi; sanal ağ üzerinde "para oyunu ve siber savaş" için nasıl görev başında?
- Yeni küresel savaşlar nasıl yapılıyor? "Eğitilmiş" hacker'lar, finans uzmanları, mühendisler... nasıl birer askere dönüştü?
- Geleceğin meslekleri neler ve toplumlar hangi temeller üzerine inşa edilirse kazanacak?
- Para oyununun asıl kazananı kim? Halk mı, yoksa küçük bir grup seçkin mi?
- Dünyayı asıl yöneten güç hükümetler mi, yoksa şirketler mi?
- Küresel seçkin bir grup bütün insanlığın yaşamını, para oyunu- siber savaşla nasıl belirliyor?
- Ülkelerde çıkarılan kaoslar aslında kimlere hizmet ediyor?
- Ülkelere yönelik siber saldırılar neden yapılıyor? Yoksa siber saldırı para oyunun bir savaş taktiği mi?
- Türkiye'de 2014 yılının Kasım ayında yaşanan elektrik kesintisinin asıl nedeni neydi? Türkiye bir siber saldırının kurbanı mıydı?

Asikitap

www.asikitap.com
facebook.com/asikitap
twitter.com/asikitap

30 TL

ISBN 978-605-6940-9-3

